

Lære og Pagter og Kirkens historie

Seniorklassens lærerhæfte

Lære og Pagter og Kirkens historie

Seniorklassens lærerhæfte

Udgivet af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige

Kommentarer og forslag

Dine kommentarer og forslag til dette hæfte vil blive værdsat.
Indsend dem venligst til:

Curriculum Planning

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3200

USA

E-mail: cur-development@ldschurch.org

Vær venlig at skrive dit navn, adresse, ward og stav. Sørg for at angive titlen på hæftet. Skriv dernæst dine kommentarer og forslag vedrørende hæftets styrke og områder, hvor der eventuelt kan forbedres.

Omslag: *Det første syn*, af Del Parson

Side 151: *De hellige bliver uddrevet fra Jackson County i Missouri*,
af C.C.A. Christensen

© Museum of Fine Arts, Brigham Young University. Alle rettigheder forbeholdes

Side 184: *Broder Joseph*, af David Lindsley

Side 192: *Brigham Young, Amerikas Moses*, af Kenneth A. Corbett

© Kenneth A. Corbett

© 1999 Intellectual Reserve, Inc.

Alle rettigheder forbeholdes

Ajourført 2003

Printed in Germany

Engelsk original godkendt: 11/03

Godkendt til oversættelse: 11/03

Oversættelse af *Doctrine and Covenants and Church History:
Gospel Doctrine Teacher's Manual*
Danish

Indhold

Lektionsnummer og titel	Side
Hjælp til læreren	v
1 Præsentation af Lære og Pagter og Kirkens historie	1
2 »Se, jeg er Jesus Kristus, verdens Frelser«	6
3 »Jeg havde set et syn«	11
4 »Ihukom den nye pagt, nemlig Mormons Bog«	16
5 »Dette er åbenbaringens Ånd«	24
6 »Jeg vil tale til dig i din sjæl og i dit hjerte gennem den Helligånd«	29
7 »Evangeliets første grundsætninger og forordninger«	35
8 Præstedømmets gengivelse	41
9 »Den eneste sande og levende kirke«	48
10 »Dette er min røst til alle«	53
11 »Marken er allerede hvid til høsten«	58
12 »For at indsamle mit folk«	63
13 »Denne slægt skal modtage mit ord gennem dig«	69
14 Indvielsesloven	75
15 »Stræb da alvorligt efter de bedste gaver«	82
16 Du skal ... »ofre dine sakramenter på min hellige dag«	88
17 Tiendeloven og fasteloven	94
18 »Byg et ... Guds hus«	100
19 Frelsesplanen	106
20 Herlighedsrigerne	111
21 »Forvent Herrens store dag«	116
22 Visdomsordet: »Et princip med en forjættelse«	122
23 »Søg efter kundskab ved læsning og ved tro«	128
24 »Lad jer derfor ikke forføre, men vær standhaftige«	135
25 Præstedømmet: »Gudfrygtighedens kraft«	141
26 »Gå da ud i al verden og forkynd mit evangelium«	146
27 »De må nødvendigvis tugtes og prøves ligesom Abraham«	151
28 »O Gud, hvor er du?«	158
29 Opbygning af Guds rige i Nauvoo i Illinois	164

30	»Fangerne skal frigives«	171
31	»Besegles ... for tid og al evighed«	176
32	»Besegle ... vidnesbyrd«	183
33	Præsident Brigham Young leder de hellige	189
34	Tro i hvert et fodtrin	195
35	»En mission til at frelse«	201
36	»Ødemarken skal juble og blomstre ... som rosen«	207
37	»Hav tak for profeten, du sendte«	212
38	»På min egen måde«	219
39	»Børnenes hjerter skal vendes til deres fædre«	225
40	Glæd dig over tempeltjeneste og slægtshistorie	231
41	»Ethvert medlem en missionær«	236
42	Fortsat åbenbaring til profeter i de sidste dage	242
43	»Tag min fulde rustning på«	248
44	Vær gode borgere	254
45	»Familien er indstiftet af Gud«	259
46	»Zion: De rene af hjertet«	265
	Kronologien i Kirkens historie	269
	Kort 1: Områderne omkring New York, Pennsylvania og Ohio i USA	272
	Kort 2: Områderne omkring Missouri, Illinois og Iowa i USA	273
	Kort 3: Kirkens flytning mod vest	274

Hjælp til læreren

Dette års kursus er Lære og Pagter og Kirkens historie. Lære og Pagter er en samling af profetier, syn, befalinger og lærdomme, som blev givet ved profeten Joseph Smith og nogle af hans efterfølgere i Kirkens præsidentskab. Profeten henviste til dette skrift som »kirkens grundvold i de sidste dage og en gevinst for verden, idet den viser, at nøglerne til vor Frelzers riges hemmeligheder atter er betroet mennesket« (overskriften til L&P 70). Åbenbaringerne i denne bog er tæt forbundet med Kirkens historie og kom »som svar på bøn, når der var brug for det og ... som resultat af virkelige situationer med virkelige mennesker« (Forklarende indledning til Lære og Pagter [engelsk]).

Når du underviser i evangeliet ud fra Lære og Pagter og Kirkens historie, kan du hjælpe eleverne med at komme til at værdsætte fortiden, få styrke i nutiden og håb for fremtiden. Præsident Gordon B. Hinckley erklærede:

»Denne store sags fortid er glørværdig. Den er fyldt med heltegerninger, mod, dristighed og tro. Vor tid er vidunderlig, mens vi går fremad og velsigner menneskers tilværelse overalt, hvor de vil lytte til budskabet fra Herrens tjenere. Fremtiden bliver storslået, når den Almægtige ruller sit glørværdige værk ud og velsigner alle, som vil acceptere og efterleve hans evangelium, ja, det rækker tilmed ud og velsigner for evigt hans sønner og døtre i alle slægtled gennem den uselviske indsats hos dem, hvis hjerte er fyldt med kærlighed til verdens Forløser« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 72).

Formålene med dette kursus

I stedet for at gå frem i rækkefølge eller afsnit for afsnit, fokuserer lektionerne i dette kursus på hovedtemaer, der bliver belært om i Lære og Pagter og Kirkens historie. De skal hjælpe dig med at -

1. undervise i det gengivne evangeliums lærdomme, ordinancer og pagter, som er nødvendige for, at den enkelte og familierne kan komme til Kristus og arve evigt liv.
2. undervise i den gengivne Jesu Kristi kirkes fortsatte historie.
3. indbyde Ånden i undervisningen.
4. hjælpe eleverne til at forstå og elske skrifterne.
5. hjælpe eleverne med at anvende evangeliets sandheder i deres tilværelse.
6. motivere eleverne til at undervise og opbygge hinanden.
7. hjælpe eleverne til at forstå betydningen af deres tid i Kirkens historie – at de har modtaget en storslået arv, og at de kan finde glæde i deres ansvar for at fortsætte med at få Herrens værk til at gå fremad.

Materialer, du skal benytte

Når du forbereder dig og underviser i lektionerne i dette kursus, skal du bruge følgende materialer:

1. Skrifterne (se »Undervis ud fra skrifterne«, s. ix).
2. Dette lærerhæfte (se »Brug af dette hæfte« herunder).
3. *Lære og Pagter og Kirkens historie – Elevens studievejledning* (35686 110). Dette hæfte indeholder læseopgaverne til hver lektion og nogle spørgsmål til samtale. Når du forbereder hver lektion, skal du overveje, hvordan du kan bruge materialet i studievejledningen. Eleverne vil bedre være i stand til at deltage i samtaler, hvis de har studeret læseopgaven, og hvis du stiller spørgsmål, som de er forberedt på at besvare. Motivér eleverne til at bruge studievejledningen i deres personlige studium og i samtaler i familien.

Hver elev bør have et eksemplar af studievejledningen. Du kan få dem af Søndagsskolens præsidentskab, wardssekretæren eller den assisterende wardssekretær med ansvar for materialer.
4. *Vores arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige* (35448 110). Denne bog indeholder en inspirerende beretning om Kirkens historie fra profeten Joseph Smiths tid til vores tid. Mange af beretningerne i denne bog drøftes i lektionerne.

Hver elev bør have adgang til et eksemplar af *Vores arv* til personligt studium (mindst ét eksemplar pr. hjem). Mange medlemmer har allerede et eksemplar. Du bør være i stand til at få eksemplarer af Søndagsskolens præsidentskab, wardssekretæren eller den assisterende wardssekretær med ansvar for materialer. Sekretæren kan hjælpe med at bestille yderligere eksemplarer efter behov.

5. Videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110). Dette bånd indeholder afsnit, der giver et supplement til lektionerne. Forslag til at benytte dem findes i afsnittet »Yderligere forslag til undervisningen« i mange af lektionerne. Disse videopræsentationer kan øge elevernes forståelse af evangeliets principper og Kirkens historie. Vær dog forsigtig med ikke at bruge dem for hyppigt eller som en erstatning for drøftelser baseret på skriften.

Hjælp til grundlæggende principper i undervisning i evangeliet findes i instruktionerne i denne indledning og i følgende hjælpeklider:

»Evangelisk undervisning og ledelse«, kapitel 16 i *Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne* (35209 110 eller 35903 110).

Undervisning – den største kaldelse (36123 110).

Vejledning i undervisning (35595 110).

Brug af dette hæfte

Dette hæfte er et redskab til at hjælpe dig med at undervise i evangeliets lærdomme ud fra skrifterne og Kirkens historie. Det er blevet udarbejdet til de unges søndagsskoleklasse og til seniorklassen og skal bruges hvert fjerde år. Yderligere henvisninger og kommentarer skulle ikke være nødvendige for at undervise i lektionerne. Ældste M. Russell Ballard har sagt:

»Det vil være klogt at lærerne omhyggeligt studerer skrifterne og deres kursushæfter inden de begynder at fremskaffe supplerende materialer. Alt for mange lærere synes at gå væk fra de godkendte undervisningsmaterialer uden fuldstændig at gennemgå dem. Hvis lærerne føler et behov for at benytte én eller anden god supplerende kilde ud over skrifterne og kursushæfterne ved lektionens præsentation, bør de i første omgang overveje at benytte Kirkens blade« (*Den danske Stjerne*, okt. 1983, s. 119).

Gennemgå hver lektion mindst én uge i forvejen. Når du studerer læseopgaven og lektionen i god tid, vil du i løbet af ugen modtage tanker og indtryk, som vil hjælpe dig med at undervise i lektionen. Når du overvejer lektionen i løbet af ugen, skal du bede om Åndens vejledning. Hav tro på, at Herren vil velsigne dig.

Hver lektion i dette hæfte indeholder flere oplysninger, end du sandsynligvis vil være i stand til at bruge i én undervisningsperiode. Søg Herrens Ånd, når du skal udvælge de beretninger fra skriften, spørgsmål og andet lektionsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Hav elevernes alder, interesser og baggrund for øje.

Dette hæfte indeholder 46 lektioner. Eftersom der kan være mere end 46 søndage, hvor du skal undervise, kan du eventuelt lejlighedsvis bruge to undervisningsperioder til at undervise i én lektion. Det kan især være nyttigt, når det drejer sig om nogle af de længere lektioner, som f.eks. lektion 4, 7 og 27.

Hver lektion indeholder følgende afsnit:

1. *Formål.* Denne formålsbeskrivelse angiver et hovedpunkt at fokusere på, når du forbereder og underviser i lektionen. Den indeholder sædvanligvis en forventning om, hvad eleverne skal gøre som resultat af lektionen.
2. *Forberedelse.* Dette afsnit angiver beretningerne fra skriften samt andet materiale i oversigten. Det kan også indeholde andre forslag til forberedelse, som f.eks. andet materiale, som du kan medbringe til undervisningen. Meget af dette materiale kan fås på kirkebiblioteket. (Et femcifret nummer efterfulgt af 110 efter navnet på noget foreslået materiale er katalognummeret. Hvis et billede er med i *Evangelisk kunst* [34730 110], angives dette nummer også).
3. *Fang opmærksomheden.* Dette afsnit indeholder en enkel, belærende aktivitet, som kan hjælpe eleverne med at forberede sig til at lære, deltage og føle Åndens påvirkning. Uanset om du bruger lektionens forslag til en aktivitet eller en af dine egne, er det vigtigt at få elevernes opmærksomhed fra begyndelsen af lektionen. Aktiviteten skal være kort.
4. *Samtale om skriftsted og anvendelse.* Dette er den vigtigste del af lektionen. Studér bønsont beretningerne fra skriften og de historiske beretninger, så du på en effektiv måde kan undervise i dem og tale om dem. Brug forslagene i »Undervis ud fra skriften« (s. ix) og »Opmuntring til samtale i klassen« (s. ix-x), så du kan variere dine undervisningsmetoder og fastholde elevernes opmærksomhed. Udvælg spørgsmål og metoder, som er passende for elevernes alder og erfaring.
5. *Konklusion.* Dette afsnit hjælper dig med at sammenfatte lektionen og opmuntre eleverne til at efterleve de principper, som I har talt om. Det minder dig også om at bære vidnesbyrd. Sørg for, at der er tilstrækkelig tid til at sammenfatte hver lektion.

6. *Yderligere forslag til undervisningen.* Dette afsnit findes i de fleste lektioner i hæftet. Det kan indeholde yderligere sandheder fra skriftens beretninger, aktiviteter og andre forslag, der supplerer lektionen.

Hæftet indeholder en kronologi over Kirkens historie (s. 272-273) samt tre kort over vigtige kirkehistoriske steder (s. 274-276). Mange af lektionerne henviser til disse hjælpekilder, som også er medtaget i *Elevens studievejledning* (s. 27-31).

Undervisning ved Ånden

Når du forbereder dig til at undervise i evangeliet, er det vigtigt, at du søger inspiration og vejledning fra Helligånden. »Og Ånden skal gives jer ved troens bøn, og dersom I ikke modtager, skal I ikke undervise« (L&P 42:14). Husk, at Helligånden skal være læreren i din klasse.

Du kan søge Ånden ved at bede, faste, dagligt læse i skriften samt overholde befalingerne. Når du forbereder dig, skal du bede om Åndens hjælp til at forstå skrifterne og elevernes behov. Ånden kan også hjælpe dig med at planlægge meningsfulde måder, hvorpå I kan tale om skriften og anvende dem i hverdagen.

Følgende er forslag til, hvordan du indbyder Ånden til din klasse:

1. Bed en elev om at bede en bøn før lektionen og en anden om at bede en bøn efter. Under lektionen skal du i dit hjerte bede om, at Ånden vil vejlede dig til at åbne elevernes hjerte og til at bære vidnesbyrd og til at inspirere.
2. Brug skrifterne (se »Undervis i sande lærdomme« herunder og »Undervis ud fra skrifterne« på side ix). Få eleverne til at læse udvalgte skriftsteder højt.
3. Bær vidnesbyrd, hver eneste gang Ånden tilskynder dig til det og ikke kun i slutningen af lektionen. Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus. Indbyd ofte eleverne til at bære deres vidnesbyrd.
4. Brug salmer, primarysange og anden hellig musik til at forberede elevernes hjerte til at føle Ånden.
5. Giv udtryk for din kærlighed til eleverne, til andre og til vor himmelske Fader og Jesus Kristus.
6. Udveksl indsigt, følelser og erfaringer, som har tilknytning til lektionen, hvis det er passende. Indbyd eleverne til at gøre det samme. Eleverne kan også fortælle, hvordan de har anvendt de principper, der er blevet talt om i en tidligere lektion.

Undervis i sande lærdomme

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum lærte os: »Den sande lære ændrer, når den forstås rigtigt, holdning og opførsel« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 13).

I forbindelse med din forberedelse og i klassen skal du fokusere på evangeliets frelsende lærdomme, som de fremlægges i skrifterne, og lærdommene fra profeter i de sidste dage. Dette kræver flittigt, bønsumt studium af skrifterne. Herren befalede: »Søg ikke at forkynde mit ord, men søg først at få mit ord, så skal din tunge blive løst, og dersom du ønsker det, skal du få min Ånd og mit ord, ja, Guds kraft til at overbevise menneskene« (L&P 11:21).

Undervis ud fra skrifterne

Der er stor kraft i at bruge skrifterne til at undervise i evangeliets lærdomme. Motivér eleverne til at medbringe deres skrifter hver uge, så I kan læse udvalgte skriftsteder sammen.

Brug følgende forslag til at undervise i beretninger fra skriften på en mere effektiv og varierende måde:

1. Hjælp eleverne til at forstå, hvad skrifterne lærer os om Jesus Kristus. Bed dem om at overveje, hvordan visse skriftsteder øger deres tro på Frelseren og hjælper dem med at føle hans kærlighed.
2. Bed eleverne om at gøre skrifterne personlige ved i deres tanker at sætte deres eget navn ind i udvalgte skriftsteder.
3. Fortæl inspirerende beretninger fra Kirkens historie for at vise, hvordan skriftsteder kan anvendes i vores tilværelse.
4. Bed eleverne om at lede efter ord, sætninger eller begreber, der ofte gentages i et skriftsted, eller som har en særlig betydning for dem.
5. Motivér eleverne til at bruge studiehjælpemidler, som f.eks. indeks og krydshenvisninger.
6. På tavlen kan du skrive sætninger, nøgleord eller spørgsmål, som henviser til en beretning fra skriften. Læs eller sammenfat derpå beretningen. Når eleverne hører sætningerne, nøgleordene eller svarene på spørgsmålene, stop da op, og tal om dem.
7. Del eleverne op i to eller flere mindre grupper. Efter at have gennemgået en beretning fra skriften, skal hver gruppe nedskrive de principper og lærdomme, der belæres om i beretningen. Bed dernæst grupperne om at skiftes til at tale om, hvordan man anvender disse lærdomme i sin tilværelse.
8. Foreslå eleverne, at de medbringer blyanter til at understrege vers, som har særlig betydning for dem.

Opmuntring til samtale i klassen

Normalt skal du ikke holde foredrag. I stedet skal du hjælpe eleverne til at deltage i meningsfulde samtaler om skriften. Herrens råd vedrørende samtale i klassen findes i L&P 88:122: »Udvælg en lærer og lad ikke alle tale på een gang, men lad een tale ad gangen og de andre lytte til hans ord, således, at når alle har talt, alle kunne blive opbygget gennem hinanden, og alle må have lige lejlighed.«

Brug følgende retningslinier til at opmuntre til drøftelse i klassen:

1. Stil tankevækkende spørgsmål. Spørgsmål, som begynder med *hvorfor*, *hvordan*, *hvem*, *hvad*, *hvornår* og *hvor*, er sædvanligvis mest effektive til at opmuntre til samtale. Søg Åndens vejledning, når du studerer spørgsmålene i dette hæfte og beslutter dig til, hvilke du vil bruge.
2. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om. Motivér dem også til at fortælle om deres følelser vedrørende det, de lærer af skrifterne. Hjælp dem med at forstå,

at følelser skal omtales »med varsomhed og efter Åndens tilskyndelser« (L&P 63:64). Nogle oplevelser og følelser er det ikke passende at omtale.

3. Vær opmærksom på hver eneste elevs behov. Selv om alle eleverne bør opmuntres til at deltage i samtalen, kan der være nogle, som tøver med at bidrage. Du kan eventuelt tale med dem under fire øjne for at finde ud af, hvordan de har det med at læse højt eller deltage i klassen. Vær forsigtig med at bede elever, som kan blive forlegne, om at deltage.
4. Giv skriftstedshenvisninger for at hjælpe eleverne med at finde svarene på nogle spørgsmål.
5. Hvis nogle få af eleverne tilsyneladende tager det meste af tiden i en samtale, skal du gøre en indsats for at involvere dem, som endnu ikke har bidraget. Du kan eventuelt blive nødt til venligt at ændre samtaleens følelser ved at sige: »Lad os høre fra nogle andre« eller »Er der nogen, der vil føje noget til det, der er blevet sagt?«

Det er vigtigere at hjælpe eleverne til at forstå og anvende skrifterne end at gennemgå hele lektionens materiale, som du har forberedt. Hvis eleverne lærer ved en god samtale, er det ofte gavnligt at lade den fortsætte i stedet for at forsøge at gennemgå alt materialet i lektionen. Hvis en samtale imidlertid ikke er gavnlig eller opbyggende, bør du forsøge at ændre den.

Hjælp til nye medlemmer

Du får måske mulighed for at undervise medlemmer, som er relativt nye i Kirken. Din undervisning kan hjælpe disse medlemmer med at blive stærke i troen. Det Første Præsidentskab har sagt: »Hvert medlem af Kirken har brug for at blive elsket og få åndelig næring, især i løbet af de første måneder efter deres dåb. Når nye medlemmer knytter oprigtige venskaber, får muligheder for at tjene og modtager den åndelige næring, der følger af studium af Guds ord, så vil de opleve vedvarende omvendelse og blive »de helliges medborgere og [høre] til Guds husstand« (Ef 2:19)« (brev fra Det Første Præsidentskab, den 15. maj 1997).

Undervisning af unge i evangeliet

Hvis du underviser unge, skal du huske, at de ofte har brug for at deltage aktivt og se visuelle fremstillinger af de lærdomme, I taler om. Brugen af de aktiviteter, videopræsentationer og billeder, der foreslås i hæftet, kan hjælpe de unge med at forblive interesseret i lektionerne.

Præsentation af Lære og Pagter og Kirkens historie

Lektion 1

Formål At præsentere eleverne for dette års studium af Lære og Pagter og Kirkens historie samt at hjælpe dem med at forstå deres plads i tidernes fyldes uddeling.

- Forberedelse**
1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Forklarende indledning til Lære og Pagter, Lære og Pagter 1.
 - b. Indledningen til Vores arv.
 2. Få fat i et eksemplar af *Lære og Pagter og Kirkens historie – Elevens studievejledning* (35686 110) til hver elev. Du bør få disse eksemplarer af Søndagsskolens præsidentskab, wardssekretæren eller den assisterende wardssekretær med ansvar for materialer. Gennemgå materialet til denne lektion i *Elevens studievejledning* og planlæg, hvordan du kan henvise til den i løbet af lektionen.
 3. Få fat i et tilstrækkeligt antal eksemplarer af *Vores Arv: En kort beretning om Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige* (35448 110), så hver elev har adgang til et eksemplar i sit personlige studium (mindst ét eksemplar pr. hjem). Mange medlemmer har allerede et eksemplar. Du bør være i stand til at få eksemplarer af Søndagsskolens præsidentskab, wardssekretæren eller den assisterende wardssekretær med ansvar for materialer. Sekretæren kan hjælpe med at bestille yderligere eksemplarer efter behov.
 4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du medbringe et billede af templet i Salt Lake City (62433; Evangelisk kunst – 502).
-

Forslag til lektionens forløb

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis et billede af templet i Salt Lake City. Peg på kuglen øverst på templet, som engelen Moroni står på. Forklar, at den øverste halvdel af kuglen er templets dæksten. Den 6. april 1892 afholdt Kirken en generalkonference i Tabernaklet. Kort før middag afsluttede præsident Wilford Woodruff mødet. Fyrre tusind mennesker samledes på Tempelpladsen, og tusinder stod udenfor. Præsident Woodruff trykkede derpå på en elektrisk kontakt, og dækstenen blev sænket på plads. Nedenunder begyndte Tabernakelkoret, akkompagneret af et orkester, at synge salmen »Guds Ånd som en ild«, og de hellige sluttede sig til dem. De råbte derpå Hosianna-råbet og vinkede med hvide tørklæder, idet de viste deres glæde over, at templet i Salt Lake City nærmede sig sin færdiggørelse.

Præsident Ezra Taft Benson, Kirkens 13. præsident, forklarede, at Lære og Pagter kan beskrives som vores religions dæksten:

»Lære og Pagter fører folk ind i Kristi rige, nemlig ind i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, »den eneste sande og levende kirke på hele jorden overflade« (L&P 1:30) ...

Mormons Bog er vor religions slutsten, og Lære og Pagter er dens dæksten, med fortsat åbenbaring i de sidste dage. Herren har sat sit godkendelsesstempel på både dækstenen og slutstenen« (se *Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Bær vidnesbyrd om, at slutstenen og dækstenen lærer os om Frelseren, som er vores religions hjørnesteen (Ef 2:20). Disse skrifter bærer også vidnesbyrd om Frelseren og om sandheden af hans evangelium.

Samtale om
skriftsted og
anvendelse

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

Forklar, at dette kursus går frem efter emne i studiet af Lære og Pagter og Kirkens historie. Lektionerne er beregnet til at hjælpe eleverne med at lære og anvende det, som Lære og Pagter og Kirkens historie belærer om bestemte evangeliske emner. Som resultat af dette års studium bør eleverne få et større ønske om at søge evangeliets velsignelser.

Påpeg, at eftersom dette års lektioner er ordnet efter emne, er nogle af afsnittene i Lære og Pagter ikke medtaget i læseopgaverne. Alligevel bør eleverne planlægge at læse hele Lære og Pagter i løbet af året.

Uddel eksemplarer af *Elevens studievejledning*. Forklar, at studievejledningen indeholder læseopgaver og spørgsmål til samtale for hver lektion. Anspor eleverne til at forpligte sig til at læse disse opgaver og forberede sig til undervisningen hver uge. Bed dem om at komme med forslag til, hvordan man kan gøre den ugentlige læsning til en vane.

Vis et eksemplar af *Vores arv*, og del eksemplarer af den ud efter behov, så der er mindst ét eksemplar i hvert hjem. Forklar, at denne bog indeholder en inspirerende beretning om Kirkens historie fra profeten Joseph Smiths tid til nu. Eleverne bør læse bogen i løbet af året. Meget af denne historie vil blive omtalt i lektionerne.

Påpeg, at eleverne har del i ansvaret for at gøre dette kursus vellykket. Motivér dem til at forberede sig på at deltage i lektionerne og fortælle om oplevelser, som har lært dem, hvordan man anvender evangeliets principper i sin tilværelse.

1. Åbenbaringerne i Lære og Pagter handler om vore dages behov.

- Hvorfor er det gavnligt at forstå, at de fleste åbenbaringer kom som svar på bønner?

2. Herren er ophavsmand til forordet til Lære og Pagter.

Præsenter afsnit 1 i Lære og Pagter ved at gennemgå følgende oplysninger:

Den 1. november 1831 præsiderede profeten Joseph Smith ved en særlig konference for ældster, som blev afholdt i Hiram i Ohio. De tilstedeværende besluttede sig til at samle nogle af de åbenbaringer, som profeten havde modtaget, og udgive dem i en bog, under titlen Befalingernes Bog. Efter denne konferences første møde tilkendegav Herren sin godkendelse af udgivelsen ved

at give Joseph Smith en åbenbaring, som Herren kaldte »mit forord til mine befalingers bog« (L&P 1:6). Denne åbenbaring er nu afsnit 1 i Lære og Pagter.

Præsident Ezra Taft Benson sagde: »Lære og Pagter er den eneste bog i verden, hvis forord er skrevet af Herren selv. I dette forord erklærer han over for verden, at hans røst lyder til alle mennesker (se vers 2), at Herrens komme er nær (se vers 12), og at alle de sandheder, der findes i Lære og Pagter skal gå i opfyldelse (se vers 37-38)« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 67).

- I L&P 1 hæver Herren en »advarselsrøst«, hvilket han fortsætter med at gøre gennem hele Lære og Pagter (L&P 1:4). Hvilke advarsler giver Herren i dette afsnit? (Se L&P 1:7-10, 12-16, 31-33. Du kan eventuelt skrive disse på tavlen). Hvordan gælder disse advarsler os?
- Hvem er budskaberne i Lære og Pagter beregnet til? (se L&P 1:1-4, 11, 34-35). Hvordan skal disse budskaber komme ud til alle mennesker? (Se L&P 1:4).
- I L&P 1 forudsiger Herren sit sidste dages værks store skæbne (L&P 1:23, 30). Forklar, at da Herren åbenbarede dette afsnit, havde Kirken kun været organiseret i halvandet år og havde kun nogle få hundrede medlemmer. Hvordan bliver profetierne om Kirkens vækst opfyldt i vore dage?
- I L&P 1 forklarer Herren nogle af formålene med åbenbaringerne i Lære og Pagter. Læs L&P 1:17-28 sammen med eleverne. Hvad er, ifølge disse vers, nogle af formålene med åbenbaringerne? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. »At enhver måtte kunne tale i Gud Herrens navn, han, som er verdens Frelser« (L&P 1:20).
 - b. »At tro må tiltage« (L&P 1:21).
 - c. »At min evige pagt oprettes« (L&P 1:22).
 - d. »Så mit evangeliums fylde må forkyndes« (L&P 1:23).
 - e. At hjælpe Herrens tjenere med at »måtte kunne forstå« (L&P 1:24).
 - f. »Og dersom de tog fejl, at det da måtte tilkendegives dem« (L&P 1:25).
 - g. »Og at de, når de søgte visdom, da måtte blive undervist« (L&P 1:26).
 - h. »Og dersom de syndede, at de da måtte blive revset og omvende sig« (L&P 1:27).
 - i. »Og når de var ydmyge, at de måtte blive styrket og velsignet fra det høje og få vejledning fra tid til anden« (L&P 1:28).
- Herrens forord til Lære og Pagter slutter med en befaling om at ransage hans ord. Læs L&P 1:37-38 og 18:34-36 sammen med eleverne. Hvad lærer Herren os om hans ord og hans røst i disse vers? Hvilken forskel er der på at ransage skrifterne og blot læse dem? Hvordan har I haft gavn af at ransage Herrens ord i Lære og Pagter?

3. Dette kursus omhandler vigtige begivenheder i tidernes fyldes uddeling.

Forklar, at lektionerne i år vil omhandle mange af de vigtige begivenheder i vores uddeling – tidernes fyldes uddeling (L&P 112:30-32). Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:

»Profeter, præster og konger ... har med glædesfyldt forventning set hen til den dag, vi lever i; og opfyldt af himmelske og glade forventninger har de sunget, skrevet og profeteret om denne vor dag, men de døde uden at se og opleve dagen; vi er det begunstige folk, som Gud har udvalgt til at tilvejebringe de sidste dages herlighed; det er overladt til os at se, deltage i og hjælpe med at videreføre de sidste dages herlighed, »i tidernes fylde« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 278).

- Hvorfor er vores uddeling forskellig fra alle de tidligere? (Svarene kan omfatte, at denne uddeling ikke vil ende med frafald, og at Kirken vil fortsætte med at vokse, indtil den fylder jorden og vejen er beredt til Herrens andet komme). Hvilke velsignelser og ansvar er der ved at leve i denne uddeling?

Forklar, at denne uddeling kan opdeles i seks historiske perioder. Du kan eventuelt skrive dem på tavlen som følger:

Perioden i New York 1820-1830

Perioden i Ohio-Missouri 1831-1838

Perioden i Nauvoo 1839-1846

Vejen banes mod vest 1846-1898

Kirken udvides 1899-1950

Den verdensomspændende kirke 1951-nu

Påpeg, at mange af de vigtige begivenheder i disse seks historiske perioder sammenfattes i afsnittet »Kronologien i Kirkens historie« på side 272-273 i dette hæfte og på side 27-28 i *Elevers studievejledning*. Bed eleverne om kort at gennemgå disse begivenheder.

- Hvilke begivenheder i Kirkens historie har især haft betydning for jer?

4. Vi kan hver især hjælpe med at få dette storslåede sidste dages værk til at gå fremad.

Bed eleverne om at se sig omkring i lokalet og kigge på de andre. Forklar, at vi ikke er her på jorden på dette tidspunkt ved et tilfælde. Vi er blevet sendt af Gud for at hjælpe med at opbygge hans rige i denne sidste uddeling. Præsident Ezra Taft Benson har sagt: »Der har aldrig været forventet mere af de trofaste på så kort tid, end hvad der forventes af os« (citeret af Marvin J. Ashton i *Stjernen*, jan. 1990, s. 35).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Den mest alvorlige udfordring, vi står overfor, og den mest vidunderlige udfordring, er den udfordring, der kommer ved vækst« (citeret i »President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, apr. 1995, s. 6).

- Hvori består de udfordringer, som er en følge af Kirkens fantastiske vækst? Hvilke eksempler er der på Kirkens indsats for at imødekomme disse udfordringer? (Svarene kan omfatte den store forøgelse i opførelser af templer, bestræbelserne for at opbygge lederskab i præstedømmet og fremskyndelsen af oversættelsen af skrifterne til mange sprog).

Understreg, at vi kan se og føle spændingen ved Kirkens vækst. Herren har imidlertid brug for mere end tilskuere, som kommer med tilråb fra sidelinien, vi skal spørge os selv, om vi holder trit og gør vores del som familie og som

enkeltperson. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Dette er en tid med tusinder af muligheder. Vi kan benytte os af dem og gå fremad. Hvor er det et vidunderligt tidspunkt for os hver især at gøre vores lille del til at få Herrens værk til at gå fremad mod dets storslåede skæbne« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 69).

- Hvad kan vi gøre hver især og i vores familie for at hjælpe med at fremme Herrens storslåede værk i de sidste dage?

Konklusion

Understreg, at vi har det privilegium at leve i tidernes fyldes uddeling. Vi kan se, at Kirken ruller frem, som profeteret fordum (Dan 2:44-45; se også L&P 65:2). Vi nyder det gengivne evangeliums velsignelser. Vi hører Herrens røst, når vi læser Lære og Pagter. Vi ledes af en levende profet. Studiekurset i år vil hjælpe os med at forstå mere om de muligheder og velsignelser, der er ved at leve i denne uddeling.

Formål

At hjælpe eleverne med at føle det mægtige vidnesbyrd om Frelseren, som kommer ved hjælp af Lære og Pagter, og hjælpe dem med at styrke deres vidnesbyrd om Frelserens forsoning.

Forberedelse

1. Studér bønsonst skriftstederne i denne lektion. Mens du studerer skriftstederne på side 9, skal du beslutte dig for, hvilke af dem der vil være mest gavnlige for eleverne. Gør dig selv bekendt med de skriftsteder, du udvælger, og forbered dig på at bruge dem i lektionen.
 2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
 3. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Jesus Kristus (62572; Evangelisk kunst – 240); Jesus beder i Getsemane have (62175; Evangelisk kunst – 227) og Korsfæstelsen (62505; Evangelisk kunst – 230). Du kan eventuelt lade billedet af Herren Jesus Kristus stå fremme under hele lektionen.
 4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en gren fra et træ.
-

**Forslag til
lektionens
udvikling****Fang****opmærksomheden**

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis en gren fra et træ. Påpeg, at den ikke længere får den næring, den har brug for, for at forblive i live.

- Hvorfor kan denne gren ikke få den næring, den har brug for (Den er adskilt fra sine rødder).

Læs følgende udtalelse af ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Jesu Kristi forsoning er selve grundlaget i den kristne religion. Måske kender I meget til evangeliet, som det forgrener sig ud derfra, men hvis I kun kender grenene, og disse grene ikke har forbindelse med roden – hvis de er blevet skåret bort fra sandheden – vil der ikke være noget liv eller noget indhold eller nogen forløsning i dem« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 55-56).

Sammenlign den døde gren med et stærkt og sundt træ. Understreg, at Jesu Kristi forsoning giver os liv og giver mening med alle andre evangeliske lærdomme. Vi bør erindre forsoningen, mens vi studerer andre principper i resten af dette kursus.

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Lære og Pagter vidner om Jesus Kristus.

Understreg, at en hensigt med alle skrifterne er at vidne om Jesus Kristus og overtale folk til at komme til ham og tage del i frelsen. Bibelen, Mosebøgerne og Abrahams Bog i Den Kostelige Perle samt Mormons Bog er gamle testamenter eller vidner om Jesus Kristus. Lære og Pagter er et vidne om Jesus Kristus givet i denne uddeling. Dette skrift bærer vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, at han lever, og at han fortsat taler til sine profeter og vejleder sit folk i dag.

Påpeg, at Lære og Pagter indeholder mægtige vidnesbyrd om Frelseren og hans værk. De fleste er fra Frelseren selv. Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder som eksempler: L&P 50:41-44 og 76:22-24.

Forklar, at denne lektion omtaler lærdomme fra Lære og Pagter om Frelseren.

2. Jesus Kristus »led for alle mennesker, for at alle mennesker måtte omvende sig og komme til ham«.

Vis billederne af Jesus Kristus i Getsemane og på korset. Forklar, at Lære og Pagter indeholder mange åbenbaringer, som kan øge vores forståelse af Jesu Kristi forsoning. Disse åbenbaringer giver os en følelse af intensiteten af Frelserens lidelser og storheden i den kærlighed, som han og vor himmelske Fader har til os.

Frelseren beskriver sit sonoffer

- Læs L&P 19:16-19 sammen med eleverne. Forklar, at dette er det eneste skriftsted, hvor Frelseren beskriver sin egen lidelse i forbindelse med sit sonoffer. Hvad lærer dette skriftsted os om Frelserens lidelse for os? Hvorfor var Jesus villig til at gennemgå så stor lidelse for os? (Se L&P 18:10-11; 19:19, 24; 34:3).

På grund af forsoningen vil vi alle opstå

- Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne: L&P 88:14-18; 93:33; Alma 11:42-44. Hvad kan vi lære om opstandelsen fra disse skriftsteder? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Opstandelsen er sjælens forløsning. Ånden og legemet bliver genforenet, uadskilleligt forbundet i en fuldkommen skikkelse (L&P 88:14-16; Alma 11:42-43).
 - b. Opstandelsen forbereder os til den celestiale herlighed (L&P 88:18).
 - c. Opstandelsen er nødvendig, for at vi kan modtage en fylde af glæde (L&P 93:33).
 - d. Alle mennesker vil opstå (Alma 11:44).

På grund af forsoningen kan vi få tilgivelse for vore synder og arve celestial herlighed.

- Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne: L&P 18:11-12; 19:16-17, 20; 58:42; 76:62-70. Hvad lærer disse skriftsteder os om de velsignelser, vi kan modtage på grund af Frelserens forsoning. (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).

- a. Vi kan omvende os fra vore synder og komme til ham (L&P 18:11-12).
- b. Hvis vi omvender os, har Kristus påtaget sig lidelsen for vore synder (L&P 19:16-17, 20).
- c. Hvis vi omvender os, vil Herren tilgive os og ikke mere huske vore synder (L&P 58:42).
- d. Vi kan komme frem i den første opstandelse, blive fuldkomne i Kristus og arve celestial herlighed (L&P 76:62-70).

Ved forsoningen fik Frelseren fuldkommen medfølelse for os samt alle vore sorger, smerter og lidelser.

Forklar, at Frelseren i løbet af sit liv og kulminerede ved forsoningen led på en måde, som gav ham fuldkommen forståelse for alle vore smerter og lidelser.

Bed eleverne om at slå op på L&P 122. Dette afsnit er en åbenbaring, som blev givet til profeten Joseph Smith, mens han var i fængsel i Liberty i Missouri. Påpege, at i de første syv vers taler Herren om profeten Joseph Smiths prøvelser. Derpå, i vers 8, taler Herren om sig selv.

- Læs L&P 122:8 sammen med eleverne. På hvilke måder er Frelseren steget ned under alle ting? (Se Alma 7:11-12; L&P 62:1; 133:53. Eftersom Frelseren har oplevet alle vore sorger, smerter og prøvelser, forstår han, hvordan vi har det. Han ved, hvordan han skal hjælpe os). Hvordan kan denne kundskab hjælpe os, når vi er udsat for prøvelser?

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Når vi møder disse vanskelige tider, kan vi mindes, at Jesus måtte nedstige under alt, før han kunne hæve sig over alt, og at han led sorg og smerte og alle slags fristelser, for at kunne blive fyldt med barmhjertighed og vide, hvordan han kan hjælpe sit folk i deres lidelser (se L&P 88:6; Alma 7:11-12)« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 69).

- Hvornår har I følt forsoningens kraft i jeres tilværelse? Hvad kan vi gøre for at føle denne kraft mere fuldstændig?
- Hvordan kan vi vise Frelseren vores taknemmelighed for hans forsoning? Hvordan burde vores forståelse af forsoningen påvirke vores daglige tilværelse?

3. Lære og Pagter hjælper os med at forstå Frelserens roller og egenskaber.

Forklar, at for at være i stand til at udøve tro på Gud, skal vi have »et rigtigt begreb om hans karakter, fuldkommenheder og egenskaber« (se Joseph Smith: *Forelæsninger om troen*, s. 35). Lære og Pagter hjælper os med at få denne forståelse.

- Hvilke af Frelserens egenskaber kan I se i de skriftsteder, vi har læst i dag? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte barmhjertighed, lydighed, ydmyghed og underdanighed).

Vælg nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om Frelserens roller og egenskaber? Sammenfat oplysningerne på tavlen.

- a. L&P 6:20-21. (Hvis vi er trofaste og flittige, vil Frelseren omslutte os i hans kærligheds arme. Han er lyset, som skinner i mørket).
 - b. L&P 6:32-37. (Han tilbyder os beskyttelse og trøst og er rede til at velsigne os, når vi erindrer ham og adlyder hans befalinger).
 - c. L&P 19:1-3. (Efter at have udført Faderens vilje, har han underlagt sig alle ting og bevaret al magt. Han vil tilintetgøre Satan og hans værk. Han vil dømme alle mennesker efter deres gerninger).
 - d. L&P 29:1-2. (Hans nådes arm har sonet for vore synder. Hvis vi lytter til hans røst og ydmyger os, vil han samle os, som en høne samler sine kyllinger).
 - e. L&P 38:1-3. (Han er verdens skaber, og han ved alt).
 - f. L&P 43:34. (Han er verdens frelser).
 - g. L&P 45:3-5. (Han er vores talsmand hos Faderen).
 - h. L&P 50:44. (Han er den gode hyrde og Israels klippe, en sikker grundvold, hvorpå vi kan bygge).
 - i. L&P 76:5. (Han er barmhjertig og nådig mod dem, som frygter ham, og han finder behag i at ære dem, som tjener ham i retfærdighed og sandhed til enden).
 - j. L&P 93:5-19. (Han er Faderens enbårne. Han »gik fra nåde til nåde«, indtil han modtog en fylde af Faderens herlighed og magt).
 - k. L&P 133:42-52. (Når han kommer i magt ved sit andet komme, vil de, som han har forløst, nævne hans kærlighed og godhed).
 - l. L&P 136:22. (Hans arm er udstrakt for at frelse sit folk).
- Hvorfor er det vigtigt for jer at kende Frelserens roller og egenskaber? Hvordan har åbenbaringerne i Lære og Pagter øget jeres vidnesbyrd om Frelseren.

Konklusion

- Læs L&P 19:23 sammen med eleverne. Hvordan kan de sandheder, vi i dag har talt om, hjælpe jer med at opnå fred?

Bær vidnesbyrd om Jesus Kristus, som du tilskyndes til af Ånden. Understreg, at på grund af hans forsoning vil vi alle opstå. På grund af hans forsoning opfordrer han os til at omvende os og komme til ham, og modtage »fred i denne verden og evigt liv i den tilkommende« (L&P 59:23). Motivér eleverne til at tage del i alle forsoningens velsignelser ved at udøve tro på Jesus Kristus, omvende sig, adlyde befalingerne og holde ud til enden.

Foreslå, at efterhånden som eleverne studerer Lære og Pagter i løbet af dette år, skal de fortsætte med at være opmærksomme på, hvad den lærer os om Jesus Kristus. Han er bogens hovedperson. De mægtige vidnesbyrd og sandheder, som findes i disse åbenbaringer, kan øge enhver persons vidnesbyrd om ham.

Yderligere forslag til undervisningen

1. »O, se hvilken kærlighed«

Studér i forvejen teksten til salmen »O, se hvilken kærlighed« (*Salmer og sange*, nr. 114). Find linier i teksten, som bliver understøttet af skriftsteder i Lære og Pagter. Følgende eksempler kan hjælpe dig.

Linier fra salme	Understøttende skriftsteder
»O, se hvilken kærlighed, Jesus har vist mod mig«	L&P 34:3
»At lide og dø for en synder så arm som jeg«	L&P 19:16-19
»Ja, ofte jeg tænker på sårene i hans kød«	L&P 6:36-37
»Kom så, lad jer frelse ved lydighed mod hans bud«	L&P 20:77

Læs salmen højt i klassen og stands for at bede eleverne om at læse de understøttende skriftsteder efter de relevante linier i salmen.

2. Vores »talsmand hos Faderen« (L&P 45:3)

Skriv *talsmand* på tavlen. Forklar, at Herren flere gange i Lære og Pagter siger, at han er vores talsmand (L&P 29:5; 45:3; 62:1; 110:4).

- Hvad er en talsmand? (Nogen som taler for en andens sag).
- Læs L&P 45:3-5 sammen med eleverne. Hvorfor har vi brug for en »talsmand hos Faderen«? Hvilke beviser i vers 4 og 5 præsenterer Frelseren for Faderen for at vise, at vi bør modtage evigt liv? (For det første taler han om sin forsoning – sine lidelser, sin død og sit blod. Derpå henviser han til vores tro på ham).

3. Bærer vidnesbyrd om Jesus Kristus ved hjælp af hans titler

Forklar, at Lære og Pagter indeholder mere end 60 titler for Jesus Kristus, som hver især indgyder særlig respekt for ham. Herren henviser f.eks. til sig selv som »Forløser«, »Frelser« og »verdens lys og liv«.

Bed eleverne om at finde andre titler for Jesus Kristus. Skriv deres svar på tavlen.

- Hvad lærer Jesu titler os om hans egenskaber og mission?

4. Kristi lys

Forklar, at Kristi lys nogle gange kaldes vores samvittighed, men det er meget mere end det. Bed dem om at læse L&P 88:6-13; 93:2; Moroni 7:13, 16-19.

- Hvad kan vi ud fra disse skriftsteder lære om Kristi lys? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Kristi lys »opfylder det umådelige rum« og »giver alting liv« (L&P 88:12-13).
 - b. Det er en opbyggende påvirkning, som gives til alle, som bliver født på jorden (L&P 93:2).
 - c. Det hjælper os med at kende godt fra ondt og opfordrer os til at gøre godt og tro på Kristus (Moroni 7:13, 16-19).
- Hvordan kan vi give Kristi lys mulighed for at få større indflydelse i vores tilværelse?

Formål At styrke elevernes vidnesbyrd om det første syn og om Joseph Smiths kaldelse som profet, gennem hvem Gud gengav evangeliets fylde til jorden.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Joseph Smith – Historie 1:1-26.
 - b. Vores arv, s. 1-4.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte beretningen om den unge Joseph Smiths benoperation (*Vores arv*, s. 1-2).
4. Hvis følgende billeder er tilgængelige, kan du udvælge nogle af dem for at bruge dem i løbet af lektionen: Profeten Joseph Smith (62002; Evangelisk kunst – 401); Broder Joseph (62161); Joseph Smith søger visdom i Bibelen (Evangelisk kunst – 402); og Den første åbenbaring (62470; Evangelisk kunst – 403).
5. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren skal du medbringe et ur, et verdenskort eller en globus samt et stykke herretøj. Forbered følgende navnesedler til disse ting: *Den rette tid*, *Det rette sted* og *Den rette mand*.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis eleverne uret, kortet eller globussen samt de tilhørende navnesedler (se »Forberedelse«, punkt 5). Forklar, at denne lektion handler om, hvordan Herren forberedte den rette tid og det rette sted til gengivelsen af sit evangelium efter mange år med frafald.

Vis eleverne herretøjet og dets navneseddel. Forklar, at denne lektion også omtaler, hvordan Gud valgte og forberedte den rette mand – Joseph Smith – til at være den profet, gennem hvem evangeliet ville blive gengivet.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsonst det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Efter frafaldet beredte Gud vejen for gengivelsen.

Forklar, at efter at Jesus Kristus var blevet korsfæstet, præsiderede hans apostle over Kirken. Men snart øgedes forfølgelsen, splittelserne og frafaldet. I løbet af nogle få årtier var der et frafald fra Kirken, ligesom apostlene havde profeteret (ApG 20:28-30; 2 Thess 2:1-3; 2 Tim 4:3-4). Dette frafald kendes som det store frafald.

- Hvad var nogle af konsekvenserne af det store frafald? (Se L&P 1:15-16; JS-H 1:8-9, 19, 21; Mormon 1:13-14. Svarene kan omfatte følgende, der er nævnt herunder).
 - a. Der var ingen præstedømmemyndighed på jorden.
 - b. Der var ingen apostle eller profeter på jorden.
 - c. Nødvendig kundskab om Guds beskaffenhed gik tabt.
 - d. Evangeliets lærdomme blev fordærvet.
 - e. Hellige ordinancer, som f.eks. dåb, blev ændret.
 - f. Den oprindelige kirke blev delt i grupper, der stredes indbyrdes.

Frafaldets mørke varede i mange århundreder. Gud havde dog forudset dette og planlagt evangeliets gengivelse i de sidste dage. Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum lærte os, at forberedelsen til evangeliets gengivelse begyndte århundreder før den første åbenbaring:

»I det 14. århundreder begyndte Herren at forberede de sociale, religiøse, økonomiske og regeringsmæssige tilstande, så han lettere kunne gengive evangeliet for sidste gang« (*Mormon Doctrine*, 2. udg., s. 717).

- Hvilke begivenheder hjalp, før Joseph Smiths blev født, med til at berede vejen for evangeliets gengivelse? (Du kan eventuelt skrive svarene på tavlen. Svarene kan omfatte følgende punkter).
 - a. Renæssancen var en genfødsel af lærdom, især vedrørende litteratur, kunst og videnskab. Der blev gjort opfindelser, som f.eks. trykpressen.

Ældste James E. Talmage fra De Tolvs Kvorum sagde, at renæssancen ikke var et tilfælde, men i stedet »en udvikling, der var forud bestemt i Guds tanker til oplysning af menneskenes formørkede sind til forberedelse af Jesu Kristi evangeliums gengivelse, som var bestemt til at skulle ske nogle århundreder senere« (*Jesus Kristus*, s. 776).
 - b. Reformatorer som John Wycliffe, Martin Luther og John Calvin begyndte at udfordre de eksisterende kirkers skikke og lærdomme, idet de erkendte, at kirkerne var kommet bort fra Kristi lærdomme.

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum sagde, at Martin Luther og andre reformatorer »blev inspireret til at skabe et religiøst klima, i hvilket Gud kunne gengive de sandheder og den præstedømmelige myndighed, der var gået tabt« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 64).
 - c. Det amerikanske fastland blev opdaget. De Forenede Stater blev koloniseret af religiøse mennesker og blev til sidst en uafhængig nation (1 Nephi 13:12-19).
 - d. De Forenede Staters forfatning blev grundlagt og garanterede religiøs frihed i det land (L&P 101:77-80).

Ældste Ballard sagde: »[Gud inspirerede] Amerikas første opdagelsesrejsende og kolonisatorer samt skaberne af USA's forfatning til at skabe et land og styrende principper, hvor evangeliet kunne blive genoprettet« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 64).

2. Gud beredte Joseph Smith til at være gengivelsens profet.

Forklar, at foruden at sørge for de rette betingelser for gengivelsen af evangeliet, sørgede Gud for en mand, der kunne være gengivelsens profet. Denne mand var Joseph Smith, som blev født den 23. december 1805 i Sharon i Vermont. Vis et billede af Joseph Smith. Brug følgende materiale til at tale om forberedelsen af Joseph Smith, så han kunne blive gengivelsens profet.

Josephs familie hjalp med at forberede ham.

Joseph Smith havde en rig åndelig arv. Hans forældre og bedsteforældre var religiøse, patriotiske, interesseret i uddannelse og af en stærk moralsk overbevisning. Hans farfar, Asael Smith, udtalte flere år før Joseph blev født: »Det er blevet prentet i min sjæl, at en af mine efterkommere vil forkynde et værk, der vil revolutionere den religiøse tros verden« (i Joseph Fielding Smith, *Essentials in Church History*, 27. udg., s. 25).

Joseph Smiths forældre, Joseph sen. og Lucy Mack Smith påvirkede ham meget. Begge var meget hengivne over for Gud. De var også hengivne forældre og underviste deres børn i troens og retskaffenhedens principper.

Begge Josephs forældre havde dybsindige åndelige oplevelser. Joseph sen. havde flere drømme, som gav ham forsikring om, at han ville kunne glæde sig over velsignelserne ved Jesu Kristi sande evangelium (se Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley, s. 47-50, 64-66). Engang, hvor Lucy som ung mor var meget syg, indgik hun en pagt med Gud om, at hun ville tjene ham fuldstændig, hvis han ville lade hende leve, så hun kunne tage sig af sin familie. Hurtigt derefter hørte hun en røst, der trøstede hende, og hun blev helbredt på bemærkelsesværdig måde. (Se *History of Joseph Smith*, s. 33-35).

Joseph sen. og Lucy søgte aktivt efter religiøs sandhed. De følte begge, at ingen af de eksisterende kirker var i overensstemmelse med den kirke, som Jesus Kristus havde oprettet. Derfor sluttede Joseph sen. sig ikke til nogen kirke. Lucy følte, at det var hendes pligt at blive døbt, så hun sluttede sig til den presbyterianske kirke. Da evangeliet blev gengivet, erkendte de begge sandheden og accepterede den.

- Hvorfor var Joseph Smiths slægtsarv betydningsfuld med hensyn til at hjælpe ham med at forberede sig til sin mission som gengivelsens profet?

Modgang hjalp med at forberede ham

Mens Joseph Smith voksede op, mødte han og hans familie mange udfordringer. Da han var syv år gammel, blev han alvorligt syg af en infektion i benet. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte denne beretning fra *Vores arv*, s. 1-2.

- Hvad kan vi lære af den unge Josephs karakter fra denne oplevelse? På hvilke måder kan prøvelserne og lidelserne i Josephs ungdom have været med til at forberede ham til at blive gengivelsens profet? Hvordan har prøvelser og lidelser hjulpet med at forberede jer til de ansvar, I har fået?

Den religiøse atmosfære i det vestlige New York hjalp med at forberede ham.

Da Joseph var omkring 10 år gammel, efterlod tre års fejlslagne afgrøder i Vermont familien Smith i alvorlige økonomiske vanskeligheder. Efter mange overvejelser flyttede familien til området i Palmyra i New York, hvor der var

udsigt til bedre landbrugsbetingelser. På det tidspunkt var der stor religiøs spænding og forvirring i det vestlige New York, hvor mange kirker stredes om de omvendte.

- Hvorfor var Joseph i vildrede med, hvilken kirke han skulle slutte sig til? (Se JS-H 1:5-10). Hvordan kan Josephs situation sammenlignes med den situation, mange mennesker, som i dag søger efter sandheden, befinder sig i?
- Hvordan hjalp skriftstudium Joseph til at klare sin forvirring? (Se JS-H 1:11-12. Vis billedet af Joseph Smith, der læser i Bibelen). Hvad kan vi lære af Josephs eksempel? (Du kan eventuelt understrege, at Joseph ikke alene læste skrifterne, men også ransagede dem, overvejede dem og anvendte dem i sit liv). Hvordan har skrifterne hjulpet jer på tidspunkter, hvor I har haft brug for dem eller har været forvirret?

3. Den første åbenbaring indvarslede gengivelsen af evangeliet.

Forklar, at en forårmorgen i 1820 gik Joseph Smith ud i skoven nær sit hjem for at bede om vejledning.

- Hvordan var Josephs bøn denne morgen forskellig fra andre bønner, han havde bedt? (Se JS-H 1:14). Hvorfor er personlig bøn, som bliver bedt højt, ofte nyttig, når vi lægger vores hjertes ønske frem for Gud?
- Hvad skete der, da Joseph Smith begyndte at bede? (Se JS-H 1:15). Hvordan blev han udfriet fra dette mægtige mørke? (Se JS-H 1:16-17. Vis billedet af den første åbenbaring). Hvad kan vi lære af denne oplevelse om at overvinde Satans indflydelse? Hvorfor er det vigtigt at blive ved med at bede på tidspunkter med mørke eller prøvelser? (Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor bøn har hjulpet dem i sådanne svære tider).
- Hvorfor fik Joseph Smith at vide, at han ikke skulle slutte sig til nogen af kirkerne? (Se JS-H 1:18-19).

4. Der blev åbenbaret mange sandheder i den første åbenbaring.

Understreg, at Faderens og Sønnens besøg til Joseph Smith er fuld af lærdomsmæssig betydning. Præsident Gordon B. Hinckley har udtalt: »Jeg vil tillade mig at hævde, at i de få minutter, hvor Joseph Smith var sammen med Faderen og Sønnen, lærte han mere om Gud, den evige Faders og den opstandne Herres beskaffenhed, end alle de lærde hoveder havde i alle deres diskussioner gennem alle århundreder« (*Church News*, den 24. okt. 1998, s. 6).

- Hvilke sandheder kan vi lære fra det første syn? (Sammenfat svarene på tavlen. Svarene kan omfatte følgende punkter).
 - a. Gud Faderen og Jesus Kristus lever.
 - b. Faderen og Sønnen er virkelige, særskilte væsener med herliggjorte legemer af kød og ben.
 - c. Vi er skabt i Guds billede.
 - d. Satan og hans magt er virkelig, men Guds magt er uendelig større.
 - e. Gud hører og besvarer bønner og har omsorg for os.
 - f. Ingen af kirkerne på jorden havde Kristi evangeliums fylde.
 - g. Åbenbaring er ikke ophørt.

Præsident David O. McKay, Kirkens niende præsident, bar vidnesbyrd om, at det første syn »besvarer alle [spørgsmålene] om Gud og hans guddommelige personlighed ... Hans forhold til sine børn er tydelig. Hans interesse i menneskeheden ved den myndighed, der er delegeret til mennesket, er tydelig. Værkets fremtid er sikker. Disse og andre herlige sandheder bliver tydelige ved dette herlige første syn« (*Gospel Ideals*, s. 85).

- Mens ældste Ezra Taft Benson tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han: »At Gud Faderen og hans Søn Jesus Kristus viste sig for den unge profet er den største begivenhed, som er sket i denne verden siden Mesterens opstandelse« (*Den danske Stjerne*, apr. 1972, s. 147). Hvorfor er det betydningsfuldt for hver af os at have et vidnesbyrd om det første syn? Hvordan har et vidnesbyrd om det første syn velsignet jer?

Konklusion

Læs Joseph Smith – Historie 1:25-26, begyndende med ordene: »Jeg havde virkelig set et lys.« Sammenfat derpå, hvordan Gud forberedte det rette tidspunkt, det rette sted og den rette mand til gengivelsen af evangeliet. Bær dit vidnesbyrd om det første syn og dets betydning. Du kan eventuelt også læse følgende vidnesbyrd af præsident Gordon B. Hinckley:

»En meget bemærkelsesværdig tilkendegivelse fandt sted en forårmorgen i året 1820, da Faderen og Sønnen viste sig for drengen Joseph Smith ... Et vidnesbyrd om [dette syn] har rørt millioner af hjerter i mange lande. Jeg tilføjer mit eget vidnesbyrd, som blev givet mig af Ånden, om at profetens beskrivelse af denne storslåede begivenhed er sand, om at Gud den evige Fader og den opstandne Herre Jesus Kristus talte med ham ved denne lejlighed i en samtale så virkelig og personlig og fortrolig som vore samtaler i dag« (*Be Thou an Example*, s. 10).

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Den første åbenbaring«, et 10 minutter langt afsnit.

2. Joseph Smiths eksempel som ung

Lærere for unge kan eventuelt lægge vægt på, at Joseph Smith kun var 14 år gammel, da han modtog det første syn.

- Hvordan kan Joseph Smiths adfærd som ung være et eksempel for unge mennesker i dag? Hvordan kan Josephs eksempel hjælpe jer, når I kæmper med at lære sandheden at kende? Når folk vender sig imod jer eller latterliggør jer? Når I skal træffe vanskelige beslutninger, mens I er i fare for at blive latterliggjort?

»Ihukom den nye pagt, nemlig Mormons Bog«

Formål At hjælpe eleverne med at erkende Herrens hånd i fremkomsten af Mormons Bog og at motivere dem til at studere Mormons Bog, følge dens lærdomme og fortælle andre om den.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Joseph Smith – Historie 1:27-65; Lære og Pagter 3; 5; 10; 17; 20:5-15; 84:54-62.
 - b. *Vores arv*, s. 5-10.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte beretningen om Martin Harris, der mistede de 116 sider af manuskriptet. Bed denne person om at henvise til overskriften til L&P 3 og 10 og til de første tre afsnit under overskriften »Arbejdet med oversættelsen« i *Vores arv*, s. 7-8.
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Moroni viser sig for Joseph Smith i hans værelse (62492; Evangelisk kunst – 404) og Joseph Smith modtager guldpladerne (62012; Evangelisk kunst – 406).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende sætninger på tavlen. Spørg eleverne, om de ved, hvad disse ord betyder.

Forklar, at du har skrevet ordene »Mormons Bog« på japansk, russisk og koreansk. Siden dens ydmyge begyndelse i denne uddeling, har Mormons Bog

været en velsignelse for millioner af mennesker over hele verden. Denne lektion handler om miraklet med Mormons Bog og om vores ansvar for at »lade ... den strømme ud over hele jorden« (Ezra Taft Benson: *Stjernen*, juli 1989, s. 3).

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Du kan eventuelt bruge to klasseperioder til at undervise i denne lektion.

1. Joseph Smiths forberedelse til at modtage og oversætte Mormons Bog

- I tre år efter det første syn led Joseph Smith alvorlig forfølgelse, men han forblev trofast mod sit vidnesbyrd (JS-H 1:27). Hvordan kan vi forblive trofaste mod vore vidnesbyrd, selv når vi står over for forfølgelse?
- Da Joseph var 17 år gammel, fik han besøg af Moroni. (Om nødvendigt kan du forklare, at Moroni var den sidste profet, der skrev i Mormons Bog, og som havde begravet guldpladerne omkring 421 e.Kr.). Hvad bad Joseph om den nat, Moroni viste sig for ham? (Se JS-H 1:28-29). Hvad kan vi lære af Josephs eksempel, når vi føler os fordømt på grund af »svaghed og ... ufuldkommenheder«? (Hvis det er relevant, kan du bede eleverne om at fortælle, hvordan bøn har hjulpet dem, når de har følt, at de har skuffet Gud).

Sammenfat Joseph Smith – Historie 1:30-59. Få eleverne til at læse udvalgte vers højt. På passende tidspunkter kan du vise billedet af Moroni, der viser sig for Joseph Smith og billedet af Joseph, der modtager pladerne. Du kan eventuelt også henvise til kort 1 på side 273 i dette hæfte og side 29 i *Elevens studievejledning*.

- Da Joseph Smith første gang fik vist guldpladerne, var han ikke forberedt til at modtage dem og oversætte dem. Hvordan forberedte Herren Joseph til at modtage og oversætte pladerne? (Se JS-H 1:33-35, 42, 44-46, 53-54). Hvordan har Herren forberedt jer (eller hvordan forbereder han jer nu) til at opfylde jeres ansvar? Hvordan kan I forberede jer selv til at opfylde jeres fremtidige ansvar?
- Hvordan reagerede Josephs far, da Joseph fortalte ham om Moronis besøg? (Se JS-H 1:50). Hvad fortæller det om Josephs retskaffenhed og pålidelighed? Hvorfor er det vigtigt at støtte vore familiemedlemmer i deres indsats for at følge Herren? Hvordan kan vi bedre støtte familiemedlemmer og andre, når de følger Herren?

2. Miraklet ved bevarelsen af Mormons Bog

Forklar, at Satan forsøgte at standse fremkomsten af Mormons Bog. Han fristede mennesker til at forsøge at stjæle guldpladerne, og folk fortsatte med at forfølge Joseph Smith og hans familie (JS-H 1:60-61). Herren hindrede imidlertid alle Satans forsøg på at standse fremkomsten af Mormons Bog.

Et eksempel på den mirakuløse bevarelse af Mormons Bog fandt sted, da en af Joseph Smiths skrivere, Martin Harris, mistede 116 sider af det oversatte manuskript. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte denne beretning (se »Forberedelse« punkt 3). Undervis derpå i L&P 3 og 10 og drøft det, som Herren åbenbarede, efter at siderne var gået tabt.

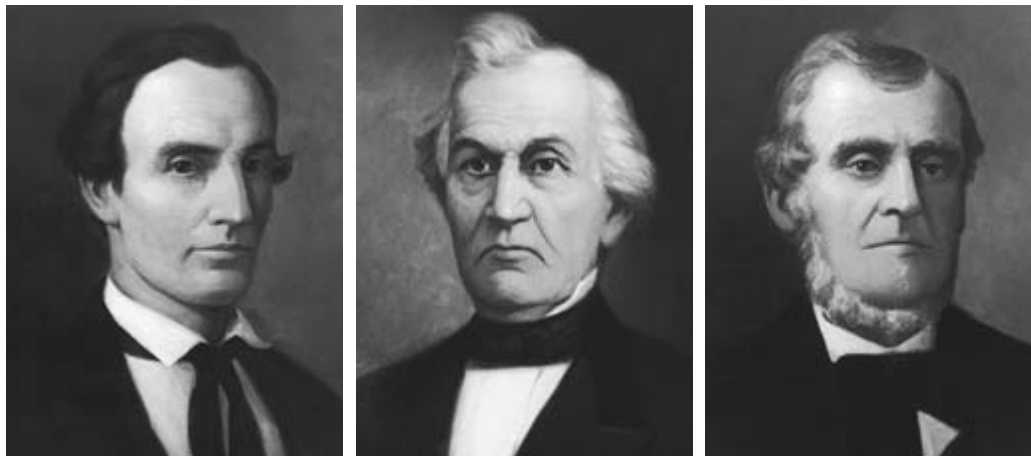
- Efter at de 116 sider af manuskriptet var gået tabt, irettesatte Herren Joseph for at frygte mennesker mere end Gud (L&P 3:7). Joseph mistede sin oversættelsesgave for en tid (L&P 3:14; 10:1-2). På hvilken måde havde Joseph frygtet mennesker

mere end Gud? Hvordan kan vore handlinger af og til vise, at vi frygter mennesker mere end Gud? (Se L&P 30:1-2. Et eksempel er, når vi giver efter for gruppepres og gør noget forkert). Hvad kan vi gøre for at overvinde vores frygt for mennesker? (Der findes nogle svar på dette spørgsmål i L&P 3:8; 10:5).

- Hvordan var Herrens kærlighed til Joseph Smith tydelig, efter at de 116 manuskriptsider var gået tabt? (Se L&P 3:8-10; 10:1-3). Hvilke erfaringer har vist jer, at hvis I er trofaste, vil Gud »være med [jer] i hver prøvelsens stund« (L&P 3:8). Hvilke erfaringer har vist jer, at »Gud er barmhjertig«? (L&P 3:10).
- Hvilken plan havde de, som havde stjålet de 116 sider af manuskriptet? (Se L&P 10:10-19, 29-33. Hvis Joseph havde genoversat det tabte materiale, ville de have ændret ordene i manuskriptet. De ville have sammenlignet den ændrede original med genoversættelsen og forsøgt at vise, at de to versioner modsagde hinanden).
- Hvad havde Herren allerede gjort århundreder før for at tilintetgøre den plan, som de, der havde stjålet manuskriptsiderne, havde lagt? (Se L&P 10:38-39; se også 1 Nephi 9:2-5; Mormons Ord 1:3-7. Han havde forudset tabet af disse sider. Omkring 2400 år tidligere havde han inspireret Nephi, som skrev nephiternes verdslige historie, til at lave et andet sæt optegnelser. Det andet sæt indeholdt en beretning om nephiternes tjenestegering i den samme tidsperiode og havde større lærdomsmæssig værdi end den første).
- Hvad instruerede Herren profeten om at gøre for at tilintetgøre den plan, som de, der havde stjålet manuskriptet, havde lagt? (Se L&P 10:40-45. Joseph havde oversat de 116 manuskriptsider fra Nephis verdslige historie. Herren befalede ham om ikke at genoversætte dette materiale, men om at oversætte Nephis andet sæt optegnelser).
- Hvad lærer beretningen om de tabte manuskriptsider os om Herrens magt? (Efterhånden som eleverne taler om dette spørgsmål, kan du bede dem om at læse L&P 3:1-3; 10:14, 43 samt 1 Nephi 9:6). Hvordan kan denne kundskab hjælpe os, når vi er udsat for modgang og skuffelser?
- Bed eleverne om at læse L&P 3:16, 19-20 og 10:46-52, 60-66. Hvad kan vi lære fra disse vers om formålene med Mormons Bog? Hvorledes opfyldes disse formål i dag?

3. Vidner om Mormons Bog

- Efterhånden som Joseph oversatte Mormons Bog, fandt han ud af, at Herren ville tillade tre vidner og nogle få andre at se pladerne (se henvisningen til disse vidner i 2 Nephi 27:12-14 og Ether 5:1-3). Hvem var de tre vidner? (Se »Tre vidners vidnesbyrd« i Mormons Bog). Hvad fik de befaling om at gøre? (Se L&P 5:11-15, 24-25; 17:3, 5). Hvorfor er deres vidnesbyrd betydningsfuldt? (Se Ether 5:4; L&P 5:16-18; 17:4).

De tre vidner. Oliver Cowdery, David Whitmer og Martin Harris.

Forklar, at foruden de tre vidner, fik otte andre vist guldpladerne («Otte vidners vidnesbyrd» i *Mormons Bog*). Alle de tre vidner og tre af de otte vidner forlod senere Kirken). Kun nogle få vendte tilbage, men ingen af dem fornægtede nogen sinde deres vidnesbyrd om det, de så.

I løbet af David Whitmers sidste leveår udgav han dette vidnesbyrd som svar på falske beskyldninger:

»Det er optegnet i *American Encyclopaedia* og i *Encyclopaedia Britannica*, at jeg, David Whitmer, har fornægtet mit vidnesbyrd som en af de tre vidner til guddommeligheden af *Mormons Bog*, og at de andre to vidner, Oliver Cowdery og Martin Harris, har fornægtet deres vidnesbyrd om denne bog. Jeg vil atter sige til hele menneskeheden, at jeg aldrig på noget tidspunkt har fornægtet dette vidnesbyrd eller nogen del deraf. Jeg bærer også vidnesbyrd for verden, om at hverken Oliver Cowdery eller Martin Harris nogen sinde har fornægtet deres vidnesbyrd. De døde begge, idet de bekræftede sandheden af den guddommelige ægthed af *Mormons Bog*« (*Address to All Believers in Christ*, s. 8; som citeret i B. H. Roberts: *A Comprehensive History of the Church*, 1:145).

Påpeg, at Frelseren også er et vidne om *Mormons Bog*. Læs L&P 17:6 og 19:26 sammen med eleverne.

- På hvilke måder kan vi være vidner om *Mormons Bog*? (Se Moroni 10:3-5. Du kan eventuelt opfordre eleverne til at bære deres vidnesbyrd om *Mormons Bog*).

Læg vægt på, at de tre vidner og de otte vidner bar vidnesbyrd om det, som de havde set og hørt. I dag bærer millioner af Kirkens medlemmer vidnesbyrd om *Mormons Bog*, fordi de føler Helligåndens vidnesbyrd. Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han:

»Kirkens styrke findes ikke i ... de tusinder af kirker, vi har over hele verden, ej heller i vore universiteter ... Denne kirkes styrke [ligger] i dens folks hjerte, i den enkeltes vidnesbyrd og overbevisning om sandheden af dette værk« (se *Den danske Stjerne*, feb. 1974, s. 81).

4. Vores pligt til at »ihukom[me] den nye pagt, nemlig Mormons Bog«

- I september 1832 modtog profeten Joseph en åbenbaring, hvor Herren sagde, at »hele kirken [var] under fordømmelse« (L&P 84:55). Hvorfor var Kirken under fordømmelse? (Se L&P 84:54-56). Hvad skulle Kirkens medlemmer gøre for at fordømmelsen kunne blive fjernet? (Se L&P 84, 57-58, 60-62).

Læs følgende udtalelser af præsident Ezra Taft Benson:

»Hvis de første hellige blev revset, fordi de tog let på Mormons Bog, mon så vi er under mindre fordømmelse, hvis vi gør ligesådan?« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 3).

»Herren er ikke tilfreds med os med hensyn til den opmærksomhed, vi giver Mormons Bog, et nyt vidne om Kristus. Vi har brug for den i vores hjem, vi har brug for den i vores familie. Den blev skrevet til os i dag« (*Church News*, den 9. nov. 1986, s. 10).

- Hvad kan vi gøre for at give Mormons Bog mere opmærksomhed i vores personlige tilværelse, i vores familie og i vore kirkeopgaver? Hvilke velsignelser får vi, når vi giver Mormons Bog den rette opmærksomhed? Hvordan er I blevet velsignet ved jeres studium af Mormons Bog? (Foruden at bede om elevernes kommentarer, kan du bede dem om at læse følgende citat og sætningen fra *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, øverst side 232, begyndende med: »Jeg fortalte brødrene ...«; se også »Yderligere forslag til undervisningen«, punkt 3).

Præsiden Ezra Taft Benson erklærede:

»Der er i den bog en kraft, der vil begynde at strømme ind i jeres liv i det øjeblik, I tager fat på et seriøst studium af bogen. I vil finde større styrke til at stå imod fristelser. I vil finde styrke, så I kan undgå at blive bedraget. I vil finde styrke til at blive på den lige og snævre vej. Skrifterne betegnes som »livets ord« (se L&P 84:85), og det gælder ingen steder mere end for Mormons Bogs vedkommende. Når I begynder at hungre og tørste efter de ord, vil I finde liv i større og større overflod ... [I vil også opleve] øget kærlighed og harmoni i hjemmet, større respekt mellem forældre og børn, [og] øget åndelighed og retfærdighed.«

»Disse løfter«, forsikrede præsident Benson om, »er ikke tomme løfter. Det er nemlig akkurat det, profeten Joseph Smith mente, da han sagde, at Mormons Bog vil hjælpe os at komme Gud nærmere« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 5).

- Frelseren har befalet os at bære vidnesbyrd om Mormons Bog over hele jorden (L&P 84:62; se også følgende citat). Hvad kan vi hver især gøre for at fremme den indsats?

Præsident Benson sagde: »Tiden har længe været inde til en massiv oversvømmelse af jorden med Mormons Bog ... I denne tidsalder med elektronik og massedistribution af det trykte ord, vil Gud holde os ansvarlige, hvis vi ikke nu fører Mormons Bog fremad på en storslået måde. Vi har Mormons Bog, vi har medlemmerne, vi har missionærerne, vi har ressourcerne og verden har behovet. Tidspunktet er nu!« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 3).

Påpege, at Mormons Bog, oversat af en ung profet under ydmyge forhold, nu i sandhed oversvømmer jorden. Mormons Bog, eller uddrag af den, er blevet udgivet på mere end 90 sprog. Flere end 100 millioner eksemplarer er blevet trykt.

Konklusion	<p>Udtryk påskønnelse for Mormons Bog og anerkendelse af Herrens hånd i fremkomsten af denne bog. Motivér eleverne til at vise Mormons Bog større opmærksomhed.</p> <p>Bær vidnesbyrd om den påvirkning Mormons Bog har haft på dig.</p>
------------	--

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Bibelske profetier, som Moroni citerede for Joseph Smith

Som optegnet i Joseph Smith – Historie 1:36-49 citerede Moroni følgende bibelske profetier for Joseph Smith fire gange. Læs hver profeti sammen med eleverne, og drøft deres betydning og opfyldelse.

- a. Malakias 3 (bemærk, at Moroni kun citerede dele af dette kapitel; se også JS-H 1:37-39)
- b. Esajas 11 (se også L&P 113:1-6).
- c. Apostlenes Gerninger 3:22-23
- d. Joel 2:28-32

2. Lære og Pagter: Et yderligere vidnesbyrd om Mormons Bog

Præsident Ezra Taft Benson har lært os: »Bortset fra vidnesbyrdene i Mormons Bog er Lære og Pagter langt det største yderligere vidnesbyrd og bevis vi har fra Herren om at Mormons Bog er sand« (*Stjernen*, juli 1987, s. 77).

Præsident Benson henviste til 13 afsnit i Lære og Pagter, som vidner om Mormons Bog: L&P 1, 3, 5, 8, 10-11, 17-18, 20, 27, 42, 84 og 135. Du kan eventuelt studere disse afsnit, mens du forbereder dig på at undervise i lektionen.

3. Kom Gud nærmere ved hjælp af Mormons Bog

Profeten Joseph Smith har sagt: »Jeg fortalte brødrene, at Mormons Bog var den mest korrekte bog på jorden og vor religions slutsten, og et menneske ville komme Gud nærmere ved at efterleve dens forskrifter end ved nogen anden bog« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 232).

Præsident Ezra Taft Benson citerede dette og spurgte derpå: »Er der ikke dybt i vore hjerter noget, der længes efter at komme Gud nærmere, at ligne ham mere i vor daglige adfærd, hele tiden at føle hans nærvær? Hvis det er tilfældet, så kan Mormons Bog hjælpe os at opnå det, mere end nogen anden bog kan« (*Stjernen*, jan. 1987, s. 4).

4. »Oversat ved Guds gave og kraft« (L&P 135:3)

Joseph Smith færdiggjorde oversættelsen af Mormons Bog på omkring 65 arbejdsdage (»I have a Question«, *Ensign*, jan. 1988, s. 46-47). Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum kommenterede hastigheden af denne proces:

»En dygtig japansk SDH-oversætter, omgivet af opslagsbøger, ordbøger og oversætterkolleger, der var rede til at hjælpe om nødvendigt, angav, at han anså

en produktion på én omhyggelig, færdig side pr. dag for at være produktiv. Og han genoversætter fra tidligere japansk til nutidig japansk! Flere end 50 engelske lærde arbejdede i syv år med brug af tidligere oversættelser til at udarbejde King James-oversættelsen af Bibelen og nåede i gennemsnit én kostelig side pr. dag. Profeten Joseph Smith producerede af og til 10 sider pr. dag! (se bulletinen *Insights: An Ancient Window* [Provo, Utah: Foundation for Ancient Research and Mormon Studies (F.A.R.M.S.), feb. 1986], s. 1).

Et andet vidunder ved Mormons Bogs oversættelsesproces er, at Joseph kun sjældent, efter hvad vi ved, gik tilbage, gennemgik eller ændrede det, der allerede var blevet gjort. Oversættelsen flød til stadighed fremad ...

Emma Smith sagde om den inspirerede proces: »Efter måltider eller efter afbrydelser, begyndte [Joseph] straks, hvor han havde sluttet af, uden hverken at se manuskriptet eller få nogen del deraf læst op« (»Last Testimony of Sister Emma, *Saints' Herald*, 1 Oct. 1879, s. 290). En, som har dikteret og er blevet afbrudt, skal sædvanligvis genoptage det ved at spørge: »Hvor var vi nu?« Sådan var det ikke med profeten!

Hvis man udarbejdede en tekst, skulle man hele tiden kontrollere sig selv, redigere og revidere for at sikre sig konsekvens. Havde profeten dikteret og lavet omfattende revideringer, ville der have været flere beviser på det. Men der var ingen grund til at revidere guddommeligt givet tekst. Uanset oversættelsesprocessens detaljer, så taler vi om en proces, der i sandhed var forbløffende!« (»By the Gift and Power of God«, *Ensign*, jan. 1997, 39-40).

Efterhånden som Mormons Bog i dag bliver oversat til mange sprog, fortsætter miraklerne. Fortæl følgende beretning af Priscilla Sampson-Davis, et medlem af Kirken i Ghana:

»Omkring to år efter min dåb havde jeg et syn ... Jeg så, at jeg var til et nadvermøde og en person i hvidt tøj kom frem og stillede sig foran talerstolen og kaldte på mig. Jeg kom derop og stod ved siden af ham, og derpå bad han mig om at vende mig om og se på folks ansigter, for at se, om de alle nød gudstjenesten. Jeg så efter og sagde, at jeg ikke kunne se nogen forskel i deres ansigter. Så bad manden i hvidt mig om at se omhyggeligt efter. Jeg så, at nogle i forsamlingen havde bøjet deres hoved. Manden spurgte mig om, hvorfor disse mennesker ikke sang med. Jeg fortalte ham, at de ikke kunne læse engelsk, så de kunne ikke synge med, derfor bøjede de deres hoved. Han spurgte mig, om jeg ikke kunne tænke mig at hjælpe mine brødre og søstre. . . så de kunne synge med og prise deres himmelske Fader. Selv om jeg kunne tale fante [den dialekt, som folket talte], var jeg ikke så god til at skrive det. Men jeg sagde ikke nej, jeg sagde, at jeg ville forsøge, at jeg ville gøre mit bedste. Så forsvandt synet. Jeg rejste mig straks og tog et stykke papir og en blyant og begyndte at oversætte sangen »Nu Israels Genløser!« til fante.«

Søster Sampson-Davis oversatte salmerne, nogle missionærpjecer og hæftet *Håndbog i evangeliske principper*. Derpå hjalp hun, som hun havde fået til opgave, med oversættelsen af Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle. Hun sagde: »Det står i skrifterne, at i de sidste dage vil folk høre evangeliet på deres eget sprog. Det er det, Herren ønskede, at jeg skulle gøre, og det er ved hans nåde, at jeg gør det« (»An Instrument in His Hands«, i »*All Are Alike unto God*«, red. E. Dale LeBaron, s. 40-42).

5. »Gå ikke hurtigere frem og arbejd ikke mere ... end dine kræfter og evner tillader« (L&P 10:4).

- Hvilke råd gav Herren Joseph, da han stod over for det enorme arbejde med at oversætte Mormons Bog? (Se L&P 10:4-5). Hvordan kan dette råd hjælpe os, når vi står over for vanskelige opgaver eller ansvar?

6. Videopræsentationer

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Parley P. Pratt finder Mormons Bog« et 11 minutter langt afsnit. Efter at have vist præsentationen, kan du stille følgende spørgsmål:

- Har I lige så stor glæde af at læse Mormons Bog, som Parley P. Pratt havde, da han læste den første gang? Hvad kan I gøre for at gøre Mormons Bog til en mere central del af jeres tilværelse? (Du kan eventuelt foreslå, at eleverne stille overvejer disse spørgsmål).
- Hvordan har I set præsident Bensons løfter blive opfyldt?

Formål

At hjælpe eleverne med at forstå, hvordan man forbereder sig til at modtage personlig åbenbaring samt motivere dem til at gøre det.

Forberedelse

1. Studér bønssomt Lære og Pagter 6, 8, 9, Joseph Smith – Historie 1:8-17 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
 2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
 3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du forberede dig til at vise nogle få billeder af profeter, der modtager åbenbaring, som f.eks. Moses og den brændende tornebusk (62239; Evangelisk kunst – 107); Drengen Samuel kaldes af Herren (62498; Evangelisk kunst – 111); Daniel fortolker Nebukadnesars drøm (62531; Evangelisk kunst – 115); Jareds bror ser Herrens finger (62478; Evangelisk kunst – 318); og Den første åbenbaring (62470; Evangelisk kunst – 403). Du kan eventuelt også skaffe fotografier af nogle få elever.
-

Forslag til lektionens udvikling**Fang opmærksomheden**

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Vis billederne af profeterne (se »Forberedelse«, punkt 3). Forklar, at hvert af disse billeder forestiller noget af det samme. Hvad er det? (De forestiller en profet, der modtager åbenbaring).

Læs følgende udtalelse af profeten Joseph Smith: »Gud har ikke åbenbaret noget til Joseph, som han ikke vil åbenbare for de tolv, og endog det mindste medlem af kirken kan vide og kende alt så hurtigt, som han er i stand til at tage det« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 176).

Understreg, at vi ikke behøver at være profeter for at modtage åbenbaring fra Herren. Selv om vi ikke modtager åbenbaring for at vejlede Kirken, kan vi modtage åbenbaring til at hjælpe os med at lære evangeliske sandheder og vejlede os i vores personlige tilværelse og i vore ansvar i hjemmet og i Kirken. Hvis du fik fat i nogle fotografier af eleverne, kan du stille dem ved siden af billederne af profeterne.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan skrifterne kan anvendes i dagligdagen. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

Forklar, at lektion 5 og 6 begge handler om personlig åbenbaring. Lære og Pagter oplyser os i høj grad om dette betydningsfulde emne. Denne lektion handler om, hvorfor vi har brug for personlig åbenbaring, samt hvordan vi forbereder os til at modtage den. Lektion 6 handler om, hvordan vi erkender personlig åbenbaring fra Helligånden. Læseopgaven til begge lektioner omfatter L&P 6, 8 og 9, som Joseph Smith modtog, mens han oversatte Mormons Bog med Oliver Cowdery som sin skriver. Selv om baggrunden for L&P 9 har at gøre med Oliver Cowderys forsøg på at oversætte Mormons Bog, gælder principperne også for andre åbenbaringer.

1. Vores behov for personlig åbenbaring

Forklar, at en af vore største velsignelser er, at himlene er åbne, og at Herren kommunikerer med sine børn ved hjælp af fortsat åbenbaring. »Guddommelig åbenbaring er en af Jesu Kristi evangeliums mest storslåede begreber og principper, for uden den kunne mennesket ikke kende til det, der hører Gud til ... Fortsat åbenbaring fra Gud til sine hellige ... gør daglig vejledning ad sande stier mulig og leder den trofaste sjæl til fuldstændig og evig frelse i det celestiale rige ... Uden åbenbaring ville alt være gætteværk, mørke og forvirring« (Bible Dictionary, »Revelation«, s. 762).

- Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum sagde: »Ingen kan overleve i verden i dag, og endnu mindre i det, den snart vil blive, uden personlig inspiration« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 26). Hvorfor tror I, at personlig åbenbaring er så vigtig i vor tid? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Måden, hvorpå vi modtager vores vidnesbyrd om Jesus Kristus, hans evangelium og Josephs Smiths guddommelige kaldelse, er ved personlig åbenbaring.
 - b. Personlig åbenbaring er den måde, hvorpå vi lærer om guddommelige sandheder.
 - c. Personlig åbenbaring er den måde, hvorpå vi modtager vejledning ud over vores egen begrænsede forståelse ved at modtage svar på livets spørgsmål, imødegår udfordringer og træffer beslutninger.
- I hvilke beslutninger eller situationer kan personlig åbenbaring hjælpe os? (Bed eleverne om at fortælle, hvordan personlig åbenbaring har hjulpet dem i deres ansvar i familien, deres ansvar i Kirken og i andre område af deres tilværelse).

2. Forståelse af, hvad vi skal gøre for at modtage personlig åbenbaring.

Forklar, at det er vigtigt for os at forstå, hvordan vi forbereder os til at modtage personlig åbenbaring. Bed eleverne om at læse følgende kursiverede skriftstedshenvisninger. Bed dem derpå om at finde ud af, hvad disse skriftsteder lærer os om, hvordan vi kan forberede os til at modtage personlig åbenbaring (foreslåede svar er i parentes). Sammenfat svarene på tavlen. Tal derpå om svarene.

A. Lære og Pagter 9:8; Joseph Smith - Historie 1:8-10. (Udtæk det i dit eget sind).

- Hvad kan vi gøre for at udtænke et spørgsmål i vores eget sind?

Du kan eventuelt bed eleverne om at studere Joseph Smith – Historie 1:8 for at finde udtalelser, som viser, hvordan Joseph Smith udtænkte dette spørgsmål i sit eget sind. Nogle få udtalelser ses herunder:

- a. »Mit sind stemtes til alvorlige betragtninger.«
- b. »Mine følelser var dybe og ofte knugende.«
- c. »Jeg gik til deres forskellige møder, så ofte lejligheden tilbød sig.«

Påpeg, at Joseph Smith tænkte dybt over det for at finde ud af, hvilken kirke, der var den rigtige. Han brugte også meget tid og stor indsats, gik til møder, studerede skrifterne og søgte i mere end to år for at finde et svar. Foreslå, at eleverne lader Joseph Smith være et eksempel for dem på, hvordan man udtænker noget i sit sind, når de søger åbenbaring.

- Hvorfor forventer Herren, at vi udtænker det i vores eget sind, før vi modtager åbenbaring? (Svarene kan omfatte, at Herren ønsker, at vi skal være aktive, ikke passive, når vi søger åbenbaring fra ham. Han forventer også, at vi bruger vores handlefrihed? Vi udvikler os, når vi bruger de gaver og hjælpemidler, som han har givet os til at hjælpe os med at udtænke det i vores eget sind). Hvordan har det at udtænke sager i jeres eget sind hjulpet jer med at vokse åndeligt?

B. Lære og Pagter 138:1-11; Joseph Smith – Historie 1:11-12. (Overvej og meditér over skrifterne og sidste dages profeters lærdomme). Forklar, at overvejelse af skrifterne var katalysator for begge de åbenbaringer, der er optegnet i disse skriftsteder.

- Hvorfor er det vigtigt at studere og overveje skrifterne, når vi søger åbenbaring? Hvordan har skriftstudium hjulpet jer, når I har søgt åbenbaring fra Herren?

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har forklaret:

»Skriftlæsning kan ... føre til nutidig åbenbaring om ethvert [emne], som Herren ønsker at kommunikere til læseren på det pågældende tidspunkt. Vi overdriver ikke, når vi siger, at skrifterne kan være en Urim og Tummim, som kan hjælpe hver af os med at modtage personlig åbenbaring.

Eftersom vi tror på, at skriftlæsning kan hjælpe os med at modtage åbenbaring, bliver vi opfordret til at læse skrifterne igen og igen. Derved får vi adgang til det, vor himmelske Fader ønsker, at vi skal vide og gøre i vores personlige tilværelse i dag. Det er en af årsagerne til, at sidste dages hellige tror på *dagligt* skriftstudium« (»Scripture Reading and Revelation«, *Ensign*, jan. 1995, s. 8).

C. Lære og Pagter 6:5, 14; 8:1; 42:61; 88:63-64. (Spørg Herren i tro med et ærligt hjerte og tro på, at du vil modtage).

Ældste Boyd K. Packer sagde: »Intet budskab står flere gange i skrifterne og på flere måder end: »Bed, så skal du få.« (»*Stjernen*«, jan. 1992, s. 24). At bede med tro er en vigtig del af processen med at modtage åbenbaring. Påpeg, at de fleste af åbenbaringerne i Lære og Pagter er svar på spørgsmål, som profeten Joseph Smith stillede Herren.

- Hvad vil det sige at »bede i tro«? (L&P 8:1; se også 1 Nephi 15:11; Moroni 10:4). Følgende spørgsmål fra præsident Spencer W. Kimball kan hjælpe os til at forstå, hvad det vil sige at bede i tro: »Siger du nogle få forslidte ord og udtjente vendinger, eller taler du fortroligt med Herren? Beder du lejlighedsvis, når du bør bede regelmæssigt, ofte, hele tiden? ... Når du beder, taler du så

bare, eller lytter du også? ... Takker du eller beder du blot om tjenester?»
(»Prayer«, *New Era*, mar. 1978, s. 17).

- Hvad vil det sige at bede »med et oprigtigt hjerte«? (L&P 8:1; svarene kan omfatte dem, der er skrevet herunder).
 - a. Vi bør oprigtigt søge at forstå Herrens vilje og kun bede om det, som er i overensstemmelse med den.
 - b. Vi bør sikre os, at vore motiver for at bede er rene.
 - c. Vi bør være angervivne.
- Læs Joseph Smith – Historie 1:13-16 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære om bøn i dette skriftsted? (Svarene kan omfatte betydningen af at bede højt, knæle i bøn, udtrykke vores hjertes ønsker i stedet for blot at sige ord samt at udøve al vores kraft på at påkalde Gud).
- Hvad lover Herren, når vi beder i tro med et oprigtigt hjerte? (Se L&P 6:14; 42:61). Hvordan er disse løfter blevet opfyldt i jeres liv?

D. Lære og Pagter 63:23; 76:5-10; 93:1, 28; 101:7-8. (*Vær lydigh og tjen Gud*).

- Hvorfor er lydighed vigtig, når vi søger åbenbaring fra Gud?

Ældste Dallin H. Oaks lærte os: »Vejen til åbenbaring er retskaffenhed« (*The Lord's Way*, s. 34). Han sagde endvidere: »Vi kan ikke have Helligånden – han, der formidler personlig åbenbaring – hvis vi er i overtrædelse, eller hvis vi er i vrede, eller hvis vi er i åbent oprør mod Guds udvalgte myndigheder« (»At undervise og lære ved Ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 18).

E. Lære og Pagter 5:24; 19:23; 112:10; 136:32-33. (*Vær sagtmodig og ydmyg*).

- Hvorfor er ydmyghed vigtig, når vi søger åbenbaring fra Gud?

David Whitmer erindrede, at en morgen, da Joseph Smith gjorde sig klar til at genoptage oversættelsen af Mormons Bog, »gik noget galt i huset, og han blev afledt af det. Noget, som Emma, hans hustru, havde gjort. Oliver og jeg gik ovenpå og Joseph kom op hurtigt efter for at fortsætte med oversættelsen, men han kunne ikke gøre noget. Han kunne ikke oversætte en eneste stavelse. Han gik nedenunder, ud i frugthaven og bad til Herren. Han var borte omkring en time – kom tilbage til huset og bad Emma om tilgivelse og kom derpå ovenpå, hvor vi var og så fortsatte oversættelsen på rette måde. Han kunne intet gøre med mindre han var ydmyg og trofast« (citeret i B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:131).

F. Lære og Pagter 25:10; 30:2. (*Fokuser på det, der hører Gud til, i stedet for det, der hører verden til*).

- Hvorfor er det vigtigt at fokusere på »de ting, der tilhører [Gud]« i stedet for »denne verdens ting«, når vi søger åbenbaring? (L&P 30:2). Hvordan kan vi gøre os selv fri fra verdens bekymringer og larm, når vi søger åbenbaring?

Boyd K. Packer lærte os:

»Inspiration kommer lettere i fredelige omgivelser. Ord som *fred, stille, fredelige, trøst* vrimler i skrifterne ...

Verden bliver mere og mere støjende. Tøj, soignering og opførsel er friere, mere skødesløs og mere sjusket. Kendetegnene for narkokulturen er grov

musik med obskøne tekster, som blæses ud af højttalere, mens lys blinker i vanvittige farver. Variationer over dette tema er ved at blive alment godkendte og påvirker vore unge ...

Denne tendens til mere støj, mere spænding, mere strid og splid, mindre tilbageholdenhed, mindre værdighed, mindre formalitet er ikke noget tilfældigt eller uskyldigt eller uskadeligt.

En hærførers første befaling, når han indleder en militær invasion, er at lamme kommunikationskanalerne hos dem, han har til hensigt at besejre.

Manglende ærbødighed er lige noget, der harmonerer med modstanderens hensigter ved at afspærre de fintmærkende kanaler for åbenbaring i både sind og ånd« (se *Stjernen*, jan. 1992, s. 24-25).

Mens ældste Neal A. Maxwell tjente i De Halvfjerds' Præsidium, sagde han:

»Guddommelig vejledning er så afgørende ... at vi må gøre noget særligt for at sætte os selv i en situation, hvor en sådan særlig hjælp kan gives. Præsident David O. McKay talte om, hvordan morgentimerne, før vi bliver forvirret af dagens bekymringer, især er gode til at modtage inspiration. Andre har følt, at tilbagetrækthed og skriftlæsning kan skabe en atmosfære, der bidrager til, at Ånden kan udvikles. Når alt kommer til alt, så er læsning af Kristi ord, som vi allerede har, en god ting at gøre, før vi beder om mere« (*Wherefore, Ye Must Press Forward*, s. 121).

Konklusion

Understreg betydningen af personlig åbenbaring i vores tilværelse. Bær vidnesbyrd om, at ethvert medlem af Kirken kan modtage åbenbaring fra Helligånden. Motivér eleverne til at forberede sig på at modtage denne guddommelige vejledning.

»Jeg vil tale til dig i din sjæl og i dit hjerte gennem den Helligånd«

Lektion 6

Formål At hjælpe eleverne med at lære at erkende personlig åbenbaring ved Helligånden og at motivere dem til at søge denne velsignelse i deres tilværelse.

Forberedelse

1. Studér bønssomt Lære og Pagter 6, 8, 9, 11 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en radio.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Vis eleverne en radio, men tænd den ikke. Hvorfor kan vi ikke høre det, der bliver udsendt?
- Tænd radioen, men sæt den ikke fast på en station. Hvad skal vi gøre, før vi kan høre en radiostation tydeligt? Hvordan kan det at lytte til Helligånden sammenlignes med at finde en radiostation? (En indsats for at søge Helligåndens vejledning kan sammenlignes med at tænde for radioen. At gøre det, der er nødvendigt for at modtage Helligåndens hvisken, kan sammenlignes med at finde en radiostation eller reparere radioen om nødvendigt).

Forklar, at denne lektion er beregnet til at hjælpe eleverne med at lære, hvordan de erkender personlig åbenbaring fra Helligånden.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan de udvalgte skriftsteder kan anvendes i dagligdagen. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

Mind eleverne om, at dette er den anden af to lektioner om personlig åbenbaring. Lektion 5 handlede om, hvordan man forbereder sig til at modtage personlig åbenbaring. Denne lektion handler om, hvordan man erkender personlig åbenbaring.

1. Forstå, hvordan Helligånden kommunikerer med os

Forklar, at åbenbaring kan komme på mange måder. Nogle af disse omfatter, at Herren eller hans budbringere viser sig, at vi hører stemmer fra Herren eller hans budbringere, at vi ser syner og drømmer. Sædvanligvis kommer åbenbaring dog,

når Helligånden kommunikerer tanker til vores sind og følelser til vores hjerte. Helligånden er et medlem af Guddommen. Han er en åbenbarer, som underviser, trøster, advarer, styrker og vejleder os.

Forklar, at Helligånden kommunikerer med os på mange måder. Bed eleverne om at læse følgende kursiverede skriftstedshenvisninger. Bed dem derpå om at finde ud af, hvad disse skriftsteder lærer os om, hvordan Helligånden kommunikerer med os (foreslåede svar er i parentes). Sammenfat svarene på tavlen. Tal derpå om svarene.

A. Lære og Pagter 8:2-3; 85:6. (Han benytter en stille, sagte røst til at kommunikere til vores sind og hjerte). Se også 1 Kong 19:12; 1 Nephi 17:45; Helaman 5:30.

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolv Kvorum lærte os: »Syner finder sted. Der høres stemmer fra den anden side af sløret. Det ved jeg. Men disse oplevelser er enestående ... De fleste af de åbenbaringer, som kommer til Kirkens ledere og medlemmer, kommer ved den stille, sagte røst eller ved følelser, snarere end ved syner og stemmer, der udtaler ord, som vi kan høre. Jeg bærer vidnesbyrd om den form for åbenbaring, som jeg har lært at kende som en velkendt, daglig vejledning, der hjælper mig i Herrens værk« (»At undervise og lære ved Ånden«, *Liahona*, maj 1999, s. 24).

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum lærte os: »Denne fintfølede, rene åndelige kommunikation kan ikke ses med vore øjne eller høres med vore ører. Og selv om den beskrives som en røst, er det en røst, vi snarere føler end hører« (*That All May Be Edified*, s. 335).

- Hvorfor er det vigtigt at forstå dette princip om, hvordan Helligånden kommunikerer? Hvad er farerne ved at forvente, at guddommelig kommunikation skal komme på mere dramatiske eller imponerende måder?

Ældste Dallin H. Oaks formanede os:

»Nogle [mennesker har] udelukkende ventet på de storslåede manifestationer, som vi finder i skrifterne, og har ikke hørt den stille, sagte røst, som taler til dem ... Vi bør være klar over, at Herren sjældent taler højt. Hans budskaber kommer som regel altid som en hvisken ...

På trods af disse åbenbaringsprincipper er der mennesker, som ikke vil anerkende, at de har fået et vidnesbyrd, før de har oplevet noget mirakuløst. De indser ikke, at i de fleste mennesker ... er det at få et vidnesbyrd ikke én begivenhed, men en proces« (*Liahona*, maj 1999, s. 21, 24).

B. Lære og Pagter 6:15; 11:13-14. (Han oplyser vores sind).

- På hvilke måder oplyser Ånden vores sind?

Svarene kan omfatte, at Ånden kan oplyse vores sind med nye ideer eller forståelse, glimt af inspiration og stærke følelser eller indtryk (se f.eks. L&P 128:1). Profeten Joseph Smith lærte os, at åbenbaring kan komme som »visse tanker og ideer« som flyder ind i vores sind som »ren intelligens« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 178).

Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Helligånden har oplyst deres sind med nye ideer eller forståelse, glimt af inspiration eller stærke følelser eller indtryk.

C. Lære og Pagter 6:22-23. (Han bringer fred til vores sind).

Forklar, at Oliver Cowdery boede hos Joseph Smiths forældre en tid, før han mødte profeten. I løbet af denne periode havde Oliver bedt og modtaget en fredfyldt forsikring om, at Josephs kaldelse og værk var guddommeligt. Oliver rejste derpå til Harmony i Pennsylvania og begyndte sit arbejde som skriver for Joseph i forbindelse med oversættelsen af Mormons Bog. Snart herefter ønskede Oliver »mere vidnesbyrd« om den bekræftelse, han tidligere havde modtaget (L&P 6:22).

- Hvad åbenbarede Herren til Oliver Cowdery om hans ønske om »mere vidnesbyrd« vedrørende profetens guddommelige mission? (Se L&P 6:22-23). Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Ånden har givet dem fred i sindet. Hvordan kan vi komme til at stole mere på den fred, som Ånden giver os i sindet?

D. Lære og Pagter 9:7-8. (Han forårsager en brænden i hjertet). Se også Lukas 24:32.

Påpeg, at selv om baggrunden for L&P 9 har at gøre med Oliver Cowderys forsøg på at oversætte Mormons Bog, gælder principperne også personlig åbenbaring. Læg vægt på, at en brænden i hjertet kun er én af måderne, hvorpå Helligånden kan kommunikere med os. Du kan eventuelt bruge følgende citater for at hjælpe eleverne med at forstå denne måde, hvorpå Ånden kommunikerer.

Præsident Boyd K. Packer forklarede: »Denne brænden i hjertet er ikke kun en rent fysisk følelse. Det er mere som en varm, lys skinnen inde i dit væsen« (Stjernen, jan. 1994, s. 59).

Ældste Dallin H. Oaks har sagt: »Jeg har truffet mennesker, som har fortalt mig, at de aldrig har modtaget et vidnesbyrd fra Helligånden, fordi de aldrig har følt deres hjerte »brænde« i dem. Hvad betyder denne brænden i hjertet? Behøver det at være en følelse af hede, som ved en brand? I så fald har jeg aldrig haft en brænden i hjertet. Ordet »brænden« i dette skriftsted omtaler helt sikkert en følelse af trøst og klarhed« (Liahona, maj 1999, s. 22).

E. Lære og Pagter 98:12. (Han åbenbarer ofte »linie på linie og bud på bud« i stedet for alt på én gang).

Forklar, at vi sædvanligvis modtager åbenbaring i forhold til vores forberedelse til at modtage den. Når vi er mere forberedt, bliver mere åbenbaret for os. Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum har lært os:

»Når vi søger inspiration som hjælp til at kunne træffe afgørelser, giver Herren blide tilskyndelser. De kræver, at vi tænker, udøver tro, arbejder, til tider kæmper samt handler. Sjældent kommer hele svaret med det samme i en afgørende sag eller på et kompliceret problem. Oftere kommer svaret et stykke ad gangen, uden at enden er i syne« (Stjernen, jan. 1990, s. 30).

Indbyd eleverne til at fortælle om oplevelser, hvor de har modtaget guddommelig vejledning linie på linie eller bud på bud.

2. Advarsler vedrørende personlig åbenbaring

Bed eleverne om at læse følgende kursiverede skriftstedshenvisninger. Bed dem derpå om at finde ud af, hvilke advarsler disse skriftsteder giver os om personlig åbenbaring (foreslåede svar er i parentes). Sammenfat svarene på tavlen.

A. *Lære og Pagter 109:44. (Vi bør bede om, at Herrens vilje må ske – og være villige til at underordne os hans vilje). Se også Matthæus 6:10.*

- Hvorfor er det vigtigt at underlægge os Guds vilje, når vi søger personlig åbenbaring?
- Hvordan kan vi erkende, når Gud svarer »nej«? (Svarene kan omfatte, at vi så har negative følelser, er forvirrede og har følelser af uro eller uklare tanker [se L&P 9:9]. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de havde sådanne følelser).
- Hvordan bør vi reagere, når en oprigtig bøn om noget, som vi ønsker rigtig meget, ikke bliver besvaret på den måde, vi ønsker? Hvordan kan sådanne oplevelser hjælpe os?

B. *Lære og Pagter 88:68. (Vi bør huske, at åbenbaring vil komme på Herrens eget tidspunkt og på hans egen måde).*

Forklar, at vi ikke altid modtager åbenbaring på det tidspunkt eller på den måde, vi forventer. Hvis vi forsøger at fremtvinge åbenbaring, når og på den måde, vi ønsker det, kan vi blive bedraget. Ældste Dallin H. Oaks formanede os:

»Herren taler til os gennem Ånden i hans egen bestemte tid og på hans egen måde. Mange mennesker forstår ikke dette princip. De tror, at når de er parat, og når det passer ind i deres planer, så kan de påkalde Herren, og straks vil han svare, og endda på den måde, som de ønsker. Sådant foregår åbenbaring ikke ...

Det princip, som udtrykkes i [L&P 88:68], gælder al kommunikation fra vor himmelske Fader: »Det skal ske i hans egen bestemte tid og på hans egen måde og efter hans egen vilje«. Vi kan ikke forcere åndelige ting« (*Liahona*, maj 1999, s. 20-21).

C. *Lære og Pagter 28:2, 6-7; 43:2-4. (Vi modtager åbenbaring i henhold til vores forvaltning og ansvar).*

Profeten Joseph Smith lærte os: »Det er i modstrid med Guds plan, at noget medlem af kirken eller nogen anden modtager instruktioner og belæring for dem, som står over dem i myndighed« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 23).

Kort før sin kaldelse som apostel forklarede Dallin H. Oaks: »Vor himmelske Faders hus er et ordens hus ... Kun Kirkens præsident kan modtage åbenbaring til vejledning for hele Kirken ... Det er biskoppen der modtager åbenbaring for wardet ... Det enkelte menneske kan modtage åbenbaring som vejledning i sin egen tilværelse. Men når et menneske påstår at have modtaget åbenbaring for et andet menneske uden for hans eller hendes ansvarsområde – som f.eks. når et kirkemedlem hævder, at han eller hun har fået åbenbaring til vejledning for et andet menneske, som han eller hun ikke har nogen præsiderende myndighed over i henhold til Kirkens orden – så kan du være sikker på, at sådanne åbenbaringer ikke er fra Herren« (»Åbenbaring«, *Den danske Stjerne*, dec. 1983, s. 39-40).

- Hvorfor er dette princip vigtigt for Kirkens ledelse? Hvorfor er det vigtigt at forstå i vores forhold til andre mennesker? (Hvis det er relevant for dine elever, kan du eventuelt henvise til punkt 2 i »Yderligere forslag til undervisningen« som et forslag til, hvordan du kan fremme denne drøftelse).

D. Lære og Pagter 11:12-14; 50:23-24. (Vi bør kunne afgøre, om åbenbaringen er kommet fra Gud).

Forklar, at det er vigtigt for os at kunne skelne, om en åbenbaring virkelig kommer fra Gud. Af og til kan det, vi mener er en åbenbaring, blot være et resultat af vore egne ønsker. Og af og til kan falske åbenbaringer komme fra Satan.

- Hvordan kan vi skelne, om en åbenbaring er kommet fra Gud? (Se L&P 11:12-14; 50:23-24. Svarene kan omfatte, at åbenbaringer fra Gud vil være i overensstemmelse med skrifterne og rådene fra de levende profeter. De vil være opløftende. De vil ikke få os til at gøre noget, som er i modstrid med retfærdighedens principper).

Det Første Præsidentskab har sagt: »Når ... inspiration tilkendegiver noget, der ikke er i harmoni med Kirkens almindeligt anerkendte åbenbaringer eller går imod dens indstiftede myndighedspersoners beslutninger, kan sidste dages hellige vide, at det ikke kommer fra Gud, uanset hvor overbevisende det måtte synes ... Alt, hvad der er i modstrid med det, der kommer fra Gud gennem Kirkens ledere, skal ikke modtages som officielt eller pålideligt« (i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 4:285).

3. Når åbenbaring ikke modtages eller erkendes

- Hvad skal vi gøre, når personlig åbenbaring ikke kommer, når vi ønsker det? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Være tålmodige og fortsætte med at vente trofast på Herren (L&P 98:2). Han vil svare i sin egen tid. Udøvelse af tålmodighed hjælper os med at vokse åndeligt og udvikle guddommens egenskaber. Du kan eventuelt læse det andet afsnit af det brev, der er citeret i Officiel erklæring 2 (s. 227-228 i Lære og Pagter), idet du påpeger, at selv profeter skal udøve tålmodighed, når de søger guddommelig vejledning.
 - b. Øge vores indsats for at være åndeligt i harmoni, så vi kan modtage og erkende Åndens hvissen.
 - c. Øge vores indsats for at studere og bede, idet vi erkender, at vi måske ikke har gjort det så længe, så trofast eller så oprigtigt, som vi burde.
 - d. Være mere trofaste i at adlyde befalingerne (Es 59:2).
 - e. Lægge sagen til side en tid. Glimt af inspiration kommer ofte, når vi mindst forventer det, mens vores sind ikke længere er så optaget af sagen.
 - f. Erkende, at det kan være, at vi søger råd vedrørende sager, som vi selv bør afgøre ved brug af vores bedste dømmekraft grundlagt på studium og fornuft. I disse tilfælde kan Herren overlade beslutningen til os selv (for eksempler, se L&P 58:25-28; 60:5; 61:22; 62:5). Herren tillader os ofte at træffe vore egne beslutninger i retskaffenhed.
 - g. Vurdere, om vi allerede har modtaget et svar, men ikke har accepteret det, fordi det ikke var det, vi håbede på eller forventede. Hvis vi insisterer på det, vi ønsker, kan vi afbryde Åndens kommunikation med os.

Ældste Boyd K. Packer gav os dette råd:

»Af og til kan I kæmpe med et problem og ikke få et svar. Hvad kan der være i vejen? Det kan være, at I ikke gør noget forkert. Det kan være, at I ikke har

gjort det rigtige tilstrækkeligt længe. Husk, I kan ikke tvinge åndelige ting. Af og til er vi ganske enkelt forvirrede, fordi vi ikke vil tage et nej for et svar ...

Sæt de vanskelige spørgsmål om bagest i hjernen og fortsæt dit liv. Overvej og bed stille og indtrængende om disse spørgsmål.

Svaret kommer måske ikke som et lyn. Det kan komme i form af inspiration, »lidt her og lidt der« (L&P 98:12).

En del svar kommer ved at læse skrifterne, en del ved at høre talere. Og lejlighedsvis når det er vigtigt, vil en del svar komme ved direkte og magtfuld inspiration. Tilskyndelsen vil være klar og umiskendelig« (*Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 34).

Konklusion

Understreg, at vi hver især har privilegiet og ansvaret for at kunne tale Åndens sprog flydende. Motivér eleverne til at yde den nødvendige indsats for at modtage og erkende Helligåndens hvisken. Bær vidnesbyrd om, at når vi forbereder os selv og lytter omhyggeligt, vil vi modtage »åbenbaring på åbenbaring« (L&P 42:61).

Yderligere forslag til undervisningen

1. Belær børn vedrørende personlig åbenbaring

Hvis du underviser voksne, kan I eventuelt tale om, hvordan man underviser børn i princippet om personlig åbenbaring.

2. Advarsler om åbenbaring vedrørende ægteskab

Følgende advarsel fra ældste John H. Groberg fra De Halvfjerds forklarer et betydningsfuldt princip vedrørende det at søge guddommelig vejledning om, hvem man skal gifte sig med.

»Jeg vil ... gøre jer opmærksom på, at I ikke kan modtage en ensidig åbenbaring fra Gud med hensyn til evigt ægteskab. Kun når begge parter føler det samme, kan I få den forsikring om, at det er fra Herren. De, som forsøger at tvinge en andens frie vilje ind i deres formodede åbenbarings-støbeform, gør sig selv og deres venner en stor bjørnetjeneste« (»What Are You Doing Here?« *New Era*, jan. 1987, s. 37-38).

3. Præsident Joseph F. Smiths proces med hensyn til at modtage sit vidnesbyrd

Fortæl præsident Joseph F. Smiths beretning om, hvordan han modtog sit vidnesbyrd:

»Da jeg som dreng begyndte i gerningen, gik jeg hyppigt ud og bad Herren vise mig nogle store ting, så jeg kunne modtage et vidnesbyrd. Men Herren holdt underne tilbage for mig og viste mig sandheden linje på linje, bud på bud, lidt her og lidt der, indtil jeg kendte sandheden fra top til tå, og indtil jeg var fuldstændig rensat fra tvivl og frygt. Det var ikke nødvendigt for ham at sende en engel fra himlene for at gøre dette, ej heller var det nødvendigt at tale med en ærkeengels basun. Gennem den levende Guds Ånds stille hviskende stemme gav han mig det vidnesbyrd, jeg er i besiddelse af. Og gennem dette princip og denne kraft vil han give alle menneskenes børn en kundskab om sandheden« (se *Evangeliske lærdomme*, s. 6).

»Evangeliets første grundsætninger og forordninger«

Lektion
7

Formål At hjælpe eleverne med at forstå og søge de velsignelser, som kommer ved evangeliets første grundsætninger og forordninger: Tro på Herren Jesus Kristus, omvendelse, dåb og bekræftelse.

Forberedelse

1. Studér bønssomt skriftstederne i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du placere dem forrest i lokalet, inden lektionen begynder: Jesus Kristus (62572; Evangelisk kunst – 240); Dåb (Evangelisk kunst – 601) og Helligåndens gave (Evangelisk kunst – 602).
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et tørklæde til at binde for øjnene.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en elev om at melde sig frivilligt til at komme op. Bind tørklædet for øjnene af den frivillige, og bed ham eller hende om at skrive følgende sætning på tavlen: *Jesus er verdens lys*. Fjern tørklædet, og bed personen om at skrive den samme sætning igen på tavlen. Bed derpå personen om at sætte sig.

- Hvordan kan det at synde sammenlignes med at tage bind for øjnene? Hvordan kan det at udøve tro på Jesus Kristus og omvende sig fra sine synder sammenlignes med at fjerne tørklædet? Hvad ser vi tydeligere, når vi omvender os?

Forklar, at denne lektion handler om evangeliets første grundsætninger og forordninger. Ved hjælp af tro, omvendelse, dåb og Helligåndens gave er vi bedre i stand til at se vores evige sti og formålet med jordelivet.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Du kan eventuelt bruge to klasseperioder til at undervise i denne lektion.

Forklar, at Herren gengav evangeliet gennem profeten Joseph Smith »linie på linie og bud på bud« (L&P 128:21). Nogle af de første sandheder, der blev gengivet, var evangeliets første grundsætninger og forordninger. Bed en elev om at citere den fjerde trosartikel. Skriv de første grundsætninger og forordninger på tavlen.

1. Tro på Herren Jesus Kristus er evangeliets første grundsætning?

Påpeg, at evangeliets gengivelse begyndte med en handling i tro fra Joseph Smiths side (JS-H 1:11-14). Tilsynecomsten af Moroni fandt også sted som svar på en af Josephs handlinger i tro, han, som optegnede, at han var »fuldt og fast overbevist om, at [han] ville få en guddommelig tilkendegivelse«, da han bad om tilgivelse (JS-H 1:29).

- Hvad vil det sige at have tro på Jesus Kristus? Hvorfor er det vigtigt, at vi centrerer vores tro om Jesus Kristus?
- Hvordan kan vi styrke vores tro på Jesus Kristus? (Se L&P 19:23; 88:118; Alma 32:27. Understreg, at vi styrker troen gradvis, ikke ved en enkelt oplevelse. Påpeg også, at vi skal nære vores tro hele tiden for at holde den stærk). Hvis det er relevant, kan du opfordre eleverne til at fortælle om oplevelser, som har hjulpet dem med at styrke deres tro på Kristus.
- Hvilke dagligdags situationer kræver, at vi udøver tro på Kristus? Hvordan har troen hjulpet jer med at overvinde fortvivlelse, svaghed eller andre vanskeligheder? Hvordan kan tro på Kristus styrke vores forhold til andre? (Drøft bestemte former for forhold, som f.eks. vores forhold til en ægtefælle, et barn, en forælder, et wardsmedlem eller en nabo).
- Hvordan kan vi vise vores tro på Kristus? (Se også L&P 20:69; Jakobs Brev 2:14-17). Hvordan påvirker tro på Kristus vores ønske om at gøre gode gerninger?
- Læs L&P 8:10 sammen med eleverne. Hvad kan vi opnå *uden* tro? Hvad kan vi opnå *med* tro? (Der findes nogle svar på dette spørgsmål i L&P 35:9; 42:48-51; 63:9-11; Moroni 7:33). Hvordan har I set troens kraft komme til udtryk?
- Et hyppigt gentaget budskab i Lære og Pagter er betydningen af at bede med tro. I L&P 10:46-52 siger Herren f.eks., at Mormons Bog blev bevaret, fordi de gamle profeter havde »tro i deres bønner« på, at den ville blive bevaret. Hvilken rolle spiller tro i vore bønner?

2. Ved oprigtig omvendelse kan vi tage del i forsoningens velsignelser.

Forklar, at omvendelse er et hovedtema i Lære og Pagter. Herren underviser i lærdommen om omvendelse og understreger gentagne gange behovet for at omvende sig. Han lover store velsignelser til dem, som omvender sig – og straf til dem, som ikke gør det.

- Hvad er omvendelse? (Se L&P 58:42-43. Omvendelse er den proces, hvorved vi bliver rensset for vore synder og modtager tilgivelse for dem ved Frelserens forsonings kraft. For at omvende os, må vi tilstå og forsage vore synder og vende os bort fra ondskab. Vi skal også vende vores hjerte og vilje til Gud, idet vi oprigtigt stræber efter at adlyde hans befalinger. Som en hjælp til at tale om omvendelsens proces kan du se i det andet punkt i »Yderligere forslag til undervisningen«.
- Hvad er forskellen mellem sand omvendelse og blot at aflægge en dårlig vane eller ændre sin adfærd?

Præsident Ezra Taft Benson forklarede: »Omvendelse er mere end blot en ændring af adfærd ... Sand omvendelse er grundlagt på og er et resultat af tro

på Herren Jesus Kristus. Der er ingen anden måde. Sand omvendelse omfatter en ændring i hjertet og ikke blot en ændring af adfærd (se Alma 5:13)« (*The Teachings of Ezra Taft Benson*, s. 71).

Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum lærte os, at »omvendelse kræver både, at vi vender os bort fra det onde og vender os til Gud« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 35).

- Læs L&P 18:11-13 og 19:16-19 sammen med eleverne. Hvad lærer disse skriftsteder os om Frelserens kærlighed til os? Hvorfor har vi brug for Frelserens forsoning for at blive tilgivet for vore synder? (Se også 2 Nephi 2:6-9). Hvorfor er det nødvendigt, at vi omvender os for at få tilgivelse for vore synder?

Forklar, at når vi synder, bliver vi urene og genstand for den straf, som kræves af en retfærdig lov. Eftersom vi er ufuldkomne, kan vi ikke blive rene igen eller på egen hånd imødekomme retfærdighedens krav. Ved at sone for vore synder påtog Frelseren sig den straf, som retfærdighedens lov kræver, og er så i stand til at tilbyde den barmhjertighed og tilgivelse, som vi har brug for, for at blive rene. Disse af forsoningens velsignelser er kun tilgængelige for os på betingelse af, at vi omvender os (Alma 7:14).

- Hvorfor må vi have tro på Jesus Kristus for virkelig at kunne omvende os?
- Skriv *Konsekvenser ved ikke at omvende sig* på tavlen. Hvad er konsekvenserne af ikke at omvende sig fra sine synder? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og finde ud af konsekvenserne: L&P 1:33, 19:17-18 og 29:17. Skriv disse konsekvenser på tavlen. Andre konsekvenser kan omfatte fremmedgørelse fra Gud og andre, skyld, mindreværdsfølelser, bortrationalisering af synder samt at forblive utilgivet).
- Skriv *Velsignelserne ved sand omvendelse* på tavlen. Hvad lover Herren, når vi oprigtigt omvender os fra vore synder? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og finde frem til løfterne: L&P 1:32, 58:42 og 109:53. Skriv disse løfter på tavlen). Indbyd eleverne til at fortælle, hvordan omvendelse har velsignet dem. (*Bemærk*: Du kan eventuelt advare eleverne om ikke at komme med detaljerede tilståelser af tidligere synder).
- Hvorfor er det af og til vanskeligt at tilgive sig selv eller andre, selv om Herren har lovet at tilgive os, når vi omvender os?
- Hvordan kan vi blive mere bodfærdige? Hvorfor udsætter vi af og til vores omvendelse? Hvordan kan vi overvinde den stolthed, fortvivlelse, selvtilfredshed eller alt det, som kan afholde os fra at omvende os?

Ældste Neal A. Maxwell har lært os: »Omvendelse er en redning, ikke en streng lærdom. Den er tilgængelig for både den store synder og den allerede gode person, som stræber efter trinvis forbedring« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 35). Understreg, at selv om omvendelse kan være en vanskelig proces, kan det også bringe stor glæde, når vi vender vores hjerte fra synden og til Gud.

3. Dåben er en nødvendig ordinance.

Forklar, at tro og omvendelse fører til dåb, evangeliets første ordinance. I Lære og Pagter åbenbarer Herren hensigterne, kvalifikationerne og instruktionerne vedrørende dåb. Ved profeten Joseph Smith gengav Johannes Døber præstedømmets myndighed, som er nødvendig for at udføre denne ordinance (se lektion 8).

- Hvad er formålene med dåb? (Se L&P 18:22; 49:13-14. Formålene omfatter at vise vores forpligtelse over for Frelseren, modtage tilgivelse for vore synder, blive medlemmer af Kirken, gå ind på den sti, som fører til ophøjelse samt forberede os på at modtage Helligåndens gave. Se også 2 Nephi 9:23; 31:10-13, 17; Mosiah 18:17). Bed eleverne om at fortælle om deres følelser vedrørende deres dåb.
- Læs L&P 20:37 sammen med eleverne. Hvilke kvalifikationer skal en person have for at blive døbt? Hvilke pagter indgår vi med Gud, når vi bliver døbt? (Se også Mosiah 18:8-10). Hvordan kan vi øge vores forpligtelse for at holde de løfter, vi gav Herren, da vi blev døbt?
- Hvad symboliserer dåben? (Se L&P 76:51; Joh 3:3-5; Rom 6:3-4. Dåb ved nedsænkning symboliserer døden, begravelsen og Jesu Kristi opstandelse. Den symboliserer ligeledes begravelsen af vores gamle jeg og vores genfødsel i Kristus. Desuden symboliserer den renselse fra vore synder).
- Hvorfor er det nødvendigt at blive døbt af en, som har den rette myndighed? (Se L&P 22). Hvorfor er det nødvendigt, at dåben foretages ved nedsænkning? (Se L&P 20:72-74). Hvorfor er det ikke passende at døbe en person, før han eller hun er nået otteårsalderen? (Se L&P 20:71; 29:46-47; 68:25; Moroni 8:9-12).

4. Ved bekræftelsesordinancen modtager vi Helligåndens gave.

Forklar, at Helligånden er et medlem af guddommen og en »person, der består af ånd« (L&P 130:22). Efter dåben i vandet modtager Kirkens medlemmer Helligåndens gave ved bekræftelsesordinancen (L&P 33:15; 35:5-6). Denne ordinance kaldes også »dåben med ild og den Helligånd« (L&P 20:41). Profeten Joseph Smith har sagt: »Dåb med vand er blot en halv dåb og duer ikke uden den anden halvdel ... dåben med den Helligånd« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 378).

- Hvad er forskellen mellem Helligåndens tilkendegivelser og Helligåndens gave?

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har lært os: »Helligåndens tilkendegivelser gives for at lede oprigtigt søgende til de evangeliske sandheder, der vil få dem til at omvende sig og blive døbt. Helligåndens gave er mere omfattende ... Helligåndens gave er bl.a. retten til hans konstante nærhed, så hans Ånd altid må være hos os (L&P 20:77)« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 57-58).

Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum sammenlignede Helligåndens tilkendegivelser, som man kan modtage før dåben, med glimt af lyn, som »[lyser] op i en mørk og stormfuld nat«. Han sammenlignede Helligåndens gave, som man modtager efter dåben, med »solens fortsatte skinnen ved middagstid, når den spreder sine stråler på livets sti og på alt det, som omgiver den« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 262).
- Modtagelse af Helligåndens gave sikrer ikke automatisk, at Helligånden altid vil være hos os. Hvad skal vi gøre, for at Helligånden hele tiden kan være hos os?

Præsident Joseph Fielding Smith sagde: »Helligånden vil ikke være hos det menneske, som er uvilligt til at adlyde og holde Guds befalinger, eller som med vilje overtræder disse befalinger« (*Church News*, 4. nov. 1961, s. 14).
- Hvad er nogle af Helligåndens funktioner? (Vælg nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om Helligåndens funktioner? Sammenfat oplysningerne på tavlen).

- a. L&P 18:18; 39:6; 42:14; 75:10; 79:2. (Han er lærer, se også Joh 14:26; 16:13; 1 Nephi 10:19; Moroni 10:5).
- b. L&P 39:6. (Han er Talsmand, se også Joh 14:16).
- c. L&P 42:17; 100:8. (Han vidner, se også Joh 15:26; Alma 5:46).
- d. L&P 11:12. (Han hjælper os med at gøre godt, vandre ydmygt og dømme retfærdigt).
- e. L&P 11:13; 76:10. (Han oplyser vores sind og fylder vores sjæl med glæde).
- f. L&P 84:33. (Ved ham bliver vi helliggjorte; se også 3 Nephi 27:20).
- g. L&P 31:11; 75:27; 84:85. (Han inspirerer os til, hvor vi skal gå hen, hvad vi skal gøre, og hvad vi skal sige).

Indbyd eleverne til at fortælle, hvordan Helligånden har velsignet dem på disse eller andre måder. Drøft, hvordan vi i højere grad kan få glæde af disse velsignelser i vores tilværelse. Understreg det privilegium, det er for os, at have følgeskab af en af guddommens medlemmer. Bær dit vidnesbyrd om betydningen af Helligåndens følgeskab.

5. Vi skal holde ud til enden i tro for at modtage evigt liv.

Når vi bliver døbt, går vi ind på den sti, som fører til ophøjelse. Denne ene ting sikrer imidlertid ikke, at vi bliver ophøjet. Herren formaner os ofte i Lære og Pagter om, at vi også skal holde de pagter, vi indgik i dåben, for trofast at holde ud til slutningen af vores liv.

- Læs 2 Nephi 31:19-20 og L&P 14:7 sammen med eleverne. Hvad vil det sige at holde ud indtil enden? Hvilke velsignelser har Herren lovet os, hvis vi holder ud indtil enden?
- Hvilke erfaringer har lært jer værdien af at forblive trofaste mod jeres tro og pagter?
- Læs L&P 24:8 sammen med eleverne. Forklar, at det at holde ud indtil enden omfatter at forblive trofast gennem livets prøvelser. Hvordan kan vi forblive trofaste i svære tider? (Bed eleverne om at fortælle, hvad der har hjulpet dem til at holde ud i svære tider).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om vigtigheden af evangeliets første grundsætninger og forordninger. Udtryk din taknemmelighed for Jesus Kristus, hans forsoning og hans eksempel. Motivér eleverne til at styrke deres tro hver dag, omvende sig fra deres synder, holde deres dåbspagter og leve, så Helligånden kan være deres konstante følgesvend. Bær vidnesbyrd om, at hvis vi holder trofast ud indtil enden, vil vi modtage ophøjelse.

Yderligere forslag til undervisningen

1. »Troens skjold« (L&P 27:17)

Læs L&P 27:15, 17 sammen med eleverne. Idet præsident Boyd K. Packer fra De Tolv Apostles Kvorum talte om dette skriftsted, sagde han:

»Troens skjold bliver ikke fremstillet på en fabrik, men i hjemmet som hjemmeproduktion.

Det højeste mål med det, vi belærer, er at forene forældre og børn i troen på Herren Jesus Kristus, at de er lykkelige i hjemmet, besejlet i et evigt ægteskab, kædet sammen med deres generationer og forvisset om ophøjelse i vor himmelske Faders nærværelse ...

... Derfor presser vore ledere på for at få medlemmerne til at forstå, at det, der er af størst værdi at gøre, skal gøres i hjemmet. Nogle indser stadig ikke, at for mange aktiviteter uden for hjemmet, uanset hvor velmente de er, efterlader for lidt tid til at fremstille og tilpasse troens skjold i hjemmet« (*Stjernen*, juli 1995, s. 7).

- Hvordan kan forældre og børn arbejde sammen for at fremstille og styrke troens skjold i familien?

2. Omvendelsesprocessen

- Hvad skal vi gøre for at omvende os? Hvad lærer L&P 58:43 og 61:2 os om omvendelsesprocessen? Hvorfor er bekendelse en vigtig del af omvendelse? Hvorfor er det vigtigt, at vi forsager vore synder som en del af omvendelse?

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum skitserede de nødvendige dele af omvendelse som følger:

»*Sorg for synd.* [Det vil] medføre et oprigtigt ønske om forandring og villighed til at underkaste sig ethvert krav for tilgivelse ...

Aflæggelse af synd. Dette er en ufravigelig, permanent beslutning om ikke at gentage overtrædelsen ...

Bekendelse af synd. Man skal altid bekende sine synder for Herren. Hvis det er alvorlige synder som umoralitet, skal de også kendes til en biskop eller stavspræsident ...

Kompensation for synd. Man må så vidt muligt genoprette alt, der er stjålet, beskadiget eller besmittet ...

Lydighed over for alle befalingerne. Fuld lydighed bringer evangeliets fulde kraft ind i dit liv ... Det omfatter meget, som du måske ikke indledningsvis betragter som en del af omvendelse, som at overvære møder, betale tiende, tjene andre og tilgive andre ...

Anerkendelse af Frelseren. Af alle de nødvendige skridt til omvendelse vidner jeg om, at det allervigtigste for dig er at have en overbevisning om, at tilgivelse kommer på grund af Forløseren« (*Stjernen*, juli 1995, s. 77-78).

Hvis du underviser unge, kan du eventuelt bede dem om at læse og drøfte rådet om omvendelse i *Til styrke for de unge*, s. 29-30 (36550 110).

3. Gruppepræsentationer

Medbring Evangelisk kunst (34730 110). Del klassen op i to grupper og giv hver gruppe halvdelen af billederne. Bed dem derpå om at bruge et øjeblik på at lave et budskab ved brug af billeder fra kassen til at undervise i evangeliets første grundsætninger og forordninger. Motivér dem til at bruge mellem 5 og 10 billeder. Giv hver gruppe tid til at fremlægge deres præsentation.

Formål At øge elevernes påskønnelse for præstedømmets gengivelse, at motivere brødrene til at ære deres embeder og kaldelser i præstedømmet og hjælpe alle medlemmer til mere fuldstændigt at drage nytte af præstedømmets velsignelser.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 13; 20:38-67; 27:12-13; 84:6-30; 107:1-20; 110:11-16; Joseph Smith – Historie 1:66-73.
 - b. Oliver Cowderys beretning om gengivelsen af Det Aronske Præstedømme i fodnoten til Joseph Smith – Historie 1:71.
 - c. *Vores arv*, s. 11-14.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis billedet Gengivelsen af Det Melkisedekske Præstedømme er til rådighed (62371; Evangelisk kunst – 408), kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen.
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et udvalg af nøgler.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis eleverne flere nøgler.

- Hvad er formålet med disse nøgler?

Skriv *Præstedømme* på tavlen. Forklar, at vi ofte i Kirken henviser til præstedømmenøgler.

- Hvad er formålet med præstedømmenøgler?

Forklar, at præstedømmenøgler bemyndiger præstedømmebærere til at præsidere over og lede Kirken inden for en det område, deres kaldelse giver dem ret til, som f.eks. en stav, et ward eller et kvorum. Præsiderende præstedømmeledere modtager disse nøgler, når de indsættes. Alle embeder i præstedømmet og organisationerne i Kirken virker under ledelse af disse præsiderende myndigheder. Denne lektion handler om gengivelsen af præstedømmet og dets nøgler.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Definition på og formål med præstedømmet

Forklar, at præstedømmet er et af hovedtemaerne i Lære og Pagter. Gennem profeten Joseph Smith gav Herren mange åbenbaringer, som i høj grad øger vores forståelse af præstedømmets nøgler, embeder, organisation, ordinancer, pligter og velsignelser. Disse åbenbaringer giver vejledning i brugen af præstedømmet til at fremme Guds værk på jorden.

- Hvad er præstedømmet? (Præstedømmet er Guds evige magt og myndighed. Det er den magt, hvorved han skabte og styrer himlene og jorden. Det er også den magt, hvorved han forløser og ophøjer sine børn. Han giver en del af sin præstedømmemagt og -myndighed til værdige mandlige medlemmer af Kirken, så de kan forkynde evangeliet, forrette frelsens ordinancer og lede hans rige på jorden.
- Hvorfor det er vigtigt at have præstedømmet på jorden? (Svarene kan omfatte, at præstedømmet bemyndiger mænd til at handle i Guds navn til velsignelse for hans børn og til at hjælpe dem med at forberede sig til ophøjelse).
- På hvilke måder kan præstedømmebærere handle på Guds vegne i velsignelsen af hans børn? (Se udvalgte vers i L&P 20:38-55; 107:8-12, 23, 35). Hvordan er I blevet velsignet ved præstedømmebærernes tjeneste?
- Hvilken indflydelse har præstedømmet haft på jer? Hvordan har I set præstedømmets magt komme til udtryk i jeres tilværelse?
- Hvordan har præstedømmet velsignet og styrket jeres familie? Hvordan kan I gøre præstedømmets indflydelse og kraft mere effektiv i jeres liv og i jeres families liv?

2. Det Aronske Præstedømmes gengivelse

Undervis i og drøft Joseph Smith – Historie 1:68-72; L&P 13; 84:26-27; 107:20. Forklar, at Det Aronske Præstedømme »er et tillæg til det større eller melkisedekske« (L&P 107:14).

- Hvordan blev Det Aronske Præstedømme gengivet til jorden i de sidste dage? (Se JS-H 1:68-72 og *Vores arv*, s. 11-13; se også L&P 13. Påpeg, at gengivelsen af Det Aronske Præstedømme var den første overdragelse af guddommelig myndighed i denne uddeling).
- (For præstedømmebærere): Hvad følte I, da I modtog Det Aronske Præstedømme?

Du kan eventuelt gennemgå Oliver Cowderys følelser vedrørende det at modtage Det Aronske Præstedømme (se fodnoten til JS-H 1:71). Du kan eventuelt også fortælle følgende tanke fra ældste James E. Talmage, som tjente i De Tolvs Kvorum, om, hvordan hans ordination til embedet som diakon påvirkede ham:

»Så snart jeg var blevet ordineret, kom en følelse til mig, som jeg aldrig har været i stand til helt at beskrive. Det syntes næsten ikke muligt, at jeg, en lille

dreng, kunne være så beæret af Gud, så jeg blev kaldet til præstedømmet ... Jeg følte stærkt, at jeg tilhørte Herren, og at han ville hjælpe mig i alt det, der blev krævet af mig.

Virkningen af min ordination ... påvirkede alt det, der knyttede sig til mit liv som dreng ... Når jeg legede i skolegården, og måske var fristet til at drage uretfærdig fordel i et spil, når jeg var midt i en strid med en legekammerat, huskede jeg, og tanken var lige så effektiv, som var den sagt højt: »Jeg er diakon, og det er ikke rigtigt, at en diakon opfører sig sådan.« På eksamensdage, når det var let for mig at kopiere en anden drengs arbejde ... sagde jeg i mit sind: »Det er mere ugudeligt at gøre det for mig, end det er for dem, fordi jeg er diakon.« (*Incidents from the Lives of Our Church Leaders* [diakonernes lektioner], s. 135-136).

- Hvordan kan drenge og unge mænd forberede sig på at modtage Det Aronske Præstedømme? Hvordan kan forældre, bedsteforældre og andre hjælpe drenge og unge mænd med at forberede sig på at modtage præstedømmet? Hvordan kan andre hjælpe med at bibringe drenge og unge mænd en dyb påskønnelse for præstedømmet?
- Hvilken myndighed og hvilke velsignelser blev gengivet med Det Aronske Præstedømme? (Se L&P 13; 84:26-27; 107:20. Brug følgende oplysninger til at fremme denne drøftelse. Skriv overskrifterne på tavlen).

Nøglerne til engles betjening (L&P 13; 84:26; 107:20)

- Hvad vil det sige at have »nøglerne til engles betjening«? (L&P 13).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det betyder, på den måde jeg fortolker det, at hvis I lever værdigt i forhold til det præstedømme, som I bærer, så har I retten til at modtage og glæde jer over de himmelske væseners magt til at vejlede jer, beskytte jer og velsigne jer« (*Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 79).

Forklar, at engles betjening kan finde sted ved personlig tilsynkomst og »kan også ske uset. Budskaber fra engle kan komme som en røst eller som tanker eller følelser, som kommunikerer til sindet ... Hovedparten af kommunikation fra engle føles eller høres frem for at ses« (*Liahona*, jan. 1999, s. 45).

- På grund af Det Aronske Præstedømmes gengivelse er engles betjening tilgængelig for alle kirkemedlemmer, ikke kun præstedømmebærere. Hvordan kan vi modtage engles betjening? (Se Moroni 7:35-37 samt følgende citat).

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum talte om forholdet mellem deltagelse i nadveren og engles betjening:

»Gennem Det Aronske Præstedømmes ordinancer i form af dåb og nadver [bliver vi] rensset for vores synder og lovet, at hvis vi vil holde vores pagter, vil vi altid have hans Ånd hos os. Jeg tror, at dette løfte ikke alene henviser til Helligånden, men også til engles betjening, for »(e)ngle taler gennem den Helligånds kraft, og derfor taler de Kristi ord« (2 Nephi 32:3). Og således sker det, at de, som bærer Det Aronske Præstedømme, åbner døren for alle de medlemmer af Kirken, som tager nadveren værdigt, så de kan nyde fællesskab med Herrens Ånd og blive betjent af engle« (*Liahona*, jan. 1999, s. 45).

Du kan eventuelt gennemgå to eller tre skriftsteder om engles betjening. Disse skriftsteder kan omfatte 3 Nephi 7:18; 17:23-24; Moroni 7:25, 29-31 samt L&P 84:88.

Nøglerne til omvendelse og dåb (L&P 13; 84:26-27; 107:20)

Forklar, at omvendelse og dåb også kaldes »det forberedende evangelium« (L&P 84:26-27). Dette er på grund af, at omvendelse og dåb hjælper os med at forberede os til de større velsignelser, der gives ved Det Melkisedekske Præstedømme, som f.eks. Helligåndens gave og tempelordinancerne.

- Påpeg, at Johannes Døber forkyndte omvendelse og døbte folk for at forberede vejen for Frelseren (Matt 3:1-6, 11). Hvordan kan bærere af Det Aronske Præstedømme forkynde omvendelse i vore dage? (Svarene kan omfatte ved hjemmeundervisning, missionering, ved at bære vidnesbyrd og bringe folk ind i fællesskabet). Hvordan kan bærere af Det Aronske Præstedømme deltage i dåbsordinancen? (Under ledelse af biskoppen kan værdige præster udføre dåb og tjene som vidner ved dåb).

Bed nogle brødre, som har døbt nogen, om at fortælle om deres følelser ved at være i stand til at udføre denne ordinance.

- Foruden dåb kan bærere af Det Aronske Præstedømme forrette nadverordinancen. Hvad har nadveren med omvendelse og dåb at gøre?

Bed brødrene om at fortælle, hvad de følte, da de forberedte, velsignede eller omdelte nadveren for første gang. Du kan også bede nogle forældre om at fortælle, hvad de har følt, når deres sønner har forberedt, velsignet eller omdelt nadveren.

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum har sagt: »[Vi beder] jer, unge mænd i Det Aronske Præstedømme, om værdigt og ærbødigt at forberede, velsigne og omdele disse symboler på Frelserens offer. Hvilket overvældende privilegium og stor tillid, der vises i så forbløffende ung en alder! Jeg kan ikke komme i tanke om nogen større kompliment, som himlen kan give jer. Vi elsker jer. Lev op til jeres bedste, og se bedst mulig ud, når I deltager i Herrens nadver« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 68).

Susquehanna River. Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme blev gengivet på bredderne af denne flod i 1829 (L&P 13; 128:20).

3. Det Melkisedekske Præstedømmes gengivelse

Undervis i og drøft L&P 27:12-13; 84:19-22; 107:1-12, 18-19. Forklar, at Det Melkisedekske Præstedømme er det højere præstedømme. Knyttet til det er al den myndighed, kundskab og de pagter, som er nødvendige for Guds børns ophøjelse.

- Hvordan blev Det Melkisedekske Præstedømme gengivet til jorden i de sidste dage? (Vis billedet Det Melkisedekske Præstedømmes gengivelse. Forklar, at nogle uger efter at Johannes Døber havde gengivet Det Aronske Præstedømme, viste Peter, Jakob og Johannes sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery og overdrog dem Det Melkisedekske Præstedømme. En beretning om denne oplevelse er ikke medtaget i Lære og Pagter, men henvisninger til den findes i overskrifterne til L&P 13; L&P 27:12-13; L&P 128:20 samt *Vores arv*, s. 14).
- Hvilken myndighed og hvilke velsignelser blev gengivet med Det Melkisedekske Præstedømme? (Se L&P 84:19-22; 107:8-12, 18-19; 110:11-16. Brug følgende oplysninger til at fremme denne drøftelse. Skriv overskrifterne på tavlen).

Myndighed til at forvalte Jesu Kristi evangelium (L&P 84:19)

- Hvad vil det sige, at Det Melkisedekske Præstedømme omfatter myndigheden til at forvalte Jesu Kristi evangelium? (Se L&P 84:19. Svarene kan omfatte, at Det Melkisedekske Præstedømme omfatter myndigheden til at lede Kirken, forkynde evangeliet og forrette frelsens ordinancer).

»Nøglerne til alle åndelige velsignelser i kirken« (L&P 107:18)

- Hvilke åndelige velsignelser får vi på grund af Det Melkisedekske Præstedømme? (Se L&P 84:19-22; 107:18-19. Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder). Drøft betydningen af hver velsignelse, og hvordan de kan bruges af eleverne).
 - a. Kundskab om rigets hemmeligheder og kundskab om Gud (L&P 84:19; 107:19; denne kundskab kommer ved hjælp af Helligåndens gave).
 - b. Gudfrygtighedens kraft, som tilkendegives i evangeliets ordinancer (L&P 84:20-21). Hvordan kan præstedømmets ordinancer tilkendegive »gudfrygtighedens kraft« i vores tilværelse? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har følt, at »gudfrygtighedens kraft« blev tilkendegivet i evangeliets ordinancer.
 - c. Muligheden for at se, samtale med og nyde Gud Faderens og hans Søns, Jesu Kristi nærvær (L&P 84:22; 107:19).
- På hvilke måder bør bærere af Det Melkisedekske Præstedømme være åndelige ledere i deres hjem?

Retten til præsidiat (L&P 107:8-9)

Forklar, at retten til præsidiat er retten til at præsidere i Kirken. Kirkens præsident er den eneste person på jorden, som kan bruge (eller bemyndige en anden til at bruge) præstedømmets nøgler til at lede hele Kirken. Han bemyndiger følgende præstedømmeledere til at have de nøgler, som er nødvendige for at præsidere i deres kaldelse: Tempelpræsidenter, missionspræsidenter, stavspræsidenter, biskopper, distriktspræsidenter, grenspræsidenter og kvorumspræsidenter.

Nøglerne til Israels indsamling, Abrahams uddelings evangelium samt beseglingsmagten (L&P 110:11-16)

Forklar, at disse nøgler blev gengivet af Moses, Elias og profeten Elias i templet i Kirtland i 1836. De bliver omtalt i lektion 18.

4. Præstedømmets velsignelser til alle mennesker

Forklar, at selv om det kun er værdige mandlige medlemmer af Kirken, der bærer præstedømmet, kan alle få del i dets velsignelser.

- Hvordan bliver kvinder velsignet af præstedømmet? Hvordan bliver børn velsignet af præstedømmet? (Gennemgå nogle af de velsignelser ved præstedømmet, som kvinder og børn kan modtage i deres tilværelse. Understreg, at selv om kvinder og børn ikke bærer præstedømmet, bliver de fortsat velsignet af det. Som en hjælp til at besvare disse spørgsmål kan du henvise til *Sidste dages hellige kvinder, Del A*, kapitel 12 og 13 [31113 110]).
- Hvordan kan de, som ikke har trofaste præstedømmebærere i deres hjem, modtage præstedømmets velsignelser? (Svarene kan omfatte hjemmelærere, præstedømmeledere og fjernere slægtinge). Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har modtaget præstedømmets velsignelser fra præstedømmebærere, som ikke boede i deres hjem.
- Hvordan kan vi vise vores påskønnelse for præstedømmets velsignelser?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om, at præstedømmet og dets nøgler er blevet gengivet. Præstedømmebærere har myndighed til at lede Guds værk på jorden og til at handle i hans navn til velsignelse for hans børn og til at hjælpe dem med at forberede sig til ophøjelse. Understreg, at præstedømmets velsignelser er tilgængelige for alle. Motivér eleverne til at søge disse velsignelser.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Præstedømmeembeder, -kvorummer og -pligter

Herren åbenbarede vigtige instruktioner til Joseph Smith om præstedømmets embeder, pligterne for hvert embede og de kvorummer, hvori præstedømmebærerne er organiseret. Du kan eventuelt gennemgå nogle af disse instruktioner, som de er skitseret i følgende skema:

Det Aronske Præstedømme

Embede	Pligter	Kvorum
Diakon	L&P 20:57-59; 84:111	L&P 107:85
Lærer	L&P 20:53-59; 84:111	L&P 107:86
Præst	L&P 20:46-52	L&P 107:87-88
Biskop	L&P 107:13-17, 68, 71-72, 87-88	

Det Melkisedekske Præstedømme

Embede	Pligter	Kvorum
Ældste	L&P 20:38-45; 42:43-44; 43:15-16; 107:11-12	L&P 107:89; 124:137
Højpræst	L&P 107:10, 12, 17	L&P 124:133, 136
Patriark	L&P 124:91-93, 124	
Halvfjerdser	L&P 107:25, 34, 38, 97	L&P 107:25-26, 93-96; 124:138-139
Apostel	L&P 27:12-13; 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30-32; 124:128	L&P 107:23-24

Vis et billede af templet i Salt Lake City (62433; Evangelisk kunst – 502). Påpeg, at spirene på østsiden af templet er højere end dem på vestsiden. Bemærk også, at der er fem sæt vinduer på østspirene og fire sæt vinduer på vestspirene. Forklar, at dette design skulle repræsentere præstedømmet med Det Melkisedekske Præstedømme og dets fem embeder symboliseret af østspirene samt Det Aronske Præstedømme og dets fire embeder symboliseret af vestspirene.

2. »Præstedømmets gengivelse«, videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Præstedømmets gengivelse« et otte minutter langt afsnit, for at give en historisk baggrund til den anden afdeling af lektionen.

Formål At undervise eleverne i gengivelsen af Jesu Kristi kirke ved profeten Joseph Smith, at hjælpe dem med at påskønne velsignelserne ved medlemskab af Kirken samt motivere dem til at vise Herren deres taknemmelighed for medlemskab af hans kirke.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 20:1-36, 68-69, 75-79; 21; 27; 115:1-4.
 - b. *Vores arv*, s. 14-16.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et stykke papir og en kuglepen eller blyant til hver elev.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge en af følgende aktiviteter til at indlede lektionen. Vælg den aktivitet, som vil være mest passende for klassen.

1. Hvis din klasse er lille, kan du bede hver elev om kort at fortælle om en årsag til, at han eller hun er taknemmelig for at være medlem af Kirken. Hvis klassen er stor, kan du eventuelt bede nogle få elever om at gøre dette.
2. Skriv følgende spørgsmål på tavlen. Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Bed dem om at nedskrive svarene på så mange af disse spørgsmål som de kan:

På hvilken dato blev Kirken organiseret i denne uddeling?

Hvordan vidste Joseph Smith, hvornår Kirken skulle organiseres?

Hvor blev Kirken organiseret?

Hvor mange medlemmer havde Kirken, da den blev organiseret?

Forklar, at denne lektion handler om organiseringen af Jesu Kristi kirke i de sidste dage. Bed eleverne om at lytte til svarene på disse spørgsmål, efterhånden som lektionen går fremad og om at nedskrive eller rette deres svar efter behov?

Udvælg bønssomt de skriftsteder, spørgsmål og andet undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan de udvalgte skriftsteder kan anvendes i dagligdagen. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Kirken bliver organiseret i de sidste dage.

Forklar, at 1830 var en betydningsfuld tidsperiode i verdenshistorien. Tidspunktet var kommet, til at gamle profetier skulle opfyldes (Es 11:11-12; 29:13-14; Jer 31:31-33; Dan 2:44-45). Efter at Mormons Bog var blevet udgivet og præstedømmet gengivet, var det næste store skridt i gengivelsen af evangeliet Kirkens formelle organisering. Lære og Pagter 20 indeholder instruktioner fra Herren til Joseph Smith om Kirkens organisering.

- På hvilken dag blev Kirken organiseret i denne uddeling? (Se L&P 20:1; 21:3). Hvorfor blev denne dato udvalgt? (Se overskriften til L&P 20).
- Der gik ti år mellem den første åbenbaring og Kirkens organisation. Hvilke begivenheder fandt i løbet af denne tid sted for at berede vejen for Kirkens organisering og for at forberede Joseph Smith til at lede den. (Du kan eventuelt skrive svarene på tavlen. Om nødvendigt kan du se følgende citat for at hjælpe med at besvare dette spørgsmål).

Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han:

»Denne organisationsdag var i virkeligheden en begyndelsesdag, en eksamensdag for Joseph efter ti års bemærkelsesværdig uddannelse. Det var begyndt med det enestående syn i lunden i foråret 1820, hvor Faderen og Sønnen viste sig for den 14 år gamle dreng. Det fortsatte med oplæringen ved Moroni, med både formaninger og instruktioner, der blev givet ved gentagne lejligheder. Derpå var der oversættelsen af den gamle optegnelse og inspirationen, kundskaben, åbenbaringen, som kom på grund af denne oplevelse. Der var overdragelsen af guddommelig myndighed, det gamle præstedømme blev igen overdraget til mennesket af dem, som var dets retsmæssige besiddere – Johannes Døber ved Det Aronske Præstedømme og Peter, Jakob og Johannes i forbindelse med Det Melkisedekske. Der var åbenbaringer, adskillige af dem, hvori Guds røst atter blev hørt, og kommunikationskanalen blev åbnet mellem mennesket og Skaberens. Alt dette var som forberedelse til denne historiske 6. april« (»150-Year Drama: A Personal View of Our History«, *Ensign*, apr. 1980, s. 11-12).

- Hvordan hjalp fremkomsten af Mormons Bog med at forberede vejen til gengivelsen af evangeliet? (Se L&P 20:6-12). Hvordan hjalp gengivelsen af præstedømmet med at forberede vejen? (Præstedømmets myndighed var nødvendig for at lede Kirken og forrette frelsens ordinancer).

Forklar, at den 6. april 1830 mødtes Joseph Smith og mere end 50 andre i Peter Whitmer sen.'s bjælkehytte i Fayette i New York for at organisere Kirken. New Yorks lov krævede, at en kirke skulle have mindst seks medlemmer for at blive organiseret formelt. Derfor blev seks mænd, som alle var blevet døbt og havde set guldpladerne, de første officielle medlemmer af Kirken. Disse mænd var Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jun., Samuel H. Smith og David Whitmer (yderligere historisk baggrund findes i *Vores arv*, s. 14-16).

- Ved hvilket navn blev Kirken kaldt, da den blev organiseret? (Se L&P 20:1). Forklar, at Kirken også blev kaldt ved andre navne i de første år, men i april 1838 åbenbarede Herren det navn, hvorved hans kirke skulle være kendt. Hvilket navn gav Herren sin kirke? (Se L&P 115:4). Hvorfor er det vigtigt, at Herrens kirke bliver kaldet ved hans navn? (Se 3 Nephi 27:8).

Du kan eventuelt forklare, at navnet *mormon* er et øgenavn, som blev givet til Kirken på grund af Mormons Bog. Vi foretrækker at kalde vores kirke ved dens fuldstændige navn for at understrege vores tro på Frelseren, Jesus Kristus.

Hvis du brugte den anden opmærksomhedsfanger, kan du kort gennemgå svarene på spørgsmålene (alle svar er angivet i forbindelse med den ovenstående drøftelse)

Peter Whitmer sen.'s bjælkehytte. Denne kopi blev bygget på det sted, hvor Kirken blev organiseret i Fayette i New York den 6. april 1830.

2. Herren befaler Kirkens medlemmer at følge profeten.

Ved det møde, hvor Kirken blev organiseret, blev Joseph Smith og Oliver Cowdery opretholdt som præsiderende ledere i Kirken. Herren gav også en åbenbaring, der befalede medlemmerne af Kirken om at følge Joseph Smith som profeten. Denne åbenbaring er optegnet i L&P 21.

- Læs L&P 1:38 og 21:4-5 sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om, hvordan vi skal antage profetens ord? (Påpeg, at selv om udtalelserne i L&P 21 handler om Joseph Smith, så gælder de også de profeter, der er fulgt efter ham). Hvor kan vi finde den levende profets ord? (Svarene kan omfatte officielle breve, generalkonferencer samt Kirkens blade). Hvilke råd eller lærdomme fra sidste dages profeter har især haft betydning for jer?
- I L&P 21:5 sagde Herren, at vi skal lytte til profetens ord »i al tålmodighed og med tro«. Hvorfor kræver det af og til tålmodighed eller tro at følge profetens råd? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor det at følge profetens råd har krævet tålmodighed eller tro.

- Læs L&P 21:6 sammen med eleverne. Hvilke velsignelser lover Herren dem, der følger profeten? (Du kan eventuelt skrive disse velsignelser på tavlen). Hvorledes bliver disse løfter opfyldt for Kirkens medlemmer i dag? På hvilke måder er I blevet velsignet, fordi I har fulgt profeten?
- I L&P 21:9 lovede Herren en »stor velsignelse« til dem, som arbejder i hans tjeneste. Hvordan er I blevet velsignet, når I har tjent Herren? (Du kan eventuelt påpege, at en af velsignelserne ved at tjene Herren er, at vore vidnesbyrd om profeternes ord bliver styrket).

3. Herren opfordrer Kirkens medlemmer til at mødes ofte for at nyde nadveren.

- Forklar, at ved det møde, hvor Kirken blev organiseret, nød medlemmerne nadveren. Hvorfor tror I, at det var vigtigt at nadverordinancen blev udført ved det første møde i den gengivne kirke?
- I L&P 20 åbenbarede Herren oplysninger om, hvordan nadveren skal forrettes (vers 75-79). Læs L&P 20:75 sammen med eleverne. Hvorfor er det vigtigt at nyde nadveren ofte?
- Bed en elev om at læse nadverbønnerne (L&P 20:77, 79). Hvilket løfte afgiver vi, når vi tager nadveren? (Se også Luk 22:19-20; 3 Nephi 18:7, 10-11). Du kan eventuelt påpege, at begge bønner lægger vægt på at erindre Jesus. Hvad vil det sige altid at erindre ham? Hvordan hjælper nadveren os med at erindre ham?
- Hvilket løfte gives i nadverbønnerne til dem, som deltager værdigt? (Se L&P 20:77, 79). Indbyd eleverne, hvis det er passende, til at fortælle, hvordan deltagelse i nadveren har velsignet dem.
- I L&P 27 gav Herren yderligere befalinger til Joseph Smith vedrørende nadveren. Hvad lavede Joseph, da han modtog denne åbenbaring? (Se overskriften til L&P 27). Hvad lærte Joseph om nadveren i denne åbenbaring? (Se L&P 27:2). Hvordan kan vi nyde nadveren »til [Kristi] ære«?

4. Herren forklarer Kirkens medlemmers pligt.

- Læs L&P 20:68-69 sammen med eleverne. I disse vers forklarer Herren »medlemmernes pligter, efter at de er blevet optaget ved dåben«. Hvad åbenbarer vers 69 om Herrens forventninger til os som medlemmer af Kirken? Hvordan kan vi vise Frelseren vores taknemmelighed for medlemskab af hans kirke?

Konklusion

Understreg, at organiseringen af Jesu Kristi kirke i 1830 var et af de største mirakler i de sidste dage. Selv om det lille møde i Fayette i New York var ubemærket af de fleste, så har denne dags begivenheder ændret verden. Bed eleverne om at tænke over miraklet ved Kirkens verdensomspændende vækst fra en sådan ydmyg begyndelse. Du kan eventuelt fortælle følgende oplevelse.

Præsident Wilford Woodruff fortalte om et møde, hvor profeten Joseph Smith profeterede om Kirkens vækst. Mødet fandt sted i »et lille hus, på omkring 19 m². Men det omfattede hele Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges præstedømme, som dengang var i Kirtland, og som var samlet for at drage ud som Zions hær.« Efter at adskillige af mændene havde båret deres vidnesbyrd om værket, sagde profeten:

»Brødre, jeg er blevet meget opbygget og belært ved jeres vidnesbyrd her i aften, men jeg ønsker at sige til jer i Herrens nærvær, at I ikke kender mere til denne kirkes og dette riges skæbne, end et spædbarn på sin mors skød. I forstår det ikke ... Det er kun en lille håndfuld af præstedømmet, I ser her i aften, men denne kirke vil fylde Nord- og Sydamerika – den vil fylde hele verden« (i Conference Report, apr. 1898, s. 57).

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Kirkens vækst

Ret elevernes opmærksomhed mod fotografiet af Peter Whitmer sen.'s bjælkehytte på side 50. Forklar, at huset på fotografiet er en kopi af det hus, hvori Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev formelt organiseret. Sammenlign Kirkens begyndelse med dens verdensomspændende vækst i dag.

2. Vores forhold til Gud

Bed eleverne om at læse L&P 20:8-31 for at finde sandheder om Gud og hans forhold til sine sønner og døtre på jorden. Motivér eleverne til at overveje, hvor anderledes deres tilværelse ville være, hvis de ikke kendte disse sandheder. Nogle af de sandheder, I kunne drøfte, står anført herunder:

- a. L&P 20:11. (Gud inspirerer stadig folk og kalder dem til at udføre sit værk).
- b. L&P 20:12. (Han er den samme i går, i dag og for evigt).
- c. L&P 20:17. (Han er uendelig, evig og uforanderlig).
- d. L&P 20:17. (Han skabte himlen og jorden og alt, hvad der findes i dem).
- e. L&P 20:18. (Vi er skabt i Guds billede).
- f. L&P 20:21-25. (Gud lod sin Enbårne Søn sone for vore synder).
- g. L&P 20:29-31. (Hvis vi har tro, omvender os, elsker og tjener Gud og holder ud indtil enden, vil vi blive retfærdiggjort og helliggjort ved Jesu Kristi nåde og frelst i Guds rige).

3. »Jeg vil drikke af vintræets frugt med jer« (L&P 27:5)

- Læs L&P 27:5. Hvilket løfte om nadveren giver Herren i dette vers? (Han vil på et tidspunkt i fremtiden deltage i nadveren sammen med sine tilhængere på jorden). Hvem siger Herren, vil være sammen med ham ved denne begivenhed? (Se L&P 27:5-14. Påpeg, at i vers 14 siger han, at »alle dem, som min Fader har givet mig af verden«, vil være til stede).

4. »Kirkens organisering«, videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Kirkens organisering« et otte minutter langt afsnit.

Formål At hjælpe eleverne med at lære og at anvende de befalinger, som Herren har åbenbaret til andre personer i skrifterne.

Forberedelse

1. Studér bønssomt Lære og Pagter 25 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis et billede af Emma Smith er til rådighed (62509; Evangelisk kunst – 405), kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen.

**Forslag til
lektionens
udvikling**

Fang
opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du fortælle følgende oplevelse eller bruge en af dine egne aktiviteter til at indlede lektionen.

Ældste Jay E. Jensen fra De Halvfjerds beskrev et tidspunkt, hvor han tjente som missionspræsident og var frustreret og mismodig ved slutningen af en distriktskonference på grund af de mange problemer, han stod overfor. Mens han rejste hjem, vendte han siderne i sine skrifter, idet han ledte efter trøst og vejledning, da han gjorde ophold ved det tredje afsnit i Lære og Pagter. Han sagde:

»Når jeg læser et vers, sætter jeg ofte mit navn ind i det. Jeg gjorde det med vers 5 og fandt en stor hjælp til at fjerne mine dystre følelser: »Se, Jay Jensen, dette blev dig betroet, og hvor strenge var ikke dine instruktioner; og kom de forjættelser i hu, der blev givet dig, Jay Jensen« (se L&P 3:5).

Ordene »kom de forjættelser i hu« ramte mig med en usædvanlig kraft ... I disse fire dage havde jeg kun fokuseret på problemer. Jeg var ikke stoppet op for at overveje et eneste løfte« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 78).

Ældste Jensen gennemgik derpå i sit sind de løfter, han havde fået i sin patriarkalske velsignelse, i den velsignelse, han havde fået, da han blev indsat som missionspræsident og i skrifterne. Ved at gøre dette, var han i stand til at finde den styrke og trøst, han havde brug for.

- Hvordan kan det forslag, at sætte sit eget navn ind i skrifterne, hjælpe os, når vi læser skrifterne?
- Læs 1 Nephi 19:23 sammen med eleverne. Hvad lærte Nephi os om betydningen af at anvende skrifterne i vores tilværelse?

Forklar, at denne lektion handler om, hvordan vi kan anvende det råd, som Herren gav til de enkelte hellige i Lære og Pagter.

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

Påpeg, at mange af åbenbaringerne i Lære og Pagter blev givet til enkeltpersoner. Selv om rådene i åbenbaringerne var bestemt for disse personer, og selv om disse medlemmer af Kirken levede for mange år siden, gælder mange af disse råd til os i dag. Herren sagde gentagne gange: »Hvad jeg siger til en, siger jeg til alle« (L&P 61:36; se også L&P 25:16; 82:5; 93:49).

I juli 1830 gav Herren en åbenbaring til Emma Smith, profeten Joseph Smiths hustru (L&P 25). Vis et billede af Emma Smith. Forklar, at denne lektion fokuserer på tre temaer fra Herrens åbenbaring til Emma.

1. Ægtemænd og hustruer bør støtte og opløfte hinanden.

Herrens åbenbaring til Emma Smith omfattede råd om hendes ansvar over for sin mand. Hvis du underviser unge, kan du bruge materialet i dette afsnit til at hjælpe dem med at forstå betydningen af at støtte deres fremtidige ægtefælle.

- Læs L&P 25:5 sammen med eleverne. Hvad rådede Herren Emma Smith til i dette vers? På hvilke måder kan ægtemænd og hustruer hjælpe hinanden i vanskelige tider? (Mens eleverne drøfter dette spørgsmål, kan du bede dem om at fortælle om personlige oplevelser eller iagttagelser, hvor andre ægtefæller har opløftet og støttet hinanden).

Profeten Joseph Smith underviste hustruer i, at de burde behandle deres mænd »med mildhed og hengivenhed. Når en mand føler sig tynget af vanskeligheder og besvær, når han føler sig rådvild på grund af bekymringer og vanskeligheder, hvis han da kan få et smil i stedet for strid og kævl og knurren – hvis han modtager mildhed, vil det berolige hans sjæl og formilde hans følelsesliv« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 275).

Profeten lærte ægtemænd: »Det er en ægtemands pligt at elske, værne om og nære sin hustru og holde sig til hende og ingen anden; han burde ære hende som sig selv, og han burde betragte hendes følelser med mildhed« (*Elders' Journal*, aug. 1838, s. 61).

- Læs L&P 25:14 sammen med eleverne. Hvad rådede Herren Emma Smith til i dette vers? Hvordan kan ægtefæller vise, at de glæder sig over hinanden?

Joseph og Emma Smith var en stor støtte for hinanden i de mange vanskelige tider, de stod overfor. I 1842, da Joseph holdt sig skjult på grund af, at hans liv var i fare, var Emma i stand til at besøge ham. Joseph sagde senere om dette besøg:

»Hvilken usigelig glæde og hvilken betagende fryd fyldte mit bryst, da jeg denne aften tog min elskede Emma i hånden – hun, som var min hustru, min ungdoms hustru og mit hjertes udvalgte. Mit sind genlød, da jeg et øjeblik overvejede de mange ting, vi havde været kaldet til at gå igennem, den træthed og det arbejde, den sorg og lidelse og den glæde og trøst, der fra tid til anden var blevet strøet på vores vej ... O hvilken mængde af tanker fyldte mit sind det øjeblik, atter er hun her ... uforfærdet, standhaftig og uden vaklen – uforanderlige, kærlige Emma!« (*History of the Church*, 5:107).

Joseph og Emma støttede og trøstede ligeledes hinanden, når de oplevede flere af deres børns dødsfald. På fire år døde fire af deres nyfødte børn. Af 11 børn (to adopterede) overlevede kun tre sønner og en datter til voksenalderen.

På et tidspunkt, hvor profeten bar tunge byrder i forbindelse med den voksende kirke i Kirtland i Ohio, fødte Emma tvillinger, en dreng og en pige, som begge døde få timer efter fødslen. På næsten samme tidspunkt i den nærliggende by Orange i Ohio, fik John og Julia Murdock, nyomvendte til Kirken, også tvillinger. Seks timer efter Murdock-tvillingernes fødsel døde søster Murdock. Da Emma og Joseph hørte om dette, spurgte de bror Murdock, om de måtte adoptere tvillingerne. Snart kom de to spædbørn, Joseph og Julia Murdock til familien Smiths hjem.

Joseph Smiths mor, Lucy Mack Smith, beskrev nogle af de egenskaber, der gjorde det muligt for Emma at støtte Joseph i svære tider:

»Jeg har aldrig i hele mit liv set en kvinde, som udholdt alle former for udmattelse og vanskeligheder måned efter måned og år efter år, med et sådant uforfærdet mod, iver og tålmodighed, som hun altid har gjort; for jeg kender til det, hun har måttet udholde ... Hun har kæmpet sig gennem storme af forfølgelse, og mødt menneskers og djævlens vrede, hvilket ville have kuert næsten enhver anden kvinde« (*History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley, s. 190-191).

- Hvad kan ægtemænd og hustruer lære af Joseph og Emma Smiths eksempel, som kan hjælpe dem med at være mere kærlige og støttende?

2. Vi bør være sagtomdige og undgå stolthed.

Herren befalede Emma Smith: »Vedbliv i sagtomdighedens ånd og vogt dig for hovmod« (L&P 25:14). Han gav lignende instruktioner til andre medlemmer af Kirken. Læs følgende vers sammen med eleverne.

- L&P 23:1 (til Oliver Cowdery): »Vogt dig for hovmod, at du ikke skal falde i fristelse«.
 - L&P 38:39 (til de hellige ved en af Kirkens konferencer): »Vogt jer for stolthed, at I ikke skal blive som nephiterne for dum.«
 - L&P 90:17 (til Det Første Præsidentskab i Kirken): »Lad jer advare mod hovmod og stolthed, thi det bringer en snare over jeres sjæl.«
 - L&P 98:19-20 (til de hellige i Kirtland): »Se, jeg, Herren, er utilfreds med mange, som tilhører kirken i Kirtland. Thi de aflægger ikke deres synder eller forsager deres onde veje, deres hjertes hovmod, deres gerrighed.«
- Hvad er stolthed? Hvorfor tror I, at Herrens advarsler om stolthed er så kraftige og så hyppige?

Præsident Ezra Taft Benson lærte os:

»De fleste mennesker betragter stolthed som værende selvoptagethed, indbildskhed, pral, overlegenhed eller hovmod. De er alle elementer i denne synd, men det centrale har vi ikke beskrevet endnu.

Det centrale element i stolthed og hovmod er fjendtlighed – fjendtlighed over for Gud og over for vores medmennesker. Fjendtlighed er et »hadefuldt, uvenligt, modsætningsfyldt forhold« (*Stjernen*, juli 1989, s. 3).

- Hvordan påvirker stolthed vores forhold til Gud?

Præsident Benson forklarede:

»Stolthed og hovmod er meget konkurrencebetonet i sin natur. Vi sætter vores vilje op imod Guds vilje ... som at sige ›min vilje ske og ikke din‹ ...

Når vores vilje konkurrerer imod Guds vilje, tillader vi attrå, lyster og lidenskaber at forblive ubeherskede (se Alma 38:12 og 3 Nephi 12:30) ...

Vort fjendskab mod Gud antager mange forskellige former, såsom oprør, hårdhjertethed, stivnakkethed, mangel på omvendelse, opblæsthed, sarte følelser og søgen efter tegn. De stolte ønsker, at Gud skal være enig med dem. De er ikke interesseret i at ændre opfattelse for at blive enige med Gud« (*Stjernen*, juli 1989, s. 3).

- Hvordan påvirker stolthed vores forhold til andre?

Præsident Benson bemærkede:

»En anden væsentlig ting ved denne meget fremherskende synd er fjendskabet til andre. Vi fristes dagligt til at fremhæve os selv og ringeagte andre (se Helaman 6:17; L&P 58:41) ...

Stolthed ... giver sig udslag på mange forskellige måder, som for eksempel ved at finde fejl, sladre, bagtale, surmule, leve over evne, misunde, begære, ved at afholde sig fra at være taknemmelig og rose for at kunne opløfte andre, samt ved at man er utilgivende og jaloux.

Selvishhed er en mere almindelig side af hovmod. Det centrale for den selviske vil altid være, ›hvordan det påvirker mig‹, og give sig udslag i indbildskhed, selvmedlidenhed, verdslig selvtilfredshed, selvglæde og selvoptagethed ...

En anden side ved hovmod er splid. Skænderier, bataljer, uretfærdigt herredømme, generationskløfter, skilsmisser, hustrumishandlinger, spektakler og uroligheder falder allesammen ind under denne kategori« (*Stjernen*, juli 1989, s. 3).

- Hvordan kan vi overvinde stolthed og udvikle en sagtmodig ånd?

Præsident Benson rådede: »Det modsatte af stolthed er ydmyghed – sagtmodighed, underdanighed (se Alma 7:23). Det er et sønderknust hjerte og en angergiven ånd ... Vi kan vælge at ydmyge os ved at elske Gud, underkaste os hans vilje og sætte ham først i vort liv« (*Stjernen*, juli 1989, s. 5).

- Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne: L&P 1:28, 19:23, 112:10 og 124:97. Hvad er ifølge disse skriftsteder nogle af de velsignelser, vi får, når vi vælger at være sagtmodige og ydmyge?
- Hvilke velsignelser har I fået, når I har valgt at være ydmyge i stedet for stolte?

3. Vi skal glæde os og være ved godt mod.

Herren formanede Emma Smith: »Opløft derfor dit hjerte og fryd dig« (L&P 25:13). Selv da de første hellige i denne uddeling stod over for store prøvelser, gav Herren dem gentagne gange samme formaning. Læs følgende vers sammen med eleverne.

- a. L&P 29:5 (til profeten Joseph Smith og andre): »Opløft jeres hjerte og fryd jer, thi jeg er midt iblandt jer, og jeg er jeres Talsmand hos Faderen.«
 - b. L&P 61:36 (til profeten Joseph Smith og andre): »Vær ved godt mod, børnlille, thi jeg er midt iblandt jer og har ikke forladt jer.«
 - c. L&P 68:6 (til Orson Hyde, Luke S. Johnson, Lyman E. Johnson og William E. McLellin): »Vær derfor ved godt mod og frygt ikke, thi jeg, Herren, er med jer og vil stå jer bi.«
 - d. L&P 78:18 (til profeten Joseph Smith og andre): »I kan ikke tåle alle ting nu, men vær dog ved godt mod; thi jeg vil lede jer frem.«
 - e. L&P 136:29 (til Israels lejr ved Winter Quarters): »Er du bedrøvet, så påkald Herren, din Gud, i bøn om, at din sjæl må få glæde.«
- Hvilke årsager giver Herren i disse skriftsteder til at være ved godt mod? Hvad kan vi gøre for at udvikle og bevare godt mod? Hvordan kan vi hjælpe andre med at være ved godt mod?
 - Hvilke konsekvenser er der ved at dvæle ved livets negative aspekter, selv om de er alvorlige og fremherskende?

Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Kvorum rådede:

»Ingen af os slipper for ulykker og lidelser. Vi reagerer sikkert forskelligt. Men hvis vi husker Herrens løfte om at »jeg, Herren, er med jer«, kan vi imødegå vore problemer med værdighed og mod. Vi får styrke af at være ved godt mod, fremfor at blive fornærmede, kritiske eller nedslåede. Så vil vi kunne møde livets ubehageligheder med et klart blik, styrke og kraft ...

Hvor er det dejligt at møde én som er ved godt mod – når andre på grund af ubehageligheder er vrede, tavse eller bruger mund – så tager de situationen med godt humør, tålmodighed og en god ånd« (*Stjernen*, aprilkonferencen 1986, s. 68).

Understreg, at Frelserens mange formaninger om at være ved godt mod minder os om, at vi kan finde fred og glæde uanset vores situation.

Konklusion

Bekræft, at Herrens råd til de enkelte hellige for mange år siden i høj grad kan velsigne os i dag. Motivér eleverne til at læse skrifterne med det forsæt at anvende budskaberne i deres personlige situation.

Yderligere forslag til undervisningen

Anvend skrifterne

Få i forvejen fat i fotografier af nogle få elever. Forbered dig også på at vise et billede af Emma Smith (62509; Evangelisk kunst – 405).

Vis billedet af Emma Smith og forklar, at L&P 25 indeholder Herrens instruktioner til hende. Sæt fotografierne af eleverne ved siden af billedet af Emma. Bed eleverne om at læse L&P 25:16. Forklar, at rådet i denne åbenbaring også kan gælde os. Bed eleverne om at læse L&P 61:36; 82:5 og 93:49. Hjælp dem med at forstå, at vi kan anvende »al hellig skrift på os« (1 Nephi 19:23).

- Hvordan har et råd fra skriften til en bestemt person været til gavn for jer? Hvordan brugte I dette råd i jeres situation?

Formål At hjælpe eleverne til at beslutte sig for at styrke Guds rige ved flittig tjeneste, især ved at dele evangeliet ved at missionere.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 4, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 31, 33, 75 og de andre skriftsteder i denne lektion.
 - b. *Vores arv*, s. 11.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.

**Forslag til
lektionens
udvikling**

**Fang
opmærksomheden** Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv på tavlen: *Samuel Smith* —> *Phinehas Young* og *John P. Greene* —> _____ . Forklar, at da først evangeliet var blevet gengivet, begyndte Kirken en kolossal missioneringsindsats for at sprede disse glade budskaber i hele verden. Mange nyomvendte reagerede med iver på missionskaldet. En af disse omvendte var Joseph Smiths bror Samuel.

I april 1830 begyndte Samuel Smith at rejse til de nærliggende byer i New York for at forkynde evangeliet og fortælle folk om Mormons Bog. Han havde kun lidt succes, men han solgte dog et eksemplar af bogen til en mand ved navn Phinehas Young. I juni 1830 blev Samuel indsat af profeten Joseph til at indlede en missionsrejse mod øst. Han gik 40 km den første dag og gjorde holdt ved mange huse, men folk behandlede ham uvenligt og ville ikke lytte. Næste dag efterlod han et eksemplar af Mormons Bog hos John P. Greene, en metodistpræst. John Greenes hustru, Rhoda, var Phinehas Youngs søster.

Eftersom Samuel blev afvist af næsten alle, som han kontaktede, følte han, at hans mission ikke havde været særlig vellykket. Den bog han efterlod hos henholdsvis Phinehas Young og John P. Greene førte imidlertid til deres omvendelse og omvendelsen af mange andre. Phinehas Young og Rhoda Greene havde f.eks. en bror ved navn Brigham, som blev omvendt og senere blev Kirkens anden præsident. Brigham Youngs ven, Heber C. Kimball, sluttede sig også til Kirken. Han kom senere til at tjene i Det Første Præsidentskab. Både Brigham Young og Heber C. Kimball blev redskaber i omvendelsen af tusinder i USA og i England.

Påpeg, at hvis I skulle udfylde den tomme plads på tavlen med navnene på alle de mennesker, som blev påvirket af Samuel Smiths missionering, skulle I skrive millioner af navne. De, som blev direkte påvirket, omfattede nogle af Kirkens store ledere. Mange af dem, som du underviser, om ikke dem alle, er på en eller anden måde blevet påvirket af denne tjeneste. Du kan eventuelt skrive dit navn og navnene på nogle af eleverne på tavlen.

Denne lektion handler om nogle af de vigtigste åbenbaringer, som Herren gav vedrørende tjeneste i hans rige, især med hensyn til at dele evangeliet. Påpeg, at ligesom Samuel Smiths missionering har velsignet mange generationer af medlemmer af Kirken, er der, når vi fortæller andre om evangeliet, mulighed for at velsigne mange mennesker nu og hundreder, ja endog tusinder i fremtiden.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

I februar 1829 kom Joseph Smiths forældre på besøg hos Joseph og Emma i Harmony i Pennsylvania. På dette tidspunkt bad profeten til Herren og modtog den åbenbaring, som er optegnet i L&P 4, for sin far, Joseph sen.

Foruden denne åbenbaring til sin far, modtog profeten åbenbaringer for mange andre, som bad ham om at bede til Herren for at lære hans vilje for dem at kende. Nogle af disse åbenbaringer er optegnet i L&P 11, 12, 14, 15 og 16. Selv om disse åbenbaringer blev givet til enkeltpersoner, gælder principperne for alle, som tjener i Herrens rige (L&P 11:27).

1. »Tjen ham af jeres hele hjerte, sjæl, sind og styrke.«

- Læs L&P 4:1-2 sammen med eleverne. Hvad kræver Herren ifølge vers 2 af dem, som tjener i hans rige? Hvad vil det sige at tjene ham af hele vores hjerte, sjæl, sind og styrke? (Dette antyder fuldstændig hengivenhed i Herrens tjeneste).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi giver hele vores sjæl til Herrens tjeneste? Hvorfor er vi af og til ikke helt forpligtet i Herrens tjeneste? Hvordan kan vi øge vores forpligtelse til at tjene Herren med fuldstændig hengivenhed?

Forklar, at Joseph Smiths far gav sit liv til Herrens tjeneste, ligesom han fik befaling om i L&P 4. Læs følgende beretning, som viser dybden af hans forpligtelse til at dele evangeliet:

»Joseph Smith sen. var fyldt med vidnesbyrdet om sandheden og var altid ivrig efter at dele det med andre. Han var næsten 60, da han foretog den anstrengende rejse ... at bringe evangeliet til sin far og mor, sine søstre og brødre. Kort efter sin hjemkomst blev han fængslet for en lille gæld på 14 dollars i stedet for at fornægte guddommeligheden af Mormons Bog og blive eftergivet for sin gæld! Han blev sat i en lille celle med en dømt morder og efterladt i fire dage uden mad. Senere blev han flyttet til fængslets arbejdslejr, hvor han forkyndte evangeliet og omvendte to personer, som han senere døbte. Han var i fængsel en hel måned, før hans familie var i stand til at få ham løsladt« (E. Cecil McGavin, *The Family of Joseph Smith*, s. 68; se også Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley, s. 172-173, 179-186).

- Hvordan kan vi udvise den samme forpligtelse til at dele evangeliet, som Joseph Smith sen. udviste? Hvilke erfaringer har I haft, når I har delt evangeliet med jeres familie eller naboer? Med folk i skolen eller på arbejdet? Med folk, som I har mødt, når I var ude at rejse? I andre tilfælde?

2. Forberedelse til at tjene Herren.

I hele Lære og Pagter råder Herren os med hensyn til, hvordan vi skal forberede os selv til at tjene ham. Forklar, at denne forberedelse bør være en fortsat indsats gennem hele vores liv.

- Hvilke egenskaber ønsker Herren hos dem, som tjener ham? (Se følgende skriftsteder. Skriv egenskaberne på tavlen, og brug spørgsmålene til at motivere til samtale).
 - a. L&P 4:3; 11:8. Hvorfor er et ønske en vigtig egenskab for at tjene Herren? Hvordan kan vi øge vores ønske om at tjene ham?
 - b. L&P 4:5-6; 12:8; 18:19. Hvilke egenskaber gentages oftest i disse vers? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, som viser betydningen af en hvilken som helst af disse egenskaber, når man tjener Herren.
 - c. L&P 11:6, 20. Hvorfor er lydighed vigtigt for at tjene Herren?
 - d. L&P 4:7; 31:12. Hvordan har bøn hjulpet dig til at tjene Herren?

Motivér eleverne til at vælge en af disse egenskaber og bønssomt stræbe efter at forbedre sig i den.

- Læs L&P 11:21 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære af dette vers om at forberede sig til at tjene Herren? Hvordan har jeres erfaringer vist visdommen i dette råd?

3. »Marken er allerede hvid.«

Gennem hele Lære og Pagter kommunikerer Herren en følelse af hastværk med hensyn til at sprede evangeliet. Det er fordi formålet med missioneringen er »til mange sjæles frelse« (L&P 100:4).

- Læs L&P 4:4; 11:3 og 33:3 sammen med eleverne. Hvad mente Herren med at sammenligne missioneringen med en mark, der er klar til høst? (Svarene kan omfatte, at mange mennesker er beredt til at modtage evangeliet).
- Herren formanede ældsterne om ikke at være dovne og sagde, at de skulle »gå ud« i stedet for at »tøve« (L&P 60:13; 75:3). Hvordan gælder denne formaning os? Hvorfor er der nogle af os, der udsætter det at dele evangeliet?

Ældste Henry B. Eyring fra De Tolvs Kvorum har fortalt om følgende oplevelse:

»Det er let at sige: ›Tiden er ikke moden.‹ Men det er farligt at udsætte. For en del år siden arbejdede jeg for en mand i Californien. Han ansatte mig, han var venlig mod mig, han syntes at have høje tanker om mig. Jeg var måske den eneste sidste dages hellige, han nogensinde havde kendt godt. Jeg kan ikke huske alle de grunde, jeg fandt til at vente på et bedre tidspunkt at tale med ham om evangeliet på. Jeg husker blot den sorg, jeg følte, da jeg hørte, at efter at han var blevet pensioneret, og jeg var flyttet bort, var han og hans hustru blevet dræbt en nat, da de kørte til deres hjem i Carmel i Californien. Han elskede sin hustru. Han elskede sine børn. Han havde elsket sine forældre. Han elskede sine børnebørn og vil elske deres børn og vil ønske at være sammen med dem for evigt.

Jeg ved ikke, hvordan skarerne vil blive ledt i den tilkommende verden. Men jeg går ud fra, at jeg vil møde ham, at han vil se mig ind i øjnene, og at jeg i dem vil se spørgsmålet: »Hal, du kendte det. Hvorfor fortalte du mig ikke om det?« (Liahona, jan. 1999, s. 38).

4. »Oplad munden, og den skal fyldes.«

I Lære og Pagter giver Herren befalinger om, *hvad* vi skal undervise i og *hvordan* vi skal undervise, når vi deler evangeliet. Han opfordrer os også til at dele evangeliet uden frygt, idet han lover at hjælpe, når vi føler os utilstrækkelige.

- Læs nogle af de følgende vers sammen med eleverne: L&P 11:9; 15:6; 18:6; 31:3-4; 33:10-11; 42:12 og 52:8-9. Hvad lærer disse skriftsteder os om, *hvad* Herrens tjenere bør undervise i? Hvorfor er budskabet om omvendelse så vigtigt? (Se L&P 18:10-14).
- Læs nogle af de følgende vers sammen med eleverne: L&P 18:20-21; 38:41; 42:6; 42:14; 75:4 og 100:7-8. Hvad lærer disse skriftsteder os om, *hvordan* Herrens tjenere bør undervise? Hvorfor det er vigtigt at undgå strid i undervisningen i evangeliet? Hvad vil det sige at »opløfte jeres røst som med en basuns lyd«? (L&P 42:6; 75:4). Hvordan kan vi både være frimodige og sagtomme, når vi underviser i evangeliet? (Se Alma 38:10-12).
- Herren formanede gentagne gange ældsterne til at åbne deres mund for at forkynde hans evangelium »og ikke frygte for, hvad menneskene kan gøre« (L&P 30:11; se også L&P 30:5; 33:8-11). Herren sagde også, at han ikke har behag i dem, som »ikke [vil] oplade deres mund ... af frygt for mennesker« (L&P 60:2). Hvordan gælder dette os? Hvordan kan vi overvinde frygt, når vi fortæller andre om evangeliet? (Se L&P 19:38; 33:12-14; 75:9-13).
- Forklar, at nogle af os tøver med at dele evangeliet, fordi vi mangler tillid til vore evner til at tale eller undervise. Hvordan kan vi overvinde sådanne bekymringer? (Se L&P 11:21; 14:8; 31:3). Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Ånden har tilskyndet dem, når de har fortalt andre om evangeliet.
- Henvis til beretningen om Samuel Smiths første mission, som er sammenfattet i opmærksomhedsfangeren. Hvorfor kunne Samuel Smith have følt sig som en fiasko efter sin første mission? På hvilke måder havde han succes? Hvad kan vi lære af hans oplevelse, som kan hjælpe os i vores missionering?

5. Herren lover store velsignelser til dem, som arbejder i hans tjeneste.

- Hvad lover Herren dem, som arbejder flittigt i hans tjeneste? (Vælg nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Drøft løfterne i hvert skriftsted. Sammenfat oplysningerne på tavlen og brug forslagene til drøftelse til at motivere til anvendelse).
 - a. L&P 4:4; 11:3; 75:5.
 - b. L&P 18:15-16. Bed eleverne om at udtrykke deres følelser for de kirkemedlemmer, som delte evangeliet med dem eller at beskrive deres følelser, når de selv har fortalt andre om evangeliet.
 - c. L&P 31:5; 84:60-61.

- d. L&P 31:17; 109:55-57. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Herren har åbnet deres hjerte eller andres hjerte for evangeliet.
- e. L&P 31:11; 84:85; 100:5-6. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Ånden har vejledt dem eller inspireret dem, når de har fortalt andre om evangeliet.
- f. L&P 31:13; 75:9-13; 84:88. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har følt Herren støtte dem og opretholde dem, når de har fortalt andre om evangeliet.
- g. L&P 71:9-10. Påpeg, at Herren gav dette løfte på et tidspunkt, hvor Kirken var under angreb fra bitre frafaldne. Hvordan kan dette løfte hjælpe os i dag?
- h. L&P 84:80. Bed eleverne om at fortælle, hvordan Herren har støttet dem mentalt, fysisk og åndeligt, når de har forkyndt evangeliet.
- i. L&P 100:7-8. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har følt Helligånden bære vidnesbyrd, når de har fortalt andre om evangeliet.

Konklusion

Motivér eleverne til at hengive sig fuldstændigt i Herrens tjeneste. Understreg, at Herren vil velsigne dem, når de fortæller andre om evangeliet. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Gentagelse af lærdomme

Bed eleverne om hver at slå op på følgende fire afsnit: L&P 6, 11, 12 og 14. Bed én person om at læse de første seks vers i et af disse afsnit, og bed de andre om at følge med i de andre afsnit. Forklar, at Herren gentager mange befalinger i skriften, ofte ord for ord.

- Hvad kan vi lære af Herrens gentagelse af disse befalinger? Hvorfor er en forståelse af disse lærdomme vigtig for os i dag?

2. »Søg at fremme og grundfæste Zions sag« (L&P 6:6)

- Adskillige gange formanede Herren sine tjenere til at søge »at fremme og grundfæste Zions sag« (L&P 6:6; 11:6; 12:6; 14:6). Hvordan kan vi hjælpe med at grundfæste Zions sag? (Svarene kan omfatte at leve retskaffent og opbygge Guds rige i vores familie, i vores stav og ward, ved missionering og ved tempeltjeneste). Hvilke ting kan aflede os fra at grundfæste Zions sag?

3. Kaldet til at tjene, videopræsentation

Hvis videofilmen Kaldet til at tjene er til rådighed (findes på videokassetten »Inspirerende videofilm« [56670 110]), kan du overveje at bruge dele af den i løbet af klassetiden (19 min.).

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, hvordan sidste dages Israel blev indsamlet i Kirkens første tid, hvordan det bliver indsamlet i dag, og hvordan de kan deltage i denne indsamling.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 29:1-8; 33:3-7; 37; 38:24-41; 52:2-5, 42-43; 57:1-3; 110:11; 10. trosartikel og andre skriftsteder i denne lektion.
 - b. *Vores arv*, s. 16-23, 37-39.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle af eleverne om at forberede sig på at sammenfatte følgende beretninger fra *Vores arv*:
 - a. Newel Knights og Joseph Knight sen.'s ofre ved at samles i Kirtland (side 18).
 - b. De helliges udvandring fra Fayette, ledet af Lucy Mack Smith (side 18-19).
 - c. Brigham Youngs ofre ved at samles i Kirtland (side 23).
 - d. De helliges rejse fra Colesville til Missouri og deres bosættelse der (side 37-39).
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe flere små pinde.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Spred flere små pinde rundt omkring i lokalet. Vis, hvor let en af pindene kan knækkes. Bed derpå eleverne om at samle pindene op og lad en eller anden forsøge at knække dem alle på én gang.

- Hvad kan denne aktivitet lære os om Herrens hensigter med at indsamle sit folk?

Forklar, at denne lektion fokuserer på Israels indsamling og vores del i den.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan skrifterne kan anvendes i dagligdagen. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Herren indsamler sit folk.

Forklar, at Israels indsamling er et fremtrædende emne i Lære og Pagter. Da Israels tolv stammer i gamle dage faldt fra, blev de taget til fange af deres fjender og spredt blandt jordens nationer, ligesom Herren havde advaret om. Selv om profeterne sørgede over folkets ugudelighed, glædede de sig, når de forudså den tid i de sidste dage, hvor Israel ville blive samlet igen. Denne storslåede proces begyndte med evangeliets gengivelse og kaldelsen af missionærer til at »forkynde dette glædesbudskab for denne slægt« (L&P 31:3).

Profeten Joseph Smith har sagt: »Alt hvad profeterne har skrevet fra den retfærdige Abels dage ned til det sidste menneske, som har efterladt noget skriftligt vidnesbyrd, som vi kunne tage under overvejelse, når vi taler om Israels frelse i de sidste dage, viser tydeligt og direkte, at det består i arbejdet med indsamlingen« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 97).

- Læs den tiende trosartikel og L&P 45:71 sammen med eleverne. Hvad er Israels indsamling? (Forklar, at Israels indsamling har en åndelig betydning og en fysisk betydning, som skitseret herunder).
 - a. *Åndelig indsamling*. Israels åndelige indsamling finder sted, når folk lærer om evangeliet, kommer til Kristus, bliver døbt i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige og holder deres pagter. På denne måde indsamles de fra verden ind i Kirken eller i Guds rige på jorden.
 - b. *Fysisk indsamling*. Israels fysiske indsamling finder sted, når kirkemedlemmer kommer sammen på et særligt sted eller i Zions stave over hele verden.
- Læs L&P 29:1-2, 7-8 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære af disse vers om formålet med indsamlinger? Hvordan har indsamlingen til Herrens kirke velsignet jer?
- Forklar, at myndigheden til at lede Israels indsamling er givet ved hjælp af særlige nøgler i præstedømmet. Hvornår blev nøglerne til Israels indsamling gengivet til jorden? (Se L&P 110:11 og afsnittets overskrift).
- Forklar, at i denne uddeling begyndte indsamlingen med nogle få mennesker i New York. Den spreder sig nu over hele jorden og bringer hvert år hundrede tusinder af folk ind i Herrens kirke. Hvilke ansvar har vi for at hjælpe med at indsamle folk til Herrens kirke? (Se L&P 33:7; 38:40; 39:11; 88:81).

2. De hellige samledes i Ohio.

I december 1830, kun otte måneder efter at Kirken var blevet organiseret, kom Herren med det første kald i denne uddeling til de hellige om at samles fysisk. Han åbenbarede for Joseph Smith, at de hellige skulle forlade New York og samles i Ohio (L&P 37:3). Du kan eventuelt også henvise til kort 1 og 3 på side 273 og 275 i dette hæfte og side 29 og 31 i *Elevens studievejledning*.

- Hvilke formål angav Herren for at befale sit folk at tage til Ohio? (Se L&P 38:31-32; 39:15). På hvilken måde blev de hellige udrustet med »kraft fra det høje«, efter at de var samlet i Ohio? (Se L&P 95:8; 105:33; 110:9. De hellige modtog delvist denne begavelse med kraft ved Frelserens tilsynekomst og gengivelse af præstedømmets nøgler efter færdiggørelsen af templet i Kirtland).

- Læs L&P 38:24-27 sammen med eleverne. Hvilket råd gav Herren i disse vers, mens hans folk forberedte sig på at samles i Ohio? (Svarene kan omfatte at være dydige, elske hinanden og være enige). Hvorfor er enighed vigtig i Kirken? Hvordan har det at føle jer forenede med andre kirkemedlemmer været en velsignelse for jer? Hvordan kan vi blive mere forenede?
- Læs L&P 38:34-39 sammen med eleverne. Hvilket råd gav Herren i disse vers, mens hans folk forberedte sig på at samles i Ohio? Hvordan gælder dette råd os? Hvad lovede Herren dem, der lyttede til befalingen om at samles? (Se L&P 38:39).

Forklar, at mellem januar og maj 1831 solgte, udlejede eller forlod de fleste kirkemedlemmer i New York deres gårde og rejste den omkring 500 km lange tur til Ohio. Mange af disse hellige ydede store ofre for at lytte til Herrens kald om at indsamles. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte beretningerne om disse ofre fra *Vores arv* (det er de første tre sammenfatninger, der står angivet under »Forberedelse« punkt 3).

- Hvorfor tror I, at disse kirkemedlemmer var villige til at lide økonomisk og på anden vis for at adlyde Herrens kald om at indsamles i Ohio? Hvad kan vi lære af deres eksempel? Hvilke ofre beder Herren os om at yde for at hjælpe med at opbygge hans rige?

3. De hellige samlede i Missouri.

De første hellige havde læst profetier om Zions by eller Det Ny Jerusalem, der skulle grundlægges i de sidste dage (Es 2:2-3; 3 Nephi 20:22; 21:22-28; Ether 13:2-12; Moses 7:61-62). Stedfæstelse og grundlæggelse af denne by var et af de vigtigste mål for disse kirkemedlemmer.

Nogle få måneder efter at de hellige var begyndt at indsamles i Ohio, rejste Joseph Smith til Missouri og modtog en åbenbaring, der udpegede Missouri som stedet for Zions by (L&P 57:1-3). Med denne åbenbaring blev Missouri et andet indsamlingssted for Kirken i denne uddeling (L&P 63:24, 36-48). Fra 1831 til 1838 fastholdt Kirken befolkningscentre i både Ohio og Missouri. Du kan eventuelt også henvise til kort 2 og 3 på side 274 og 275 i dette hæfte og side 30 og 31 i *Elevens studievejledning*.

Følgende tidslinie sammenfatter de tidlige åbenbaringer om Zions land og grundlæggelsen af Kirken i Missouri. Gennemgå tidslinien med eleverne, idet du bruge tavlen efter behov.

- September 1830 (i New York): Herren åbenbarede, at Zions by ville blive bygget »på grænsen til lamaniterne«, hvor den præcise stedfæstelse skulle identificeres senere (L&P 28:9).
- September og oktober 1830 (i New York): Herren kaldte fire missionærer til at forkynde evangeliet for lamaniterne (L&P 30:5-6; 32:1-3). Disse missionærer var de første kirkemedlemmer, der kom til Missouri.
- Februar 1831 (I Kirtland, lige efter at de hellige begyndte at ankomme dertil): Herren sagde, at han ville åbenbare stedet for Det Ny Jerusalem i sin egen bestemte tid (L&P 42:62).
- Juni 1831 (I Kirtland, efter den første konference der): Herren kaldte Joseph Smith, Sidney Rigdon og andre ældster til at tage på mission i Missouri.

Herren lovede også at indvie Missouris land til sit folk, som deres arveland (L&P 52:2-5, 42-43).

- e. Juni 1831 (i Kirtland): Herren åbenbarede, at de hellige fra grenen i Colesville i New York, som var rejst til Ohio, skulle fortsætte til Missouri (L&P 54:8).
- f. Juli 1831 (efter at profeten var rejst til Missouri): Herren åbenbarede, at Zions by ville ligge i Missouri, med Independence som midtpunkt. Der ville blive bygget et tempel i Independence (L&P 57:1-3).

De hellige fra Colesville var de første, der samledes i Missouri, og mange andre fulgte snart efter. Bed den elev, som har fået opgaven, om at sammenfatte de oplevelser, de hellige fra Colesville havde, da de rejste til Missouri og begyndte at bosætte sig der (se »Forberedelse«, punkt 3d).

- Hvad gør størst indtryk på jer i disse beretninger om de hellige fra Colesville? (I kan eventuelt gennemgå nogle af de gode egenskaber, som disse hellige viste i meget udfordrende situationer). Hvad kan vi lære af deres eksempel?

4. De hellige samles nu i Zions stave i deres eget land.

Der var mange kirkemedlemmer i Ohio og Missouri fra 1831 til 1838, hvor forfølgelsen tvang de fleste af dem til at rejse (se lektion 26-28). I 1839 samledes de i Illinois og grundlagde byen Nauvoo. De blev tvunget til at forlade Nauvoo i 1846, og i 1847 førte præsident Brigham Young dem til et nyt samlingssted i Rocky Mountains i nærheden af Great Salt Lake. Du kan eventuelt henvise til kort 3 på side 275 i dette hæfte og side 31 i *Elevens studievejledning*.

I mange år efter at de hellige havde bosat sig i Utah, fortsatte kaldet på kirkemedlemmer fra hele verden til at samles i dette område. Denne fase i indsamlingen er imidlertid slut nu, og Kirkens medlemmer bliver rådet til at samles i Zions stave, hvorend de bor. Ved en områdekonference, som blev afholdt i Mexico City i 1972, sagde ældste Bruce R. McConkie:

»Disse åbenbarede ord taler om ... at der skal være menigheder af Herrens pagtsfolk i *alle nationer, alle tungemål og blandt alle folk*, når Herren kommer igen ...

Stedet, hvor de mexicanske hellige skal samles, er Mexico; stedet, hvor de hellige fra Guatemala skal samles, er Guatemala; de brasilianske hellige skal samles i Brasilien; og sådan kan man fortsætte til man har nævnt alle jordens lande Japan er for japanerne, Korea er for koreanerne; Australien er for australierne. Hvert land er indsamlingsstedet for dets eget folk« (Områdekonferencen for Mexico og Centralamerika, 26. august 1972, s. 45).

I april 1973 citerede præsident Harold B. Lee, Kirkens 11. præsident, disse ord ved generalkonferencen. Ved at gøre det, »bekendtgjorde [han] rent faktisk, at pionerfasen i indsamlingen nu var forbi. Indsamlingen skulle nu være ud af verden og ind i Kirken i hver eneste nation« (Boyd K. Packer i *Stjernen*, jan. 1993, s. 69).

- Hvilke tilstande i Kirken medførte den ændring, at medlemmerne nu skulle samles i deres egne lande i stedet for på et centralt sted? (Svarene kan omfatte, at Kirkens medlemstal og ressourcer blev tilstrækkelige til at oprette stave og bygge templer i mange områder i verden).
- Et formål med indsamlingen til et centralt sted i pionerfasen af Kirkens historie, var at medlemmerne så kunne styrke hinanden og finde tilflugt og

beskyttelse fra verden. Hvorledes opnås de samme hensigter ved at samles i Zions stave i dag? (Se L&P 115:6 samt følgende citat. Bed eleverne om at fortælle, hvordan de har følt sig beskyttet og styrket ved hjælp af Zions stave). Hvad kan vi gøre for at sikre os, at vore stave er et tilflugtssted og et forsvar mod ondt?

Præsident Ezra Taft Benson sagde:

»Israel indsamles for tiden til de forskellige stave i Zion ... En stav har mindst fire formål:

1. [Stave] skal samle og fuldkommengøre de medlemmer, som bor inden for stavens grænser, ved at tilbyde dem Kirkens programmer og ordinancer samt undervisning i evangeliet.
 2. Stavens medlemmer skal være eksempler, eller en målestok for retskaffenhed.
 3. Stave skal være et forsvar. Det bliver de, når stavens medlemmer samles under deres lokale præstedømmeledere og indvier sig til at gøre deres pligt og overholder deres pagter ...
 4. Stave er tilflugtssteder fra den storm, der vil blive sendt ud over jorden« (»Forstærk dine stave«, *Stjernen*, aug. 1991, s. 3, 5).
- Tempelbygning var en nødvendig del af indsamlingen i Kirtland, Missouri, Nauvoo og Utah. Det er fortsat nødvendigt, efterhånden som de hellige i dag samles i Zions stave over hele verden. Hvorfor er tempelbygning en vigtig del af indsamlingen? Hvordan bidrager tempeltjeneste til det store indsamlingsværk på jorden og i ånde verdenen?

Profeten Joseph Smith har lært os: »Hvad var formålet med indsamlingen ... af Guds folk i enhver tidsalder? ... Det vigtigste formål var at bygge Herren et hus, hvor han kunne åbenbare sit hus' ordinancer og sit riges herligheder for sit folk, samt belære folket om frelsens vej ... Det er med den samme hensigt, at Gud indsamler sit folk i de sidste dage, at bygge Herren et hus for at forberede dem til ordinancerne og begavelserne, tvætningerne og salvelserne« (*History of the Church*, 5:423-424).

Konklusion

Understreg, at Herrens løfter om at indsamle Israel bliver opfyldt i vore dage. Dette store værk går hurtigt fremad, efterhånden som folk slutter sig til Kirken og tilbeder sammen i Zions stave i mere end 160 nationer i hele verden. Motivér eleverne til at arbejde flittigt for at indsamle folk til Kirken for at opbygge og styrke Kirken, hvorend de bor. Bær vidnesbyrd om de lovede velsignelser, vi får ved hjælp af indsamlingen.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. »Zion vil ... strække sig ud over hele denne jord«

Du kan eventuelt forklare, at selv om Zions midtpunkt vil være i Missouri, vil Zion til sidst strække sig ud over hele jorden. Præsident Brigham Young sagde:

»Da Joseph [Smith] første gang åbenbarede det sted, hvor de hellige skulle indsamles, spurgte en kvinde i Canada, om vi mente, at Jackson County ville være stort nok til at indsamlet alle folkene ... Jeg vil besvare spørgsmålet ... Zion vil med tiden strække sig ud over hele denne jord. Der vil ikke være nogen krog eller noget hjørne på jorden, som ikke vil være Zion. Det hele vil være Zion ...

Vi vil indsamle så mange, vi kan, velsigne dem, give dem deres begavelser osv., forkynde sandheden for dem, give dem principperne for evigt liv, oplyse deres sind om alt det, vi har magt til at gøre, og føre dem ind på sandhedens og retfærdighedens sti« (i *Journal of Discourses*, 9:138).

2. Herrens forberedelse til den fysiske indsamling af »Judas spredte« (Es 11:12)

Nogle få tiår efter Frelserens død, blev jøderne »spredt blandt alle nationer« (2 Nephi 25:15; se også vers 14). Skrifterne indeholder dog mange profetier om, at i de sidste dage vil de spredte jøder atter bliver indsamlet og få Jerusalem »som arveland« (3 Nephi 20:33; se også 1 Nephi 15:19-20; 2 Nephi 9:1-2; 10:8).

Den 27. maj 1836 bad profeten Joseph Smith i indvielsesbønnen til templet i Kirtland om, at jødernes indsamling og forløsningen af Jerusalem måtte begynde (L&P 109:62-67). Fortæl om følgende oplysninger for at vise en måde, hvorpå Herren har beredt jødernes indsamling:

Orson Hyde huskede, at da han sluttede sig til Kirken, profeterede Joseph Smith: »I rette tid skal du rejse til Jerusalem ... og ved dine hænder skal den Højeste udføre et stort værk, som skal berede vejen og i høj grad lette indsamlingen af dette folk« (*History of the Church*, 4:375). Ved generalkonferencen i april 1840 blev ældste Hyde, som dengang var medlem af De Tolvs Kvorum, kaldet på mission til Palæstina (*History of the Church*, 4:106). Omkring 18 måneder senere ankom han til sit bestemmelsessted.

Tidligt søndag morgen, den 24. oktober 1841, gik ældste Hyde op på Oliebjerget og bad en bøn. I sin bøn indviede og helligede han landet »til indsamlingen af Judas spredte rester i henhold til de hellige profeters forudsigelser – til genopbyggelsen af Jerusalem ... og til at rejse et tempel til ære for [Herrens] navn.« Han bad også om, at Herren ville ihukomme Abrahams, Isaks og Jakobs sæd for evigt og »give dem dette land som en evig arv« (*History of the Church*, 4:456).

Som et vidne på handlingen rejste ældste Hyde en stenhøj på toppen af Oliebjerget. Han rejste ligeledes en stenhøj »på det sted, der i gamle dage blev kaldt Zions Bjerg [sandsynligvis Morijas Bjerg], hvor templet stod« (*History of the Church*, 4:459).

»Denne slægt skal modtage mit ord gennem dig«

Lektion 13

Formål At hjælpe eleverne med at påskønne profeten Joseph Smiths rolle i frembringelsen af Herrens ord i denne uddeling.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. *Vores arv*, s. 23-25, 41, 58.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte beretningen om Mary Elizabeth og Caroline Rollins, der reddede siderne i Befalingernes Bog (*Vores arv*, s. 41).
4. Hvis billedet Befalingernes bog reddes er til rådighed (62605; Evangelisk kunst – 409), kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen.
5. Kopiér udvalgte ting fra skemaet på side 74 på en plakat eller forbered dig til at skrive dem på tavlen.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv nogle af eller alle følgende emner på tavlen før undervisningen begynder.

Guddommens fysiske beskaffenhed Vores skabelse i Guds billede Apostle og profeter Det Melkisedekske Præstedømme Det Aronske Præstedømme Dåbsmåden Helligåndens gave Den førjordiske tilværelse Dåb for de døde Opstandelsen De tre herlighedsriger Evigt ægteskab Vores mulighed for at blive som vor himmelske Fader

Bed en elev om at slette alt det på tavlen, som ikke er blevet åbenbaret gennem profeten Joseph Smith. Hjælp eleverne med at forstå, at intet kan slettes fra tavlen – at alle disse sandheder blev gengivet ved profeten Joseph. Denne lektion handler om, hvordan Joseph Smith har været et redskab til at frembringe Herrens ord i denne uddeling.

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Herren erklærede, at folket i denne uddeling skulle modtage hans ord gennem Joseph Smith.

Læs L&P 5:10 sammen med eleverne. Forklar, at i dette vers henviser vendingen »denne slægt« til denne uddeling – den tid, hvori vi lever. Læs derpå følgende udtalelse af præsident Brigham Young:

»Det, som jeg har modtaget fra Herren, har jeg modtaget gennem Joseph Smith« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, s. 458).

- Hvordan er denne udtalelse sand for jer? Hvordan er den sand for alle sidste dages hellige?

Påpeg, at den store udgydelse af sandhed i denne uddeling er kommet ved profeten Joseph Smith. F.eks. er sidste dages hellige skrifter, præstedømmeordinancer, organiseringen af præstedømmet og tempelbygning kommet fra Herren ved profeten Joseph Smith.

2. Mange gamle skrifter og skrifter fra de sidste dage er kommet gennem Joseph Smith.

- Læs Moses 1:40-41 sammen med eleverne. Hvordan bliver profetien i vers 41 opfyldt? (Understreg, at på et tidspunkt, hvor mange tog let på Herrens ord, oprejste Herren profeten Joseph Smith. Herrens ord findes nu atter blandt menneskenes børn).
- Hvilke skrifter har vi fået gennem profeten Joseph Smith? (Mormons Bog, Lære og Pagter, og Den Kostelige Perle og Joseph Smiths oversættelse af Bibelen. Påpeg, at Joseph Smith var et redskab i Herrens hænder i forbindelse med gengivelsen af gamle skrifter, og han modtog mange åbenbaringer, som blev skrift i de sidste dage).

Ældste LeGrand Richards fra De Tolvs Kvorum sagde om Joseph Smith: »Så vidt som vore optegnelser viser, har han givet os mere åbenbaret sandhed, end nogen anden profet, der nogen sinde har levet på jorden« (*Den danske Stjerne*, okt. 1981, s. 55).

Mormons Bog

Læs 2 Nephi 3:11-15 sammen med eleverne. Forklar, at dette skriftsted indeholder en profeti om Joseph Smith. De skrivelser, der nævnes i vers 12 er Bibelen og Mormons Bog.

- På hvilke måder hjælper Mormons Bog med at fjerne strid og stifte fred? På hvilke måder bringer Mormons Bog folk til kundskab om Herrens pagter?
- Hvordan har Mormons Bog velsignet jer?
- Nævn nogle af jeres yndlingsskriftsteder i Mormons Bog.

Som en del af denne drøftelse, kan du eventuelt læse et eller to skriftsteder fra Mormons Bog, som har særlig betydning for dig.

Lære og Pagter

Forklar, at fra 1823 til 1831 modtog Joseph Smith mere end 60 åbenbaringer fra Herren. Nogle få håndskrevne kopier af disse åbenbaringer blev givet til missionærer og andre, men de fleste kirkemedlemmer havde ikke adgang til dem. Ved en konference, der blev afholdt i Ohio sidst i 1831, besluttede Kirkens ledere at udgive åbenbaringerne i en bog kaldet Befalingernes Bog (se overskriften til L&P 67 og 69). Oliver Cowdery og John Whitmer blev udvalgt til at tage åbenbaringerne med til Independence i Missouri, en rejse på omkring 1600 km, hvor bogen skulle trykkes og indbindes.

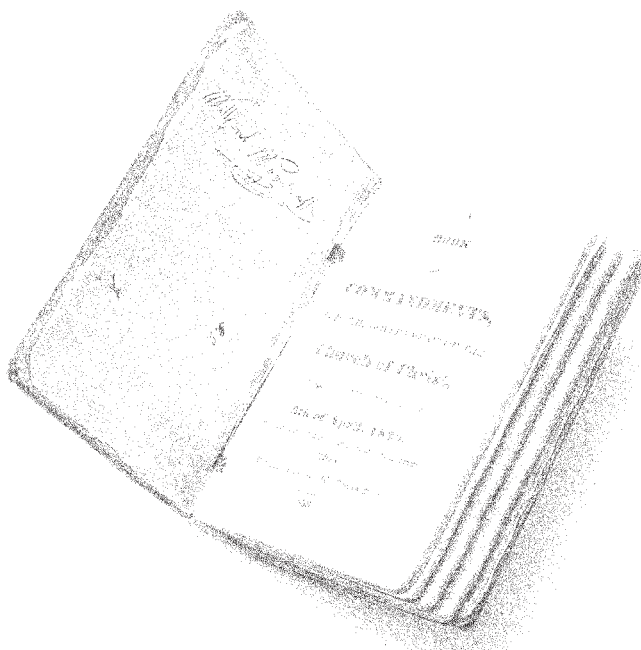
Oliver Cowdery og John Whitmer nåede Independence i januar 1832, og i juli 1833 havde William W. Phelps trykt de første 160 sider af Befalingernes Bog. Den 20. juli 1833 ødelagde en pøbel imidlertid bror Phelps trykkepresse, og mange af de uindbundne sider i Befalingernes Bog.

Bed den elev, som har fået opgaven, om at fortælle beretningen om Mary Elizabeth og Caroline Rollins' mod (*Vores arv*, s. 41).

De sider, der blev reddet, blev indbundet til nogle få eksemplarer af Befalingernes Bog, men åbenbaringerne var stadig ikke alment tilgængelige. I 1835, efter at endnu 45 åbenbaringer var blevet tilføjet, blev Befalingernes Bog udgivet som Lære og Pagter.

- Hvad lærer beretningen om Mary Elizabeth og Caroline Rollins os om, hvor højt vi bør værdsætte åbenbaringerne i Lære og Pagter?
- Hvordan er I blevet velsignet, når I har studeret Lære og Pagter i år?
- Nævn nogle af jeres yndlingsskriftsteder i Lære og Pagter?

Som en del af denne drøftelse, kan du eventuelt læse et eller to skriftsteder fra Lære og Pagter, som har særlig betydning for dig.

Befalingernes Bog. Dette er den første samling af åbenbaringer, der blev givet gennem profeten Joseph Smith. Disse åbenbaringer blev senere en del af Lære og Pagter.

Den Kostelige Perle

Påpeg, at Den Kostelige Perle har et passende navn. Som en perle er den lille, men af stor værdi. Selv om den kun er 71 sider lang, dækker den evighederne og omfatter skriftsteder om det store råd i himlen, gengivelsen af evangeliet i tidernes fylde uddeling, Frelserens andet komme, tusindårsriget og det evige liv. Den indeholder værdifulde lærdomme om skabelsen, faldet, forsoningen og menneskehedens handlefrihed. Dette skrift indeholder fem dele:

- a. Uddrag fra Mose Bog
 - b. Abrahams Bog
 - c. Joseph Smith – Matthæus.
 - d. Joseph Smith – Historie.
 - e. Trosartiklerne
- Hvordan har lærdommene i Den Kostelige Perle hjulpet dig? Hvilke skriftsteder i Den Kostelige Perle har særlig betydning for dig?

Som en del af denne drøftelse, kan du eventuelt læse et eller to af dine yndlingsskriftsteder fra Den Kostelige Perle.

Joseph Smiths oversættelse af Bibelen

- Læs den ottende trosartikel sammen med eleverne. Hvad betyder vendingen, »for så vidt, som den er rigtigt oversat«?

Læs 1 Nephi 13:24-28 sammen med eleverne. (Forklar, at »bogen [som] kom ud af en jødes mund« er Bibelen. Vendingen, »stor og vederstyggelig kirke«, henviser til alle dem, som kæmper mod Gud, ikke til en bestemt kirke). Mind eleverne om, at på grund af det store frafald, tilbageholdt Herren evangeliets fylde fra jorden. I de århundreder, der fulgte efter, blev mange dele af Bibelen ændret, og mange tydelige og dyrebare sandheder gik tabt.

Kort tid efter at Kirken var blevet gengivet, befalede Herren profeten Joseph at begynde at foretage inspirerede rettelser i King James-udgaven af Bibelen. Der er mange henvisninger til denne befaling i Lære og Pagter (se f.eks. L&P 35:20; 37:1; 45:60-61; 73:3-4; 93:53). I dag henviser vi til profetens værk som Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen.

Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen adskiller sig fra det, vi normalt kalder en oversættelse. Profeten oversatte ikke Bibelen fra et sprog til et andet. Hans eneste tekst var King James-udgaven af Bibelen, og han blev vejledt af Ånden til at foretage rettelser og gengive skriftsteder, som var gået helt tabt.

To uddrag fra Joseph Smiths oversættelse findes i Den Kostelige Perle (Mose Bog og Joseph Smith – Matthæus). Desuden er korte dele af Joseph Smiths Oversættelse medtaget i fodnoterne i sidste dages helliges udgave af King James-bibelen på engelsk. Længere uddrag er medtaget i Appendix, der følger efter Bible Dictionary.

For at hjælpe eleverne med i højere grad at værdsætte Joseph Smiths oversættelse, kan du eventuelt kort sammenligne nogle skriftsteder med King James-Bibelen. To sammenligninger foreslås herunder:

- a. Beretningen om Enok og hans lærdomme er et eksempel på gengivelsen af længere afsnit i Joseph Smiths Oversættelse. Bibelens eneste henvisninger til Enok findes i 1 Mosebog 5:18-24, Lukas 3:37, Hebræerne 11:5 og Judas 1:14-15.
- b. Revisionerne af Matthæus 4 er et eksempel på inspirerede rettelselser til bestemte vers i Bibelen. Hvis eleverne har uddrag af Joseph Smiths Oversættelse i fodnoterne til deres bibel (den engelske udgave, oa.), kan du bede dem om at gennemgå nogle få af fodnoterne til Matthæusevangeliet 4, som begynder med »JST«. Drøft, hvordan disse rettelselser tydeliggør versene i Bibelen.

Processen med at oversætte Bibelen medførte ikke kun rettelselser og gengivelser af lærdomme i Bibelen. Denne proces hjalp også i forbindelse med gengivelsen af lærdomme i Lære og Pagter. Mange åbenbaringer i Lære og Pagter er svar på spørgsmål, som profeten stillede, mens han overvejede oversættelsen af Bibelen. Et kirkemedlem, som tilbragte mange år med at studere Joseph Smiths oversættelse, bemærkede: »Joseph Smiths oversættelse er ikke kun en bedre bibel, det var den kanal, eller det middel, hvorved lærdomme blev gengivet i denne kirkes første tid« (Robert J. Matthews, i *The Capstone of Our Religion: Insights into the Doctrine and Covenants*, s. 64).

For at give et eksempel på, hvordan Joseph Smiths Oversættelse førte til »gengivelse af lærdomme«, kan I læse det første afsnit på side 24 i *Vores arv*. I kan eventuelt også læse overskriften til L&P 76 og vers 15-19 i L&P 76.

3. Evangeliets tydelige og dyrebare lærdomme er blevet gengivet gennem Joseph Smith.

Skemaet på side 74 understreger nogle af evangeliets lærdomme, som blev gengivet eller tydeliggjort ved profeten Joseph Smith. Bemærk, at de emner, der står anført i den venstre spalte, er de samme, som i opmærksomhedsfangeren.

Den midterste spalte i skemaet indeholder vers i Bibelen, hvor lærdommene og principperne er uklare, ukorrekte eller ufuldstændige. Den højre spalte viser, hvor disse lærdomme og principper bliver forklaret eller tydeliggjort i de skrifter, vi har fået gennem Joseph Smith.

Udvælg nogle få emner fra skemaet og gennemgå de medfølgende skriftsteder med eleverne. Drøft, hvordan åbenbaringerne, som kom gennem profeten, tydeliggør disse emner.

Emne	Skriftsteder i Bibelen	Skriftsteder givet gennem Joseph Smith
Guddommens fysiske beskaffenhed	Matt 3:16-17; Joh 4:24; ApG 7:55	JS-H 1:17; L&P 130:1, 22
Vores skabelse i Guds billede	1 Mos 1:27	Moses 6:8-9
Apostle og profeter	Ef 2:20; 4:11-16	L&P 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30-32
Det Melkisedekske Præstedømme	Hebr 6:20; 7:17	L&P 84:19-25; 107:1-8, 18-19
Det Aronske Præstedømme	Hebr 7:11	L&P 13; 84:18, 26-27, 30; 107:1, 13-14, 20
Dåbsmåden L&P 20:71-74	Matt 3:16	3 Nephi 11:22-26; Moroni 8:8-12;

Helligåndens gave	ApG 8:17	L&P 20:41, 43; 35:6; 121:46
Den førjordske tilværelse	Jer 1:4-5	L&P 93:29; Abraham 3:22-26
Dåb for de døde	1 Kor 15:29	L&P 128:16-18
Opstandelsen	Job 19:25-26; Joh 5:28-29; 1 Kor 15:22	Alma 11:42-45
De tre herlighedsriger	1 Kor 15:40-42	L&P 76:50-112; 131:1
Evigt ægteskab	1 Mos 2:24 1 Kor 11:11	L&P 131:1-4; 132:19
Vores mulighed for at blive som vor himmelske Fader	Rom 8:17	L&P 88:107; 93:20; 132:20-24

Konklusion

Udtryk din påskønnelse for Joseph Smiths rolle i at frembringe Herrens ord til os. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Formål	At hjælpe eleverne til at forstå indvielsesloven og dens evige hensigter og til i højere grad at ønske at indvie deres liv til at tjene Gud.
---------------	--

Forberedelse	<ol style="list-style-type: none">1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:<ol style="list-style-type: none">a. Lære og Pagter 42:30-42; 51; 78; 82; 104:11-18 og andre skriftsteder i denne lektion.b. <i>Vores arv</i>, s. 26.2. Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevens Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et stykke papir og en kuglepen eller blyant til hver elev.
---------------------	--

Forslag til lektionens udvikling	
Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Bed hver person om at skrive fem af hans eller hendes mest værdsatte materielle ejendele. Læs derpå L&P 104:13-14 sammen med eleverne.</p> <ul style="list-style-type: none">• Hvad kan vi lære af disse vers om den sande ejer af alt det, vi besidder? Hvad føler I med hensyn til brugen af jeres ejendele, når I ved, at alt på jorden er Herrens? <p>Forklar, at de principper, der belæres om i disse vers, er grundlæggende for at efterleve indvielsesloven. Denne lektion fokuserer på denne lov og de måder, hvorpå vi i højere grad kan indvie vores liv til Herren.</p>
Samtale om skriftsted og anvendelse	<p>Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.</p> <p>1. Herren åbenbarede indvielsesloven til de hellige.</p> <p>Forklar, at i februar 1831, kort tid efter at de hellige var begyndt at indsamles i Kirtland i Ohio, åbenbarede Herren, at de skulle begynde at efterleve indvielsesloven (L&P 42:30).</p> <ul style="list-style-type: none">• Hvad betyder <i>indvielse</i>? (Det betyder at hellige eller tilegne noget til Herrens tjeneste). Hvad er indvielsesloven? (Det er en organiseret måde, hvorpå enkeltpersoner indvier deres tid, talenter og ejendele til Kirken for at opbygge Herrens rige og tjene hans børn).

- Hvad er formålene med indvielsesloven? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og finde ud af, hvad de lærer os om formålene med indvielsesloven. Sammenfat disse formål på tavlen. Udvalg nogle af følgende spørgsmål for at motivere til samtale).
 - a. L&P 42:30. (At tage sig af de fattige og nødlidende). Hvordan opnår man at tage sig af de fattige og nødlidende ved hjælp af indvielsesloven? (Se L&P 42:31-34).
 - b. L&P 42:35. (At købe jord, bygge huse til gudstjeneste og opbygge Det Ny Jerusalem).
 - c. L&P 42:40. (At hjælpe Herrens folk med at overvinde stolthed). Hvordan kan efterlevelse af indvielsesloven hjælpe medlemmer med at overvinde personlig stolthed eller grådighed?
 - d. L&P 42:42. (At hjælpe Herrens folk med at være flittige og undgå dovenskab).
 - e. L&P 51:9. (At hjælpe Herrens folk med at være ét). På hvilke måder forventer Herren, at vi er ét? Hvordan kan indvielsesloven hjælpe de hellige med at være ét?
 - f. L&P 78:3-7. (At gøre Herrens folk ligestillede med hensyn til det jordiske og hjælpe dem med at modtage en plads i det celestiale rige). Hvordan kan det at være ligestillede i »jordiske ting« hjælpe os med at opnå »himmelske ting«? (L&P 78:5).
 - g. L&P 78:14. (At hjælpe Kirken med at »være uafhængig af alle andre skabninger«).
 - h. L&P 82:17-19. (At hjælpe Herrens folk med at udvikle deres talenter til alles bedste, fremme deres næstes interesser og gøre alt med øjet alene fæstet på Guds ære). Hvordan kan efterlevelse af indvielsesloven hjælpe Herrens folk med at udvikle større barmhjertighed?

Understreg, at ud fra disse formål er det tydeligt, at indvielsesloven ikke blot er et timeligt eller økonomisk program. Det er også en åndelig lov, som hjælper medlemmerne med at udvikle sig åndeligt og forberede sig til evigt liv (L&P 29:34-35).

Forklar, at principperne i indvielsesloven ikke har ændret sig siden de blev åbenbaret til profeten Joseph Smith. Men hvordan disse principper anvendes, ændrer sig fra tid til anden. Den nuværende profet hjælper os med at forstå, hvordan vi skal anvende disse principper i vor tid.

Du kan eventuelt anvende følgende materiale til at forklare, hvordan indvielsesloven blev forvaltet i Kirkens første tid. De første hellige forsøgte i perioder at efterleve loven i Ohio, i Missouri og i Utah. Nogle af de hellige efterlevede loven godt, men Kirken som et hele kunne ikke efterleve den (se *Vores arv*, s. 25-26).

Indvielse af ejendele

I forbindelse med indvielsesloven indvier Kirkens medlemmer frivilligt deres ejendele til Kirken ved en kontrakt (L&P 42:30).

Modtagelse af en forvaltning

Efter at Kirkens medlemmer havde indviet deres ejendele, gav biskoppen dem en forvaltning eller dele af alle de ejendele, der var modtaget. Størrelsen af forvaltningen afhang af familiens omstændigheder og behov, som blev afgjort af biskoppen i samråd med det medlem, som modtog den (L&P 42:32; 51:3). Forvaltningen blev givet med en kontrakt på ejerskab, så hvert medlem var helt ansvarlig og regnskabspligtig for at styre den (L&P 51:4; 72:3-4; 104:11-13). Forvaltningen blev derpå behandlet som privat ejendom, ikke fælles eller offentlig ejendom, selv om alle ejendele i sidste ende tilhører Gud.

Overskud

Hvis medlemmerne producerede et overskud af deres forvaltning ud over det, som var nødvendigt til deres familier, gav de det ved slutningen af året til biskoppen, som placerede det i biskoppens forrådshus (L&P 42:33; 51:13). Biskoppen benyttede overskuddet til at tage sig af de fattige, at bygge kirker og til andre værdige formål (L&P 42:34-35).

Den forenede orden

I marts 1832 åbenbarede Herren, at der skulle være en organisation, der regulerede og administrerede indvielsesloven blandt hans folk (L&P 78:3). Han kaldte denne organisation »den forenede orden« (L&P 92:1). I senere åbenbaringer gav Herren yderligere befalinger vedrørende den forenede orden (se f.eks. L&P 104).

2. Indvielsesloven er en evig lov.

Indvielsesloven er en evig lov, som Herren åbenbarede igen i vores uddeling. Beretninger om Herrens folk, der efterlevede denne lov, er medtaget i Den Kostelige Perle, Det Nye Testamente og Mormons Bog. Læs eller gennemgå følgende skriftsteder sammen med eleverne.

- a. Moses 7:18. (Enoks folk).
 - b. Apostlenes Gerninger 4:32, 34-35. (De hellige efter Frelserens opstandelse).
 - c. 4 Nephi 1:1-3, 12-13, 15. (Nephiterne efter Frelserens besøg hos dem).
- Hvad tror I nogle af velsignelserne ved at leve i et samfund, hvor folk efterlevede indvielsesloven, ville være?

3. Vi kan indvie vores liv til Herren nu.

Som Guds hellige skal vi være forberedt og villige til at efterleve indvielsesloven i dens fylde. Men det er ikke nødvendigt at vente til en dag i fremtiden for at indvie vores liv til Herren. Når vi gør alt, hvad vi kan for at efterleve indvielsesloven i dag, vil vi være bedre forberedt til at efterleve lovens fylde, når Herren beder os om at gøre det.

- På hvilke måder kan vi efterleve indvielsesloven i dag? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Skriv overskrifterne på tavlen, efterhånden som I drøfter dem).

Forstå, at alt det, vi har, tilhører Herren

- Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du henvise til den. Hvis du ikke brugte den, kan du læse L&P 104:13-14 og Salmerne 24:1 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære fra disse vers? Hvad vil det sige, at være forvalter over vore ejendele? Hvordan burde denne kundskab påvirke vores holdning til vore ejendele? Hvorfor er det vigtigt at forstå at alt tilhører Herren? Hvad lover Herren, når vi er trofaste forvaltere over det, som han har givet os? (Se L&P 51:19; 78:22).

Biskop Victor L. Brown, tidligere præsiderende biskop i Kirken, sagde, at indtil vi »er i fuldstændig harmoni« med det princip, at alt det, vi har, tilhører Herren, »vil det være vanskeligt, om ikke umuligt for os at acceptere indivielsesloven. Når vi forbereder os til at efterleve denne lov, vil vi se fremad med stor forventning til den dag, kaldet kommer. Hvis vi derimod håber, at det kan udsættes, så vi kan glæde os over at samle materielle ting, så er vi på den forkerte sti« (»The Law of Consecration«, *1976 Devotional Speeches of the Year*, s. 439).

- Læs L&P 19:26 sammen med eleverne. Hvilke formaninger gav Herren til Martin Harris i dette vers? Hvorfor må vi overvinde begær, hvis vi skal indvie vores liv til Herren? Hvordan kan vi overvinde begærlighed?

Præsident Brigham Young sagde: »Jeg er mere bange for vores ældsters begærlighed, end jeg er for helvedes skarer ... Alle vore fjender ... i verden og hele helvede sammen med dem, som stillede op mod os, kunne ikke skade os, som det begær, der er i dette folks hjerte, kunne; for det er afgudsdyrkelse« (i *Journal of Discourses*, 5:353).

Yd de ofre, som Herren kræver, nu

Vi skal være villige til at yde de ofre, som Herren kræver af os lige nu. Disse omfatter ofre i form af tid, talenter og ejendele. Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum giver os vejledning om, hvordan vi iværksætter indivielseslovens principper i vor tid.

- Hvordan kan vi indvie vores tid, talenter og ejendele til at hjælpe med at opbygge Guds rige i dag? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Betale tiende og fasteoffer og give gavmildt på andre måder til dem, der har behov. Ved at gøre dette kan vi hjælpe Kirken med at tage sig af de fattige og fortsætte de vigtige aktiviteter, der er nødvendige for at opbygge Guds rige på jorden. Ældste Marion G. Romney spurgte: »Hvad hindrer os i at give så meget i fasteoffer, som vi ville have givet som overskud under den forenede orden? Intet bortset fra vore egne begrænsninger« (i *Conference Report*, apr. 1966, s. 100; eller *Improvement Era*, juni 1966, s. 537).
 - b. Tjene villigt i Kirken. Herren har formanet os hver især til at »lære [vores] pligt og med al flid passe det embede, hvortil [vi] er blevet kaldet« (L&P 107:99). Vi bør opfylde de kaldelser, vi modtager, efter bedste evne. Ud over bestemte kirkekaldelser kan vi dele evangeliet med andre, udføre tempeltjeneste og søge at styrke vidnesbyrdet hos dem, som er nye eller svage i troen.

- c. Tjene som fuldtidsmissionær. Ældste Robert D. Hales fra De Tolvs Kvorum lærte os: »At drage på mission lærer jer at efterleve indvielsesloven. Det er måske det eneste tidspunkt i jeres liv, hvor I kan give al jeres tid, talenter og evner til Herren. Til gengæld vil Herren velsigne jer med sin Ånd. Han vil være jer nær, og han vil styrke jer« (*Stjernen*, juli 1996, s. 37).

Udvikl kristuslignende kærlighed til andre

- Læs L&P 82:19 og Jakobs Bog 2:17 sammen med eleverne. Hvad lærer Herren os i disse skriftsteder om, hvordan vi skal vise vores kærlighed til andre? Hvorfor er udvikling af kristuslignende kærlighed til andre nødvendigt, hvis vi skal efterleve indvielsesloven?

Forklar, at evnen til at have kristuslignende kærlighed til andre er grundlaget for indvielsesloven. Når vi udvikler kærlighed, vil vores evne til at efterleve denne lov også udvikle sig. Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de eller andre har ofret deres tid og ressourcer for at hjælpe andre, der havde brug for det. Hvis det er passende, kan du eventuelt læse følgende historie, som er fortalt af præsident Thomas S. Monson:

»Jeg har mange minder fra mine drengeår. Forventningen om søndagsmiddagen er en af dem. Netop som vi børn ... ivrigt satte os ved bordet med duften af stegen i næseborene, kunne mor sige til mig: ›Tommy, før vi spiser, skal du tage denne tallerken mad hen til gamle Bob og skynde dig tilbage.«

Jeg forstod aldrig, hvorfor vi ikke kunne spise først og bagefter aflevere hans tallerken mad. Jeg spurgte aldrig højt om hvorfor, men skyndte mig hen til Bobs hus og ventede utålmodigt på, at hans gamle ben langt om længe fik bragt ham hen til døren. Så rakte jeg ham tallerkenen med maden. Han gav mig den rene tallerken fra sidste søndag og tilbød mig en skilling for min hjælp. Mit svar var altid det samme: ›Jeg kan ikke tage imod pengene. Så får jeg med mor at gøre.« Så lod han sin krogede hånd løbe gennem mit blonde hår og sagde: ›Min dreng, du har en vidunderlig mor. Sig hende tak.« ... Søndagsmaden forekom altid at smage lidt bedre, når jeg var kommet tilbage fra mit ærinde« (*Stjernen*, sep. 1992, s. 4).

Stræb efter at indvie alle aspekter af jeres liv til Herren

Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Desværre har vi en tendens til kun at tænke på indvielse i forbindelse med ejendom og penge. Men der er så mange andre måder at holde en del tilbage på« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 63).

- På hvilke måder kan vi »holde en del tilbage«, når vi kunne opnå en større grad af indvielse i Guds og hans børns tjeneste? (Se L&P 64:34 samt følgende eksempler fra ældste Maxwell på, hvordan vi af og til fejler i den indvielse, vi bør give).
 - a. Uvillighed til fuldstændig at underlægge sig Herrens vilje. »Det eneste helt personlige, som vi kan lægge på Guds alter, er at indordne vores vilje under hans«, sagde ældste Maxwell. »De mange andre ting, som vi ›giver‹ ham ... er ting, som han allerede har givet eller lånt til os. Men når vi endelig underkaster os ved at lade vores vilje opsluges i Guds vilje, giver vi ham virkelig noget! Det er den eneste besiddelse, som vi for alvor kan give!« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 24).

- b. Uvillighed til at opgive det, som er selvisk, som f.eks. »vores stilling, tid, anseelse og ejendele« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 24).
- c. At lade hobbyer og optagethed af mindre betydningsfulde ting blive for tidskrævende.
- d. At yde prisværdig samfundstjeneste, men at forblive fremmed for »Jesu hellige templer og hans hellige skrifter« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 23).
- e. At være pligtopfyldende i sine familieansvar, men ikke følge Jesu eksempel med hensyn til venlighed over for nogle familiemedlemmer.
- f. At opbygge os selv først i stedet for Guds rige.
- g. At bruge sine talenter udadtil, mens man indadtil bibeholder en vis stolthed.
- h. At acceptere en kirkekaldelse, mens ens hjerte er mere henvendt på at beholde en vis rolle i verden.

(se *Stjernen*, jan. 1993, s. 62-64 og *Stjernen*, jan. 1996, s. 23-24).

- Hvordan bliver vi velsignet, mens vi stræber efter en mere fuldstændig indvielse?

Konklusion

Motivér eleverne til at gå deres liv efter for at finde ud af, hvordan de i højere grad kan indvie sig selv til Herren. Forklar, at vi kan gøre dette ved at erkende, at alt, hvad vi har, tilhører Herren, ved villigt at yde de ofre, som kræves af os nu, og ved at udvikle kristuslignende kærlighed til andre mennesker.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Herrens forrådshus

Herrens forrådshus nævnes adskillige gange i Lære og Pagter i forbindelse med at tage sig af de fattige (L&P 42:34; 78:3; 83:5-6). For at hjælpe eleverne til at forstå, hvad Herrens forrådshus er, og hvordan det bruges i dag, kan du læse følgende oplysninger fra *Kirkens instruktionshåndbog*:

»Herrens forrådshus modtager, forvalter og fordeler de helliges indviede offerydelse. Forrådshuset kan være enkelt eller omfattende alt efter forholdene. Det kan være en liste over de tjenester, der er til rådighed, penge på en konto, mad i et spisekammer eller varer i en bygning. Et forrådshus oprettes, når trofaste medlemmer indvier deres tid, talenter, færdigheder, barmhjertighed, materialer og økonomiske midler til biskoppen til omsorg for de fattige og til opbygningen af Guds rige på jorden.

Herrens forrådshus findes derfor i hvert eneste ward. Biskoppen er forrådshusets forvalter. Med Herrens vejledning fordeler han de helliges offerydelse til de fattige og nødlidende. Han får hjælp fra præstedømmets kvorummer og Hjælpeforeningen. Han belæres og støttes i sine ansvar af stavs- og områdeledere« (*Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, s. 256).

- Hvordan kan vi hver især bidrage til ressourcerne i Herrens forrådshus i vores ward?

2. »Lige i jordiske ting« (L&P 78:6)

Ordet *lige* eller *ligestillede* bliver ofte brugt i Lære og Pagter i forbindelse med det timelige (L&P 51:3; 70:14; 78:6). Forklar, at det ikke betyder, at alle forvaltninger er nøjagtig ens. De gives derimod i henhold til behovet hos den enkelte og familien (L&P 42:32; 51:3). De er lige i den betydning, at alle hellige har »samme ret til ejendelene« for at imødekomme deres behov (L&P 82:17).

Formål At hjælpe eleverne med at komme til at kende Åndens gaver, søge at opnå dem og bruge dem til at tjene andre med.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 46; 7. trosartikel.
 - b. 1 Korinther 12-13; Moroni 10:8-18 (supplerende skriftsteder).
 - c. *Vores arv*, s. 42-43, 47-48, 63.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. *Bed nogle elever om at forberede sig på at læse følgende beretninger fra Vores arv:*
 - a. Newel Knight salver Philo Dibble (s. 42-43).
 - b. Amanda Smith modtager åbenbaring om, hvordan hun skal behandle sin sårede søn (s. 47-48).
 - c. Profeten Joseph Smith profeterer om Dan Jones' missionærtjeneste (s. 63).

Forslag til lektionens udvikling

**Fang
opmærksomheden** Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed eleverne om at forestille sig, at de anlægger en have.

- Hvilke frø ville I så i jeres have?

Giv eleverne et øjeblik til at tænke over det, og indbyd dernæst nogle få af dem til at beskrive, hvad de kunne tænke sig i haven. Gør opmærksom på forskellene i elevernes valg. Påpeg, at selv om haverne ville blive forskellige, så ville de alle blive smukke og nyttige.

- Efter at have sået frøene, hvad ville det så være nødvendigt at gøre for at få en vellykket have.

Efter at eleverne har svaret, kan du forklare, at denne lektion handler om Åndens gaver. Mind eleverne om, at folk måske har forskellige planter i deres have, men dog stadig har lige smukke og nyttige haver. På samme måde har medlemmerne af Kirken fået forskellige af Åndens gaver, men alle disse gaver er nyttige i opbyggelsen af Guds rige. Og ligesom frø og planter skal Åndens gaver passes og næres for at blive helt udviklede og brugbare.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Alle trofaste medlemmer af Kirken kan modtage Åndens gaver.

Forklar, at Åndens gaver er åndelige velsignelser eller evner, som gives ved Helligånden. Disse gaver blev taget bort fra jorden under det store frafald, men Gud gengav dem i begyndelsen af denne uddeling. Udøvelsen af disse gaver kan velsigne, opbygge og forene os.

Bed de elever, der fik opgaven, om at læse beretningerne fra *Vores arv* (se »Forberedelse« punkt 3). Efter at hver beretning er læst, drøftes hvilke åndelige gaver, historien illustrerer: Newel Knight havde tro til at helbrede (L&P 46:20), Philo Dibble og Alma Smith havde tro til at blive helbredt (L&P 46:19), Amanda Smith modtog åbenbaring (7. trosartikel), profeten Joseph Smith havde profetiens gave (L&P 46:22), og Dan Jones modtog gaven at kunne undervise (Moroni 10:9-10).

- Hvilke af Åndens gaver nævner Herren i L&P 46? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og nævner de åndelige gaver, som nævnes i hvert skriftsted. Sammenfat disse gaver på tavlen).
 - a. L&P 46:13. (Kundskab »gennem den Helligånd ... [om] at Jesus Kristus er Guds Søn, og at han blev korsfæstet for verdens synders skyld«).
 - b. L&P 46:14. (Tro på andres vidnesbyrd om Frelseren).
 - c. L&P 46:15. (Kundskab om »de forskellige nådegaver«). Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum sagde, at denne gave bliver brugt til »administrationen og styringen af Kirken« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 278).
 - d. L&P 46:16. (Dømmekraft. »At kende forskel på kraftige gerninger, om de er af Gud«. Denne gave hjælper os med at finde ud af, om en lærdom eller påvirkning kommer fra Gud eller fra en anden kilde).
 - e. L&P 46:17-18. (Visdom og kundskab).
 - f. L&P 46:19. (Tro til at blive helbredt).
 - g. L&P 46:20. (Tro til at helbrede).
 - h. L&P 46:21. (At udføre mirakler).
 - i. L&P 46:22. (At profetere).
 - j. L&P 46:23. (At kende forskel på ånder).
 - k. L&P 46:24. (At tale i tunger).
 - l. L&P 46:25. (Udlægning af tungemål).

Du kan eventuelt påpege, at Åndens gaver også nævnes i 1 Korinther 12:4-12; 13:1-13 samt Moroni 10:8-18.

- Hvem kan modtage Åndens gaver? (Se L&P 46:8, 11. Påpeg, at Gud giver mindst én af disse gaver til hvert trofast kirkemedlem, som har modtaget Helligåndens gave. Hvis du underviser unge, kan du lægge vægt på, at de har

åndelige gaver. Du kan eventuelt også påpege, at folk, som ikke har modtaget Helligåndens gave stadig kan være velsignet med enestående evner til at opløfte og styrke andre).

2. Gud giver Åndens gaver til gavn for sine børn.

- Hvad er nogle af formålene med Åndens gaver, som det er åbenbart i L&P 46? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Skriv overskrifterne på tavlen, efterhånden som I drøfter dem).

Styrke og velsigne os personligt

- Læs L&P 46:9 sammen med eleverne. På hvilke måder kan Åndens gaver hjælpe os personligt? Hvilke gaver er af særlig værdi for jer? (Du kan eventuelt opfordre eleverne til at fortælle om oplevelser, hvor deres åndelige gaver har styrket og velsignet dem).

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum lærte os, at Åndens gaver »kan føre os til Gud. De kan beskytte os fra modstanderens magt. De kan opveje vore utilstrækkeligheder og rette vore ufuldkommenheder« (»Spiritual Gifts«, *Ensign*, sep. 1986, s. 72).

Hjælpe os med at tjene andre

Læs L&P 46:11-12, 26 sammen med eleverne. Læs derpå følgende udtalelse:

Ældste Orson Pratt fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Åndelige gaver gives til Kirkens medlemmer i forhold til deres trofasthed, situation, naturlige evner, pligter og kaldelser, så alle kan blive belært, bekræftet, fuldkommengjort og frelst på rette vis« (*Masterful Discourses and Writings of Orson Pratt*, saml. N.B. Lundwall, s. 571).

- Hvordan har en bestemt åndelig gave hjulpet jer med at tjene andre? Hvordan er I blevet velsignet ved andres åndelige gaver?

Som en del af denne samtale kan du eventuelt fortælle følgende historie:

»Mens vi havde travlt med at forberede os til en julemiddag, rakte min teenage-søster spændt ind i skabet efter porcelænet med sølvkant. Det smukke ... stel havde været bedstemors bryllupsgave til mor og far, og det blev kun brugt ved særlige lejligheder. Men da min søster fjernede nogle af de kostbare tallerkener fra skabet, slog hun armen, og porcelænet faldt ud af hendes hænder. Hendes desperate forsøg på at redde tallerkenerne var forgæves, og lyden af porcelænet, der gik i stykker på gulvet var hjerteskerende, ligesom det hjælpeløse udtryk af rædsel på hendes ansigt var det.

Mors hænder, der var i gang med lave mad, standsede pludselig, og den travle families festlige småsnakken stoppede, da vi alle stod fast naglet i en forfærdelig stilhed. Uden at vende sig om for at se skaderne, gik mor stille ud af rummet. Derpå ... forsøgte resten af os at genoptage vore pligter i forbindelse med festligholdelsen.

Undtagen min søster. Hun stod helt stille med en stor tåre løbende ned ad kinden. Under flere tårer tog hun mekanisk kosten og fejabakken og begyndte at feje de spredte skår op. Siddende på sine knæ samlede hun langsomt de største stykker op og lagde dem omhyggeligt ned i affaldsspenden.

Kort efter vendte mor tilbage til køkkenet og lagde armene rundt om sin sørgende datter. Min søster begyndte at græde højt ... Stille trøstede [mor] hende: »Det er i orden, min skat, mennesker er mere betydningsfulde end ting.«

Mor fortalte mig senere, at hun var gået ind i det andet værelse for at bede og var blevet velsignet med en fredfyldt følelse og med inspiration til, hvordan hun skulle trøste min søster. Det åndelige perspektivs gave, som min mor fik den juledag, blev den mest dyrebare gave, vi fik i vores familie« (Laura Russell Bunker, »The Art of Perspective«, *Ensign*, dec. 1998, s. 54-55).

I kan eventuelt tale om, hvilke af Åndens gaver, der ville være nyttige i følgende situationer. Bed eleverne igen om at se i L&P 46:13-25.

- En hjemmelærer bliver kaldt hjem til en af sine familier for at give en præstedømmevelsignelse.
- En missionær præsiderer over en lille gren med kirkemedlemmer.
- En ung pige får til opgave at undervise sin klasse.
- En vejleder i Det Aronske Præstedømme er ansvarlig for en gruppe diakoner på en campingtur, hvor de får problemer.
- En hjælpeforeningspræsidentinde tildeler søstrene i sit ward eller gren besøglærerinder.

Hjælpe os med at undgå at blive bedraget

- Læs L&P 46:8 sammen med eleverne. Hvordan kan Åndens gaver hjælpe os med at undgå dårlige indflydelser eller bedrag?

3. Vi bør søge og udvikle Åndens gaver?

Herren har fortalt os: »Stræb da alvorligt efter de bedste gaver og betænk stedse, hvorfor de er blevet givet« (L&P 46:8).

- Hvad kan vi gøre for at opdage de åndelige gaver, som Gud har givet os? (Svarene kan omfatte, at vi kan overveje, bede, faste, læse vores patriarkalske velsignelse, adlyde befalingerne og tjene andre. Se også det følgende citat).
Hvad kan vi gøre for at opelske og udvikle de åndelige gaver, vi har fået?

Profeten Joseph Smith lærte os, at mange af Åndens gaver, som f.eks. visdom eller gaven til at helbrede, ikke er tydelige, før der er brug for dem. Han sagde, at »det vil tage tid og kræve visse forhold at få disse gaver til at virke« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 294-295).

- Hvad kan vi gøre for at søge Åndens gaver? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og finde ud af, hvad de lærer os om at søge Åndens gaver. Sammenfat oplysningerne på tavlen).
 - L&P 46:7, 30. (Spørg Gud og følg Åndens vejledning; se også følgende udtalelse af præsident Georg Q. Cannon).
 - L&P 46:9. (Søg gaverne til gavn for andre, ikke af selviske årsager).
 - L&P 46:31. (Gør alt i Kristi navn).
 - L&P 46:32. (Tak Gud for de gaver, han har givet os).
 - L&P 46:33. (Udøv hele tiden dyd og hellighed).

Præsident George Q. Cannon lærte os: »Hvis nogen af os er ufuldkommen, er det vores pligt at bede om den gave, som vil gøre os fuldkommen. Er jeg ufuldkommen? Ja, i høj grad. Hvad er det min pligt at gøre? At bede til Gud om at give mig de gaver, som vil rette disse ufuldkommenheder. Hvis jeg er en vred mand, er det min pligt at bede om kærlighed, som er langmodig og venlig. Er jeg en misundelig mand? Det er min pligt at søge kærlighed, som ikke misunder. Sådan er det med alle evangeliets gaver. De har til hensigt at opfylde dette formål. Intet menneske bør sige: »Åh, jeg kan ikke gøre for det, sådan er jeg bare.« Han er ikke retfærdiggjort i det, af den årsag at Gud har lovet at styrke og rette disse ting og give gaver, så vi kan udrydde dem« (*Millennial Star*, 23. apr. 1894, s. 260).

Ældste Dallin H. Oaks forklarede, hvordan hans mor anvendte principperne for at søge Åndens gaver: »Min mor, der var enke, da hun havde mistet sin mand, var ufuldstændig. Hvor hun dog bad om det, hun havde brug for for at kunne opfylde sit ansvar for at opdrage sine tre små børn! Hun søgte, hun var værdig, og hun blev velsignet! Hendes bønner blev besvaret på mange måder, deriblandt modtagelsen af åndelige gaver. Hun havde mange, men dem, jeg husker bedst, er troens, vidnesbyrdets og visdommens gave. Hun var en mægtig kvinde i Zion« (*Ensign*, sep. 1986, s. 72).

Konklusion

Motivér eleverne til at søge Åndens gaver og bruge dem, de har modtaget, til at tjene andre med. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Brug åndelige gaver til at tjene andre med

Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du tage dem alle eller nogle af dem med til undervisningen: Unge piger taler i Kirken (Evangelisk kunst – 607); Biskoppen (Evangelisk kunst – 611); Missionærer underviser i Jesu Kristi evangelium (Evangelisk kunst – 612); Salvelse af de syge (Evangelisk kunst – 613); Hjemmeundervisning (Evangelisk kunst – 614) og Tjen din næste (Evangelisk kunst – 615). Vis billederne et ad gangen, og bed eleverne om at forklare, hvordan situationen på hvert billede viser behovet for Åndens gaver.

Bed eleverne om at tænke over deres ansvar. De kan f.eks. overveje deres ansvar som forældre, søskende, præstedømme- eller hjælpeorganisationsledere eller hjemmelærere og besøglærere. Bed dem derpå om stille at overveje følgende spørgsmål: Hvilke af Åndens gaver kunne I søge, for at gøre jer bedre i stand til at tjene andre?

2. Yderligere åndelige gaver

- Ældste Bruce R. McConkie lærte os: »Åndelige gaver er uendelige i antal og i mangfoldighed. De, som står angivet i det åbenbarede ord, er ganske enkelt illustrationer« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 371). Hvilke andre åndelige gaver kunne der være foruden dem, der er nævnt i L&P 46?

Ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Kvorum sagde, at nogle »gaver, som ikke altid er så tydelige«, omfatter »evnen til at stille spørgsmål, til at lytte, til at høre og anvende den lille stille stemme, evnen ... til at undgå stridigheder, til at blive enig ... til at søge det retfærdige, til ikke at dømme, til at søge vejledning hos Gud, til at være hans discipel, til at gøre noget for andre, til at overveje, til at bede, til at bære et kraftigt vidnesbyrd og til at modtage Helligånden« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 17).

3. Om at skelne Åndens sande gaver

Forklar, at Satan kan forsøge at bedrage folk med efterligninger af åndelige gaver. Joseph Smith var bekymret over nogle falske tilkendegivelser af disse gaver blandt Kirkens medlemmer, så han bad til Herren og modtog en åbenbaring, som nu er optegnet i L&P 50.

For at hjælpe eleverne med at skelne mellem sande og falske åndelige gaver, kan du eventuelt gennemgå L&P 50:17-24. Understreg, at hvis en gave er fra Gud, vil den være opløftende og være årsag til glæde. Den vil lede os til at gøre godt, til at elske og tjene Gud og til at tro på Kristus. Hvis en åndelig tilkendegivelse ikke opbygger, eller hvis den får os til at synde, er den ikke fra Gud. Emnet vedrørende det at undgå bedrag og ond påvirkning vil blive omtalt i detaljer i lektion 24.

4. Undervisning ved Ånden

- Forklar, at evangelisk undervisning er en af Åndens gaver (Moroni 10:9-10). Læs derpå L&P 42:13-14 og 50:17-18 sammen med eleverne. Hvad vil det sige at undervise ved Ånden? Hvorfor er det vigtigt at undervise ved Ånden? (Se 2 Nephi 33:1; L&P 50:21-22 samt følgende citat).

Kirkens instruktionshåndbog forklarer: »En person er måske i stand til at undervise i dybsindige sandheder, og eleverne vil måske deltage i nogle motiverende drøftelser, men medmindre Ånden er til stede, vil disse sandheder ikke gøre noget stærkt indtryk på sjælen« (*Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, s. 300).

- Hvad kan lærere gøre for at indbyde Ånden, når de underviser? (Se side viii i dette hæfte). Hvad kan de, som bliver undervist, gøre for at indbyde Ånden?
- Læs L&P 43:8 og 88:122 sammen med eleverne. Hvordan kan disse vers anvendes i vores søndagsskoleklasse? (Understreg betydningen af at belære og opbygge hinanden). Hvordan har I erfaret, at undervisning og belæring ved Ånden hjælper os med at opbygge hinanden og glæde os sammen?

Du skal ... »ofre dine sakramenter på min hellige dag«

Formål At hjælpe eleverne med at styrke deres ønske om at holde sabbatsdagen hellig.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
Studér bønsumt Lære og Pagter 59 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110).
Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis billedet, Jesus beder i Getsemane, er til rådighed (62175; Evangelisk kunst – 227), kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Hvad føler I, når I går ind i templet? (Hvis eleverne ikke har været i templet, kan du spørge, hvad de forventer at føle. Du kan i denne samtale sætte atmosfæren i templet op mod atmosfæren i verden).
- Læs L&P 109:13 sammen med eleverne. Hvad gør et tempel anderledes end andre steder? (Herren har helliggjort det. Det er hans hus).
- Læs 1 Mosebog 2:1-3 sammen med eleverne. Forklar, at dette er beretningen om, da Herren fastsatte sabbatten. Hvad gør, ifølge denne beretning, sabbatten forskellig fra andre dage? (Herren har helliggjort den. Sabbatten er hans dag).

Forklar, at denne lektion handler om sabbatsdagen. Påpeg, at på mange måder kan vi overholde hver sabbatsdag med den samme ærbødighed, som vi føler, når vi går ind i templet. Vi kan huske, at Herren har helliggjort sabbatten, og at det er vores privilegium at tilbede og tjene ham på hans dag.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Herren indstiftede sabbatten

Forklar, at Gud grundlagde mønstret for sabbatten på tidspunktet for skabelsen. Efter at have arbejdet i seks dage, hvilede han på den syvende og indviede den som en hellig dag (1 Mos 2:2-3). Fra de allertidligste tider har han befalet sine børn at holde sabbatsdagen hellig.

- Læs 2 Mosebog 20:8-11 and 31:13-17 sammen med eleverne. Påpeg, at denne befaling gentages mange andre gange i skrifterne. Hvorfor tror I, at befalingen om at holde sabbatsdagen hellig er blevet så betydningsfuld gennem tiderne?

I vores uddeling understregede Herren atter sabbatsdagens betydning. Gennem profeten Joseph Smith har Herren åbenbaret, at på denne dag bør vi tilegne ham vores andagt ved at gå i kirke, deltage i nadveren og hvile fra vores arbejde (L&P 59:9-13).

2. Tilegn Gud din andagt ved at tilbede ham ved søndagens kirkemøder.

- Herren har sagt: »Du [skal] gå til bedehuset ... på min hellige dag« (L&P 59:9). Hvorfor er det vigtigt, at vi mødes for at tilbede Gud på sabbatten? Hvordan er deltagelse i Kirkens møder om søndagen en velsignelse for jer?
- Præsident Gordon B. Hinckley har sagt, at »hvert nadvermøde burde være et åndeligt festmåltid« og »en tid med åndelig fornyelse« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 563, 564). Hvordan kan vi være med til at opnå dette? Hvordan kan vi gøre vores tilstedeværelse ved andre søndagsmøder til en større åndelig berigelse? (Svarene kan omfatte: Ved at komme med en tilbedende holdning, ved at være præcis, ved at studere den planlagte lektion før undervisningen, ved at deltage aktivt, ved at lytte omhyggeligt, ved at søge at styrke andre og ved ikke at kritisere talere eller lærere).

Præsident Spencer W. Kimball, Kirkens 12. præsident, har sagt: »Vi går ikke til sabbatsmøderne for at blive underholdt, ej heller kun for at blive belært. Vi gør det for at tilbede Herren. Det er et individuelt ansvar, og uanset hvad der siges fra talerstolen, kan man, hvis man ønsker det, tilbede Herren i ånd og sandhed ved at overvære møderne, nyde nadveren og tænke over evangeliets skønhed. Hvis mødet er en fiasko for dig, så er det dig, der har fejlet. Ingen kan tilbede for dig« (se »Sabbatten – En glædes dag«, *Den danske Stjerne*, juli 1978, s. 5).

- Hvad kan vi gøre for at forberede os til søndagens møder? Hvordan kan forældre hjælpe deres børn med at få større gavn af søndagens møder? (Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, som har med disse spørgsmål at gøre).
- Hvordan kan musik gøre vore søndagsmøder bedre? (Se *Salmer og sange*, side ix-x). Hvorfor er det vigtigt, at vi hver især synger med på salmerne? (Se L&P 25:12). Hvordan har det at synge med på salmerne velsignet jer?

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har udtrykt bekymring for, at »et stigende antal af vore ledere og medlemmer ikke synger med på forsamlingssangene.« Han rådede derpå: »Vi bør synge Zions sange – de er en væsentlig del af vores tilbedelse« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 26).

- Hvordan kan vi deltage på en meningsfuld måde i forsamlingsbønnen ved søndagens møder?
- Hvorfor er ærbødighed vigtig ved Kirkens møder?

Ældste Boyd K. Packer sagde, at vi altid bør være ærbødige i Kirken, så vi ikke forstyrrer, »mens en anden person kæmper med at føle åndelig kommunikation«. Han gjorde også opmærksom på, at ærbødighed ikke er »det samme som absolut stilhed. Vi må være tolerante over for spædbørn, endda et udbrud i ny og næ fra et lille barn, der hjælpes ud« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 25, 26).

Præsident Gordon B. Hinckley fortalte om en pinlig oplevelse, som han var ude for som missionær:

»Vi holdt vore møder i ... rådhuset, hvor vi havde lejet os ind. Gulvene var hårde og ... hver gang vi rykkede en stol lavede det spektakel. Men det var ikke det værste af det hele. Den støj, som medlemmerne lavede, når de kom sammen, var langt værre.

Engang havde vi inviteret en familie, som vi havde mødt, da vi bankede på døren. Vi missionærer stod forventningsfulde ved døren for at byde dem velkommen. Der var den sædvanlige gemytlige ånd i hallen, hvor medlemmerne talte højt sammen. Da denne familie kom ind i lokalet gik de stille hen til nogle stole, knælede ned et øjeblik og lukkede deres øjne, mens de bad en lille bøn. Derpå sad de med en ærbødig holdning midt i al tumulten.

Jeg var ærlig talt pinligt berørt. De var kommet til det, som de anså for en gudstjeneste, og de opførte sig overensstemmende med det.

Ved mødets afslutning gik de stille, og da vi mødtes næste gang, talte de om deres skuffelse over det, de havde oplevet. Det har jeg aldrig glemt« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 557).

- Hvordan kan vi øge ærbødigheden ved Kirkens møder?

3. Tilegn Gud din andagt ved at nyde nadveren.

Vis billedet af Jesus, der beder i Getsemane.

- Herren har befalet os at nyde nadveren på sabbatten (L&P 59:9, 12). Hvorfor er det vigtigt at nyde nadveren hver uge? (Se L&P 59:9; 3 Nephi 18:6-7 samt følgende citat).

Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Vinduer skal pudses regelmæssigt for at fjerne støv og skidt ... Ligesom jordiske vinduer behøver en regelmæssig grundig rengøring, behøver vinduerne til vores åndelighed det også ... Ved værdigt at modtage nadveren for at forny vore dåbspagter tydeliggør vi vores overblik over livets evige formål og den guddommelige prioritering. Nadverbønnerne opfordrer til en indre selvvurdering, omvendelse og fornyelse af vores forpligtelse, når vi erklærer vores villighed til at erindre vor Frelser, Jesus Kristus« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 77).

- Hvordan har det at nyde nadveren været en velsignelse for jer?
- Hvordan kan vi forberede os til at nyde nadveren? Hvordan kan forældre hjælpe deres børn med at forberede sig til denne ordinance? (I kan eventuelt drøfte, hvordan man hjælper børn i forskellige aldersgrupper). Hvordan hjælper det at synge med på nadversalmen jer med at forberede jer? Hvordan hjælper nadverbønnerne jer med at forberede jer? (Se L&P 20:77, 79).
- Hvorfor skal vi være værdige, når vi nyder nadveren? (Se 1 Kor 11:28-29; 3 Nephi 18:29; Mormon 9:29).
- Hvordan kan vi koncentrere vores sind og hjerte på Jesus, når vi nyder nadveren?
- Hvordan kan vi gøre nadverordinancen mere betydningsfuld i vores liv? (Understreg, at denne ordinance ikke bør blive en vane eller rutine). Hvordan kan det at nyde nadveren styrke vores forpligtelse over for Frelseren de andre dage i ugen?

- På sabbatten bør vi ikke alene nyde nadveren, men også ofre vore egne sakramenter og gaver til Herren (L&P 59:9, 12). Dette betyder, at vi bør yde ofre, som viser vores hengivenhed til ham. Hvilke ofre bør vi yde? (Se L&P 59:8; L&P 64:34; 97:8 samt følgende citat).

Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Efter Jesu jordiske tjenestegerning ... fortalte han sine nephitiske apostle, at han ikke længere ville acceptere brændofre, men at han disciple skulle ofre »et sønderknust hjerte og en angergiven ånd« (3 Nephi 9:19-20; se også L&P 59:8, 12). I stedet for, at Herren kræver vore dyr eller korn, ønsker han nu at vi forsager alt det, der er ugudeligt. Denne højere udøvelse af offerloven når ind i en persons inderste sjæl ...

... Når vi overvinder vore egne selviske ønsker og sætter Gud først i vores tilværelse og indgår pagt om at tjene ham uanset prisen, så efterlever vi offerloven« (»The Law of Sacrifice«, *Ensign*, okt. 1998, s. 10-11).

4. Tilegn Gud din andagt ved at hvile fra dit arbejde.

- I L&P 59:10 åbenbarede Herren, at vi bør »hvile fra [vores] arbejde« på sabbatsdagen (se også vers 13). Hvad vil det sige at hvile fra vores arbejde? Hvordan viser det at hvile fra vores arbejde vores hengivenhed til Gud?
- Som en del af det at hvile fra vores arbejde, skal vi afholde os fra at købe eller sælge, tage til forlystelsessteder og andre verdslige interesser på sabbatten (se Es 58:13, idet I lægger mærke til vendingen »ikke at gøre, som du plejer«). Hvilke aktiviteter går tilsyneladende ud over sabbattens ånd hos jer? Hvilke verdslige bekymringer har tendens til at forstyrre sabbatten? Hvordan kan vi gøre os selv fri fra disse bekymringer?

Præsiderende biskop H. David Burton har sagt: »Jeg ved, at det er svært, især for jer unge, at vælge at holde sabbatsdagen hellig, når de sportshold, som I så gerne vil være med på, regelmæssigt planlægger kampe om søndagen. Jeg ved også, at det virker betydningsløst for mange, der lige står og skal bruge et par ting på sabbatten, at hurtigt gå ind i en dagligvareforretning for at købe noget på en søndag. Men jeg ved også, at helligholdelse af sabbatten er et af de vigtigste bud, som vi kan holde, for at forberede os til at modtage Åndens hvisken« (*Liahona*, jan. 1999, s. 10).

- At hvile fra vores arbejde betyder ikke, at vi skal være dovne. Vi bør i stedet følge Frelserens eksempel og »gøre noget godt på en sabbat« (Matt 12:12; se også Luk 13:10-17; Joh 5:1-19). Hvilke aktiviteter føler I, er gode til at lave på sabbatsdagen? (Skriv svarene på tavlen). Hvordan kan vi forbedre vores personlige tilbedelsestid på sabbatten?

Præsident Spencer W. Kimball har lært os: »Sabbatten er en hellig dag, hvor det, man gør, er værdigt og helligt. Afholdelse fra arbejde og adspredelse er vigtigt, men det er ikke tilstrækkeligt. Sabbatten kræver konstruktive tanker og handlinger, og hvis man bare ligger henslængt på sofaen og ikke foretager sig noget på sabbatten, så bryder man den. At holde den hellig vil sige, at man er på knæ i bøn, forbereder lektioner, studerer evangeliet, mediterer, besøger de syge og bekymrede, skriver breve til missionærer, tager sig et hvil, læser gode bøger og deltager i alle de møder i kirken, som det forventes at man overværer« (se *Den danske Stjerne*, juli 1978, s. 4-5).

- Hvordan kan vi afgøre, hvad der er passende for os at gøre på sabbatten? (Svarene kan omfatte at sikre sig, at vore aktiviteter ærer Gud, er åndeligt opløftende, styrker troen, styrker familien, hjælper eller velsigner andre og er adskilt fra verdens daglige aktiviteter).
- På hvilke måder kan vi styrke vores familie på sabbatten? Hvordan kan forældre hjælpe deres børn med at nyde sabbatten og holde den hellig? (Se følgende citater. Bed eleverne om at fortælle om personlige oplevelser, som har med disse spørgsmål at gøre. Giv eleverne til udfordring at vælge én særlig måde, hvorpå de vil gøre sabbatten mere meningsfuld for deres familie).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Lad de sidste dages hellige blive i deres hjem, idet de underviser deres familie, læser i skrifterne, gør det, som er sundt og smukt og taler med Herren på sabbatsdagen« (»Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley«, *Ensign*, juli 1996, s. 73).

Præsident Hinckley rådede os også således: »Jeg ønsker ikke at være snerpet. Jeg ønsker ikke at låse jeres børn inde i huset og læse Bibelen for dem hele eftermiddagen. Vær vise. Vær forsigtige. Men gør det til en dag, hvor I kan sidde sammen med jeres familie og tale om det, som er helligt og godt« (*Teachings of Gordon B. Hinckley*, s. 559-560).

Det Første Præsidentskab gav os følgende råd, da de bekendtgjorde søndagens samlede mødeplan i 1980:

»Der vil blive lagt et større ansvar på det enkelte medlem og den enkelte familie med hensyn til at holde sabbatsdagen på den rette måde. Der vil være mere tid til rådighed til personligt studium af skrifterne og familiecentreret studium af evangeliet ...

Det forventes, at denne nye plan for møder og aktiviteter vil resultere i større åndelig vækst for Kirkens medlemmer« (*Church News*, 2. feb. 1980, s. 3).

- Sabbatten bør være en dag med bøn (L&P 59:14). På hvilke måder bør vi være mere bønssomme på denne dag? Hvordan kan vi gøre vore bønner mere meningsfulde?
- Hvilke udfordringer er der i at gøre sabbatsdagen så meningsfuld, som I kunne tænke jer? Hvad gør I for at overvinde disse udfordringer? Hvordan kan omhyggelig planlægning hjælpe jer med at fjerne eller klare disse udfordringer?

5. Herren velsigner dem, som holder sabbatsdagen hellig.

- Læs L&P 59:9, 13, 15-17 sammen med eleverne. Hvilke velsignelser lover Herren dem, der holder sabbatsdagen hellig? (Skriv svarene på tavlen).
- Hvordan hjælper overholdelse af sabbatten os med at være »uplette[de] af verden«? (L&P 59:9; svarene kan omfatte, at den hjælper os med at omvende os, forny vore dåbspagter og fokusere vore tanker på Gud og det, som er af evig betydning, i stedet for på det, som hører verden til).
- Hvordan hjælper overholdelse af sabbatten os med at modtage en fuldkommen glæde, som Herren lovede i L&P 59:13? Hvordan har den rette overholdelse af sabbatten hjulpet jer med at føle jer fysisk og åndeligt styrket? Hvordan har den hjulpet jer med at være mere produktive på ugens andre dage?

- Herren har lovet, at de, som overholder sabbatten vil modtage »jordens fylde« og »de gode ting, som frembringes af jorden« (L&P 59:16-17; se også Es 58:14). Hvordan har I set dette løfte blive opfyldt?
- På hvilke måder er I og jeres familier blevet velsignet, når I har holdt sabbatsdagen hellig?
- Herren har åbenbaret, at sabbatten bør være en dag med »glæde« (L&P 59:14). Esajas sagde, at vi burde »kalde sabbatten frydefuld« (Es 58:13). Har sabbatten nogen sinde været mere som en dag med begrænsninger end en frydefuld dag for jer? Hvordan kan vi gøre sabbatsdagen til en dag med glæde, en frydefuld dag? (En af måderne er at fokusere på det, vi burde gøre, i stedet for på det, vi ikke burde gøre).

Konklusion

Motivér eleverne til at finde ud af, hvordan de kan øge deres overholdelse af sabbatten? Bær vidnesbyrd om, at når de holder denne dag hellig, vil Herren velsigne dem med øget åndelig styrke og glæde.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Forslag til at hjælpe dem, som skal arbejde på søndagen

Forklar, at kirkemedlemmer bør gøre en stor indsats for at vælge et arbejde, som ikke kræver, at de arbejder om søndagen. Der er dog tider, hvor arbejdsgivere kræver arbejde om søndagen. Spørg nogle elever om de mindes sådanne tidspunkter for sig selv eller for andre familiemedlemmer. Drøft, hvordan man beholder sabbattens ånd så meget som muligt i denne situation. Foreslå, at eleverne fortæller deres arbejdsgiver om deres ønske om at holde sabbatsdagen hellig. (Hvis du underviser unge, kan du se i pjecen *Til styrke for de unge*, s. 32-33 [36550 110]).

2. Herren velsigner os kollektivt, når vi holder sabbatsdagen hellig

Ud over at velsigne os personligt når vi holder sabbatsdagen hellig, velsigner Herren os også kollektivt. Han kan f.eks. velsigne os som kirke eller som samfund. Dette understreger behovet for at forene os i at holde sabbatsdagen hellig?

- Hvad er resultatet af ligegyldighed med hensyn til overholdelsen af sabbatten? Hvordan har jeres samfund enten haft gavn af eller blevet frataget velsignelser, der er grundlagt på overholdelse af sabbatten?

Formål	At hjælpe eleverne med at styrke deres ønske om at betale fuld tiende og efterleve fasteloven.
---------------	--

Forberedelse	<ol style="list-style-type: none"> Studér bønssomt følgende skriftsteder: <ol style="list-style-type: none"> Lære og Pagter 59:13-14, 21; 119; 120. Esajas 58:6-12; Malakias 3:8-12 eller 3 Nephi 24:8-12; Matthæus 6:16-18 eller 3 Nephi 13:16-18 (supplerende skriftsteder). Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevers Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en mønt.
---------------------	--

Forslag til lektionens udvikling	
Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Vis en mønt.</p> <ul style="list-style-type: none"> Hvad kan disse penge forestille? <p>Giv eleverne mulighed for kort at foreslå svar. Påpeg derpå, at afhængig af, hvordan pengene bliver brugt, kan de forestille mange forskellige ting og begreber. De kan f.eks. forestille materielle ejendele, magt, grådighed eller livets enkle nødvendigheder.</p> <p>For at afslutte denne drøftelse, kan du lægge vægt på, at hvis penge bruges på en bestemt måde, selv små beløb, kan det symbolisere vores ønske om at hjælpe med til at opbygge Guds rige. De kan symbolisere vores omsorg for andre. Og de kan symbolisere vores tro, lydighed og kærlighed til Herren. Forklar, at denne lektion handler om, hvordan vi kan opbygge riget og tjene andre ved at betale tiende og fasteoffer.</p>
Samtale om skriftsted og anvendelse	Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønssomt de skriftsteder, spørgsmål og andet undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Herren har befalet os at betale tiende. Han har lovet store velsignelser til dem, som adlyder den befaling.

Herrens definition af tiende

- Profeten Joseph Smith modtog en åbenbaring om tiende den 8. juli 1838 i Far West i Missouri. Læs L&P 119:3-4 sammen med eleverne. Hvad er Herrens definition af tiende som åbenbaret i disse vers?

For at hjælpe eleverne til at forstå, hvad en fuld tiende omfatter, kan du læse følgende udtalelse:

Det Første Præsidentskab har givet følgende definition på tiende: »Den enkleste udtalelse, vi kender til, er den udtalelse, Herren selv er kommet med, nemlig at medlemmerne af Kirken skal betale »en tiendedel af deres årlige indkomst«. Ingen er berettiget til at fremsætte nogen anden udtalelse end denne« (brev fra Det Første Præsidentskab, 19. marts 1970).

Præsident Joseph Fielding Smith fra De Tolvs Kvorum forklarede: »Det er bemærkelsesværdigt, hvor mange undskyldninger, der kan gøres, og fortolkninger, der kan gives, på, hvad tiende omfatter ... Det er imidlertid skrevet, at sådan som vi måler, således skal det tilmåles os. Hvis vi er nærige over for Herren, kan han være nærig over for os, eller med andre ord tilbageholde sine velsignelser« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 2:92).

Herrens løfter til tiendebetalere

- Læs Malakias 3:8-9 eller 3 Nephi 24:8-9 sammen med eleverne. På hvilke måder »bedrager [vi] Gud«, hvis vi ikke betaler tiende og offerydelser? (Du kan eventuelt få eleverne til at læse L&P 59:21 og 104:14, mens de drøfter dette spørgsmål).
- Læs Malakias 3:10-12 eller 3 Nephi 24:10-12 sammen med eleverne. Hvad lover Herren dem, der betaler deres tiende? (Skriv elevernes svar på tavlen).

Ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Kvorum talte om de åndelige velsignelser, vi får, når vi betaler tiende:

»Tiendebetalere grundlægger fællesskab med Herren. Det er den bedste belønning. Lydighed mod tiendeloven, som mod en hvilken som helst anden lov, medfører en dyb, indre glæde, en tilfredsstillelse og forståelse, som ikke kan fås på nogen anden måde. Mennesket bliver i virkeligheden en partner, om end en ydmyg partner, med Herren i det mægtige, evige program, der er tilrettelagt for menneskehedens frelse. Sandhedens principper bliver lettere at forstå, efterlevelsen af dem lettere at opnå. En ny nærhed bliver grundlagt mellem mennesket og dets skaber. Bøn bliver lettere. Tvivlen trækker sig tilbage, troen går fremad, sikkerhed og mod holder sjælen oppe. Den åndelige sans øges, den evige røst høres tydeligere. Mennesket bliver mere som sin Fader i Himlen« (i *Deseret News*, den 16. maj 1936, Church Section, s. 5).

Følgende beretning, fortalt af ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum, illustrerer, hvordan vi kan modtage timelige velsignelser, når vi betaler tiende:

»Under anden verdenskrig forsørgede min mor, der var enke, tre børn på en skolelærerindes ringe løn. Da jeg blev klar over, at der var visse attråværdige ting, som vi ikke fik, fordi vi ikke havde penge nok, spurgte jeg min mor,

hvorfor hun betalte så meget af sin løn i tiende. Jeg har aldrig glemt hendes forklaring: »Dallin, der er måske mennesker, som kan klare sig uden at betale tiende, men det kan vi ikke. Herren har valgt at tage din far bort, og har efterladt mig til at opdrage jer børn. Det kan jeg ikke klare uden Herrens velsignelser, og jeg modtager disse velsignelser ved at betale en ærlig tiende. Når jeg betaler tiende, har jeg Herrens løfte om, at han vil velsigne os, og vi må have disse velsignelser for at kunne klare os« (Stjernen, juli 1994, s. 34).

- Hvordan er I blevet velsignet, når I har efterlevet tiendeloven? (Indbyd eleverne til at fortælle, hvordan de er blevet velsignet åndeligt eller timeligt).

Årsager til at betale tiende

Læg vægt på, at vi bør betale tiende, fordi vi elsker Herren og har tro på ham, ikke kun fordi vi har brug for velsignelser.

- Hvordan viser tiendebetaling vores kærlighed til Herren? Hvordan påvirker det vores forhold til ham?
- Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolvs Kvorum har sagt, at »betaling af tiende er mindre et spørgsmål om penge end et spørgsmål om tro« (Stjernen, juli 1990, s. 29). Hvordan er tiende noget, der mere vedrører tro end penge?
- Hvorfor er det af og til en udfordring at betale tiende? Hvad skal vi gøre for at overvinde denne udfordring? (Bed eleverne om at fortælle om situationer, hvor de eller nogen, de kender, skulle overvinde udfordringer for at kunne betale tiende).

Anvendelse af tiendemidler

- Hvem afgør, hvordan tiendemidler skal bruges? (Se L&P 120. Bemærk, at i denne åbenbaring henviser vendingen »biskoppen og hans råd« til Det Præsiderende Biskopråd. Ordet »højråd« henviser til De Tolv Apostles Kvorum. Det Første Præsidentskab, De Tolvs Kvorum og Det Præsiderende Biskopråd udgør Rådet til fordeling af tiende).

Præsident Gordon B. Hinckley talte om den dybe respekt, som Rådet til fordeling af tiende har over for tiendemidlerne:

»Jeg har på et skab bag mit skrivebord en kopi af »enkens småmønter«, som jeg fik i Jerusalem for mange år siden, som er konstant erindring om helligheden af de midler, som vi forvalter. De stammer fra enken, det er hendes offerydelser, såvel som den rige mands tiende, og de skal anvendes med varsomhed og omtanke til Herrens formål. Vi behandler dem med varsomhed og passer godt på dem og stræber på enhver måde efter at benytte dem, sådan som vi føler, at Herren ønsker, at de skal bruges til hans værks fremme og hans folks udvikling« (Stjernen, jan. 1997, s. 51).

- Hvad bliver tiendemidlerne brugt til?

Ældste Dallin H. Oaks forklarede: »[Tiende]midler bruges til at opføre og vedligeholde templer og kirkebygninger, til at opretholde vores verdensomspændende missionering, til at oversætte og udgive skrifterne, til forløsning af de døde, til at finansiere religiøs uddannelse samt til at støtte andre formål i Kirken, som Herrens tjenere udvælger« (Stjernen, juli 1994, s. 36).

Bed eleverne om at tænke over ældste Oaks udtalelse og overveje, hvordan de er blevet velsignet på grund af templer, kirkebygninger, missionering, skrifterne, arbejdet med at forløse de døde og seminar eller institut. Understreg, at de største velsignelser, vi kan modtage er knyttet direkte til lydighed mod tiendeloven. Mens vi overvejer disse velsignelser, kan vi se, at Herren virkelig »åbner himlens vinduer ... og udøser velsignelse uden mål over jer« (Mal. 3:10; se også 3 Nephi 24:10).

2. Herren har befalet os at faste og betale et gavmildt fasteoffer.

Forklar, at en anden lov, som Herren gengav i de sidste dage, er fasteloven. I lydighed mod denne lov faster vi som kirke en gang om måneden, sædvanligvis den første søndag i måneden. Vi har fået befaling om, at sand overholdelse af fastedagen vil sige at afholde sig fra mad og drikke ved to på hinanden følgende måltider samt at deltage i faste- og vidnesbyrdmødet. Du kan eventuelt påpege, at ud over at faste på fastedagen, kan vi faste i et rimeligt tidsrum, når vi føler et særligt behov for at gøre det.

Understreg, at faste er mere end bare det at lade være med at spise. Faste kan være en glædelig oplevelse, når vi faster med et formål, forbereder os til fasten og beder. Skriv *Formål, Forberedelse, Bøn* på tavlen.

- Hvilke formål er der med at faste? (Svarene kan omfatte, at vi kan faste for at komme Herren nærmere, modtage vejledning, øge vores åndelige styrke, ydmyge os selv, underlægge vore legemlige lyster til ånden, overvinde fristelse eller svaghed, styrke vores vidnesbyrd og bede Herren om at velsigne andre). På hvilke måder har faste med et formål givet jeres faste et formål?
- Hvad kan vi gøre for at forberede os til at faste? På hvilke måder er vores faste mere betydningsfuld, når vi forbereder os til den?
- Vi bør bede ved begyndelsen af fasten, under fasten og ved afslutningen af fasten. Hvorfor er det vigtigt at bede, når vi faster?
- Læs L&P 59:13-14 og Matthæus 6:16-18 eller 3 Nephi 13:16-18 sammen med eleverne. Hvordan bør vi ifølge disse skriftsteder, reagere, når vi faster? Hvorfor tror I, at faste bliver gjort lig med lykke og glæde? Hvad har I gjort for at gøre faste til en glædelig begivenhed?

Forklar, at på fastesøndagen omfatter den rette form for faste at give et gavmildt fasteoffer for at hjælpe med at tage sig af dem, der har behov. Fasteoffer bliver først og fremmest brugt til at hjælpe dem, der bor i det ward og den stav, hvor medlemmerne bor. Biskopperne kan bruge disse midler til at skaffe mad, husly, tøj og anden livsnødvendig hjælp til dem, som har brug for det.

- Hvorfor er det at yde fasteoffer en betydningsfuld del af at efterleve fasteloven? (Svarene kan omfatte, at ved at give fasteoffer, tjener vi hinanden og viser kærlighed til dem, der har brug for det).
- Hvor gavmilde bør vi være, når vi betaler fasteoffer?

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Af og til har vi været en smule nærige og regnet ud, at til morgenmad fik vi et æg, og det koster så og så meget, og så giver vi det til Herren. Jeg mener, at når vi er velhavende, som mange af os er, så burde vi være meget, meget gavmilde ... og i stedet for det beløb, vi sparede

ved at faste ved to måltider, måske give meget, meget mere – ti gange så meget, når vi er i stand til det« (i Conference Report, apr. 1974, s. 184).

- Hvilke resultater er der, når vi betaler et gavmildt fasteoffer? (Se Es 58:6-7 samt følgende citat).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Tænk ... på det, der kunne ske, hvis fastedagens og fasteofrets principper blev overholdt i hele verden. De sultne ville få mad, de nøgne ville blive klædt, de hjemløse kunne få ly. Vores skattebyrder ville blive lettet. Giveren ville ikke lide, men blive velsignet ved denne lille afholdelse. Et nyt mål af omsorg og uselvskhed ville vokse frem i folks hjerte overalt« (*Stjernen*, juli 1991, s. 55).

- Læs Esajas 58:8-12 sammen med eleverne. Hvad har Herren lovet dem, der adlyder fasteloven? På hvilke måder har faste hjulpet jer? Hvad kan vi gøre for at blive flittigere med hensyn til at efterleve fasteloven?

Konklusion

Understreg, at når vi trofast betaler tiende, bidrager vi til at opbygge Guds rige? At give et gavmildt fasteoffer er en af de måder, vi kan tilkendegive, at vi er disciple af Frelseren, som sagde: »Alt, hvad I har gjort mod en af disse mine mindste brødre, det har I gjort mod mig« (Matt 25:40).

Motivér eleverne til at betale ærlig tiende og efterleve fasteloven. Bær dit vidnesbyrd som du tilskyndes af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Drøftelse og præsentation i grupper

Del eleverne op i fire små grupper. Bed hver gruppe om at forberede en præsentation, der er grundlagt på skriftsteder og spørgsmål i hvert af lektionens afsnit.

2. Gør tiende og offerydelser til din vigtigste økonomiske forpligtelser

Læs følgende råd af ældste Marvin J. Ashton fra De Tolvs Kvorum:

En vellykket økonomisk styring i ethvert SDH-hjem begynder med ærlig tiendebetaling. Hvis vores tiende og fasteofferydelser er det første, vi betaler, når vi får løn, så vil vores forpligtelse over for dette vigtige princip i evangeliet blive styrket, og faren for økonomisk dårlig styrelse blive reduceret. At betale tiende med det samme til ham, som ikke kommer hver måned for at checke, vil lære os og vore børn at være mere ærlige over for mennesker, som er fysisk nærmere (*Enighed om pengene: Vejledning til familiens økonomi* [pjece], s. 3).

3. Giv i stedet for at modtage

Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Bed dem om at nedskrive måder, de sædvanligvis bruger deres penge på. Giv dem en udfordring til at føre optegnelse over deres forbrugsvaner i den næste måned og derpå vurdere, hvor meget mere gavmilde de kan være over for dem, som har brug for det.

- Hvordan kan Kirkens unge hjælpe de fattige og nødlidende? (Hvis du underviser unge, kan du motivere dem til at tjene og til at betale fasteoffer. Du kan eventuelt også påpege, at bærere af Det Aronske Præstedømme ofte hjælper biskoppen med timelige sager som f.eks. indsamling af fasteoffer). Hvad kan forældre gøre for at opmuntre deres børn til at hjælpe de fattige og nødlidende?

4. »Gud elsker en glad giver« (2 Kor 9:7)

- Læs 2 Korinther 9:6-8 sammen med eleverne. Hvordan kan vi følge dette råd i betalingen af vores tiende og offerydelser? Hvorfor er vores holdninger og motiver vigtige, når vi betaler tiende og offerydelser?

5. Følg Frelserens eksempel, når vi faster

Forklar, at vi kan lære meget af Frelserens eksempel, da han fastede i ørkenen.

- a. I Joseph Smiths Oversættelse står der, at da Jesus fastede, samtalede han med Gud. For os bør fasten være en tid med samtale med Gud.
- b. Da Frelserens faste var ovre, modstod han Satans fristelse og »vendte i Åndens kraft tilbage til Galilæa« (Luk 4:2-14; se også Matt 4:3-11). Ved hjælp af faste kan vi opnå åndelig styrke.

6. Faste for at udtrykke taknemmelighed

I en tale ved en generalkonference læste præsident Gordon B. Hinckley et brev, der var skrevet af en kvinde, som udtrykte sin taknemmelighed til Herren.

Brevets forfatter sagde: »De fleste af mine faster er taksigelses-faster« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 57). Læs følgende eksempler på »taksigelses«-faster:

Den 26. december 1842 blev profeten Joseph Smith uretsmæssigt arresteret i Nauvoo i Illinois og kaldt til Springfield i Illinois. Anklagerne mod ham blev afvist den 6. januar 1843, og han fik tilladelse til at vende tilbage til Nauvoo. For at fejre det reserverede De Tolvs Kvorum »en dag til ydmyghed, faste, pris, bøn og tak« (*History of the Church*, 5:209, 244, 248).

En mor var bekymret for, at hendes søn, som var på fuldtidsmission, ikke havde et tilstrækkeligt stærkt vidnesbyrd, så han kunne klare de svære tider, han kunne møde. Så modtog hun nyheden om hans succes på hans mission. Med oprigtig taknemmelighed fastede hun udelukkende med den hensigt at takke Herren for, at hendes søn ønskede at være en god missionær. Da hendes søn blev opmærksom på hans mors taksigelses-faste, aflagde han løfte om at arbejde endnu hårdere for at blive den missionær, som hans mor forestillede sig.

Bed eleverne om at overveje, hvad de ville føle, hvis de fastede udelukkende med den hensigt at udtrykke taknemmelighed til Herren. Foreslå, at de helliger en kommende faste til at udtrykke taknemmelighed til Herren. Motivér dem til at skrive i deres dagbog om deres erfaringer.

7. Videopræsentationer

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Himlens sluser« et 11 minutter langt afsnit, mens I drøfter tiende.

Hvis videobåndet *Familiehjemmeaften – videosupplement* (56736 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Fasteloven«, et 4 minutter langt afsnit.

Formål At hjælpe eleverne med at forstå betydningen af templer og opmuntre dem til at søge templets velsignelser for sig selv.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 95; 109; 110.
 - b. *Vores arv*, s. 33-36.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis følgende materiale er til rådighed, kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen: Billede af Templet i Kirtland (62431; Evangelisk kunst – 500) og af et andet tempel.
4. Forbered dig på at få klassen til at synge »Guds Ånd som en ild«, hvis du planlægger at bruge den i løbet af lektionen (*Salmer og sange*, nr. 2). Du kan også bede en elev eller en gruppe af elever om at forberede sig på at synge den.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende spørgsmål på tavlen, så eleverne kan se dem, når de kommer ind i lokalet:

Hvor mange templer blev bygget af Herrens pagtsfolk før denne uddeling?

Hvor mange templer blev bygget eller planlagt i profeten Joseph Smiths tid?

Uden at bede om kommentarer til disse spørgsmål, skal du forklare, at vi kun kender til fire templer, som blev bygget af Herrens pagtsfolk før denne uddeling. Det første var det tempel, som blev bygget på Salomos tid, og som blev genopbygget to gange og kendt på forskellige tidspunkter som Zerubbabels tempel og Herodes' tempel. De andre tre nævnes i Mormons Bog: Templet, som blev bygget af Nephi (2 Nephi 5:16), templet i Zarahemlas land, hvorfra kong Benjamin holdt sin sidste tale (Mosiah 1:10; 2:1), og templet i Overflødighedens land, hvortil folket samledes sig før den opstandne Herres tilsynekomst (3 Nephi 11:1).

Forklar, at der blev bygget eller planlagt fem templer i profeten Joseph Smiths liv: I Kirtland, i Independence, i Far West, i Adam-ondi-Ahman og i Nauvoo.

- Hvor mange templer er der nu bygget eller under opførelse?

Understreg, at profeten Joseph Smith var tempelbygger. Det var gennem ham, at Malakias' profeti om Elias' tilbagevenden blev opfyldt (Mal 3:23-24; L&P 110:13-16). Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige fortsætter med at være en tempelbyggende kirke.

Denne lektion handler om templet i Kirtland, det første tempel, der blev bygget i denne uddeling.

Samtale om
skriftsted og
anvendelse

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Herren befalede de hellige at bygge templet i Kirtland.

Undervis i og drøft L&P 95. Forklar, at templer er en nødvendig del af Jesu Kristi evangelium. I december 1832 befalede Herren de hellige at bygge et tempel i Kirtland i Ohio (L&P 88:119; 109:2; vis billedet af templet i Kirtland). Fem måneder senere havde de hellige kun gjort lidt for at følge denne befaling, så Herren kaldte dem til omvendelse og til at fremskynde deres arbejde (L&P 95). Fire dage senere begyndte mændene at slæbe sten og grave grøfter som forberedelse til opførelsen af templet.

- Læs L&P 95:3-4, 8-9, 16-17; 109:5, 8 sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om formålene med at bygge templet i Kirtland? (Sammenfat elevernes svar på tavlen. Forklar, at templet i Kirtland ikke var som vore dages templer, hvor de frelsende ordinancer bliver udført for de levende og de døde. Herren gengav tempelordinancerne nogle få år senere, mens de hellige var i Nauvoo).
- Hvad åbenbarede Herren til Joseph Smith om, hvordan templet i Kirtland skulle bygges? (Se L&P 95:13-17 samt følgende citater).

Nogle af arbejderne foreslog, at de byggede templet af bjælker eller brædder. Men Joseph Smith svarede: »Skal vi ... bygge et hus til vor Gud af bjælker? Nej ... Jeg har en plan over Herrens hus, som jeg har fået af ham selv; og derfor vil I snart se forskellen mellem vore udregninger og hans begreb om tingene« (citeret i Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red. Preston Nibley, s. 230).

Herren åbenbarede sine planer vedrørende templet i Kirtland i et syn til Det Første Præsidentskab (Joseph Smith, Sidney Rigdon og Frederick G. Williams). Præsident Frederick G. Williams sagde, at de knælede sammen i bøn, og en model af bygningen »viste sig inden for synsvidde ... Efter at vi havde set grundigt på det ydre, var det som om, at bygningen kom helt over til os.« Da templet var færdigt, sagde Frederick G. Williams, at det så ud nøjagtigt som det havde set ud i synet. (I *The Revelations of the Prophet Joseph Smith*, saml. Lyndon W. Cook, s. 198).

Du kan eventuelt påpege, at i dag afgør Det Første Præsidentskab ved åbenbaring, hvor og hvornår der skal bygges templer.

2. De hellige blev velsignet for deres store ofre med hensyn til tempelbygning.

- Forklar, at templet i Kirtland var det første tempel, der blev bygget i denne uddeling. Hvilke udfordringer og ofre var der forbundet med opførelsen af templet? (Se L&P 109:5 og *Vores arv*, s. 33-34).
- Hvordan blev de hellige velsignet for de ofre, de ydede, i forbindelse med opførelsen af templet i Kirtland? (Se *Vores arv*, s. 34-35).
- Hvilke ofre har du set Kirkens medlemmer yde for at modtage tempelvelsignelser eller for at deltage i tempeltjeneste? Hvilke ofre kunne vi yde for at deltage i tempeltjeneste?

Templet i Kirtland. Dette var det første tempel, der blev bygget i denne uddeling. Det blev indviet i 1836.

3. Joseph Smith indviede templet i Kirtland.

Den 27. marts 1836 indviede profeten Joseph Smith templet i Kirtland. Indvielsesbønnen, som Herren åbenbarede, er nedskrevet i L&P 109. Indvielsesmødet varede syv timer og blev ledsaget af store udgydelser af Ånden. Det omfattede indvielsesbønnen, salmesang, vidnesbyrd, omdeling af nadveren, taler og en højtidelig forsamling, hvor medlemmerne opretholdt Joseph Smith og andre kirkeledere. Mødet sluttede med, at de hellige råbte Hosianna-råbet – løftede deres hænder op over hovedet og råbte tre gange: »Hosianna, hosianna, hosianna til Gud og Lammet. Amen, amen og amen« (*History of the Church*, 2:427-428).

Du kan eventuelt få eleverne til at synge »Guds Ånd som en ild« (*Salmer og sange*, nr. 2), som blev sunget ved indvielsen af templet i Kirtland. Du kan også bede den elev eller den gruppe elever, som du gav denne opgave, om at synge den.

- Hvorfor indvier vi templer? Hvordan er templer anderledes, efter at de er blevet indviet? Hvis nogle af eleverne har deltaget i en tempelindvielse, kan du bede dem om at fortælle om nogle af deres tanker og indtryk i forbindelse med denne oplevelse.
- Hvilke åndelige tilkendegivelser fandt sted under indvielsen af templet i Kirtland? (Se *Vores arv*, s. 34-35).
- Forklar, at i indvielsesbønnen lagde profeten vægt på nogle af kirkemedlemmernes ansvar med hensyn til templer. Hvilke ansvar understregede han? (Nogle af disse er skitseret i følgende skriftsteder. Vælg nogle få skriftsteder, som eleverne kan læse og drøfte. Sammenfat svarene på tavlen).
 - a. L&P 109:7, 14. (Vi bør søge flittigt at lære ved studium og ved tro). Hvorfor er dette et vigtigt ansvar med hensyn til templer?
 - b. L&P 109:9, 17-19. (Vores indgang, udgang og hilsener skal ske i Herrens navn). Hvordan kan vi opfylde dette ansvar?
 - c. L&P 109:20-21. (Vi skal være rene for at komme ind i templet). Hvorfor er det nødvendigt, at vi er værdige, når vi kommer i templet? (Se L&P 97:15-17). Hvordan bekræfter vi vores værdighed til at komme i Herrens hus? (Ved et tempelanbefalingsinterview).
 - d. L&P 109:23. (Vi bør gå ud af templet og bringe evangeliets gode budskab til jordens ender). Hvordan kan deltagelse i tempelordinancer inspirere os til at gøre dette?
- Forklar, at i indvielsesbønnen bad profeten om mange storslåede velsignelser. Hvilke velsignelser bad han om? (Nogle af disse velsignelser er skitseret i følgende skriftsteder. Vælg nogle få skriftsteder, som eleverne kan læse og drøfte. Sammenfat svarene på tavlen).
 - a. L&P 109:15. (Herrens folk ville modtage en fylde af Helligånden). Indbyd eleverne til at fortælle, hvordan deltagelse i tempelordinancer har øget Åndens indflydelse i deres tilværelse.
 - b. L&P 109:22. (Herrens folk skulle gå ud af templet iklædt kraft og overvåget af engle). Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har følt sig iklædt kraft efter at have været i templet.
 - c. L&P 109:25-26. (Ingen våben eller ingen ondskab skulle få overhånd over Herrens folk). Hvordan beskytter deltagelse i tempelordinancer os fra ondt?
 - d. L&P 109:32-33. (Herren ville lette prøvelsernes åg fra sit folk). Hvordan har deltagelse i tempelordinancer hjulpet jer med at overvinde eller klare prøvelser?
 - e. L&P 109:36-37. (Der ville finde en udgydelse af Ånd sted, som på pinsedagen; se ApG 2:1-4). En opfyldelse af denne del af bønnen fandt sted under et præstedømmemøde samme aften som indvielsen. Templet blev fyldt med lyden af en mægtig vind, og mange af brødrene talte i tunger, profeterede og så syner (*History of the Church*, 2:428).
 - f. L&P 109:54-58. (Herren ville være nådig mod jordens nationer, formilde folkenes hjerte for at forberede dem til evangeliets budskab).

g. L&P 109:61-64, 67. (Israels spredte folkeslag ville begynde at indsamles og blive forløst). Hvordan frembringer tempeltjeneste denne velsignelse?

h. L&P 109:72-74. (Herrens kirke skal opfylde hele jorden). Hvordan kan tempeltjeneste frembringe denne velsignelse?

Præsident Howard W. Hunter, Kirkens 14. præsident, beskrev disse løfter fra indvielsesbønnen i templet i Kirtland, som »gribende og vidunderlige« (»Det store symbol på vores medlemskab«, *Stjernen*, nov. 1994, s. 5). Denne bøn, sagde han, »besvares til stadighed på os – enkeltvis, som familier og som folk – på grund af præstedømmets magt, som Herren har givet os til at bruge i hans hellige templer« (*Stjernen*, nov. 1994, s. 4).

4. Herren accepterede templet i Kirtland, og fordums profeter gengav præstedømmets nøgler.

Undervis i og drøft L&P 110. Forklar, at Herren opfyldte sit løfte om at udruste sine tjenere med kraft fra det høje, da templet i Kirtland blev færdiggjort (L&P 95:8). Denne udrustning med kraft omfattede Frelserens tilsynekomst i templet, Åndens udgydelse, mange åbenbaringer og gengivelsen af præstedømmets nøgler ved Moses, Elias og profeten Elias. Med disse hellige oplevelser og nøgler var Herrens tjenere i stand til at fremme hans værk med større kraft og myndighed.

- Hvordan beskrev profeten Joseph Smith Frelserens tilsynekomst i templet i Kirtland? (Se L&P 110:1-3). Hvad sagde Frelseren om sig selv? (Se L&P 110:4). Hvad sagde han til Joseph Smith og Oliver Cowdery om templet? (Se L&P 110:6-10).
- Hvilke præstedømmenøgler gengav Moses, Elias og profeten Elias? (Se L&P 110:11-16). Hvilke velsignelser og ansvar har vi i dag på grund af, at Moses gengav nøglerne til Israels indsamling? Fordi Elias gengav nøglerne til Abrahams evangeliums uddeling? Fordi profeten Elias gengav nøglerne til beseglingsmagten? (Følgende skema kan hjælpe i jeres drøftelse. Du kan eventuelt sammenfatte oplysningerne på tavlen).

Person	Nøgler, der blev gengivet	Velsignelser og ansvar i dag
Moses	Israels indsamling	Myndigheden til at forkynde evangeliet for at indsamle Israel (missionering).
Elias	Abrahams evangeliums	Velsignelserne ved Abrahams pagt uddeling og det ansvar, der er forbundet med denne pagt (se Abraham 2:9-11 hvor der er en gennemgang af disse velsignelser og ansvar).
Profeten Elias	Beseglingsmagten	Den magt, der gør præstedømmets ordinancer gyldige i himlen. Beseglingsmagten muliggør tempelægteskab, besegling af børn og forfædre, evige familier og tempelordinancer for de døde.

5. Tempelbygning og tempeltjeneste tager fart i vore dage.

- Vis et billede af et tempel. Hvordan tager tempelbygning fart i vore dage? (Kirken havde 19 templer i 1980 og 51 templer ved slutningen af 1997. Ved generalkonferencen i oktober 1997 bekendtgjorde præsident Gordon B. Hinckley planer om at bygge små templer. Ved aprilkonferencen i 1998 bekendtgjorde han planer om at have 100 templer ved slutningen af år 2000, hvilket medførte opførelse af lige så mange templer på 3 år, som der allerede var bygget i de første 167 år efter Kirkens organisering).
- Sammen med den øgede hastighed af tempelbygningen, har Kirkens ledere lagt fornyet vægt på deltagelse i tempeltjeneste. Læs L&P 138:53-56 sammen med eleverne. Forklar, at værdige medlemmer af Kirken i dag er blandt de »udvalgte ånder, der var holdt tilbage for at komme frem i tidernes fylde og deltage ... bygning af templet og udførelse af forordninger deri.« Hvordan kan vi hjælpe med at sætte fart i tempeltjenesten?

Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Lad os være et tempelbesøgende og tempelelskende folk. Lad os haste til templet, så ofte som tid og midler og personlige forhold tillader. Lad os ikke blot komme for vore afdøde slægtninge, men lad os også komme for at nyde de personlige velsignelser ved at tilbede i templet, for at føle den hellighed og sikkerhed, der er tilvejebragt inden for disse hellige og indviede mure. Templet er et sted med skønhed, det er et sted med åbenbaring, det er et sted med fred. Det er Herrens hus. Det er helliget Herren. Det bør være helligt for os« (*Stjernen*, nov. 1994, s. 5).

Konklusion

Motivér eleverne til bønsumt at vurdere deres liv for at finde ud af, hvordan de kan deltage i tempeltjeneste. Foreslå, at ligesom de hellige ydede ofre for at bygge templet i Kirtland, burde vi yde ofre for at hjælpe til med tempeltjenesten. Hvis I bor i nærheden af et tempel, kan du opmuntre eleverne til at komme der. Bær vidnesbyrd om, at Herren vil velsigne os, når vi deltager i dette storslåede værk.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Billeder af templer

Foreslå eleverne at have billeder af templer hængende i deres hjem. Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Hav et billede af templet i jeres hjem, så jeres børn kan se det. Lær dem om formålet med Herrens hus. Lad dem fra deres første år planlægge at tage til templet og at forblive værdige til denne velsignelse« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 7).

Formål At hjælpe eleverne med at forstå frelsesplanens store omfang og at motivere dem til at leve i overensstemmelse med deres kundskab om planen.

Forberedelse

1. Studér bønssomt skriftstederne i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du få fat i et billede, som f.eks. et fotografi fra et blad. Klip nogle få små stykker ud af billedet. Sørg for, at eleverne ikke kan se, hvad billedet forestiller ved at se på de små stykker.

**Forslag til
lektionens
udvikling**

**Fang
opmærksomheden** Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis de små stykker af billedet, som du har taget med, men vis ikke selve billedet (se »Forberedelse«, punkt 3). Fortæl eleverne, at disse små stykker er dele af et større billede. Bed dem om kort at gætte, hvad billedet forestiller. Vis derpå billedet, idet du sætter de små stykker på plads.

Påpeg, at selv om de små stykker er betydningsfulde, ville de kun have lidt betydning, hvis de ikke var en del af det større billede. Forklar, at de erfaringer, vi har, de beslutninger, vi træffer, og de sandheder, vi lærer, er som små stykker af et større billede. De har mindre betydning, hvis de ikke sættes i forbindelse med et større billede: Frelsesplanen. Kundskab om frelsesplanen kan hjælpe os med at træffe rigtige beslutninger, finde glæde i jordelivet og forberede os til evigt liv. Denne lektion handler om frelsesplanen.

**Samtale om
skriftsted og
anvendelse** Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Frelsesplanen er »en af himlens bedste gaver til menneskeheden«.

Skriv *Vor himmelske Faders plan* for på tavlen _____.

Bed eleverne om at færdiggøre denne sætning. Motivér dem til at komme i tanke om så mange svar fra skrifterne, som de kan. Skriv deres svar på tavlen. Efter et øjeblik kan du komme med de følgende svar, som de ikke har nævnt:

Frelse (Alma 24:14; 42:5; Moses 6:62)

Gengivelse (Alma 41:2)

Saliggørelse (Alma 42:8, 16)

Nåde (Alma 42:15, 31)

Forløsning (Jakobs Bog 6:8; Alma 12:25-33)

- Hvad lærer disse ord os om vor himmelske Faders plan?
- Profeten Alma henviste til vor himmelske Faders plan som »saliggørelsens store plan« (Alma 42:8). Hvordan kan frelsesplanen bringe os lykke?
- Profeten Joseph Smith lærte os: »Den store frelsesplan er et emne, som burde optage hele vor opmærksomhed og betragtes som en af himlens bedste gaver til menneskeheden« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 78). Hvad kan vi gøre for at give frelsesplanen »hele vor opmærksomhed«?

Forklar, at denne lektion er en oversigt over frelsesplanen. Den viser, hvordan evangeliets principper har med hinanden at gøre som dele af én stor plan.

2. Den førjordiske tilværelse

Forklar, at frelsesplanen kan deles op i tre dele: Den førjordiske tilværelse, jordelivet og livet efter døden.

Skriv *Førjordisk tilværelse* på tavlen. Påpeg, at en af genoprettelsens betydningsfulde velsignelser er vores øgede kundskab om vores førjordiske tilværelse. Denne kundskab hjælper os med at forstå livets formål og vores del i Guds frelsesplan. Mens eleverne drøfter følgende spørgsmål, kan du bede dem om at læse de foreslåede skriftsteder.

- Vi er Guds sønner og døtre, og vi levede i en førjordisk eksistens som hans åndelige børn (L&P 76:24; 93:29). Hvilken indflydelse har jeres kundskab om, at I er Guds børn, på jer?
- Før jorden blev skabt kaldte vor himmelske Fader et råd sammen i himlen og præsenterede frelsesplanen for alle sine åndelige børn. Nævn nogle af de elementer i planen, som vor himmelske Fader præsenterede i den førjordiske verden. (Se 2 Nephi 2:24-26; Alma 34:8-9; Abraham 3:24-25. Svarene kan omfatte Jesu Kristi forsoning, jordens skabelse, faldet, den tid på jorden, hvor vi modtager et jordisk legeme og bliver prøvet og handlefrihed eller evnen til at vælge godt eller ondt).
- Hvordan reagerede Jahve (Jehova), Faderens førstefødte på frelsesplanen? (Se Moses 4:2. For at vise, hvordan Frelseren adlød Faderens vilje, kan I eventuelt læse L&P 19:16-19 og 76:40-42. Understreg, at Jesu Kristi forsoning gør frelsesplanen mulig. Frelseren er den centrale person i Guds plan for vores frelse).
- Lucifer gjorde oprør mod frelsesplanen, idet han søgte at tilintetgøre vores handlefrihed og opnå vor himmelske Faders magt (Moses 4:1, 3; L&P 29:36). Han blev Satan, og han og hans tilhængere blev vist bort fra Faderens nærhed og nægtet jordelivet (L&P 29:36-38; 76:25-27; Moses 4:4; Abraham 3:26). Hvorfor er det vigtigt for os at kende til Satans og hans tilhængeres eksistens?
- Hvordan reagerede vi på frelsesplanen? (Se Joh 38:4-7. Forklar, at sidste dages profeter har lært os, at vers 7 i dette skriftsted henviser til den glæde, vi alle følte i vores førjordiske tilværelse, da vi accepterede frelsesplanen).

Forklar, at i den førjordiske verden udvalgte og forudordinerede vor himmelske Fader ædle ånder til at frembære hans værk på jorden (L&P 138:55-56; Abraham 3:22-23; se også *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 442).

- På hvilke måder kan vores kundskab om den førjordiske tilværelse påvirke vore daglige beslutninger? Hvordan kan vores kundskab om vores førjordiske tilværelse hjælpe os, når vi er udsat for prøvelser?

3. Jordelivet

Påpeg, at da vi accepterede vor himmelske Faders plan i vores førjordiske tilværelse, bestod vi vores »første prøvestand«. På grund af vores trofasthed fik vi mulighed for at komme til jorden, hvilket er vores »anden prøvestand« (Abraham 3:36).

Skriv *Jordelivet* på tavlen. Forklar, at vi på grund af Adams og Evas fald befinder os i en falden tilstand i jordelivet (L&P 29:40). Vi er underlagt den fysiske død og ligeledes den åndelige død eller adskillelse fra Guds nærhed (L&P 29:41-42; Alma 42:9, 14; fysisk død og åndelig død vil blive omtalt senere i denne lektion). Af sidste dages åbenbaring lærer vi, at faldet er et nødvendigt trin i vores evige fremgang. Eva talte om velsignelserne ved faldet: »Var det ikke for vor overtrædelse, ville vi aldrig have fået afkom og ville aldrig have kendt godt og ondt og glæden over vor forløsning og det evige liv, som Gud giver alle de lydige« (Moses 5:11).

Mens eleverne drøfter følgende spørgsmål, kan du bede dem om at læse de foreslåede skriftsteder.

- Hvilke formål er der med jordelivet? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte følgende punkter).
 - a. At modtage et fysisk legeme. Profeten Joseph Smith har sagt: »Vi kom her til jorden, for at vi kunne få et legeme og fremlægge det rent for Gud i det celestiale rige« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 216).
 - b. At vise vores trofasthed ved lydighed mod Guds befalinger (Abraham 3:25-26). Dette omfatter at omvende sig fra sine synder og modtage frelsens ordinancer (Alma 12:24; L&P 29:42-43; 3. trosartikel).
 - c. At leve i familier og at besegle børn til deres forældre ved hjælp af tempelordinancerne (Moses 2:28; L&P 93:40; 131:1-4; 138:48).
 Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum, erklærer at »ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for hans børns evige skæbne ... Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familiebånd at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinancer og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, juni 1996, s. 10).
- Hvordan har jeres forståelse af formålene med jordelivet haft betydning i jeres tilværelse? Hvordan påvirker jeres forståelse af disse formål de beslutninger, I træffer?
- Som en del af vores jordeliv har Satan tilladelse til at friste os (L&P 29:39). Hvorfor? (Se også L&P 29:39; se også 2 Nephi 2:11-13). Hvorfor er handlefrihed en vigtig del af frelsesplanen? (Se L&P 58:27-28; 101:78; 2 Nephi 2:25-27).

4. Livet efter døden

Understreg, at vores liv ikke er slut ved den fysiske død. Skriv *Livet efter døden* på tavlen. Mens eleverne drøfter følgende spørgsmål, kan du bede dem om at læse de foreslåede skriftsteder.

- Når vi dør, går vores ånd til åndeverdenen (se *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 372). Hvordan vil vore gerninger på jorden påvirke vores liv i åndeverdenen efter døden? (Se Alma 34:34; 40:11-14).
- Mennesker, som ikke modtager evangeliet på jorden, vil få denne mulighed i åndeverdenen (L&P 137:7-9; 138:30-34). Hvad kan vi gøre for at hjælpe dem med at modtage alle frelsesplanens velsignelser? (Se L&P 128:6-8, 15. Svarene kan omfatte, at vi kan lave slægtsforskning og udføre præstedømmets ordinancer for dem i templerne).
- Mind eleverne om, at faldet bragte den fysiske og den åndelige død ind i verden. Hvordan bliver vi udfriet fra den fysiske død? (Se Alma 11:42; L&P 88:14-16; 93:33. På grund af Jesu Kristi forsoning vil alle mennesker opstå eller blive »oprejst fra denne timelige død«. Vores ånd vil genforenes med vores legeme, og vi vil være i stand til at opnå »en fylde af glæde«). Hvordan kan vi blive udfriet fra den åndelige død? (Se også Alma 42:11-13, 15; 3. trosartikel).

Forklar, at efter vores opstandelse, vil vi vende tilbage til Guds nærhed for at blive dømt efter vore gerninger (Alma 11:43-45; L&P 76:111). Vi vil arve et sted i det celestiale rige, det terrestriale rige eller det telestiale rige, afhængig af den måde, hvorpå vi har modtaget »Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:51; se også vers 50, 79-82). Den næste lektion omfatter en drøftelse af disse tre herlighedsrige.

- På hvilke måder hjælper kundskaben om livet efter døden os i jordelivet?

Konklusion

Bed en elev om at læse følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Der er tre dele i planen. I befinder jer i den anden eller den midterste del, den, hvor I vil blive prøvet af fristelser, af prøvelser, måske af tragedie ...

Men husk dette! Vendingen: »Og de levede lykkeligt til deres dages ende«, aldrig blev skrevet i anden akt [af et skuespil]. Denne replik tilhører *tredje* akt, hvor mysterierne er løst og alt er bragt i orden ...

Indtil I har et bredt perspektiv over denne [plans] evige natur, vil I ikke kunne få meget fornuft ud af livets uretfærdigheder. Nogle bliver født med så lidt og andre med så meget. Nogle bliver født i fattigdom, med handicap, med smerte, med lidelse. Nogle oplever for tidlig død, endog uskyldige børn. Der er naturens brutale, utilgivende kræfter og brutaliteten mennesker imellem. Vi har set en masse af det for nylig.

Antag ikke, at Gud forsætlig forårsager det, som han i sine egne hensigter tillader. Når I kender planen og hensigten med det hele, vil selv disse ting tilkendegive en kærlig himmelsk Fader« (*The Play and the Plan* [satellitudsendelse, den 7. maj 1995], s. 1-2).

Understreg, at kundskab om frelsesplanen kan hjælpe os med at træffe rigtige beslutninger, finde glæde i jordelivet og forberede os til evigt liv. Udtryk dine følelser om Jesu Kristi rolle i frelsesplanen. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

**Yderligere forslag
til undervisningen**

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Råd til forældre

Læs Alma 12:32 sammen med eleverne. Før I læser, kan du forklare, at ordet *dem* i dette vers henviser til Adam og Eva.

Understreg, at Adam og Eva allerede havde kundskab om forløsningsplanen, da de modtog befalinger. Stil derpå følgende spørgsmål:

- Hvorfor er det gavnligt at have kundskab om forløsningsplanen, når vi modtager befalinger. Hvordan kan forældre følge dette undervisningsmønster med hensyn til deres børn?

Formål At hjælpe eleverne med omhyggeligt at tænke over den evige arv i de tre herlighedsrigger og opmuntre dem til at leve på en sådan måde, at de vil være i stand til at arve en celestial herlighed og bo i vor himmelske Faders nærhed sammen med deres familie.

Forberedelse 1. Studér bønssomt Lære og Pagter 76; 131; 132:19-24; 137.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Mind kort eleverne om sidste uges lektion. Sørg for, at eleverne husker de tre dele af vores evige eksistens: Den førjordiske tilværelse, jordelivet og livet efter døden.

Efter denne korte gennemgang, kan du forklare, at hvis vi ikke havde åbenbaringerne i L&P 76, 131 og 137, ville vi vide meget lidt om, hvordan vores tilstand efter opstandelsen ville være. Læs derpå følgende udtalelse af præsident Wilford Woodruff, Kirkens fjerde præsident, om det syn, der er optegnet i L&P 76:

»Jeg vil henviser til synet alene som en åbenbaring, der gav mere lys, mere sandhed og flere principper end nogen anden åbenbaring i alle andre bøger, vi nogensinde har læst. Den gør vores nuværende tilstand, hvor vi kom fra, hvorfor vi er her, og hvor vi går hen, let at forstå. Ethvert menneske kan ved hjælp af denne åbenbaring vide, hvordan hans eller hendes tilstand vil være«
(*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, s. 47-48).

Samtale om skriftsted og anvendelse Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Sørg for at der er tilstrækkelig tid i slutningen af lektionen til at have en meningsfuld samtale om det celestiale rige.

1. Herlighedsriggerne og »Jesu vidnesbyrd«

Undervis i og drøft L&P 76:11-24, 40-43, 119.

- Hvilke omstændigheder førte til det syn, som er optegnet i L&P 76? (Se L&P 76:11-19; se også overskriften til L&P 76. Bemærk, at billedet på side 114 forestiller det værelse, hvori profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon modtog dette syn).

Understreg, at hele synet vidner om Jesus Kristus og hans uendelige forsoning. Joseph Smiths beskrivelse af synet begynder og slutter med et vidnesbyrd om

Frelseren. Bed en elev om at læse L&P 76:20-24 højt og en anden om at læse L&P 76:119 højt. Du kan eventuelt også få eleverne til at læse L&P 76:40-43.

Lære og Pagter 76 viser, at vor himmelske Fader har sørget for tre herlighedsriger, hvor de fleste mennesker vil leve, efter at de er opstået: Det telestiale rige, det terrestriale rige og det celestiale rige. Vi vil hver især arve et herlighedsrige, afhængig af den måde, hvorpå vi har modtaget »Jesu vidnesbyrd« (L&P 76:51). Motivér eleverne til at huske dette, mens de drøfter denne åbenbaring.

2. Fortabelse

Undervis i og drøft L&P 76:25-39, 44-49. Begynd med at skrive *Fortabelse* på tavlen. Forklar, at ordet *fortabelse* henviser til en tilstand med tab og ødelæggelse og ikke et herlighedsrige. De, som oplever dette, kaldes »fortabelsens sønner«, fordi de følger Satan, som bliver kaldet fortabelse (L&P 76:25-26, 31-32). Sørg for at denne drøftelse er kort, således at I undgår spekulation og lader der være tilstrækkelig tid til at drøfte det celestiale rige senere i lektionen. Som med andre emner skal du kun fokusere på det, der er blevet belært om i skrifterne og af sidste dages profeter.

- Da Lucifer gjorde oprør i rådet i himlen, blev han styrtet ned på jorden (Åb 12:7-9; L&P 29:36-37; 76:25-28; Moses 4:1-3). Hvad begyndte han at gøre, da han var blevet nedstyrtet? (Se L&P 76:29; Moses 4:4). Hvad kan vi gøre for at vinde krigen mod Satan i vores liv? (Der findes nogle svar på dette spørgsmål i 1 Nephi 14:14; L&P 10:5; 27:15-18).
- Hvad har Herren åbenbaret om fortabelsens sønners lidelse? (Se L&P 76:32-34, 36-38, 44-49). Hvorfor er fortabelsens sønner fordømt til at opleve så stor lidelse? (Se L&P 76:30-31, 35. Forklaring på, hvad det vil sige at fornægte Helligånden findes i følgende citat).

Profeten Joseph Smith har sagt: »Hvad må et menneske gøre for at begå den utilgivelige synd? Han må have modtaget den Helligånd, fået himlene åbnet for sig og kende Gud, og så synde imod ham. Efter at et menneske har syndet imod den Helligånd, står der ingen omvendelse åben for ham. Han må sige, at solen ikke skinner, selv om han virkelig ser den; han må fornægte Jesu Kristus, når himlene har været åbnet for ham og må fornægte frelsesplanen, til trods for, at hans sind har været modtageligt for dens sandhed, og fra det øjeblik begynder han at blive en fjende« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 432-433).

3. Det telestiale rige

Undervis i og drøft L&P 76:81-90, 98-106, 109-112. Begynd med at skrive *Det telestiale rige* på tavlen og tegn en stjerne ved siden af det. Forklar, at det telestiale rige er det laveste af herlighedsrigerne. Herren sammenlignede dets herlighed med stjernernes herlighed (L&P 76:81, 98; se også 1 Kor 15:40-41).

- Hvem vil arve det telestiale rige? (Se L&P 76:81-83, 98-101, 103).
- Hvilke tilstande eller begrænsninger vil blive lagt på dem, der er i det telestiale rige? (Se L&P 76:84-86, 102, 104-106, 112).

Du bliver måske nødt til at forklare, at »helvede«, som står i vers 84 og 106 er åndernes fængsel, en midlertidig tilstand mellem død og opstandelse. De ånder i åndernes fængsel, som ikke accepterer evangeliet, vil til sidst opstå og arve en telestial herlighed. Bed eleverne om at læse vers 85 og 106.

4. Det terrestriale rige

Undervis i og drøft L&P 76:71-80, 91, 97. Begynd med at skrive *Det terrestriale rige* på tavlen og tegn en måne ved siden af det. Forklar, at Herren sammenlignede herligheden i det terrestriale rige med månens herlighed (L&P 76:78, 97; se også 1 Kor 15:40-41).

- Hvem vil arve det terrestriale rige? (Se L&P 76:71-75, 79. For at hjælpe eleverne med at forstå disse vers, kan du læse følgende citat).

Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum har forklaret: »De, som skal arve det terrestriale rige er: (1) de, som døde »uden loven« – de hedenske mennesker, som ikke hører evangeliet i dette liv, og som ikke ville acceptere det af hele deres hjerte, hvis de hørte det; (2) de, som hører og afviser evangeliet i dette liv og derpå accepterer det i ånderverdenen; (3) de, som er »jordens hæderlige mennesker, som er forblindet ved menneskers underfundighed«; og (4) de, som er lunkne medlemmer af den sande kirke, og som har vidnesbyrd, men ikke er sande og trofaste i alle ting« (*A New Witness for the Articles of Faith*, s. 146).

- Hvilke tilstande eller begrænsninger vil blive lagt på dem, der er i det terrestriale rige? (Se L&P 76:76-78).
- Hvordan kan vi hindre at vi bliver »forblindet ved menneskers underfundighed«? (Der findes nogle svar på dette spørgsmål i Efeserne 4:11-15; 1 Nephi 15:24; Helaman 5:12; L&P 3:78; 21:4-6; 52:14-20).

5. Det celestiale rige

Undervis i og drøft L&P 76:50-70, 92-96; 131:1-4; 132:19-24; 137. Begynd med at skrive *Det celestiale rige* på tavlen, og tegn en sol ved siden af det. Forklar, at det celestiale rige er det højeste af herlighedsrigerne. Herren sammenlignede dets herlighed med solens herlighed (L&P 76:70, 78, 96; se også 1 Kor 15:40-41).

- Hvem vil arve det celestiale rige? (Se L&P 76:50-53, 68-69. For at hjælpe eleverne med at forstå vers 53 kan du eventuelt forklare, at forjættelsens Helligånd er Helligånden, som bekræfter, at de præstedømmeordinancer, som vi har modtaget, og de pagter, vi har indgået, er acceptable for Gud. Denne godkendelse afhænger af vores trofasthed).
- Omkring fire år efter at synet i L&P 76 blev åbenbaret, modtog Joseph Smith et syn, hvori han så sin ældre bror, Alvin, i det celestiale rige (L&P 137:1-5). Alvin døde i 1823, før Kirken blev genoprettet. Hvad lærte Joseph ved at se Alvin i det celestiale rige? (Se L&P 137:7-9). Hvad lærte profeten ellers om, hvem der modtager en celestial herlighed? (Se L&P 137:10). Hvordan kan disse sandheder give os trøst?
- Hvilke velsignelser modtager vi, hvis vi arver det celestiale rige? (Se L&P 76:54-67, 94-95).
- Hvordan afgør vores vidnesbyrd om Jesus, hvilket rige vi vil arve, efter at vi dør? (Se L&P 76:31, 35 [fortabelse]; L&P 76:82, 101 [telestial]; L&P 76:79 [terrestrial]; L&P 76:51-53, 69; 121:29 [celestial].) Hvad vil det sige at være »tapre i Kristi vidnesbyrd«? (L&P 76:79).

Ud over at drøfte elevernes svar, kan du eventuelt læse følgende udtalelse af ældste Bruce R. McConkie:

»Hvad vil det sige at være tapper i Kristi vidnesbyrd?

Det er at være modig og frimodig, at bruge hele vores styrke, energi og alle vore evner i krigsførslen mod verden, at kæmpe troens gode kamp ... Tapperhedens storslåede hjørnesten i retfærdighedens sag er lydighed mod hele evangeliets hele lov.

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at ›kom[me] til Kristus og bliv[e] fuldkommen i ham‹, det er at fornægte os selv ›alt, hvad der er ugudeligt‹ og ›elske Gud‹ af hele vores ›magt, sind og styrke‹ (Moroni 10:32).

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at tro på Kristus og hans evangelium med urokkelig overbevisning. Det er at kende sandheden og guddommeligheden af Herrens værk på jorden.

Men det er ikke alt. Det er mere end at tro og at vide. Vi skal være ordets gørere og ikke blot dets hørere. Det er mere end tale; det er ikke blot at bekende med munden, at Frelseren er Guds Søn. Det er lydighed og konformitet og personlig retskaffenhed ...

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at ›stræbe fremad med standhaftighed i Kristus og have et fuldkommen klart håb og kærlighed til Gud og alle mennesker‹. Det er at ›holde ud indtil enden‹ (2 Nephi 31:20). Det er at efterleve vores religion, at gøre det, vi forkynder, at holde befalingerne. Det er tilkendegivelsen af ›ægte gudsdyrkelse‹ i menneskets tilværelse; det er at besøge ›faderløse og enker i deres nød‹ og holde os selv ›uplettet af verden‹ (Jakobs Brev 1:27).

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at tøjle vore lidenskaber, kontrollere vore lyster og hæve os over det kødelige og onde. Det er at overvinde verden, som han, der er vores forbillede, og som selv var den tapreste af vor Faders børn, gjorde. Det er at være moralsk ren, at betale vores tiende og offerydelser, at ære sabbatsdagen, at bede med et fast forsæt i hjertet, at lægge alt på alteret, hvis vi bliver bedt om at gøre det.

At være tapper i Jesu vidnesbyrd er at stå på Herrens side i alle sager. Det er at stemme, som han ville have stemt. Det er at tænke det, han tænker, at tro det, han tror, at sige det, han ville have sagt, og gøre det, han ville have gjort i samme situation. Det er at have Kristi sind og være ét med ham, som han er ét med sin Fader« (se *Den danske Stjerne*, maj 1975, s. 39).

- Elleve år efter at synet i L&P 76 blev åbenbaret, belærte profeten Joseph om, at der er tre grader i det celestiale rige (L&P 131:1). Hvem vil blive ophøjet i den højeste grad i det celestiale rige? (Se L&P 131:1-3, 132:19).
- Hvilke velsignelser er kun tilgængelige for dem, som bliver ophøjet i den højeste grad i det celestiale rige? (Se L&P 131:4; 132:19-20. Måske bliver du nødt til at forklare, at ordene »afkom« og »en fortsættelse af slægten fra evighed til evighed«, betyder, at de, som forbliver i pagten og bliver ophøjet i den højeste grad i det celestiale rige, vil få åndelige børn i evighederne).
- Præsident Joseph Fielding Smith fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Afsnit 76 i Lære og Pagter ... bør af alle Kirkens medlemmer behandles som en kostelig arv.

Det bør styrke deres tro og for dem være en tilskyndelse til at søge den ophøjelse, der loves alle, som er retfærdige og sande« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 1:279). Hvordan kan denne åbenbaring styrke vores tro og inspirere os til at søge ophøjelse? Hvordan kan vi overvinde den modløshed, vi kan føle, når vi stræber efter en celestial herlighed?

Konklusion

Understreg, at de store velsignelser, som man får ved ophøjelse i det celestiale rige, er tilgængelig for alle. Vi kan hver især blive gjort fuldkomne i Jesus Kristus og blive ophøjet sammen med vores familie i den højeste grad i det celestiale rige. Åbenbaringen i L&P 76 bør anspore os til at holde befalingerne og modtage frelsens ordinancer, så vi kan modtage disse store velsignelser.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Del klassen op i fire grupper. Giv hver gruppe ét af følgende skriftsteder. Giv gruppen tid til at læse og drøfte skriftstedet. På passende tidspunkter i løbet af lektionen, kan du bede grupperne om at fortælle, hvad de har lært af deres tildelte skriftsteder.

L&P 76:25-49 (fortabelse)

L&P 76:81-86, 88-90, 98-112
(telestial herlighed)

L&P 76:71-80, 87, 91, 97
(terrestrial herlighed)

L&P 76:50-70, 92-96 (celestial herlighed)

John Johnsons hjem. Mens profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon befandt sig i dette hjem og arbejdede på oversættelsen af Bibelen, modtog de denne åbenbaring, som nu står i L&P 76, sammen med andre åbenbaringer.

Formål	At hjælpe eleverne med at forstå og kende tegnene på det andet komme og forberede sig til »Herrens store dag« (L&P 45:39).
Forberedelse	<ol style="list-style-type: none">1. Studér bønssomt Lære og Pagter 29:9-29; 34:5-12; 45:16-75; 88:86-99; 101:22-34; 133 og andre skriftsteder i denne lektion.2. Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevens Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.3. Hvis billedet, Det andet komme, er til rådighed (62562; Evangelisk kunst – 238), kan du planlægge at bruge det i løbet af lektionen.4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du gøre følgende forberedelser:<ol style="list-style-type: none">a. Forbered dig på at bruge følgende billeder foruden det ovenfor nævnte billede: Jesu fødsel (62116; Evangelisk kunst – 200); Jesus beder i Getsemane have (62175; Evangelisk kunst – 227) og Korsfæstelsen (62505; Evangelisk kunst – 230).b. Forbered dig på at få eleverne til at synge »Jesus vil i herlighed« (<i>Salmer og sange</i>, nr. 118). Du kan også bede en elev eller en gruppe elever om at forberede sig på at synge den. <p><i>Bemærkning til læreren:</i> Mens du underviser i denne lektion, skal du fokusere på Herrens åbenbarede ord i Lære og Pagter. Drøft ikke spekulative emner, som f.eks. tiden for det andet komme.</p>

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Vis billederne af Jesu fødsel, forsoning og andet komme (se »Forberedelse«, punkt 3 og 4a).</p> <p>Bed eleverne om at synge »Jesus vil i herlighed«, eller bed den elev eller gruppe elever, som fik opgaven, om at synge den. Bed eleverne om at være opmærksomme på forholdet mellem ordene i salmen og de billeder, du har sat op.</p> <p>Efter salmen, kan du forklare, at Jesu Kristi fødsel og hans andet komme er to af de herligste begivenheder i verdens historie. Da Frelseren første gang kom til jorden, kom han under ydmyge omstændigheder og blev ikke i almindelighed anerkendt som Messias. Men når han kommer anden gang, vil han komme i magt og stor herlighed. Denne lektion handler om Frelserens andet komme og hans tusindårige regering på jorden.</p>
---------------------	--

Denne lektion indeholder mere materiale, end det er muligt at nå at benytte i én undervisningsperiode. Udvælg bønsondt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov.

1. Frelseren vil vende tilbage til jorden i magt og stor herlighed.

Forklar, at vi har det privilegium at leve i tidernes fyldes uddeling, hvor sidste dages åbenbaring lærer os storslåede sandheder om det andet komme, de begivenheder, der går forud, og de tusind år med fred, som vil begynde, når Frelseren kommer igen. Lære og Pagter giver os et væld af oplysninger om disse betydningsfulde emner.

Ligesom alle profetier vedrørende Frelserens fødsel blev opfyldt, så vil alle profetier vedrørende hans andet komme også blive opfyldt. Vælg nogle af følgende profetier, som du kan læse sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om Frelserens andet komme? Sammenfat oplysningerne på tavlen. Du kan eventuelt dele klassen op i små grupper og give hver gruppe til opgave at studere og rapportere om tildelte skriftsteder. Du kunne eventuelt også bede nogle enkeltpersoner om at studere og rapportere om skriftstederne.

- a. L&P 29:9-11; 45:44. (Kristus vil komme til jorden i magt og herlighed. De hovmodige og de ugudelige vil blive opbrændt, og der vil ikke være ugudelighed på jorden).
- b. L&P 34:7, 12; 43:17; 110:16. (Det andet komme er nær).
- c. L&P 34:8, 11; 63:34. (Alle nationer vil skælve, når Frelseren kommer. Hvis vi er trofaste, vil hans magt og indflydelse være med os, indtil han kommer).
- d. L&P 45:45-54; 88:96-99. (De hellige, som er døde, vil opstå og komme frem for at møde Frelseren. De hellige, som er i live på jorden, vil samles for at møde ham. Han vil komme til Oliebjerget, og det vil dele sig. Jøderne vil anerkende deres Frelser og græde, fordi de forfulgte ham. Så vil de, som modtog evangeliet i åndernes fængsel, opstå).
- e. L&P 49:6. (Frelseren vil lægge alle sin fjender under sine fødder).
- f. L&P 49:7. (Ingen, ikke engang englenerne, kender den time eller den dag, hvor Frelseren vil komme).
- g. L&P 133:46-53. (Frelseren vil komme i rødt klædebon. Hans komme vil være hævnens tid over for de ugudelige og forløsningens tid for de retfærdige).

2. Tusindårsriget vil være en tid med glæde og fred.

Frelserens andet komme vil indvarsle den tusindårige periode, som kaldes Tusindårsriget. Den tiende trosartikel erklærer, at på dette tidspunkt vil »Kristus personligt ... regere på jorden«, og »jorden vil blive fornyet og få sin paradisiske herlighed«. Lære og Pagter 101 beskriver den skønhed og den glæde, vi kan se frem til i Tusindårsriget.

- Hvordan vil livet på jorden i tusindårsriget være?

For at besvare dette spørgsmål, kan du vælge nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om Tusindårsriget? Sammenfat oplysningerne på tavlen. Du kan eventuelt dele klassen op i små grupper og give hver gruppe til opgave at studere og

rapportere om tildelte skriftsteder. Du kunne eventuelt også bede nogle enkeltpersoner om at studere og rapportere om skriftstederne.

- a. L&P 101:23. (Alle vil være i stand til at se Frelseren).
 - b. L&P 101:24. (Alle de ugudelige vil blive fortæret).
 - c. L&P 101:25. (Jorden vil blive ny).
 - d. L&P 101:26. (Mennesker og dyr vil leve i fred).
 - e. L&P 101:27. (Folk vil få det, som de har et retfærdigt ønske om).
 - f. L&P 101:28; se også L&P 45:55; 88:110. (Satan vil blive bundet og vil ikke have magt til at friste nogen).
 - g. L&P 101:29. (Der vil ikke være sorg eller død).
 - h. L&P 101:30-31. (Folk vil blive gamle, derpå forvandles pludselig fra dødelig til udødelig).
 - i. L&P 101:32-34. (Herren vil åbenbare alt om jorden og himlen, deriblandt hvordan jorden blev skabt, og hvad den skal blive til).
 - j. L&P 45:58. (Børn vil vokse op uden synd).
 - k. L&P 45:59; 133:25. (Herren vil være kongen og lovgiveren for hele jorden).
- Hvordan kan denne kundskab om Tusindårsriget være en velsignelse for os nu? Hvordan hjælper det jer at vide, at retfærdigheden til sidst vil sejre over ugudeligheden?

3. Vi skal forberede os til det andet komme.

Herren har gentagne gange understreget, at vi skal forberede os til hans komme (L&P 133:4, 10-11). Nogle mennesker føler måske, at de aldrig kan gøre nok eller være gode nok til at forberede sig tilstrækkeligt. De bliver mismodige og føler, at en sådan forberedelse er umulig. Herren har imidlertid givet råd i Lære og Pagter for at lære os, at vi kan forberede os til denne betydningsfulde begivenhed som en del af vores daglige liv.

- Hvad kan vi gøre lige nu for at forberede os til det andet komme? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar).

Vær opmærksom på tegnene på Frelserens komme?

Forklar, at i Lære og Pagter åbenbarer Herren mange af de tegn, som vil gå forud for hans andet komme og opmuntrer os til at være årvågne (se L&P 61:38).

- Hvorfor er det betydningsfuldt for os at kende til de tegn, som går forud for Frelserens andet komme? Læs L&P 45:36-39 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære af denne lignelse om, hvorfor disse tegn er givet til os?
- Hvilke tegn er blevet profeteret som kommende før Frelserens andet komme?

For at besvare dette spørgsmål, kan du vælge nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Find de tegn, som bliver nævnt i hvert skriftsted. Sammenfat dem på tavlen under overskrifterne *Positive tegn* og *Negative tegn*. Du kan eventuelt dele klassen op i små grupper og giver hver gruppe til opgave at studere og rapportere om tildelte skriftsteder. Du kunne eventuelt også bede nogle enkeltpersoner om at studere og rapportere om skriftstederne.

Positive tegn

- a. L&P 45:9; 133:57-58. (Evangeliets fylde vil blive gengivet).
- b. L&P 45:66-71. (Det ny Jerusalem vil blive bygget. Det vil være et sted med fred og sikkerhed for de retfærdige i de sidste dage).
- c. L&P 65:2-6. (Guds rige vil blive grundlagt på jorden).
- d. L&P 110:11-16. (Præstedømmets nøgler vil blive gengivet).
- e. L&P 133:8-9, 36-39. (Evangeliet vil blive forkyndt over hele verden).

Negative tegn

- a. L&P 29:15; 88:91. (Der vil være megen gråd, fortvivelse og frygt. Menneskers hjerte skal forsmægte).
- b. L&P 29:16; 45:31; 112:24. (Der vil være hungersnød, svøber, sygdom og ødelæggelse).
- c. L&P 34:9; 45:40-42; 88:87. (Der vil være tegn og undere på himlen og på jorden).
- d. L&P 45:26; 63:33. (Der vil være krige og rygter om krige, og hele jorden vil være i bevægelse).
- e. L&P 45:27. (Kærligheden blandt mennesker vil blive kold, og lovløsheden mangfoldig).
- f. L&P 45:33; 88:89-90. (Der vil være jordskælv, storme og store bølger på havet. Menneskene vil forhærde deres hjerte mod Gud og kæmpe mod hinanden).

Påpeg, at nogle af disse profetier allerede er blevet opfyldt, nogle er ved at blive opfyldt, og nogle venter stadig på opfyldelse.

- Herren rådede os til ikke at være bedrøvede under de sidste dages virvar (se L&P 45:35). Hvordan kan vi opretholde håbet og undgå følelser af sorg, når vi er omgivet af ugudelighed og virvar i de sidste dage? (Se L&P 38:30).

Stå på hellige steder

Ud over at råde os til at være opmærksomme på tegnene for det andet komme, råder Herren os også til at forberede os ved at være retskafne. Vælg nogle af følgende skriftsteder, som du kan læse sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om at forberede os til Frelserens andet komme? Sammenfat oplysningerne på tavlen.

- a. L&P 27:15; 33:17. (Vær trofaste i retfærdighed).
- b. L&P 34:6; 39:19-20; 43:20-23. (Råb omvendelse og omvend jer). Hvorfor er omvendelse vigtig i forbindelse med forberedelsen til det andet komme?
- c. L&P 45:32; 87:8; 101:22-23. (Stå på hellige steder). Hvad vil det sige at »stå på hellige steder«? Nævn nogle af disse hellige steder. (De kan omfatte vore templer, vore kirkebygninger, vore hjem og Zions stave). Hvad kan vi gøre for at holde os selv værdige og hellige, selv når vi befinder os i verdslige omgivelser?
- d. L&P 45:56-57. (Hav Helligånden som vejleder).

Præsident Gordon B. Hinckley lærte os: »Hvordan forbereder I jer til det andet komme? I skal ikke bekymre jer om det. I skal blot leve et liv, så hvis det andet komme var i morgen, ville I være parate. Ingen ved, hvornår det sker ... Vores ansvar er at forberede os, at leve værdigt til at være sammen med Frelseren, at opføre os på en sådan måde, at vi ikke vil være forlegne, hvis han kom blandt os. Det er denne tidsalders udfordring« (*Church News*, 2. jan. 1999, s. 2).

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum gav os følgende råd:

»Engang imellem tænker teenagere også: »Hvad nytter det? Verden vil snart blive blæst i stumper og stykker, og så er det hele forbi.« Den følelse kommer af frygt, ikke af tro. Ingen kender timen eller dagen (se L&P 49:7), men enden kan ikke komme, før alle Herrens planer er fuldført. Alt, hvad jeg har lært af åbenbaringerne og af livet, overbeviser mig om, at der er så god tid, at I må forberede jer grundigt på et langt liv.

En dag vil I selv arbejde med jeres egne teenagebørn. Det fortjener I. Senere vil I forkæle jeres børnebørn, og de vil med tiden forkæle deres. Hvis enden skulle komme før for nogen, så er det blot endnu en grund til at gøre det rette« (*Stjernen*, juli 1989, s. 52).

Konklusion

Påpeg, at Herren har åbenbaret flere oplysninger om det andet komme og Tusindårsriget til os, end til nogen anden gruppe i verdenshistorien. Med disse oplysninger kan vi være forberedt og standhaftige i retfærdighed, efterhånden som hans profetier bliver opfyldt omkring os. Vi bør se fremad med glæde til det tidspunkt, hvor Frelseren vil vende tilbage og indvarsle den tusindårige regeringsperiode med fred og retfærdighed.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til det foreslåede lektionsforløb. Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som en del af lektionen.

1. Lignelsen om hveden og ugræsset

Lære og Pagter 86 giver yderligere indsigt med hensyn til det andet komme. Dette afsnit indeholder en åbenbaring, som Joseph Smith modtog for at tydeliggøre nogle af betydningerne af lignelsen om hveden og ugræsset. Frelseren fortalte os denne lignelse under sin jordiske tjenestegerning (Matt 13:24-30).

- Gennemgå lignelsen i L&P 86 sammen med eleverne. Hvad symboliserer elementerne i denne lignelse?

Herrens tjenere er sædemændene, som sår den gode sæd, og Satan og hans tilhængere er dem, som sår ugræsset. Den gode sæd symboliserer Jesu tilhængere, og ugræsset symboliserer dem, som ligger under for det onde. Hveden og ugræsset får lov at vokse op sammen, indtil verdens ende. På det tidspunkt vil de retfærdige være indsamlet fra de ugudelige, og de ugudelige vil blive brændt.

- Hvad lærer denne lignelse os om de begivenheder, der er forbundet med det andet komme?

2. Citat af præsident Kimball

Du kan eventuelt læse følgende af præsident Spencer W. Kimball:

»I vores tilværelse bliver forberedelsens olie samlet dråbe efter dråbe ved retskaffen levevis. Tilstedeværelse ved nadvermøder føjer olie til vore lamper, dråbe efter dråbe i løbet af årene. Faste, familiebøn, hjemmeundervisning, kontrol af de legemlige lyster, forkyndelse af evangeliet, studium af skrifterne – hver handling i hengivenhed og lydighed er en dråbe, der bliver føjet til vores lager. Gode gerninger, betaling af offerydelser og tiende, kyske tanker og handlinger, ægteskab i pagten for evigt – disse bidrager også betydningsfuldt til den olie, hvormed vi kan påfylde vore brugte lamper ved midnatstid« (*Faith Precedes the Miracle*, s. 256).

Formål At opmuntre eleverne til at adlyde rådet i visdomsordet såvel som Herrens andre råd om fysisk sundhed.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 89 (visdomsordet).
 - b. Lære og Pagter 49:19-21; 59:15-21; 88:124 (supplerende skriftsteder).
 - c. *Vores arv*, s. 25-26.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte den historiske baggrund for visdomsordet (*Vores arv*, s. 25-26).
4. Du kan eventuelt medbringe billeder af sund mad til brug i det tredje afsnit af lektionen.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Læs følgende historie, som er fortalt af præsident Gordon B. Hinckley:

Jeg husker en biskop, som fortalte mig om en kvinde, der var kommet for at få en tempelanbefaling. Da hun blev spurgt, om hun overholdt visdomsordet, sagde hun, at hun af og til drak en kop kaffe. Hun sagde: »Men biskop, du vil da ikke lade det forhindre mig i at besøge templet, vil du?« hvortil han svarede: »Søster, du vil da helt sikkert ikke lade en kop kaffe stå mellem dig og Herrens hus« (*Stjernen*, juli 1990, s. 46).

Forklar, at visdomsordet er en enkel, ligefrem lov. Mange mennesker kender til de fysiske farer ved ikke at adlyde denne lov. Det er vigtigt at huske disse konsekvenser, men det er også vigtigt at huske de fysiske og åndelige velsignelser, vi vil modtage, når vi adlyder visdomsordet. Denne lektion handler om disse store løfter.

Samtale om skriftsted og anvendelse Udvælg bønsonst det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Hvorfor blev visdomsordet åbenbaret?

Forklar, at vor himmelske Fader har givet os et legeme med en guddommelig hensigt. Det er en nødvendig del af hans plan for vores evige fremgang. På grund af dets betydning, har vor himmelske Fader givet os den forvaltning at passe på det. I vores uddeling, ligesom i gamle tider, har han åbenbaret principper for godt helbred for at hjælpe os med at holde vores legeme rent. Vores lydighed over for disse principper er en tilkendegivelse af vores kærlighed til ham og et udtryk for vores taknemmelighed.

Bed den elev, som fik opgaven, om at sammenfatte den historiske baggrund for visdomsordet fra *Vores arv*, s. 25-26. Du kan eventuelt vise billedet af Newel K. Whitneys forretning på side 128 i dette hæfte. Profeten Joseph Smith modtog visdomsordet i denne forretning.

- Læs 1 Korinther 3:16-17 og 6:19-20 sammen med eleverne. Hvorfor er det ifølge disse vers, vigtigt at vi passer på vores legeme? (Forklar, at vores legeme er et tempel, og det er helligt for Herren. Vi skal holde det rent, fordi det er et sted, hvor vores ånd, som er Guds afkom, bor. Når vi respekterer vores legeme som Guds tempel, viser vi vores vidnesbyrd om, at vi er Guds børn. Det holder også vores legeme rent, så det kan være et sted, hvor Helligånden kan bo. Understreg, at den udstrækning hvori vi passer på vores fysiske legeme, påvirker os åndeligt).
- Læs L&P 89:4 sammen med eleverne. Hvad lærer dette vers os om Herrens hensigt med at give visdomsordet? Hvilke eksempler findes der på »onde hensigter ... i rænkefulde menneskers hjerter« med hensyn til de skadelige ting, der nævnes i visdomsordet? (Eksemplerne kan omfatte fordrejede oplysninger i reklamer og underholdning, som bruger disse ting i forbindelse med lykke og succes).
- Hvorledes er visdomsordet en tilkendegivelse af Guds kærlighed til os? Hvordan er det en tilkendegivelse af Joseph Smiths kaldelse som profet og seer? (Forklar, at Herren åbenbarede visdomsordet til profeten Joseph Smith længe før rigtigheden af dets principper var helt dokumenterede i videnskabelige undersøgelser. Denne åbenbaring kom vore dages epidemi med stofmisbrug i forkøbet). Den advarer og beskytter os mod specifikke problemer i vore dage).

2. Herrens råd med hensyn til det, der ikke er godt for legemet.

Bemærkning til læreren: Mens du underviser i andet og tredje afsnit i denne lektion, skal du fokusere på de grundlæggende sundhedsprincipper, der er åbenbaret af Herren. Undgå at drøfte griller med hensyn til sundhed, særlige diæter og andre former for mad og drikke. Læg vægt på, at Herren ikke har angivet alt det, vi bør eller ikke bør spise eller drikke. »En sådan åbenbaring er unødvendig, sagde præsident Joseph Fielding Smith. Visdomsordet er en grundlæggende lov. Den påpeger måden og giver os rigelige instruktioner med hensyn til både mad og drikke ... Hvis vi med hjælp fra Herrens Ånd oprigtigt følger det, som er skrevet ... vil vi vide, hvad der er godt, og hvad der er dårligt for legemet« (»Your Question: The Word of Wisdom«, *Improvement Era*, feb. 1956, s. 78-79).

Skriv *Ikke godt for legemet* samt følgende skriftstedshenvisninger på tavlen. Læs hver skriftstedshenvisning sammen med eleverne. Skriv derefter de ting, der beskrives.

- a. L&P 89:5-7. (Vin eller stærk drik).
- b. L&P 89:8. (Tobak)
- c. L&P 89:9. (Hede drikke, defineret som te og kaffe).

Forklar, at foruden disse ting, bør vi ikke -

- a. indtage noget, der indeholder ulovlige stoffer.
- b. bruge andre vanedannende stoffer, medmindre det foregår under en kompetent læges opsyn.
- c. misbruge receptpligtig medicin eller anden medicin.

- Hvilke konsekvenser kan der være ved at bruge disse skadelige stoffer? (Drøft fysiske og åndelige konsekvenser. Følgende afsnit om alkohol og tobak er eksempler herpå. Hvis du underviser unge, kan du eventuelt henvise til pjecen *Til styrke for de unge*, s. 36-37 [34285 110]).

Det Første Præsidentskab erklærede: »Mænd, som har været beruset af stærke drikke, har mistet deres fornuft; deres råd er blevet tilintetgjort; deres dømmekraft og visioner er borte ... Drikkeri har medført mere smerte og elendighed, knust flere hjerter, ødelagt flere hjem, begået flere forbrydelser, fyldt flere kister end alle de krige, verden har lidt« (i Conference Report, okt. 1942, s. 8).

Hvert år forårsager brug af tobak næsten 2,5 millioner for tidlige dødsfald over hele verden. Brug af tobak skader også millioner af uskyldige ofre. Gravide mødre, som ryger, videregiver for eksempel giftige kemikalier, der påvirker fostrets udvikling, til ca. 3 millioner spædbørn hvert år. Disse spædbørn har lavere fødselsvægt og større risiko for langsommere neurologisk og intellektuel udvikling og for at dø for tidligt. Andre uskyldige ofre omfatter ikke-rygere, som regelmæssigt er udsat for passiv rygning. Disse personer har meget hyppigere tilfælde af luftvejssygdomme og har tre gange større sandsynlighed for at dø af lungekræft end dem, som ikke er passive rygere. Røgfri tobak er lige så afhængighedsskabende som cigaretter, og brugere af røgfri tobak har tilfælde af kræft op til 50 gange så ofte som dem, som ikke nyder tobak (se James O. Mason, »I Have a Question«, *Ensign*, sep. 1986, s. 59-61).

- Brug af stoffer, der er forbudt ifølge visdomsordet, stiger i mange dele af verden, især blandt unge. Hvordan lokker reklamer folk til at bruge disse stoffer? (Drøft sådanne reklamers falske budskaber). Hvordan lokker kammerater og andre mennesker folk til at bruge disse stoffer? (Du kan eventuelt drøfte, hvordan man modstår henvendelser, som f.eks.: »En lille smule skader ikke«, »En enkelt gang skader ikke«, »Alle andre gør det« og »Ingen får det at vide«). På hvilke andre måder bliver folk fristet til at bruge disse stoffer?
- Hvordan kan tilsyneladende små overtrædelser af visdomsordet være skadelige?
- Hvordan kan vi styrke os selv imod fristelser til at bruge skadelige stoffer? (Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har modstået fristelser til at overtræde visdomsordet). Hvordan kan unge hjælpe hinanden med at adlyde visdomsordet?
- Hvordan kan forældre på effektiv vis undervise deres børn i visdomsordet og hjælpe dem med at adlyde det? (Se *Familieaften, ide- og håndbog* [31106 110], s. 228-231).

- De skadelige stoffer, der er forbudt ifølge visdomsordet forårsager afhængighed. Hvorfor er afhængighed af disse stoffer farlig? Hvordan kan man overvinde afhængighed af narkotika og andre skadelige stoffer?

Læg vægt på, at der er håb for folk, som kæmper med afhængighed. At overvinde afhængighed kræver sædvanligvis et stort personlig ønske og disciplin samt omvendelse og hjælp fra Herren. Familie, venner og kirkeledere kan også hjælpe, og i nogle tilfælde kan professionel hjælp være nødvendig. Bed eleverne om at fortælle om eksempler på, hvordan folk har overvundet afhængighed af skadelige stoffer.

3. Herrens råd med hensyn til det, der er godt for legemet.

Skriv *Godt for legemet* samt følgende skriftstedshenvisninger på tavlen. Læs hver skriftstedshenvisning sammen med eleverne. Sammenfat det derpå ved siden af henvisningen. Hvis du medbragte billeder af sund mad, kan du vise det nu (se »Forberedelse«, punkt 4).

- L&P 89:10. (Sunde urter – nærende grøntsager og planter).
 - L&P 89:11. (Frukt).
 - L&P 89:12; se også L&P 49:19. (Kød af dyr og fugle).
 - L&P 89:14-17. (Korn).
 - L&P 88:124. (Gå tidligt i seng og stå tidligt op – få tilstrækkelig med søvn).
- Hvad vil det sige at nyde mad med »forstand«? (L&P 89:11; se også L&P 59:18-20; svarene kan omfatte, at vi bør spise mad, som nærer vores legeme og bruge tilbageholdenhed med hensyn til den type og den mængde af mad, vi spiser). Hvad vil det sige at nyde mad med »med taksigelse«? (L&P 89:11). Hvordan kan vi vise Herren vores taknemmelighed for den mad han giver os?
 - Hvilke retningslinier har Herren givet os vedrørende forbrug af kød? (Se L&P 89:12; se også L&P 49:19, 21). Hvilke retningslinier har Herren givet os vedrørende forbrug af korn? (Se L&P 89:14, 16).
 - Hvilke råd har Herren givet os vedrørende søvn? (Se L&P 88:124). Hvordan påvirker det os fysisk og åndeligt, når vi får tilstrækkelig søvn?

Præsident Brigham Young har sagt: »I stedet for at udføre to dages arbejde på én dag, dikterer visdommen [de hellige], at hvis de ønsker et langt liv og godt helbred, må de, efter tilstrækkelig anstrengelse lade legemet hvile, før det bliver fuldkommen udkørt. Når man er udkørt, siger nogle, at de har brug for stimulanser ... Men i stedet for disse former for stimuli bør de genvinde deres kræfter ved at hvile sig« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, s. 187).

4. De lovede velsignelser i forbindelse med overholdelse af visdomsordet

Herren åbenbarede visdomsordet som »som et princip med en forjættelse« (L&P 89:3). Skriv *Lovede velsignelser* samt følgende skriftstedshenvisninger på tavlen. Læs hver skriftstedshenvisning sammen med eleverne. Skriv derefter hvert løfte ved siden af henvisningen.

- L&P 89:18. (Fysisk sundhed).
- L&P 89:19. (Visdom og store skatte af kundskab).

c. L&P 89:20. (Evnen til at løbe og ikke blive træt og gå og ikke blive mat).

d. L&P 89:21. (Beskyttelse mod dødens engel).

- Hvordan er I blevet velsignet, når I har adlydt visdomsordet? (Bed eleverne om at fortælle om fysiske og åndelige velsignelser, de har modtaget).

Du kan eventuelt påpege, at de, som adlyder visdomsordet, i almindelighed lever længere og har en bedre livskvalitet, end hvis de ikke adlød det. Nogle mennesker har dog alvorlige sygdomme eller handicap, selv om de adlyder visdomsordet. Forklar, at disse mennesker kan modtage de åndelige velsignelser ved at adlyde visdomsordet, selv om deres fysiske problemer fortsætter. Desuden gælder Herrens velsignelser evigheden, og de, som ikke modtager alle de lovede velsignelser i dette liv, vil modtage dem herefter.

- Hvilke eksempler findes der på, hvordan overholdelse af visdomsordet hjælper os med at »finde visdom og store skatte af kundskab, ja, endog skjulte skatte«? (L&P 89:19). (Drøft, hvordan overholdelse af visdomsordet øger en persons mentale kapacitet. Drøft ligeledes, hvordan det hjælper et menneske med at modtage åndelige skatte af kundskab, som f.eks. et vidnesbyrd, kundskab om guddommelige sandheder, personlig åbenbaring, en patriarkalsk velsignelse samt tempelordinancer og -pagter).

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Jeg har ... lært, at et grundlæggende formål med visdomsordet har med åbenbaring at gøre ... Hvis et menneske, som er påvirket af narkotika eller alkohol, næppe kan lytte til normal samtale, hvordan kan det da reagere på åndelige tilkendegivelser, som berører de mest fintmærkende følelser? Hvor værdifuldt visdomsordet end er som sundhedslov, kan dets værdi for jer være større i åndeligt henseende end i fysisk« (se *Den danske Stjerne*, maj 1980, s. 32).

- Hvordan kan Herrens løfte i L&P 89:20 gælde os fysisk? Hvordan kan det gælde os mentalt og følelsesmæssigt? (Svarene kan omfatte, at vi får øget mental og følelsesmæssig styrke, selvkontrol og uafhængighed). Hvordan kan dette løfte gælde os åndeligt? (Se Hebr 12:1-3. Svarene kan omfatte, at vi får øget styrke til at modstå fristelser og til at »holde ud i det løb«, der fører os til evigt liv).
- Hvordan kan Herrens løfte i L&P 89:21 gælde os?

Forklar, at i gamle dage, lige før Israels folks udvandring fra Egypten, gik dødens engel forbi israelitternes førstefødte sønner, fordi folket adlød profeten Moses og kom lammets blod på deres dørstolper (2 Mos 12). På lignende måde vil dødens engel, når vi »vandrer i lydighed mod disse bud«, deriblandt visdomsordet, gå forbi os, hvilket vil sige, at vi vil blive frelst fra den åndelige død og velsignet med evigt liv på grund af Jesu Kristi forsonende blod. (Se Boyd K. Packer i *Stjernen*, jul. 1996, s. 17).

Konklusion

Understreg, at Herren har givet os visdomsordet, fordi han elsker os og er bekymret for vores fysiske og åndelige velfærd. Forklar, at visdomsordet er mere end en regel for fysisk sundhed, det er også en nøgle til store åndelige velsignelser. Foreslå, at eleverne vurderer om de behandler deres legeme så godt, som de kan, i overensstemmelse med Herrens råd vedrørende sundhed. Bær vidnesbyrd om, at når vi følger dette råd, vil Herren opfylde sine løfter med hensyn til at velsigne os fysisk og åndeligt.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Overholdelse af visdomsordet ville løse verdens økonomiske problemer

- Præsident Heber J. Grant, Kirkens syvende præsident, lærte os, at »visdomsordet ... ville løse ethvert lands økonomiske problemer, hvis det blev overholdt af alle mennesker i verden« (i Conference Report, apr. 1936, s. 48). Hvorfor tror I, at det kunne været tilfældet?

Tænk over den mængde jord, penge og andre ressourcer, som bruges til at producere skadelige stoffer, reklamere for dem, købe dem og behandle konsekvenserne af brugen af dem. Prisen for behandling og tabt arbejdsfortjeneste som resultat af tobaksbrug var f.eks. i Amerika i 1985 omkring 65 milliarder dollars. Prisen for produktionen og brugen af alkohol er også meget høj. Tænk over den mulige økonomiske indvirkning, hvis man brugte disse ressourcer til gavnlige formål i stedet for ødelæggende.

2. Overholdelse af visdomsordet er forbundet med yderligere fordele

Samfundsvidenskaben har fundet ud af, at kirkemedlemmer, som efterlever evangeliet, deriblandt Visdomsordet, med større sandsynlighed vil være lykkeligere i deres ægteskab og tilfreds med deres familieliv. De vil med mindre sandsynlighed være involveret i sex før eller uden for ægteskabet, få depressioner og være involveret i kriminel, afvigende eller asocial adfærd.

3. Overholdelse af visdomsordet hjælper en missionær til at undervise med myndighed

Overholdelse af visdomsordet velsignede en missionær på en uventet måde. Mens han underviste en mand i visdomsordet, så manden ham ind i øjnene og spurgte: »Vil det sige, at du fortæller mig, at du aldrig har prøvet at tage narkotika, røget en cigaret eller smagt alkohol af nogen art?« Missionæren så direkte på manden og talte med en fast stemme: »Nej, hr. Det har jeg aldrig.«

Missionæren beskrev senere den oplevelse, der fulgte efter: »En kraft gik gennem mig i det øjeblik, og jeg vidste, hvorfor jeg altid havde holdt visdomsordet. Jeg er taknemmelig for, at da jeg kom til dette øjeblik i mit liv, var jeg i stand til at bære stærkt vidnesbyrd om betydningen af visdomsordet, fordi jeg altid havde været lydige over for det.«

4. »Gå ikke hurtigere frem og arbejd ikke mere ... end dine kræfter og evner tillader« (L&P 10:4).

- Hvilket råd gav Herren Joseph Smith i L&P 10:4? (Se også Mosiah 4:27). Hvordan kan dette råd gælde vores helbred? Hvilke farer ligger der i at ignorere dette råd?

5. Tatoveringer og usædvanlige former for piercing

Apostlen Paulus lærte os, at vore legemer er hellige for Herren, og at de er templer, hvori Helligånden kan bo (1 Kor 3:16; 6:19-20). Ligesom vi ikke bør besudle vores legeme ved at indtage skadelige stoffer, bør vi ikke besudle dets ydre med tatoveringer eller usædvanlige former for piercing. Sådanne ændringer kan have negative fysiske, sociale og åndelige konsekvenser. (Se David A. Burton, »I Have a Question«, *Ensign*, feb. 1999, s. 52-53).

Formål At opmuntre eleverne til at lære »ved læsning og ved tro« i hele deres liv (L&P 88:118).

Forberedelse

1. Studér bønssomt skriftstederne i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du bruger opmærksomhedsfangeren, kan du bede en elev om at forberede sig på at fortælle én eller to personlige oplevelser, som viser velsignelserne ved lære i hans eller hendes tilværelse.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed den elev, der fik opgaven, om kort at fortælle om velsignelserne ved at lære (se »Forberedelse«, punkt 3).

Efter at eleven har talt, kan du forklare, at denne lektion handler om betydningen af at lære gennem hele vores tilværelse.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med at lære.

1. Profeternes skole er et mønster, vi kan følge, når vi lærer.

Påpeg, at i denne uddeling har Herren lagt stor vægt på behovet for åndelig og timelig uddannelse.

Herren befalede profeten Joseph Smith at begynde en skole for profeter i Kirtland i Ohio. Profeternes skole begyndte at afholde møder i januar 1833 i et lille lokale over Newel K. Whitneys forretning i Kirtland (se billedet på side 128). I denne skole blev Kirkens ledere undervist i evangelisk lærdom, Kirkens anliggender og andre sager. De skulle forberede sig på at lede Kirken og på missionærtjeneste (L&P 88:77-80).

Disse møder var rammerne for åndelige oplevelser og dybsindige drøftelser af evangeliske principper. Der blev modtaget adskillige åbenbaringer. Kirkens historie fortæller, at »stor glæde og tilfredsstillelse var fortsat et resultat af profeternes skole og de hellige på grund af det, der blev åbenbaret og ... fremgangen i kundskaben om Gud« (*History of the Church*, 1:334).

- Hvilke muligheder har vi for at lære i Kirken? Hvad kan vi gøre for bedre at forberede os til at lære ved vore kirkemøder?
- Læs L&P 88:122-125 sammen med eleverne. Hvad befalede Herren brødrene i profeternes skole at gøre? Hvad fik de befaling om ikke at gøre? (Skriv elevernes svar på tavlen). Hvad kan vi lære af disse vers om at undervise hinanden? Hvad fortæller disse vers om, hvordan vi skal lære af hinanden?

Newel K. Whitney og Company Store. Profeternes skole blev afholdt i et lille lokale over denne forretning i Kirtland i Ohio. Den åbenbaring, der blev kendt som Visdomsordet (L&P 89), blev modtaget her sammen med andre åbenbaringer.

2. Vi bør lære »ved læsning og ved tro«.

- Læs L&P 88:118 sammen med eleverne. Hvorfor er både studium og tro nødvendige i vores indsats for at lære? (Se også citatet herunder). Hvordan øger tro vores evne til at lære? Hvad er farerne ved at lære uden at have tro på Gud og adlyde hans befalinger? (Se 2 Tim 3:7; 2 Nephi 9:28-29).

Præsident Marion G. Romney fra Det Første Præsidentskab har sagt: »Jeg tror på studium. Jeg tror, at mennesket lærer meget ved at studere ... Jeg tror imidlertid også og ved, at lærdom ved studium i høj grad hjælpes fremad ved tro« (*Learning for the Eternities*, saml. George J. Romney, s. 72).

- Ud over at studere evangeliet, bør vi søge lærdom på andre områder, som f.eks. historie, videnskab og god litteratur. Hvordan har studiet af sådanne emner beriget jer?
- Hvilken form for kundskab har størst værdi? Hvad bør forholdet mellem evangelisk lærdom og andre værdifulde studier være?

Præsident John Taylor, Kirkens tredje præsident, har sagt: »Vi bør fremme uddannelse og intelligens af enhver art, opelske god smag inden for litteratur, og mennesker med litterær og videnskabelig talent bør forbedre dette talent,

og alle bør forstørre de gaver, som Gud har givet dem ... Hvis der er noget godt og prisværdigt i moral, religion, videnskab eller noget, der er beregnet til at ophøje og forædle mennesket, så tragter vi efter det. Men i alt det vi vil have, ønsker vi at få forståelse og den forståelse, der kommer fra Gud« (*The Gospel Kingdom*, udv. G. Homer Durham, s. 277).

Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, holdt han en tale, hvori han citerede Frelserens påbud: »Lær af mig« (Matt 11:29). Derpå sagde han: »Jeg vil gerne foreslå, at I følger denne formaning, som er givet af Guds Søn. I al jeres lærdom, lær af ham. I al jeres studium, søg kundskab om Mesteren. Denne kundskab vil på en vidunderlig måde supplere den timelige oplæring, I modtager, og give en fylde til jeres tilværelse og et præg, som ikke kan komme på nogen anden måde« (i Conference Report, okt. 1964, s. 118; eller *Improvement Era*, dec. 1964, s. 1092).

- Hvordan har I oplevet, at kundskab om det, der hører Gud til, er den vigtigste form for kundskab?

3. Vi bør fortsætte med at lære hele vores liv.

Påpeg, at Herren og hans profeter altid har lagt vægt på betydningen af at lære. Vi bør fortsætte med at lære hele vores liv.

Ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Kvorum har sagt: »På grund af vores religiøse agtelse for hvert menneskes intelligens anser vi erhvervelsen af en uddannelse som et religiøst ansvar ... Vor Skaber forventer af sine børn overalt, at de uddanner sig« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 5).

Skriv følgende spørgsmål på tavlen.

Hvorfor bør vi lære?

Hvad bør vi lære?

Hvordan kan vi lære?

Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne. Bed eleverne om at se efter svar på spørgsmålene på tavlen. Skriv deres svar under det tilhørende spørgsmål.

L&P 6:7

L&P 88:76-80, 118

L&P 130:18-19

L&P 11:21-22

L&P 90:15

L&P 131:6

L&P 19:23

L&P 93:36-37, 53

L&P 136:32-33

- Hvorfor tror I, at vi har fået befaling om at lære om så mange forskellige ting?

Præsident Gordon B. Hinckley underviste unge i værdien af uddannelse: »Det er så vigtigt, at I unge mænd og unge kvinder får al den uddannelse, som I kan få. Herren har tydeligt sagt, at hans folk skal erhverve sig kundskab om nationer og riger og det, der hører denne verden til, ved at uddanne sig, ja, ved læsning og ved tro. Uddannelse er den nøgle, som åbner mulighedernes port for jer. Det er værd at yde ofre for. Det er værd at yde en indsats for, og hvis I uddanner jer bogligt og håndværksmæssigt, vil I kunne yde bidrag til de samfund, som I er en del af. Og I vil være eksempler, der gør jeres Kirke ære. Mine kære unge brødre og søstre, udnyt alle de muligheder for uddannelse, som I har adgang til, og I, fædre og mødre, bør opmuntre jeres sønner og døtre til at få en uddannelse, som kan velsigne deres liv« (»Inspirerende tanker«, *Liahona*, juni 1999, s. 4-5).

- Hvilke muligheder har vi for at få formel uddannelse? (Svarene kan omfatte videregående skoler, handelsskoler og gymnasier og universiteter). Hvordan

gavner formel uddannelse os? Hvad kan vi gøre for bedre at gøre brug af vore muligheder for formel uddannelse?

- Præsident Brigham Young lærte os: »Vores uddannelse bør være sådan, at den kan forbedre vores sind og gøre os mere brugbare, gøre os af større nytte for den menneskelige familie« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, s. 255). Hvordan velsigner uddannelse os og vores familier? Hvordan kan uddannelse hjælpe os med at tjene andre? Hvordan kan uddannelse hjælpe os i vores indsats for at opbygge Guds rige? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor deres uddannelse har hjulpet dem i deres indsats for at tjene.
- Læs L&P 90:15 sammen med eleverne. Hvordan har studiet af gode bøger beriget jer?
- Hvad er forældres ansvar med hensyn til at undervise deres børn? (Se L&P 68:25-28. Understreg, at forældre har et højtideligt ansvar for at hjælpe deres børn med at lære om evangeliet. Forældre bør også undervise deres børn i praktiske evner, som f.eks., hvordan man bevarer et godt helbred, arbejder flittigt, kommer ud af det med andre, forvalter sine penge og får en god uddannelse).
- Hvordan kan forældre opmuntre børn til at udvikle en kærlighed til at lære, der vil vare hele deres liv?

Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, understregede han vigtigheden af at opmuntre børn til at læse: »I ved, at jeres børn læser. De læser bøger, og de læser blade og aviser. Fremelsk hos dem en smag for det allerbedste. Mens de er helt små, kan I læse for dem de store fortællinger, der er blevet udødelige på grund af de dyder, de beretter om. Vis dem gode bøger. Indret et hjørne et eller andet sted i jeres hus – det være sig lille eller stort – hvor de i det mindste kan se nogle få bøger af den slags, ved hjælp af hvilke store tanker har fået næring« (*Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 28).

Præsident Thomas S. Monson mindede os om, at små børn kan forstå skrifternes lærdomme: »Et andet kendetegn på et lykkeligt hjem ses, når hjemmet danner et bibliotek med lærdomme ... Herren rådede: ›Søg visdom i de allerbedste bøger, søg efter kundskab ved læsning og ved tro« (L&P 88:118). Standardværkerne er det bibliotek af lærdomme, som jeg taler om. Vi må passe på ikke at undervurdere vore børns evner til at læse og forstå Guds ord« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 60).

Hvis I ønsker at drøfte emnet om at undervise børn i yderligere detaljer, kan du henvise til side 127-143 i *Undervisning, den største kaldelse* (36123 110). Lektion 45 i dette hæfte handler også om forældres ansvar for at undervise deres børn.

- Hvilke former for læsning bør vi undgå?

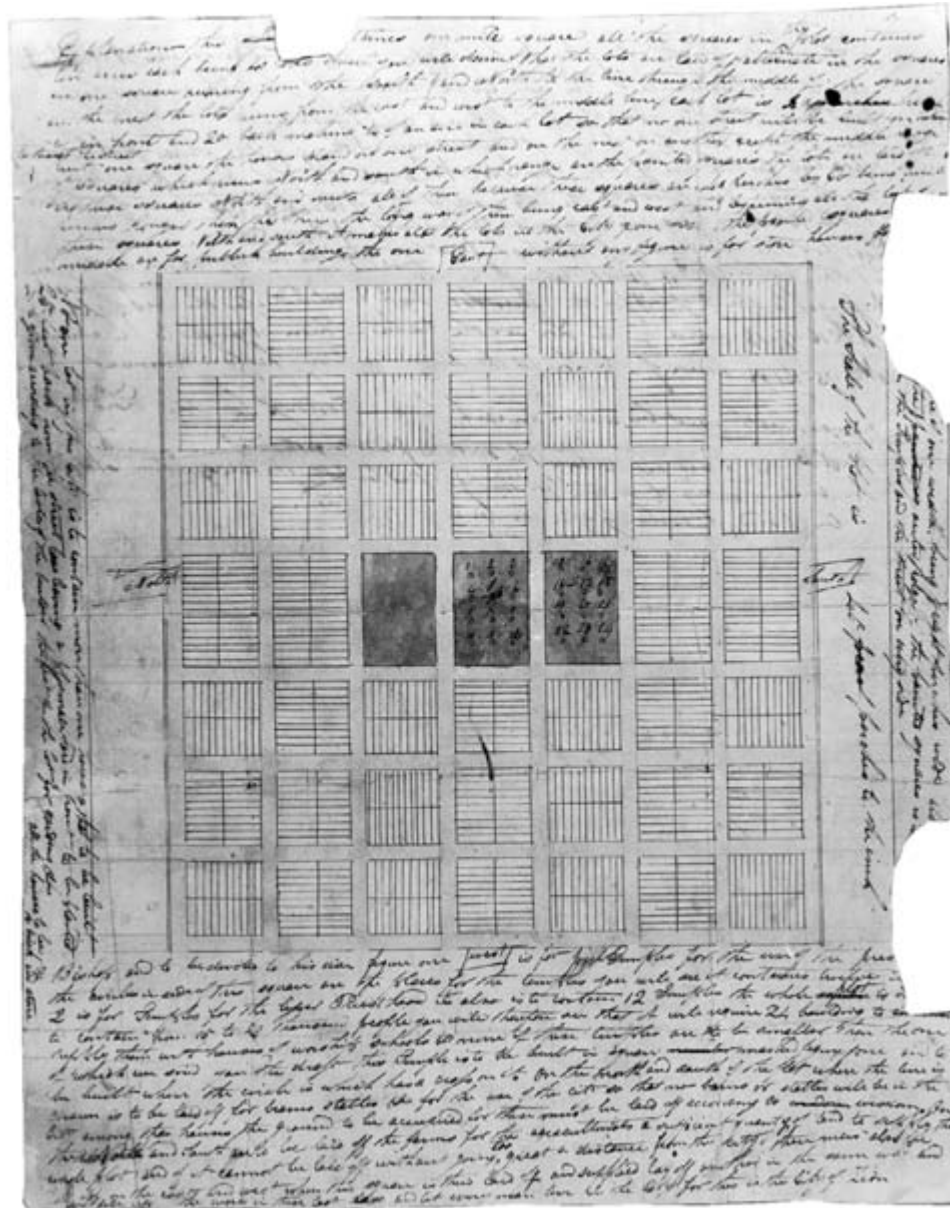
Præsident Ezra Taft Benson fra De Tolvs Kvorum har lært os: »I dag, hvor vi kan få fat i en overflod af bøger, er det kendetegnet for det virkeligt uddannede menneske, at det ved, hvad man ikke skal læse ... Læs kun det bedste. John Wesley's mor rådede sin søn således: ›Undgå det, som svækker din dømmekraft, skader din samvittigheds følsomhed, formørker din følelse for Gud, berøver dig din smag for det åndelige ... øger legemets myndighed over sindet« (»In His Steps«, i *1979 Devotional Speeches of the Year*, s. 61).

- Ud over at få en formel uddannelse og læse gode bøger, hvad kan vi så gøre for at fortsætte med at lære hele livet?

4. I templet får vi en uddannelse for evigheden.

Forklar, at sidst i juni 1833 sendte profeten Joseph Smith en plan for opbygningen af byen Zion til de hellige i Independence i Missouri.

Vis planen for Zions by som ses herunder. Forklar, at i byens midte skulle de hellige bygge et tempel. Selv om de ikke var i stand til at bygge Zions by, fulgte de dette begreb, da de byggede Salt Lake City.

Plan for byen Zion. Tempelgrunden ses i midten.

- Hvad kan vi lære af planen om at bygge et tempel midt i Zions by? (Svarene kan omfatte, at templet er centrum for lærdom for medlemmerne af Kirken, og at vi bør sætte templet som midtpunkt i vores tilværelse).
- Læs L&P 88:119 sammen med eleverne. Understreg, at templet er »et lærdommens hus«. På hvilke måder underviser Herren os, når vi er i templet? Hvad kan vi gøre for at modtage den kundskab, som er til rådighed i templet?

Ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Kvorum lærte os: »*Templet er et lærdommens hus*. Her bliver evangeliets principper gennemgået og Guds riges dybsindige sandheder forklaret. Hvis vi går ind i templet med den rette ånd og er opmærksomme, går vi ud og er beriget med evangelisk kundskab og visdom« (»Looking toward the Temple«, *Ensign*, jan. 1972, s. 56-57).

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Templet er en storslået skole. Det er et lærdommens hus. I templerne bevares atmosfæren, så den er ideel for belæringer om det, der er dybt åndeligt ...

Man vil ikke kunne forstå tempelceremonien fuldstændigt den første gang. Man vil kun forstå noget af den. Men vend tilbage igen og igen. Kom tilbage for at lære. Det, der har voldt dig vanskeligheder eller spekulationer, eller som har virket mystisk, vil du komme til at kende. Meget af det vil være det fredfyldte og personlige, som du ikke rigtigt kan forklare andre. Men det vil være noget, du ved ...

Så glæd dig til at komme i templet. Led jeres børn imod templet. Ret deres opmærksomhed imod det fra deres spæde barndom, og begynd at forberede dem på den dag, hvor de selv kan komme i det hellige tempel.

Men vær i mellemtiden selv lærvillig og ærbødig. Nyd lærdommene – de symbolske og dybsindige åndelige lærdomme – som kun er tilgængelige i templer« (*Det hellige tempel* [pjece], s. 5-8).

Mind eleverne om, at templets ordinancer og ceremonier er hellige. Vi bør ikke drøfte bestemte aspekter af disse ordinancer og ceremonier uden for templet. Bed eleverne om at huske dette princip, mens de svarer på følgende spørgsmål.

- Hvilke sandheder har I lært ved at komme i templet?

Motivér eleverne til at komme i templet så ofte de kan. Præsident Ezra Taft Benson spurgte: »Vender vi ofte tilbage til templet for at modtage de personlige velsignelser, der kommer fra regelmæssig tempeltjeneste? Bønner besvares, åbenbaringer gives og vejledning fra Ånden sker i Herrens hellige templer« (*Stjernen*, juli 1988, s. 77).

Konklusion

Motivér eleverne til fortsat at lære hele deres liv, så de bliver beriget og bedre kan tjene andre. Mind dem om Herrens råd om at søge »efter kundskab ved læsning og ved tro« (L&P 88:118).

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden. Du kan eventuelt udtrykke din taknemmelighed for dine muligheder for at lære.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Anvend rådet i Lære og Pagter 88:121-126

- Læs L&P 88:121-126 sammen med eleverne. Påpeg, at principperne i dette skriftsted kan hjælpe os på alle områder i vores tilværelse. Hvilke oplevelser har I haft, der viser jer vigtigheden af disse principper?

2. Lær uden at blive overvældet af alt det, man kan vide

- Hvordan kan vi fortsætte med at lære uden at blive overvældet af alt det, man kan vide?

Præsident Wilford Woodruff rådede os: »Bliv ikke mismodige, fordi I ikke kan lære alt på én gang; lær én ting ad gangen, lær det godt og pas på det, lær derpå nok en sandhed og pas på den, og i løbet af nogle få år vil I have et stort lager af nyttig kundskab, som ikke alene vil være en stor velsignelse for jer selv og jeres børn, men for jeres næste« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, s. 269).

Som en del af denne samtale kan du eventuelt læse L&P 78:17-18 sammen med eleverne.

3. Lær om evangeliet i seminar- og institutklasser

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley: »Kirkens storslåede uddannelsesprogram har fremgang. Arbejdet med at oplære elever ved hjælp af seminar og institutprogrammet udvides stadig ... Vi vil gerne tilskynde alle, som har mulighed for det, til at drage nytte deraf. Vi tøver ikke med at love jer, at jeres kundskab om evangeliet vil blive øget, jeres tro vil blive styrket, og I vil knytte vidunderlige kontakter og venskaber« (*Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 97).

Hvis seminar- og institutklasser er tilgængelige i jeres område, kan du eventuelt benytte tiden i denne samtale til at opmuntre de unge og unge voksne til at tilmelde sig. Overvej at stille følgende spørgsmål:

- Hvad har I oplevet i seminar (eller institut), som har hjulpet jer? Hvordan kan vi opmuntre andre til at deltage i seminar (eller institut)?

4. Vi skal udvikle vore talenter ved hjælp af uddannelse

Gennemgå lignelsen om talenterne (Matt 25:14-30; se også L&P 82:18). Bed eleverne om på et stykke papir at nedskrive deres talenter og interesser. Drøft med dem, hvordan timelig og religiøs uddannelse vil hjælpe dem med at udvikle deres talenter og interesser.

»Lad jer derfor ikke forføre, men vær standhaftige«

Lektion 24

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, hvordan de kan undgå bedrag og frafald.

Forberedelse

1. Studer bønssomt Lære og Pagter 26; 28; 43:1-7; 50; 52:14-19 og de andre skriftsteder i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Få fat i siden med de nuværende generalautoriteter fra en af de seneste konferenceudgave af *Liahona*.
4. Du kan eventuelt give nogle elever til opgave at fortælle historierne i det første afsnit af lektionen. Giv dem kopier af historierne i forvejen.

Forslag til lektionens udvikling

**Fang
opmærksomheden** Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende sætninger på tavlen:

En halv liter fløde

Et navn, der er stavet forkert

Ingen ledige siddepladser ved indvielsen af templet i Kirtland.

Fortæl eleverne, at disse sætninger alle har noget til fælles. De er alle grunde, som blev givet af de første medlemmer af Kirken, som årsag til deres frafald fra Kirken.

Forklar, at dagens lektion handler om, hvordan man undgår personligt frafald. Disse sætninger og historierne, som hører til dem, bliver forklaret senere i lektionen.

**Samtale om
skriftsted og
anvendelse**

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Drøft, hvordan de udvalgte skriftsteder kan anvendes i dagligdagen.

1. Vi bør erkende Satans bedrag, som kan føre os til frafald.

Forklar, at i Kirkens første tid blev nogle medlemmer bedraget af Satan og ført til frafald eller oprør mod Gud. Nogle få medlemmer, som faldt fra, blev Kirkens fjender og bidrog til forfølgelsen af de hellige i Ohio og Missouri. Som medlemmer af Kirken i dag, må vi være trofaste og årvågne, så vi ikke bliver bedraget.

- Læs L&P 50:2-3 og 2 Nephi 2:18, 27 sammen med eleverne. Hvorfor ønsker Satan at bedrage os? På hvilke måder forsøger Satan at bedrage os og føre os til frafald? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Skriv overskrifterne på tavlen).

Når man ikke accepterer profeten som kilden til åbenbaring for Kirken

Nogle medlemmer bliver bedraget af falske profeter. Følgende beretning viser, hvordan flere af de første hellige midlertidigt blev bedraget af falske åbenbaringer.

I 1830 havde Hiram Page, et af de otte vidner til Mormons Bog, en sten, ved hjælp af hvilken han påstod at modtage åbenbaring om opbygningen af Zion og Kirkens orden. Oliver Cowdery, familien Whitmer og andre troede på disse påstande. Profeten Joseph Smith sagde imidlertid, at påstanden »var helt i strid med Guds hus' orden, som den var skrevet i Det Nye Testamente såvel som i vore seneste åbenbaringer« (*History of the Church*, 1:110).

Profeten bad om sagen og modtog en åbenbaring, hvori Herren gjorde det klart, at kun Kirkens præsident har retten til at modtage åbenbaring for Kirken (L&P 28). Herren befalede Oliver Cowdery at fortælle Hiram Page, at de åbenbaringer, der kom ved hjælp af stenen, var fra Satan (L&P 28:11). Efter at have hørt Herrens befalinger »forsagede bror Page såvel som hele Kirken, som var til stede, den omtalte sten og alt det, der var forbundet med den« (*History of the Church*, 1:115).

Stolthed

Nogle medlemmer bliver bedraget på grund af deres stolthed. Følgende beretning illustrerer, hvordan stolthed førte Thomas B. March, som var præsident for De Tolvs Kvorum, og hans hustru, Elizabeth, til frafald.

Mens de boede i Far West i Missouri, besluttede søster March og søster Harris at bytte mælk, så de hver især kunne lave mere ost, end de ellers kunne. De blev enige om at sende hinanden både mælk og fløde fra deres køer. Men søster Marsh gemte en halv liter fløde fra hver ko og sendte søster Harris mælken uden fløden.

Der opstod skænderi, og sagen blev henvist til biskoppen. Da han afgjorde, at søster Marsh ikke havde overholdt aftalen, blev hun og hendes mand vrede og appellerede sagen til højrådet og derpå til Det Første Præsidentskab. Hvert råd godkendte den oprindelige beslutning om, at søster March var den, der havde begået fejl.

Thomas B. Marsh erklærede, at han ville støtte sin kone. Kort efter vendte han sig mod Kirken og gik til en regeringsleder for at erklære, at de sidste dages hellige var fjendtlige mod staten Missouri. (Se George A. Smith, i *Journal of Discourses*, 3:283-284).

Præsident Gordon B. Hinckley sagde om denne hændelse: »Det var kun en meget lille bagatel – en smule fløde, som fik disse to kvinder til at skændes. Men det førte til, eller var i det mindste medvirkende til, at guvernør Boggs udstedte denne frygtelige tilintetgørelsesordre, hvorved de hellige blev uddrevet af staten Missouri, hvilket fik til følge at mange måtte gennem forfærdelige lidelser og at nogle døde. Den mand som skulle have bilagt dette lille skænderi, men som i stedet for videreførte det ... mistede sin stilling i Kirken. Han mistede sit vidnesbyrd om evangeliet« (*Den danske Stjerne*, okt. 1984, s. 156).

Efter 19 år i mørke og bitterhed gik Thomas B. Marsh den smertefulde vej til Salt Lake City og bad Brigham Young om at tilgive ham og tillade, at han blev gendøbt i Kirken. Han skrev til Heber C. Kimball, førsterrådsgiver i Det Første Præsidentskab: »Jeg begyndte at vågne op til en forståelse af min situation ... Jeg ved, at jeg efter din opfattelse har syndet imod Himlen.« Han beskrev dernæst den lærestreg, han havde fået: »Herren kunne sagtens klare sig uden mig, og han har intet mistet, ved at jeg faldt fra, men åh, hvad har jeg ikke mistet! Rigdomme, større rigdomme end hele denne planet eller mange lignende planeter kunne tilbyde« (*Stjernen*, juli 1996, s. 6).

- Hvad kan vi lære af denne beretning? Hvordan har I set stolthed føre folk i bedrag og til frafald? Hvad lover Herren dem, som ydmyger sig for ham? (Se L&P 112:2-3, 10; Ether 12:27. Bemærk, at L&P 112 er en åbenbaring, givet til Thomas B. Marsh gennem profeten Joseph Smith).

Når man er kritisk over for ledernes ufuldkommenheder

Nogle medlemmer bliver bedraget, fordi de bliver kritiske over for kirkeledernes ufuldkommenheder. Følgende beretning illustrerer, hvordan Simonds Ryder blev bedraget på denne måde.

Simonds Ryder blev omvendt til Kirken i 1831. Senere modtog han et brev, underskrevet af profeten Joseph Smith og Sidney Rigdon, der oplyste ham om, at det var Herrens vilje, tilkendegivet ved Ånden, at han skulle forkynde evangeliet. Både i det brev, han modtog, og i en officiel bemyndigelse til at forkynde, var hans navn stavet *Rider* i stedet for *Ryder*. Simonds Ryder »mente, at hvis »Ånden«, hvorigennem han var blevet kaldet til at forkynde, kunne tage fejl i stavningen af hans navn, kunne den også have taget fejl i at kalde ham til tjenestegerningen, eller, med andre ord, han kom til at tvivle på, om han overhovedet var kaldet af Guds Ånd, fordi hans navn var stavet forkert!« (*History of the Church*, 1:261). Simonds Ryder faldt senere fra Kirken.

- Hvad kan vi lære af denne beretning? Hvordan gør kritik af vore kirkeledere os mere påvirkelige over for bedrag?

Når vi bliver fornærmede

Nogle medlemmer af Kirken bliver fornærmede af andre medlemmers handlinger og tillader en sådan fornærmelse at sidde og gnave, indtil de bliver ført ud i frafald. Et eksempel på dette illustreres i den følgende begivenhed.

Da templet i Kirtland var færdigt, samledes mange hellige til indvielsen. Siddepladserne i templet blev hurtigt fyldt op, og mange mennesker fik lov til at stå op, men alligevel kunne alle ikke være inde i bygningen. Ældste Frazier Eaton, som havde givet 700 dollars til opførelsen af templet, ankom, efter at der var fyldt op, så han kunne ikke komme ind til indvielsen. Indvielsen blev gentaget næste dag for dem, som ikke kunne være der den første dag, men dette tilfredsstillende ikke Frazier Eaton, og han faldt fra. (Se George A. Smith, i *Journal of Discourses*, 11:9).

- Hvad kan vi lære af denne beretning? Hvordan tillader vi os selv i dag at blive fornærmet af andre? Hvordan kan det at blive fornærmet føre til frafald? Hvordan kan vi overvinde sårede følelser?
- Læs L&P 64:8-11 og 82:1 sammen med eleverne. Hvem kræver Herren, at vil skal tilgive? Hvorfor er det ofte svært at tilgive? Hvad er nogle af konsekvenserne ved ikke at tilgive andre? Hvad kan vi gøre for at hjælpe os selv med at tilgive nogen, som vi endnu ikke har tilgivet?

Når vi efterrationaliserer ulydighed

Efterrationalisering er at undskylde eller forsvare uacceptabel adfærd. Det er at lede efter en måde, hvorpå vi kan lette vores samvittighed for at gøre noget, som vi ved, er forkert.

- Hvordan er efterrationalisering en form for bedrag? Hvordan forsøger vi af og til at bortrationalisere vores adfærd? Hvorfor er det farligt? Hvordan kan vi erkende og overvinde efterrationalisering?

Når vi accepterer verdens falske lærdomme

- Hvilke af verdens falske lærdomme kan bedrage medlemmer og føre dem til frafald? (Eksemplerne kan omfatte de falske opfattelser, at Guds befalinger er for begrænsende, at umoral er acceptabelt, og at materielle ejendele er vigtigere end det åndelige).

Den Præsiderende Biskop H. David Burton lærte os: »En af [Satans] lumske strategier er gradvist at svække vore sanser og bedømmelse af, hvad der er ret og forkert. Satan vil overbevise os om, at det er moderne at lyve eller snyde. Han opfordrer os til at se på pornografi ved at antyde, at det forbereder os til den virkelige verden. Han vil have os til at tro på umoralitet som en tiltrækkende levevis, og lydighed mod vor himmelske Faders bud som gammeldags. Satan bombarderer os konstant med bedragerisk propaganda, spændende indpakket og omhyggeligt skjult« (*Stjernen*, jul. 1993, s. 45).

2. Vi kan forblive tapre i vores vidnesbyrd og undgå bedrag.

Forklar, at Herren har givet os mange velsignelser og befalinger for at hjælpe os med at forblive tapre i vore vidnesbyrd og undgå at blive bedraget.

- Hvad kan vi gøre for at undgå at blive bedraget og ført til frafald? (Brug følgende oplysninger for at fremme denne drøftelse).

Vi kan vide med sikkerhed, hvem Herren har kaldet til at lede Kirken

- I Kirkens første år påstod mange mennesker at modtage åbenbaring som vejledning for Kirken eller for at rette profeten Joseph Smith. Hvad åbenbarede Herren som svar på disse påstande? (Se L&P 28:2, 6-7; 43:1-3. Påpeg, at L&P 28 blev åbenbaret, da Hiram Page påstod at modtage åbenbaringer for hele Kirken, og L&P 43 blev åbenbaret, da andre kom med lignende påstande).
- Hvem modtager åbenbaringer og befalinger for hele Kirken i dag?

Præsident Joseph F. Smith og hans rådgivere i Det Første Præsidentskab lærte os: »Herren har ... beskikket én mand ad gangen på jorden til at besidde åbenbaringens nøgler til hele Kirken i alle dens organisationer, bemyndigelser, ordinancer og lærdomme. Åbenbaringens Ånd skænkes alle Kirkens medlemmer til gavn for og oplysning af hver enkelt, der modtager sin egen inspiration, og inden for det område hvor han eller hun er kaldet til at arbejde. Men for hele Kirken er alene han, der står i spidsen, beskikket til at modtage åbenbaringer gennem befaling og sætte en stopper for strid« (*Kirkens præsidenters lærdomme: Joseph F. Smith*, s. 226).

- Hvordan kan vi undgå at blive bedraget af dem, som med urette påstår at have modtaget åbenbaring for Kirken? (Se L&P 43:4-7).
- Læs L&P 26:2 og 28:13 sammen med eleverne. Hvori består princippet om fælles samtykke? (Se L&P 20:65; 42:11. Det er den praksis at vise, at vi er villige til at opretholde dem, som bliver kaldet til at tjene i Kirken, sædvanligvis ved at løfte vores højre hånd). Hvordan kan princippet om fælles samtykke beskytte os mod at blive bedraget? (Det giver os mulighed for at vide, hvem der er blevet kaldet til at præsidere og lede i Kirken, og derved hindre, at vi bliver bedraget ved påstande fra dem, som ikke er kaldet på rette vis).

Vis skemaet med generalautoriteterne (se »Forberedelse«, punkt 3). Understreg de velsignelser, vi har, ved at opretholde disse ledere og følge deres råd.

Vi bør studere skrifterne og Kirkens lærdomme

- Læs L&P 1:37 og 33:16 sammen med eleverne. Forklar, at i hele Lære og Pagter underviser Herren os i vigtigheden af at studere skrifterne. Hvordan kan studium af skrifterne og ordene fra de sidste dages profeter hjælpe os med at undgå at blive bedraget? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).

- a. Vi kan bedre skelne begrebers sandhed ved at sammenligne dem med de sandheder, vi lærer i skrifterne og fra vore nuværende ledere.

Præsident Harold B. Lee har lært os: »Hvis [nogen] skriver noget eller taler om noget, som går ud over det, som man kan finde i Kirkens standardværker, med mindre vedkommende er profet, seer og åbenbarer – læg mærke til denne ene undtagelse – kan I straks sige: »Det er hans egen opfattelse.« Og hvis han siger noget, som modsiger det, der findes i Kirkens standardværker, kan I vide af samme årsag, at det er forkert« (*The Teachings of Harold B. Lee*, red. Clyde J. Williams, s. 540-541).

- b. Skriftstudium styrker vore vidnesbyrd, så vi ikke så let bliver selvtilfredse i retskaffenhed eller påvirkes af falske lærdomme.

Præsident Lee lærte os: »Hvis vi ikke læser i skrifterne dagligt, bliver vores vidnesbyrd tyndere, vores åndelighed øges ikke i dybden« (*The Teachings of Harold B. Lee*, s. 152).

- Hvordan har studium af skrifterne beskyttet jer mod at blive bedraget?

Vi bør erkende, at det, der hører Gud til, altid vil opbygge os

Profeten Joseph Smith forklarede, at lige efter at de hellige havde bosat sig i Kirtland, »blev der indført mange falske ånder, der blev set mange mærkelige syner, og der fremsattes vilde og fantastiske meninger og ideer; folk løb ud af døre under denne ånds indflydelse, og nogle af dem satte sig på træstubbe og råbte, og de svælgede i alle slags urimeligheder ... og mange andre latterlige ting blev udført, beregnet på at bringe Guds Kirke vanære, få Guds Ånd til at vige« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 256). Bekymret over disse yderliggående åndelige udfoldelser, gik profeten til Herren. Åbenbaringen i L&P 50 er Herrens svar.

- Læs L&P 50:17-24 sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om, hvordan vi kan skelne det, som hører Gud til, fra det, som hører Satan til? (Det, som hører Gud til, vil opbygge os ved at oplyse vores sind og hjælpe os med at vokse åndeligt. Det gør, at vi ønsker at følge Frelseren og forbedre vores tilværelse. Det, som hører Satan til, vil gøre det modsatte).

Præsident Joseph Fielding Smith lærte os: »Der er intet ord af større betydning, end at ›det, som ikke opbygger, er ikke af Gud«. Og det, som ikke er af Gud, er mørke, uanset om det kommer i forklædning af religion, etik, filosofi eller åbenbaring. Alle åbenbaringer fra Gud vil være opbyggende« (*Church History and Modern Revelation*, 2 bind, 1:201-202).

Vi bør anvende Herrens mønster for at beskytte os selv mod at blive bedraget

Herren åbenbarede L&P 52 dagen efter en konference i Kirtland. I denne åbenbaring giver han os en opskrift på, hvordan vi kan undgå at blive bedraget.

- Læs L&P 52:14-19 sammen med eleverne. Hvad er, ifølge disse vers, egenskaberne hos lærere, som er »af Gud«? Hvordan kan det mønster, som ses i dette skriftsted, hjælpe os med at undgå at blive bedraget?

Konklusion

Gennemgå Satans bedrag, som kan føre os til frafald. Gennemgå det råd, som Herren har givet for at beskytte os selv mod bedrag. Understreg, at når vi følger dette råd, vil Herrens Ånd holde os på sandhedens vej. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Aktivitet, som præsenterer det første afsnit i lektionen

Lav en seddel til hver elev. Hver seddel skal indeholde et kort budskab om påskønnelse eller en opgave til at læse et skriftsted i klassen eller at deltage på en anden måde. Du skal dog stave hver persons navn lidt forkert. Del sedlerne ud i begyndelsen af det første afsnit af lektionen for at præsentere beretningen om Simonds Ryder og de andre beretninger i dette afsnit.

2. Yderligere råd om, hvordan man styrker sig selv mod frafald

Ældste Carlos E. Asay fra De Halvfjerds udspecificerede følgende, som vi kan gøre for at styrke os selv mod frafald:

- »1. Undgå dem, som vil ødelægge din tro ...
- »2. Hold befalingerne ...
- »3. Følg de levende profeter ...
- »4. Diskutér eller debattér aldrig lærdomspunkter. [Se 3 Nephi 11:29].
- »5. Ransag skrifterne ...
- »6. Bliv ikke ledt bort fra Kirkens mission ...
- »7. Bed for jeres fjender ...
- »8. Efterlev ›ren gudsdyrkelse«. [Se Jakobs Brev 1:27 og Alma 1:30] ...
- »9. Husk, at der kan være mange spørgsmål, som vi ikke har svar på, og at nogle ting ganske enkelt må accepteres ved tro« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1982, s. 117-119).

Præstedømmet: »Gudfrygtighedens kraft«

Lektion
25

Formål	At hjælpe eleverne med at få en større forståelse for præstedømmet og søge de velsignelser, der kommer ved at bruge det retskaffent.
---------------	--

Forberedelse	<ol style="list-style-type: none">1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:<ol style="list-style-type: none">a. Lære og Pagter 84:33-44; 121:34-46.b. Lære og Pagter 107 (supplerende skriftsteder).c. <i>Vores arv</i>, s. 26-27.2. Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevens Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
---------------------	---

Forslag til lektionens udvikling	
Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Bed eleverne om at fortælle om årsager til, at de er taknemmelige for at være medlemmer af Kirken. Skriv deres svar på tavlen.</p> <ul style="list-style-type: none">• Hvilke af disse ting ville være mulige uden præstedømmet? <p>Højest sandsynligt ville intet af det, eleverne har nævnt, være muligt uden præstedømmet? Hvis eleverne f.eks. udtrykker taknemmelighed for evigt ægteskab, kan du påpege, at dette ikke ville være muligt uden præstedømmets beseglende magt. Selv noget så enkelt som enhed i Kirken ville ikke være muligt uden profeter, apostle og andre præstedømmeledere, som hjælper os med at opnå »enheden i troen« (Ef 4:13; se også vers 10-12).</p> <p>Forklar, at denne lektion handler om præstedømmet og nogle af de pagter og velsignelser, som er forbundet med det.</p>

Samtale om skriftsted og anvendelse	<p>Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.</p> <p>1. Rækkefølgen i gengivelsen af præstedømmet og dets embeder</p> <p>Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme blev gengivet til jorden i 1829 (se lektion 8). Efter organiseringen af Kirken i 1830 åbenbarede Herren gradvist præstedømmets embeder, hvorumder og råd efter behov for at give lederskab til Kirkens vækst. Følgende tidslinie sammenfatter denne gengivelse. Skriv den på tavlen og gennemgå den med eleverne. Skriftstederne kan udelades på tavlen.</p>
--	---

Det Aronske Præstedømme: Den 15. maj 1829 (L&P 13)
 Det Melkisedekske Præstedømme: Maj eller juni 1829 (L&P 128:20)
 Apostle, ældster, præster, lærere og diakoner: April 1830 (L&P 20:38-60)
 Biskop: Den 4. februar 1831 (L&P 41:9-10)
 Højpræster: Juni 1831 (overskriften til L&P 52)
 Det Første Præsidentskab: 1832-33 (L&P 81; 90)
 Patriark: Den 18. december 1833 (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 44-46)
 Højråd: Den 17. februar 1834 (L&P 102)
 De Tolv Apostles Kvorum: 1835 (L&P 107:23-24)
 Halvfjerdser: 1835 (L&P 107:25)
 De Halvfjerdseres Første Kvorum: 1835 (L&P 107:26, 93-97)

Forklar, at i vore dage fortsætter Herren med at give åbenbaringer om organiseringen af præstedømmet og ansvarerne deri for at lede Kirkens vækst. Et eksempel på dette er kaldelsen af halvfjerdser-områdeautoriteter og den medfølgende oprettelse af de Halvfjerdseres tredje, fjerde og femte kvorummer i 1997 (se lektion 42, s. 247-248).

2. Præstedømmets ed og pagt

Skriv *Præstedømmets ed og pagt* på tavlen. Forklar, at ud over åbenbaringer om præstedømmets embeder og ledelse, åbenbarede Herren principper om at modtage og udøve præstedømmet. Han åbenbarede f.eks. præstedømmets ed og pagt, som findes i L&P 84:33-44. Disse vers skitserer (1) de pagter, som en mand indgår med Herren, når han modtager Det Melkisedekske Præstedømme, og (2) de pagter, som Herren indgår med trofaste bærere af Det Melkisedekske Præstedømme.

Ældste Carlos E. Asay fra De Halvfjerdser har sagt: »Af alle de hellige aftaler, der knytter sig til Jesu Kristi evangelium, er der få, om nogen, som i betydning overgår præstedømmets ed og pagt. Det er helt sikkert en af de mest hellige aftaler, for den omfatter at få del i himmelske kræfter og menneskets stræben op mod evige mål« (*Stjernen*, jan. 1986, s. 34).

Mens I drøfter præstedømmets ed og pagt, kan du understrege, at »præstedømmets velsignelser ikke kun er begrænset til mænd. Disse velsignelser udgydes også ... på alle trofaste kvinder i Kirken ... Herren tilbyder sine døtre alle de åndelige gaver og velsignelser, som kan opnås af hans sønner, for manden er ikke noget uden kvinden, ej heller er kvinden noget uden manden i Herren« (Joseph Fielding Smith, i *Conference Report*, apr. 1970, s. 59; eller *Improvement Era*, juni 1970, s. 66; se også Alma 32:23).

- Skriv *Præstedømmebærere indgår pagt om at* på tavlen. Hvad lover præstedømmebærere som en del af præstedømmets ed og pagt? (Se L&P 84:33, 36, 39-44. Sammenfat elevernes svar på tavlen).

Præstedømmebærere indgår pagt om at -

- være trofaste i modtagelsen af Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme (vers 33).
- ære deres kaldelser (vers 33).
- modtage Herrens tjenere (vers 36).
- give flittigt agt på det evige livs ord (vers 43-44).

- Hvad vil det sige at ære sin kaldelse? (Se L&P 107:99; Jakobs Bog 1:17-19).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Vi ærer vort præstedømme og gør vores kaldelse større, når vi tjener med flid og begejstring i de ansvar, hvortil vi kaldes af den rette myndighed ... Vi ærer vor kaldelse, vi gør vort præstedømmes muligheder større, når vi rækker ud til de nødlidende og giver styrke til dem, der vakler ... Vi ærer vores kaldelser, når vi vandrer ærligt og oprigtigt« (se *Stjernen*, juli 1989, s. 42).

- Hvordan er I blevet velsignet på grund af én, som ærede sin kaldelse?

Forklar, at når vi ærer vore kaldelser, er det vigtigt, at vi finder den rette balance, så vi ikke forsømmer vores familie. Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Nogle gange kan visse »ekstra« kirkeaktiviteter utilsigtet tilmed hæmme familielivet, hvis de forvaltes uden at vise hensyn. Da den opstandne Jesus underviste nephiterne, sagde han: »Gå derfor til jeres hjem og overvej det, som jeg har sagt,« og bed og forbered jer på »morgendagen« (3 Nephi 17:3). Jesus sagde ikke, vi skulle gå til selskabelige sammenkomster, offentlige møder eller endda stavscentre!« (*Stjernen*, juli 1994, s. 87).

- Hvad vil det sige at modtage Herrens tjenere? (L&P 84:36). Forklar, at når vi accepterer evangeliets budskab og ordinancer fra Herrens tjenere, modtager vi også Herren.
- Skriv *Herren lover at* på tavlen. Hvilke velsignelser lover Herren som en del af præstedømmets ed og pagt? (Se L&P 84:33-34, 38, 42. Sammenfat elevernes svar på tavlen).

Herren lover at -

- helliggøre os ved Ånden (vers 33).
 - forny vores legeme (vers 33).
 - give os de velsignelser, som blev lovet Abraham og hans efterkommere (vers 34).
 - gøre os til sine udvalgte (vers 34).
 - give os alt det, som Faderen har (vers 38).
 - give sine engle befaling om os (vers 42).
- Herren lover, at hvis vi er trofaste, vil vi blive »Abrahams sæd ... og Guds udvalgte« (L&P 84:33-34). Hvori består Abrahams sæds velsignelser og ansvar? (Se Abraham 2:9-11). Abraham 2:11 antyder, at »alle jorden slægter [skal] velsignes« på grund af præstedømmet. Hvordan kan dette opnås?
 - Det største løfte i præstedømmets ed og pagt er, at vi kan modtage »alt det, som Fader[en] har« (L&P 84:38). Hvordan kan kundskab om dette løfte hjælpe os i vanskelige tider? Hvordan kan det hjælpe os i gode tider?

3. Principper for brug af præstedømmet

Undervis i og drøft L&P 121:34-46. Forklar, at i disse vers åbenbarer Herren principper vedrørende brug af præstedømmet. Han åbenbarer også løfter til dem, som bruger det retskaffent. Ud over præstedømmebæreres anvendelse af

disse principper, gælder de i almindelighed for alle menneskelige forhold. Derfor er de også vigtige for dem, som ikke bærer præstedømmet.

- I L&P 121:34-40 åbenbarer Herren, hvorfor nogle præstedømmebærere ikke er i stand til at udøve præstedømmet med magt. Hvad hindrer dem, i henhold til disse vers, i at gøre dette? (Svarene kan omfatte at de lader deres hjerte være de verdslige ting hengivne, trakter efter menneskelig ære, søger at skjule synder, tilfredsstillende hovmod eller forfængelige ærgerrighed og udøver uretfærdigt herredømme).
- Hvilke eksempler er der på at være »de verdslige ting [for] hengivne«? (L&P 121:35). Hvordan kan det at søge det, som verden tilbyder os, hindre os i at modtage det, som Herren tilbyder? Hvordan kan man overvinde dette problem?
- På hvilke måder kan mennesker »udøve uretfærdigt herredømme«? (L&P 121:39; se også vers 37). Hvilke konsekvenser er der ved at gøre dette? Hvordan kan man overvinde tendensen til at udøve uretfærdigt herredømme?

Understreg, at præstedømmet kun kan bruges i retfærdighed og i en ånd af kærlighed til at tjene og velsigne andre. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»De, som bærer præstedømmet, må aldrig glemme, at de ingen ret har til at svinge præstedømmets myndighed som en kølle over andres hoveder i familien eller i kirkekaldelser. Enhver mand, som ... søger at bruge præstedømmet i nogen som helst grad af uretfærdighed i Kirken eller i hjemmet, forstår ganske enkelt ikke sin myndigheds natur. Præstedømmet er til at tjene, ikke til at trælbinde; præstedømmet er barmhjertighed, ikke tvang; omsorg, ikke kontrol« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 75).

- I L&P 121:41-42 åbenbarer Herren nogle principper, som vil hjælpe præstedømmebærere med at udøve præstedømmet med kraft. Hvad er det for principper? Hvordan kan vi anvende disse principper, når vi er sammen med familiemedlemmer, naboer, arbejdskammerater og andre?

I kan eventuelt tale om, hvordan man anvender disse principper i særlige situationer, som f.eks. når man hjælper et barn med at træffe en beslutning eller udføre et opgave, når man træffer beslutninger i kirkeråd, når nogen ikke har udført en opgave, eller når der er alvorlige meningsforskelle.
- Hvilke principper for at rette eller irettesætte bliver åbenbaret i L&P 121:43-44? (Forklar, at irettesættelsen skal foregå til rette tid. I dette skriftsted betyder »skarpt« »tydeligt« eller »præcist«, ikke »strengt« eller »hårdt«). Hvilke oplevelser i jeres tilværelse har bekræftet betydningen af disse principper? Hvordan adskiller konsekvenserne af at irettesætte med kærlighed sig fra konsekvenserne ved at irettesætte med vrede?
- Hvad betyder udtrykket: »Pryd altid dine tanker med dyd«? (L&P 121:45). Hvordan kan vi holde onde eller udydige tanker ude af vores sind? (Se L&P 27:15-18). Hvordan kan vi mere aktivt fylde vores sind med dydige tanker?
- Hvad lover Herren, hvis vi er fyldt »af kærlighed« og altid lader vore tanker være prydet med dyd? (Se L&P 121:45-46). Hvad vil det sige at have frimodighed for Guds åsyn? (Se følgende citat). Hvilke velsignelser modtager vi, når Helligånden er vores konstante følgesvend?

Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han: »Det har ved forskellige lejligheder været mit privilegium at tale med præsidenter for USA og betydningsfulde mænd i andre regeringer. Ved afslutningen af hver af disse lejligheder, har jeg tænkt over den givende oplevelse, det har været, at stå med frimodighed foran en anerkendt leder. Og så har jeg tænkt, hvor vidunderligt, hvor dejligt det ville være at stå med frimodighed – ikke bange og ikke skamfuld og ikke forlegen – i Guds nærhed. Det er det løfte, der er givet enhver dydig mand eller kvinde« (i Conference Report, okt. 1970, s. 66; eller *Improvement Era*, dec. 1970, s. 73).

Konklusion

Bær vidnesbyrd om betydningen af præstedømmet. Udtryk din taknemmelighed for præstedømmets ed og pagt og for de velsignelser, som Herren lover, hvis vi er trofaste. Motivér eleverne til i højere grad at søge præstedømmets velsignelser.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Præsiderende kvorummer i Kirken

En vigtig del af gengivelsen af præstedømmets myndighed var organiseringen af de præsiderende kvorummer i Kirken. Der var blevet kaldet rådgivere til at hjælpe profeten Joseph så tidligt som i marts 1832 (L&P 81:1), og Det Første Præsidentskab blev formelt organiseret et år senere (se indledningen til L&P 90). I februar 1835 blev 12 mænd kaldet og ordineret til at være apostle, og De Tolvs Kvorum blev dannet. Hurtigt herefter organiserede profeten De Halvfjerds' Første Kvorum.

- Hvilke ansvar har medlemmerne af Det Første Præsidentskab? (Se L&P 107:9, 22, 65-66, 78-81, 91-92; 112:30-32).
- Hvilke ansvar har medlemmerne af De Tolv Apostles Kvorum? (Se L&P 107:23, 33, 35, 39, 58; 112:30-32).
- Hvilke ansvar har medlemmerne af De Halvfjerds' Kvorummer? (Se L&P 107:25-26, 34, 38, 97).
- Hvordan bliver vi velsignet ved tjenesten fra de præsiderende ledere i Kirken?

2. Betydningen af præstedømmets tjeneste

Bed en præstedømmebærer i wardet om at fortælle eleverne om en oplevelse fra præstedømmet, som f.eks. forrettelsen af nadveren til en person, der er bundet til hjemmet, at hjælpe med en præstedømmevelsignelse eller udføre en mission. Bed denne præstedømmebærer om at drøfte de følelser, han havde, da han ydede denne tjeneste. Bed ham om at bære sit vidnesbyrd om præstedømmet og om betydningen af at bruge præstedømmet til at tjene andre.

Formål

At inspirere eleverne til at følge det eksempel, de hellige i Kirtland viste ved at yde store ofre for at fortælle andre om evangeliet og forblive trofaste i modgangstider.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed eleverne om at forberede sig på at sammenfatte følgende afsnit fra *Vores arv*:
 - a. »Missioner udført af de første omvendte fra Ohio« og »De Tolv Apostles Kvorums mission« (side 30-31).
 - b. »Missionen til England« (side 31-33).
 - c. »Udvandringen fra Kirtland« (side 35-36).

Du kan eventuelt også få eleverne til at fortælle andre beretninger fra denne lektion.

4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du lægge følgende ting i en lille kuffert eller taske: et sæt skrifter, et par sokker, fem små mønter og et stykke papir med følgende budskab (udelad henvisningerne i slutningen):

Denne kuffert tilhører ældste Erastus Snow. Jeg er blevet kaldet af profeten Joseph Smith til at tage på en mission i det vestlige Pennsylvania. Jeg har fået befaling om at rejse i foråret 1836. Jeg vil rejse fra Kirtland alene og til fods. Jeg tager al min verdslige ejendom med mig. (Se *Vores arv*, s. 31; »Autobiography of Erastus Snow«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, juli 1923, s. 106).

**Forslag til
lektionens
udvikling****Fang
opmærksomheden**

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis kufferten eller tasken som du har pakket (se »Forberedelse«, punkt 4). Bed en elev om at åbne den, læse det, der er skrevet på papiret og vise det, som denne missionær tog med sig: Skrifterne, sokker og fem små mønter. Skriv tre ord på tavlen: *Offer*, *Mod* og *Tro*. Bed eleverne om at tænke over det offer, det mod og den tro, det krævede af ældste Snow for at foretage denne missionærrejse, som Herren befalede.

Forklar, at denne lektion indeholder en drøftelse om den missionering, som blev gjort med store ofre af de hellige, som boede i Kirtland i Ohio. Disse missionærer hjalp til med at omvende mange mennesker til evangeliet og styrkede dermed den unge kirke.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Herren udgød store velsignelser i Kirtland-perioden.

Forklar, at det meste af de sidste 13 lektioner har fokuseret på de lærdomme, som blev åbenbaret, og de begivenheder, der fandt sted, mens de hellige var i Kirtland i Ohio. I denne periode velsignede Herren sit folk meget. Brug følgende spørgsmål til kort at gennemgå højdepunkterne fra Kirtland-perioden. Henvi til de tidligere lektioner og til *Vores arv* efter behov.

- Hvilke vigtige lærdomme åbenbarede Herren i Kirtland-perioden? (Svarene kan omfatte åbenbaringer om indvielsesloven, tiendeloven, herlighedsrigerne, Visdomsordet, det andet komme og præstedømmet).
- Hvilke betydningsfulde begivenheder og bedrifter blev opnået i Kirtland-perioden?

2. De hellige i Kirtland ydede store ofre for at fortælle andre om evangeliet.

Forklar, at et andet vigtigt aspekt ved Kirtland-perioden var kaldelsen af missionærer til at forkynde evangeliet i USA, Canada og England. De fleste af dem tjente på trods af store personlige ofre.

- Læs L&P 42:6 og L&P 88:81 sammen med eleverne. Hvilke budskaber kommer Herren med i disse vers? Forklar, at mange åbenbaringer, som blev givet i Kirtland, omfattede befalinger om at forkynde evangeliet.

Bed de elever, som har fået opgaven, om at sammenfatte afsnittene »Missioner udført af de første omvendte fra Ohio« og »De Tolv Apostles Kvorums mission« fra *Vores Arv* side 30-31.

- Hvilke ofre ydede de hellige i Kirtland for at fortælle andre om evangeliet.

Du kan eventuelt også fortælle om følgende oplevelse:

I 1836 blev ældste Parley P. Pratt, et medlem af De Tolvs Kvorum, kaldet til at tage på mission i Canada. På sin vej til Toronto i Canada »gav en fremmed ham en brev til John Taylor, en metodistpræst i Toronto. Taylor tilhørte en gruppe, der mente, at de eksisterende kirker ikke var i overensstemmelse med Det Nye Testaments kristendom. I to år havde denne gruppe mødtes regelmæssigt med »det øjemed at finde sandheden, uafhængig af nogen organiseret trosretning«. I Toronto blev ældste Pratt høfligt modtaget af familien Taylor, men i begyndelsen var de ikke begejstrede over hans budskab.

Mismodig over ikke at have fundet et sted at forkynde besluttede Parley sig for at forlade Toronto. Men før han tog afsted, gjorde han ophold hos familien Taylor for at hente noget af sin bagage og for at sige farvel. Mens han var der, fortalte Leonora Taylor sin veninde, Mrs. Isabella Walton, om Parleys problem og udtrykte, at hun var ked af at se ham rejse. »Han er måske en Guds mand,« sagde hun. Mrs. Walton svarede, at hun havde følt sig inspireret af Ånden til at besøge familien Taylor den morgen, fordi hun var villig til at lade ældste Pratt bo og forkynde i sit hjem. Dette gjorde ældste Pratt og blev med tiden inviteret over til et møde med John Taylors gruppe, hvor John læste fra Det Nye Testaments beretning om Filips prædiken i Samaria. »Nuvel,« sagde han, »hvor er vores Filip?

Hvor modtager vi evangeliet med glæde, og hvor døbes vi i *henhold til vores tro*? Hvor er vores Peter og Johannes? Vores apostle? Hvor er vores Helligånd, som gives ved håndspålæggelse? ...« Da Parley blev bedt om til at tale, erklærede han, at han havde svarende på John Taylors spørgsmål.

I tre uger deltog John Taylor i ældste Pratts møder, hvor han tog detaljerede notater af hans prædikener og omhyggeligt sammenlignede dem med skrifterne. Gradvist blev han overbevist om, at Jesu Kristi sande evangelium var blevet genoprettet. Han og hans hustru, Leonora, blev døbt den 9. maj 1836« (se *Kirkens historie i tidernes fylde* [religion 341-343], s. 157).

John Taylor blev ordineret til ældste og tjente trofast som missionær. Han blev senere Kirkens tredje præsident.

- Hvordan velsignede Herren ældste Pratt, da han forsøgte at forkynde evangeliet?

Levi Hancock blev døbt i november 1830, og hurtigt derefter blev han kaldet til at rejse fra Kirtland og tjene på mission i Missouri. Rejsen var forbundet med at gå hundreder af kilometer, og hans og hans kammerat, Zebedee Coltrin, havde succes med at forkynde evangeliet, mens de rejste. »Men de led også vanskeligheder på deres rejse. Levi blev syg på grund af en infektion i sine fødder og måtte for at blive rask tilbringe tid hos en familie, som lod ham bo hos sig, mens Zebedee fortsatte uden ham. Senere fortsatte han i Missouri med at kæmpe med sygdom og til tider utålmodighed på grund af, at han var ude af stand til at gøre alt det, han ønskede. Men i taknemmelighed for at tjene skrev han: »Jeg må være ærlig over for Gud og gøre alt det gode, jeg kan for hans rige, eller ve over mig. Jeg tager mig ikke af verden, eller hvad man siger. De må stå over for mit vidnesbyrd på dommedag. Jeg mener, at min adfærd må være således, at man vil tro mine ord ved Herrens hjælp.«

Senere tjente Levi tappert som en del af Zions hær. I februar 1835 blev han valgt som en af præsidenterne for De Halvfjerds. (Se Don L. Searle, »It Is the Truth, I Can Feel It«, *Ensign*, juli 1999, s. 48-50).

- Hvad kan vi lære om missionering fra disse historier? Hvad kan vi lære om at overvinde modgang i missioneringen?
- Hvilke ofre kan det være nødvendigt, at vi yder for at tjene som fuldtidsmissionærer? Hvilke ofre kan det være nødvendigt, at vi yder for at dele evangeliet med vore venner og naboer?

3. Medlemmer af De Tolvs Kvorum underviste tusindvis i England.

Forklar, at efterhånden som Kirken voksede, blev kræfterne, der arbejdede mod den, endnu mere energiske. Nogle af de hellige blev usikre i deres tro. I denne vanskelige tid åbenbarede Herren for profeten Joseph Smith, at »noget nyt skulle gøres for hans kirkes frelse« (*History of the Church*, 2:489).

Bed den elev, der fik opgaven, om at forklare, hvad der blev gjort, ved at sammenfatte afsnittet »Missionen til England« fra *Vores arv*, s. 31-32.

- Hvordan velsignede Herren Kirken i denne tid, hvor de oplevede forfølgelse og prøvelser? Hvad kan vi lære af ældste Heber C. Kimballs eksempel?

Herrens befalinger til disse brødre om at forlade Kirtland på et sådant vanskeligt tidspunkt kan have været svær at forstå. Men de ofre, der blev ydet af disse trofaste brødre, resulterede i, at Kirken blev meget styrket.

Den 23. juli 1837, den dag missionærerne første gang forkyndte evangeliet i England, modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring, der var henvendt til Thomas B. Marsh, præsidenten for De Tolvs Kvorum. Denne åbenbaring er nu L&P 112. Vers 12-34 indeholder befalinger, som Thomas B. Marsh skulle give til De Tolv.

- Læs L&P 112:19-22 sammen med eleverne. Hvilke løfter gav Herren De Tolv Apostle i disse vers?

Forklar, at løftet, der blev givet i L&P 112:19, hurtigt blev opfyldt. I løbet af otte måneder havde 2000 mennesker sluttet sig til Kirken på grund af disse missionærers indsats, og der var blevet oprettet 26 grene.

Herren lovede De Tolv, at han ville give dem magt til at åbne nationer for forkyndelsen af evangeliet, hvis de ville »ydmyge sig for [ham] ... forblive i [hans] ord og lytte til [hans] Ånds røst« (L&P 112:21-22). For at vise, at Herren fortsætter med at opfylde dette løfte, kan du eventuelt læse følgende beretning, fortalt af præsident Thomas S. Monson:

»I 1968 foretog jeg min første tur til DDR. Situationen var spændt. Tillid og forståelse eksisterede ikke. Der var ingen diplomatiske forbindelser. På en dag med skyer og regn rejste jeg til byen Görlitz langt inde i DDR ... Jeg deltog i mit første møde med de hellige. Vi forsamledes i en lille og gammel bygning. Men da medlemmerne sang Zions sange, fyldte de bogstavelig talt rummet med deres tro og hengivenhed.

Mit hjerte fyldtes med sorg, da jeg forstod, at medlemmerne ikke havde nogen patriark, ingen ward eller stave - kun grene. De kunne ikke modtage tempelvelsignelserne – hverken begavelse eller besegling. Ingen officiel repræsentant var kommet fra Kirkens hovedsæde i meget lang tid. Medlemmerne kunne ikke forlade deres land. Alligevel stolede de på Herren af hele deres hjerte.

Jeg stod på talerstolen, og med tårefyldte øjne og grådkvalt stemme gav jeg dem et løfte: »Hvis I forbliver trofaste over for Guds bud, vil I få hver eneste velsignelse, som ethvert medlem i ethvert land kan få.« Så opfattede jeg, hvad jeg havde sagt. Den aften faldt jeg på mine knæ og bønfuldt min himmelske Fader: »Fader, jeg er i dit ærinde; dette er din kirke. Jeg har udtalt ord, som ikke kom fra mig, men fra dig og din Søn. Vil du opfylde løftet i disse ædle menneskers liv.« På denne måde afsluttedes mit første besøg til Østtyskland.«

Otte år senere bad ældste Monson indvielsesbønnen til dette land:

»En søndag morgen, den 27. april 1975, stod jeg på et blottet stykke klippe højt over Elben mellem byerne Dresden og Meissen og opsendte en bøn for landet og dets indbyggere. Denne bøn omtalte medlemmernes tro. Den understregede de ømme følelser i mange hjerter, der var fyldt af et overvældende ønske om at opnå tempelvelsignelserne. En bøn om fred blev udtalt. Der blev anmodet om guddommelig hjælp. Jeg udtalte ordene: »Kære Fader, lad dette være begyndelsen af en ny dag for medlemmerne af din kirke i dette land.«

Pludselig begyndte en kirkeklokke at kime langt nede i dalen og en hanes galen brød morgenstilheden, begge hilste begyndelsen på en ny dag. Selv om mine øjne var lukkede, kunne jeg mærke varmen fra solens stråler nå mit ansigt, mine hænder og mine arme. Hvorledes gik det til? Det havde regnet uafbrudt hele morgenen.

Ved afslutningen af bønnen stirrede jeg mod himlen. Jeg bemærkede en stråle af solskin, som strømmede fra et hul i de mørke skyer; en stråle, som omgav det sted, hvor vores lille gruppe stod. Fra det øjeblik vidste jeg, at guddommelig hjælp var til rådighed.«

Efter denne inspirerede bøn voksede Kirken hurtigt i dette land. Distriktsråd blev organiseret, efterfulgt af dannelsen af stave. Præstedømmeledere og patriarker blev kaldet. Templet i Freiberg i Tyskland blev indviet i 1985. Og i 1989 tillod regeringen, at Kirkens sendte fuldtidsmissionærer til landet. (i *Stjernen*, juli 1989, s. 47-48).

4. Mange hellige i Kirtland forblev tapre på trods af forfølgelse.

Forklar, at i 1838 var de helliges tid i Kirtland ved at rinde ud. Forfølgelsen blev mere intens, og det blev usikkert af forblive der. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Udvandringen fra Kirtland« fra *Vores arv*, s. 35-36.

Selv om nogle medlemmer af Kirken faldt fra i Kirtland, forblev de fleste af dem trofaste og blev en stor styrke for Kirken. Fortæl følgende oplevelse fra Brigham Youngs liv:

Mens Brigham Young boede i Kirtland, var han til et møde, hvor en gruppe frafaldne, deriblandt nogle fremtrædende kirkeledere, indgik en sammensværgelse om at afsætte profeten Joseph Smith og sætte en anden i hans sted. Brigham Young sagde om denne oplevelse:

»Jeg rejste mig op og fortalte dem på en enkel og bestemt måde, at Joseph var profet, og at jeg vidste det, og at de kunne rase imod og bagtale ham, så meget de ville, men at de ikke kunne tilintetgøre udvælgelsen af Guds profet, og at de kun kunne tilintetgøre deres egen myndighed, skære det bånd over, som bandt dem til profeten og til Gud, og nedsænke sig selv til helvede. Mange blev meget vrede over min bestemte modstand mod deres planer ... Dette møde blev afsluttet uden at de frafaldne var i stand til at blive enige om nogen bestemt grad af oprør« (»History of Brigham Young«, *Deseret News*, 10. feb. 1858, s. 386).

- Hvilke egenskaber viste Brigham Young i denne situation? Hvordan styrker opretholdelse af vore kirkeledere os? Hvordan styrker det hele Kirken?

Konklusion

Understreg, at de hellige fik store velsignelser, mens de boede i Kirtland. Mange af dem blev kaldet på mission og ydede villigt ofre for at dele evangeliet. De fleste af dem forblev trofaste i en tid med stor modstand. Vedrørende disse medlemmer af Kirken erklærer *Vores arv*: »De efterlod ... et permanent eksempel på trofast lydighed mod Herrens udvalgte ledere og på deres personlige ofre for Herrens værk« (s. 36).

Motivér eleverne til at følge det eksempel, de hellige i Kirtland viste, da de ydede store ofre for Herrens værk og forblev trofaste i modgangstider. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

»De må nødvendigvis tugtes og prøves ligesom Abraham«

Lektion 27

Formål At lære om de første helliges indsats for at grundlægge Zions by i Missouri og motivere eleverne til at hjælpe med at opbygge Zion i dag.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 101; 103; 105.
 - b. *Vores arv*, s. 27-29, 37-45.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende afsnit fra *Vores arv*:
 - a. »Forfølgelse i Jackson Amt« og »Biskop Partridge bliver smurt i tjære og rullet i fjer« (s. 39-40, 41-42).
 - b. »Tilflugt i Clay County« (s. 43-44).
 - c. »Uddannelse af lederne i Zions hær« og »Forfølgelse af Zions hær« (s. 27-29 og 44-45).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

- Hvordan ville I have det, hvis I blev bedt om at forlade jeres familie og gå 1600 km under udmattende forhold for at hjælpe nogle af Kirkens medlemmer, som befandt sig i et fjendtligt område? (Du kan eventuelt vælge et velkendt sted 1600 km borte og medbringe et kort for at vise, hvor lang rejsen ville være). Hvilke ofre ville det kræve af jer? Hvordan ville I have det, hvis I ankom ved bestemmelsesstedet og blev bedt om at vende hjem uden at gøre noget for at hjælpe?

Forklar, at da de hellige i Jackson County i Missouri blev drevet bort fra deres hjem, organiserede Joseph Smith Zions hær, en gruppe på 207 mænd, som skulle gå de omkring 1600 km fra Ohio for at hjælpe dem. De ovenstående spørgsmål kan hjælpe os med at forstå nogle af de udfordringer, som deltagerne i Zions hær stod overfor.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsonst det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Du kan eventuelt bruge to klasseperioder til at undervise i denne lektion.

1. De hellige slår sig ned i Jackson County i Missouri og bliver senere drevet ud.

Gennemgå kort følgende historiske oplysninger. Mind eleverne om, at fra 1831 til 1838 havde Kirken to befolkningscentre – ét i Kirtland i Ohio og det andet i det vestlige Missouri. Der skete betydningsfulde begivenheder begge steder. Lektion 27 og 28 fokuserer på lærdomme og begivenheder, der er forbundet med Kirken i Missouri.

I juli 1831 rejste Joseph Smith til Missouri for første gang. Der modtog han en åbenbaring, der udpegede Missouri som stedet for Zions by, med Independence som midtpunkt (L&P 57:1-3). Den 2. august indviede Sidney Rigdon landet til de helliges indsamling. Næste dag indviede profeten Joseph Smith tempelgrunden i Independence.

Medlemmer af Colesville gren i New York var de første hellige, der bosatte sig i Missouri, og andre samledes snart der, ivrige efter at hjælpe med at opbygge Zions by (L&P 63:24, 36). I 1832 var der mere end 800 hellige samlet i fem grene i Independence og de omkringliggende områder i Jackson County.

De hellige i Jackson County nød en tid med fred og optimisme. Der kom dog problemer sidst i 1832. Nogle medlemmer ville ikke acceptere deres lokale kirkelederes myndighed. Andre kritiserede profeten Joseph, som var vendt tilbage til Kirtland. Nogle medlemmer var stridbare, begærlige, selviske og vantro.

Desuden øgedes spændingen med de andre bosættere i området. Den 20. juli 1833 optrappedes disse spændinger til vold. Bed den elev, der fik tildelt opgaven, om at sammenfatte afsnittene »Forfølgelse i Jackson Amt« og »Biskop Partridge bliver smurt i tjære og rullet i fjer« fra *Vores arv*, s. 39-40 og 41-42.

Mellem juli og november 1833 intensiveredes forfølgelsen mod de hellige. Pøbler afbrændte deres afgrøder, ødelagde deres hjem, piskede og slog mændene og terroriserede kvinderne og børnene.

Forfølgelse i Missouri. De hellige blev drevet ud fra deres hjem i Jackson County i Missouri.

Den 4. november begyndte pøbelhobe i nærheden af Big Blue River et slag mod en lille gruppe sidste dages hellige mænd og drenge (*Vores arv*, s. 42-43). I løbet af de næste to dage blev mere end 1000 hellige uddrevet fra Jackson County i den bitre kulde. De fleste af dem krydsede som meget fattige Missouri-floden og fandt midlertidig tilflugt i Clay County. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Tilflugt i Clay County« fra *Vores arv*, s. 43-44.

2. Herren vejleder de hellige, som blev uddrevet fra Jackson County.

Forklar, at efterhånden som rygter om vanskelighederne i Missouri nåede Joseph Smith i Kirtland, blev han meget bedrøvet. Han bad vedrørende forløsningen af Zion og modtog den åbenbaring, som nu er L&P 101.

- Hvilke årsager gav Herren for at tillade, at prøvelser kom til de hellige i Missouri? (Læs følgende vers sammen med eleverne. Sammenfat oplysningerne på tavlen. Udvælg nogle af spørgsmålene for at motivere til samtale).
 - a. L&P 101:2, 6; se også L&P 103:4. (På grund af deres overtrædelse).
 - b. L&P 101:4. (Fordi de skulle »tugtes og prøves ligesom Abraham«). Af hvilke hensigter irettesætter Herren sit folk? (Se L&P 95:1; 105:6; Helaman 12:3; Hebr 12:11). Hvorledes er Herrens irettesættelse en tilkendegivelse af Guds kærlighed til os? Hvorledes kan Herrens irettesættelse hjælpe os til at lære lydighed og erindre ham?
 - c. L&P 101:7-8. (På grund af at nogle af de hellige havde været langsomme til at lytte til Herren). Hvorfor glemmer mennesker nogle gange Gud og ringeagter hans råd »på deres freds dag«? Hvad kan vi gøre for at hjælpe os selv med at være ivrige efter at følge Guds råd?
- Hvordan viste Herren barmhjertighed over for de hellige efter at have irettesat dem? (Læs følgende vers sammen med eleverne. Sammenfat oplysningerne på tavlen).
 - a. L&P 101:9. (Han lovede, at han ikke ville forkaste dem og ville være barmhjertig »på vredens dag«).
 - b. L&P 101:10. (Han lovede, at hans vrede ville falde på deres fjender).
 - c. L&P 101:11-15. (Han lovede at frelse, indsamle og trøste sine hellige).
 - d. L&P 101:16-19. (Han lovede, at Zion ville blive forløst i fremtiden).

Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har følt Herrens kærlighed og barmhjertighed på tidspunkter med særlige behov.
- Læs L&P 101:35-38 sammen med eleverne. Hvad kan vi lære af disse vers, som hjælper os med at bevare vores jordiske liv i det rette perspektiv? Hvordan har kundskab om Herrens evige løfter hjulpet jer i tider med nød?

3. Zions hær bliver organiseret og marcherer til Missouri.

Forklar, at efter at de hellige var blevet drevet ud af Jackson County, ansøgte de guvernør Daniel Dunklin fra Missouri om hjælp til at istandsætte deres huse og om beskyttelse. Guvernøren udtrykte villighed til at hjælpe, hvis de hellige ville organisere en gruppe mænd til deres egen beskyttelse.

I februar 1834 modtog Joseph Smith bud om dette tilbud i Kirtland i Ohio. Han reagerede ved at danne en gruppe mænd, som skulle gå de omkring 1600 km for at hjælpe de hellige i Missouri, bistå dem med at vende tilbage til deres jord og beskytte dem bagefter. Den åbenbaring, der gav vejledning til denne ekspedition, som blev kendt som Zions hær, står optegnet i L&P 103.

Bed den elev, der fik tildelt opgaven, om at gennemgå beretningen om Zions hær fra *Vores arv*, s. 27-29 og 44-45. For at vise afstanden mellem Kirtland og Missouri kan du eventuelt henvide til kort 3 på side 275 i dette hæfte og side 31 i *Elevens studievejledning*.

- Som befalet af Herren i L&P 103 organiserede Joseph Smith Zions hær for at hjælpe de hellige i Jackson County med at generhverve deres hjem og jorde. Hvad var resultatet af Zions hær, når det gælder denne hensigt? (Efter at hæren havde rejst omkring 1600 km til Fishing River nær Jackson County, åbenbarede Herren, at de hellige skulle vente med Zions forløsning. Hurtigt derefter opløste profeten hæren).
- Da Brigham Young vendte tilbage til Kirtland bagefter Zions hær, blev han spurgt: »Hvad har du fået ud af denne rejse?« Han svarede: »Præcis det vi gik efter ... Jeg ville ikke bytte den kundskab, jeg har modtaget i denne periode for hele dette amt« (i *Journal of Discourses*, 2:10). Hvilke vigtige formål opnåede Zions hær? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. Deltagerne blev styrket ved flere mirakuløse tilkendegivelser af Herrens magt (se *Vores arv*, s. 44-45, hvor der findes ét eksempel).
 - b. Det gav mulighed for at prøve deltagerens tro, mulighed for at de kunne vise, at de ville adlyde Herren og ofre alt, selv deres liv om nødvendigt for at gøre hans vilje.
 - c. Den virkede som prøvested for at afgøre, hvem der var trofast til at tjene i stillinger i Kirkens lederskab.
 - d. Det gav deltagerne en mulighed for at arbejde tæt sammen med profeten og lære af ham, hvilket forberedte dem til fremtidige lederskabsansvar.

Forklar, at mens nogle mennesker troede, at Zions hær var en fiasko, var opnåelsen af disse hensigter af stor betydning for Kirken. Zions hær er et eksempel på, hvordan Guds hensigter kan opnås på måder, som vi måske ikke forstår på det pågældende tidspunkt.

- Hvordan forberedte Zions hærs oplevelser Kirkens fremtidige ledere?

I februar 1835, fem måneder efter at hæren var blevet opløst, blev De Tolv Apostles Kvorum og De Halvfjerds' Første Kvorum organiseret. Ni af De Tolv Apostle og alle de 70 medlemmer af De Halvfjerds' Kvorum havde tjent i Zions hær. Idet Joseph Smith talte om, hvordan hæren hjalp med at forberede disse ledere, sagde han:

»Brødre, nogle af jer er vrede på mig, fordi I ikke kom til at kæmpe i Missouri, men lad mig fortælle jer, at Gud ikke ønskede, at I skulle kæmpe. Han kunne ikke organisere sit rige med 12 mænd, der skulle åbne evangeliets dør for jordens lande og med 70 mænd under deres ledelse, som skulle følge deres eksempel, medmindre han tog dem fra en gruppe af mænd, som havde ofret deres liv, og som havde ydet et lige så stort offer som Abraham« (*History of the Church*, 2:182).

George A. Smiths erfaringer viser, hvordan Zions hær forberedte mænd til fremtidig lederskab i Kirken. Som 16-årig var han den yngste mand i hæren, uerfaren og uden selvtillid. På trods af personligt ubehag og beklagelser fra mange mænd om de dårlige tilstande, fulgte George villigt alle Joseph Smiths instruktioner. George sov i profetens telt og kunne høre det meste af hans råd og vejledning. Ved at arbejde tæt sammen med profeten, fik George lederskabsevner og udviklede styrke, som forberedte ham til et liv som leder. Mindre end fem år efter Zions hær, blev George A. Smith ordineret til apostel. Han tjente senere sammen med Brigham Young som medlem af Det Første Præsidentskab.

- Hvad kan vi lære af Zions hærs erfaringer, som vi kan bruge i vores tilværelse? (Nogle mulige svar står anført herunder sammen med spørgsmål til at motivere til samtale).
 - a. Forståelse for formålet med prøvelser. Hvilke prøvelser var forbundet med Zions hær? Hvad kan Zions hærs erfaringer lære os om formålet med prøvelser i vores tilværelse? (Se L&P 103:12).
 - b. Betydningen af lydighed. Hvad kan vi lære af Zions hær om lydighed? (Se L&P 103:7-10, 36).
 - c. Behovet for at være villig til at ofre alt for Herren. Hvad kan vi lære af Zions hær om offer? (Se L&P 103:27-28). Hvorfor kræver Herren, at vi er villige til at ofre alt for ham. Hvordan kan vi udvikle en sådan villighed? Hvordan kan vi vise denne villighed nu?
 - d. Betydningen af at være forenet i Herrens værk. Påpeg, at selv om nogle få mennesker beklager sig og gør oprør, bliver hele gruppen svækket.
 - e. Vigtigheden af at opretholde profeten og følge hans råd, selv når det er vanskeligt, eller når vi ikke helt forstår årsagerne til det.

4. Herren åbenbarer, at hans folk skal vente »en liden tid med at forløse Zion«.

Forklar, at Herren havde lovet at forløse Zion og gengive sit folk deres jord i Jackson County i Missouri. Dette løfte var imidlertid betinget af de helliges lydighed (L&P 103:5-8, 11-14). Ligesom det gamle Israel ikke var i stand til at komme ind i det forjættede land i 40 år på grund af deres ulydighed, åbenbarede Herren, at det nutidige Israel skulle »vente en liden tid« med Zions forløsning, på grund af nogle helliges ulydighed og uenighed (L&P 105:9, 13).

- Læs L&P 105:1-13 sammen med eleverne. Hvilke krav stillede Herren vedrørende den endelige oprettelse af Zion? (Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder. Drøft, hvorledes vi kan anvende disse krav).
 - a. De hellige må lære lydighed (L&P 105:36; se også vers 37).
 - b. De skal tage sig af de fattige og nødlidende (L&P 105:3).
 - c. De skal være »forenede efter den forening, som det celestiale riges lov fordrer« (L&P 105:4; se også vers 5).
 - d. De skal undervises mere fuldkomment, få større erfaring og forstå deres pligter mere fuldkomment (L&P 105:10).
 - e. De skal udrustes med kraft fra det høje (L&P 105:11-12; se også vers 33).

- I L&P 105:38-40 rådede Herren de hellige til at søge fred, selv med dem, som havde forfulgt dem. Han lovede dem til gengæld, at »alle ting [skal] virke til gode for jer« (L&P 105:40). Hvordan er I blevet velsignet, når I har anvendt rådet om at søge fred?

Konklusion

Herren har lovet, at Zion vil blive forløst, og han har fortalt os, hvad vi skal gøre for at forberede os til den dag. Mind eleverne om, at vi af hele vores hjerte bør forsøge at hjælpe med at opbygge Zion i dag i vores familie og stav. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Tidslinie i Missouri

Følgende tidslinie over begivenheder i Missouri kan være nyttig i forbindelse med undervisningen i denne lektion. For at finde vigtige steder kan du eventuelt henvise til kort 2 på side 274 i dette hæfte og side 30 i *Elevens studievejledning*.

Januar 1831: De første missionærer ankom til Missouri.

Juli 1831: Herren udpegede Missouri som stedet for Zions by.

August 1831: Joseph Smith indviede tempelgrunden i Independence i Missouri.

Juli 1833: En pøbel angreb de hellige i Independence i Missouri.

November 1833: Slaget ved Big Blue fandt sted. De hellige blev drevet ud fra Jackson County til Clay County i Missouri.

Maj-juni 1834: Zions hær gik fra Kirtland i Ohio til Clay County i Missouri.

Juni 1836: Borgerne i Clay County bad de hellige om at forlade stedet.

September 1835: De hellige begyndte at flytte til Far West og andre steder, som blev til amterne Caldwell og Daviess i Missouri.

Marts 1838: Joseph Smith og hans familie ankom til Far West i Missouri efter at have flygtet fra pøbelen i Kirtland i Ohio.

Oktober 1838: Slaget ved Crooked River fandt sted. Guvernør Boggs fra Missouri udstedte sin udryddelsesordre.

Oktober 1838-april 1839: Joseph Smith og andre kirkeledere blev holdt fangne i Missouri.

April 1839: De hellige flygtede fra Missouri til Illinois.

2. Herrens vejledning til de hellige i landflygtighed

Efter at de hellige var blevet drevet væk fra Jackson County, gav Herren bestemte instruktioner om det, de skulle gøre. Du kan eventuelt gennemgå følgende instruktioner:

- a. Søg Zions forløsning (L&P 101:43-62). Med lignelsen i disse vers mindede Herren de hellige om, at ulydighed havde svækket deres stilling og tilladt deres fjender at få magt over dem. Han forsikrede dem dog om, at Zion ville blive forløst til hans egen tid.

- b. Fortsæt indsamlingen (L&P 101:63-75). Selv om Zions midtpunkt var faldet i fjendens hænder, gjorde Herren det klart, at de hellige skulle fortsætte med at indsamles på steder, som han havde udpeget (vers 67). I vore dage er dette Zions stave over hele verden. Vi skal gøre vore stave til »hellige steder« (L&P 101:21-22).
- c. Søg erstatning (L&P 101:76-95). De hellige fik befaling om at indsende formelle ansøgninger om kompensation og retfærdighed. I USA's forfatning var de garanteret religionsfrihed og ejendomsret. Disse rettigheder var blevet overtrådt i staten Missouri. De hellige fulgte Herrens råd og søgte erstatning lokalt, i staten og på nationalt plan. De blev nægtet hjælp, så de hellige overlod ansvaret for dommen i Herrens hænder og flyttede videre.
- d. Fastholde kravet på deres ejendom i Jackson County (L&P 101:96-101).

Formål At hjælpe eleverne med bedre at udholde modgang ved at vende sig til Frelseren.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 121:1-33; 122 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
 - b. *Vores arv*, s. 45-53.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed i forvejen en eller to elever om kort at fortælle, hvad de har lært, og hvordan de har udviklet sig på grund af modgang. Sørg for, at de har det godt med denne opgave.
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et stykke papir og en kuglepen eller blyant til hver elev.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Bed dem om at skrive om noget vanskeligt eller om modgang, som de har oplevet. Når de er færdige, kan du bede dem om at skrive det, de har lært, samt hvordan de har udviklet sig på grund af denne oplevelse.

Forklar, at denne lektion handler om at udholde modgang ved at vende sig til Frelseren. Fortæl eleverne, at senere i denne lektion vil de få mulighed for at fortælle, hvad de har skrevet ned.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsonst det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

Sammenfat kort følgende begivenheder i Missouri. Du kan eventuelt også henvise til tidslinien på side 155 og kort 2 på side 274 i dette hæfte og side 30 i *Elevers studievejledning*.

Efter at de hellige var blevet drevet ud af Jackson County sidst i 1833, fandt de tilflugt i det nærliggende Clay County, indtil de blev bedt om at rejse i 1836. Fra Clay County flyttede de omkring 100 km nordpå og grundlagde samfundet Far West og andre mindre bosættelser.

Kirken gik fremad for en tid i det nordlige Missouri. Befolkningen voksede hurtigt, og tempelgrunde blev indviet i Far West og i Adam-on-di-Ahman.

Konflikterne blandt nogle af de hellige fortsatte dog. Flere ledere blev udelukket, deriblandt Oliver Cowdery og David Whitmer.

Ud over uenigheden blandt nogle af Kirkens medlemmer var der stadig konflikter med andre fastboende i det nordlige Missouri. I 1838 foretog pøbelen og medlemmer af militsen flere angreb. Den 25. oktober blev tre medlemmer af Kirken dræbt i et slag ved Crooked River, deriblandt David W. Patten, en apostel. To dage senere udstedte guvernør Lilburn W. Boggs fra Missouri en ordre om, at »mormonerne skal behandles som fjender og skal udryddes eller jages ud af staten« (*History of the Church*, 3:175).

Den 30. oktober dræbte en pøbel på omkring 200 mænd 17 mænd og drenge ved Haun's Mill. Den næste dag blev Joseph Smith og omkring 50 andre kirkeledere arresteret på falske anklager. De fleste af disse ledere blev løsladt i løbet af tre uger. Seks af dem, deriblandt Joseph og Hyrum Smith, blev dog tilbageholdt på trods af deres uskyld. I november blev de flyttet først til Independence, derpå til Richmond og så til Liberty, hvor de blev fængslet i Liberty-fængslet indtil april 1839.

Tilstandene i Liberty-fængslet var strenge. Fangerne blev holdt i den nederste etage, som var som et fangehul – mørkt, koldt og usundt. Maden var utilstrækkelig og ulækker. Profeten og hans ledsagere havde kun lidt halm på stengulvet som senge, med tynde tæpper som dyner. Loftet var så lavt, at nogle af brødrene, deriblandt Joseph og Hyrum ikke kunne stå oprejst. De befandt sig også under en konstant dødstrussel.

Mens profeten var i fængsel, blev omkring 8000 hellige i Missouri tvunget ud af deres hjem som resultat af guvernørens udryddelsesordre. Mange af dem blev udplyndret, slået og dræbt af pøbelen, mens de flygtede til staten Illinois. Profeten hørte beretninger om de helliges lidelser og tryglede Herren om hjælp. Som svar gav Herren ham nogle mægtige åbenbaringer. Profeten medtog dem i et brev til Kirkens ledere i Quincy i Illinois, som ledte de helliges udvandring fra Missouri. Dele af disse åbenbaringer er nu afsnit 121, 122 og 123 i Lære og Pagter.

Liberty-fængslet. Mens profeten Joseph Smith var uskyldigt fængslet her i 1838-1839, modtog han de åbenbaringer, der nu står optegnet i L&P 121, 122 og 123.

1. Joseph Smiths bøn i Liberty-fængslet og Herrens svar

- Læs L&P 121:1-6 sammen med eleverne. Hvad fortæller disse vers om det, Joseph Smith følte og tænkte på dette tidspunkt? Hvad bad han Herren om? Hvad tænker og føler I, når I læser Joseph Smiths bøn til Herren i disse vers?
- Herrens svar på Joseph Smiths bøn står i L&P 121:7-33 og L&P 122. Læs L&P 121:7-10 sammen med eleverne. Hvad belærte Herren Joseph om i disse vers? Hvad ville I føle, hvis disse ord blev talt til jer? Hvad kan vi lære om Herren af dette svar?

Påpeg, at disse åbenbaringer »for en tid gjorde Liberty-fængslet til et center for belæring. De helliges øjne var vendt mod det som et sted, hvorfra der kom opmuntring, råd – Herrens ord. Det var mere et tempel end et fængsel, så længe profeten var der. Det var et sted for meditation og bøn ... Joseph Smith søgte Gud i dette primitive fængsel og fandt ham« (B. H. Roberts, *A Comprehensive History of the Church*, 1:526).

- Hvordan har de åbenbaringer, der blev givet i Liberty-fængslet (L&P 121 og 122), velsignet jer?

2. Frelserens fuldkomne forståelse for vore lidelser og modgang

- Bed eleverne om at tænke på deres egne prøvelser, mens en af dem læser L&P 122:5-8. På hvilke måder steg Frelseren »ned under alt dette«? (Se Alma 7:11-12; L&P 19:16-19).

Forklar, at fordi Frelseren steg ned under alt dette, har han en fuldkommen forståelse for alle vore prøvelser. Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum har, idet han talte om Frelserens store lidelse, sagt:

»Jesu uendelige forsoning omfatter ... [at] han har lidt under alle mænds, kvinders og børns synder, sorger og smerter, erklærede Jakob (se 2 Nephi 9:21). Jesus, der kunne sætte sig fuldkomment ind i det hele, ved således, hvordan han skal komme os til undsætning ... Hans forløsning rækker ud over alt, og han kan sætte sig ind i det hele. Derfor skal vi ikke beklage os over, at vort liv ikke er nogen dans på roser, når vi tænker på hvem der bar torne kronen« (*Stjernen*, juli 1987, s. 65).

- Oplever vi nogle prøvelser, hvor vi ikke kan blive trøstet af Frelseren? (Se Hebr 4:15). Hvordan kan kundskab om Frelserens lidelser hjælpe os til at være trofaste i vore egne prøvelser?
- Hvad kan vi gøre for i højere grad at tage del i den trøst og styrke, som Jesus tilbyder ved sin forsoning? (Se Hebr 4:16; 1 Pet 5:6-11). Hvordan kan bøn, ydmyghed og tro på Jesus Kristus hjælpe os med at modtage styrke i modgangstider?

3. Formål med modgang

Forklar, at modgang er en del af Herrens plan for vores prøve og vækst i jordelivet. Vi kom til jorden med den viden, at vi ville opleve smerte, prøvelser og andre vanskeligheder.

Profeten Joseph Smith oplevede så mange prøvelser, at han sagde, at de »har været min bestandige lod alle mine livsdage ... og jeg føler mig ligesom Paulus stemt for at rose mig af mine trængsler« (L&P 127:2). Foruden den trøst og det

råd, Herren gav profeten i Liberty-fængslet, var der mange andre lejligheder, hvor Herren belærte ham om modgang. Resten af denne lektion undersøger disse lærdomme i Lære og Pagter.

- Hvad åbenbarer Herren i Lære og Pagter om formålene med modgang? (Læs følgende vers sammen med eleverne. Sammenfat oplysningerne på tavlen).
 - a. L&P 98:12, 14-15; 101:4; 136:31. (Herren tillader modgang i vores tilværelse for at prøve os og for at se, om vi vil holde os til hans pagt). Hvorfor ønsker Herren, at hans folk »prøves i alle ting«?
 - b. L&P 101:1-2. (Nogle prøvelser kommer som resultat af vore overtrædelser).
 - c. L&P 122:7. (Herren tillader modgang for at give os erfaring og hjælpe os med at vokse).
- Hvordan kan forståelse af disse formål med modgang hjælpe os med at være »standhaftig[e]«? (L&P 121:8).
- Nogle mennesker tror med urette, at alle prøvelser er straffe fra Gud. Hvilke farer ligger der i at tro dette? Hvorfor bliver modgang ikke tilbageholdt for de retskafne?

Understreg, at selv om overtrædelse er en kilde til modgang, er det ikke den eneste kilde. Nogen modgang kommer, fordi selv for de retskafne er der »en modsætning i alle ting« (2 Nephi 2:11). Nogen modgang kommer som en naturlig konsekvens af det jordiske legemes skrøbelighed og forkrænkelighed. Noget kommer på grund af ulykke, på grund af vore egne valg, der ikke nødvendigvis er overtrædelser, og på grund af andre menneskers valg – noget, som Gud kan beskytte os fra, men af og til ikke gør, fordi »den grundlæggende evangeliske lov er handlefrihed og evig udvikling« (Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, s. 96). Modgang kan også komme, for »at Herrens hensigter derved opnås i vores liv, så vi kan modtage den lutrelse, som prøvelsen medfører« (Richard G. Scott i *Stjernen*, jan. 1996, s. 16).

Mens ældste Harold B. Lee tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han at, »efterlevelse af Jesu Kristi evangelium ikke er nogen garanti for, at modgang ikke kommer til os, men efterlevelse af evangeliet giver os styrke og tro og kraft til at hæve os over denne modgang og se ud over de nuværende vanskeligheder til en lysere dag« (citeret af A. Theodore Tuttle, i Conference Report, okt. 1967, s. 15; eller *Improvement Era*, dec. 1967, s. 47).

Andre lærdomme fra skriften om formålet med modgang findes i 2 Nephi 2:11; Alma 32:5-6; 62:41 og Helaman 12:1-3.

4. Herrens råd til dem, som oplever modgang

- Hvilket råd giver Herren i Lære og Pagter for at hjælpe os, når vi oplever modgang? (Læs følgende vers sammen med eleverne. Sammenfat oplysningerne på tavlen. Udvalg nogle af spørgsmålene for at motivere til samtale).
 - a. L&P 24:8; 31:9; 54:10; 121:7. (Vær tålmodig i prøvelser; de »skal blot vare et øjeblik«; se også Alma 17:11). Hvordan kan vi øge vores tålmodighed til at udholde prøvelser? På hvilken måde varede Joseph Smiths prøvelser blot »et øjeblik«? Hvordan kan vi komme til at se på modgang fra Herrens evige perspektiv?

- b. L&P 98:1. (Glæd jer og vær taknemmelige). Hvorfor skal vi takke Gud, selv når vi er udsat for prøvelser? Hvilke velsignelser har vi stadig, selv i den mest alvorlige modgang?
- c. L&P 98:11. (Vi skal forblive lydige og »holde fast ved alt godt«). Hvorfor er det ofte svært at forblive lydige, når vi oplever modgang?
- d. L&P 101:36-38. (Tag jer af sjælen, ikke af legemet, og søg Herren). Hvordan kan vi anvende dette råd?
- e. L&P 122:9. (Vi skal ikke frygte for, hvad mennesket kan gøre, for Gud vil være med os altid; se også L&P 98:13).
- Hvorfor bliver nogle mennesker bitre af prøvelser, mens andre vokser og bliver styrket? Hvad kan vi gøre for bedre at imødegå vore prøvelser og modgang? (Se Alma 62:49-51). Hvilke beretninger i skrifterne har hjulpet dig eller inspireret dig i modgangstider?
- Hvad har andre gjort for at hjælpe dig gennem modgang? Hvordan kan vi hjælpe andre med at klare deres prøvelser? Hvordan kan vi bruge det, som vore egne prøvelser har lært os, når vi hjælper andre? Hvilke goder kan der komme ved at tjene andre, når vi er midt i vore egne prøvelser? (Se Luk 9:24; Gal 6:2).
- Hvad kan vi gøre, hvis vi mærker, at vi selv bliver fortvivlede og mister håbet på grund af modgang? (Se Alma 36:3). Hvordan kan vi forberede os nu til at være stærke i fremtiden, hvor vi kan opleve større modgang?

5. Herrens løfter til dem, som er trofaste i modgang

- Hvilke løfter giver Herren i Lære og Pagter til dem, som er trofaste i modgang? (Læs nogle af følgende vers sammen med eleverne. Sammenfat oplysningerne på tavlen. Udvælg nogle af spørgsmålene for at motivere til samtale).
 - a. L&P 3:8; 24:8; 112:13; 122:4. (Herren vil være med os, stå ved vores side og hjælpe os i vore prøvelser; se også Jakobs Bog 3:1; Mosiah 24:13-14; Alma 36:27). Hvorfor er det vigtigt at vide, at Herren vil være med os i modgang? Hvilke oplevelser har vist jer, at Herren er med jer i modgangstider?
 - b. L&P 58:2-4; 101:35-36; 103:12; 121:29; 127:4; 136:31. (De, som er trofaste i prøvelser, vil modtage herlighed, glæde og andre velsignelser).
 - c. L&P 98:3; 122:7. (Alt vil tjene til vores bedste og til Herrens herlighed; se også L&P 90:24; 100:15; 2 Nephi 2:2; Rom 8:28). Hvordan kan modgang være til vores bedste?

Bed den elev, som fik tildelt opgaven, om kort at fortælle, hvad de har lært, og hvordan de har udviklet sig på grund af modgang (se »Forberedelse«, punkt 3). Hvis du benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du bede andre elever om at fortælle om, hvad de har skrevet. Hvis du ikke benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du bede andre elever om at fortælle, hvad de har lært, og hvordan de har udviklet sig på grund af modgang.

Mens ældste James E. Faust tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han: »I smerten, i lidelsen og i livets heltedige bestræbelser, går vi gennem metalsmelterens ild, og det ubetydelige og ligegyldige i vores liv kan smelte væk som slagter og gøre vores tro klar, hel og stærk ... Det er en del af det rensende offer, som

afkræves for at lære Gud at kende. I livets kvaler er det som om, vi lytter bedre til den guddommelige Hyrdes svage fromme hvisken« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1979, s. 87).

Ældste Marion G. Romney fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Jeg har set angeren og fortvivlelsen hos mennesker, som i prøvelsens time forbandede Gud og døde åndeligt. Og jeg har set folk rejse sig til store højder fra det, som tilsyneladende var uudholdelige byrder.

Og jeg har søgt Herren i min egen yderste nød og lært, at min sjæl har oplevet den største vækst, når jeg er blevet drevet på min knæ af modgang og prøvelser« (i *Conference Report*, okt. 1969, s. 60; eller *Improvement Era*, dec. 1969, s. 69).

d. L&P 121:8; 127:2. (De, som er trofaste i prøvelser, vil blive ophøjet).

- Hvad kan vi gøre i de perioder, vi har prøvelser, for i højere grad at føle den fred, som Herren omtaler i L&P 121:7? (Se også L&P 19:23).

Konklusion

I april 1839, efter at profeten og hans ledsagere havde været fængslet i Liberty-fængslet i næsten fem måneder, blev de sendt til Daviess County og derpå til Boone County til retssagen. Mens de blev flyttet til Boone County, lod vagterne dem flygte, fordi nogle embedsmænd fandt ud af, at de ikke kunne retsforfølges med succes. Joseph Smith og de andre fanger tog derpå til Illinois, hvor de sluttede sig til deres familier og de øvrige hellige.

Motivér eleverne til at læse de åbenbaringer, der blev givet i Liberty-fængslet i modgangstider. Bær vidnesbyrd om, at Jesus Kristus ved forsoningen har påtaget sig vore sorger. Hvis vi vil vende os til ham, vil han trøste os og opløfte os, selv i vore mørkeste dage. Udtryk din taknemmelighed for Joseph Smiths eksempel ved at reagere over for modgang og Kristi villighed til at hjælpe os med at holde ud og lære af modgang.

Yderligere forslag til undervisningen

1. Mod til at stå fast ved vores overbevisning

Før Joseph Smiths og hans ledsageres fængsling i Liberty-fængslet blev de lænket sammen og sat under bevogtning i et gammelt, tomt hus i Richmond i Missouri i mere end to uger. Gennemgå beretningen om Joseph Smiths reaktion på de voldelige vagter i Richmond, som det står optegnet i *Vores arv*, side 49-51.

- Hvordan kan vi udvikle det nødvendige mod til at imødekomme vanskelige situationer? Hvilke situationer kræver mod i vores dagligdag? (Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de eller nogen, de kender, har vist mod ved at stå fast ved evangeliets principper).

2. Amanda Smith modtog inspiration til at hjælpe sin søn, Alma

Vores arv indeholder en beretning om Amanda Smith, der modtog inspiration til at hjælpe sin søn, Alma, som var blevet såret ved massakren ved Haun's Mill (side 47-48). Hvis du ikke gennemgik denne beretning i lektion 15, kan du gøre det i denne lektion.

Formål At undervise i, hvordan de første hellige arbejdede for at opbygge Guds rige i Nauvoo, og at motivere eleverne til at følge deres eksempel.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 124:1-21, 87-90, 97-110; 126.
 - b. *Vores arv*, s. 51-52, 55-58, 61-62.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende beretninger fra *Vores arv*:
 - a. De prøvelser, som John Hammer og hans familie oplevede, da de søgte tilflugt i Illinois, fra afsnittet med titlen »Udvandringen fra Illinois« (side 51).
 - b. »Nauvoomissionærernes ofre« (side 55-58).
 - c. »Hjælpeforeningen« (side 61-62).
4. Hvis du ønsker at få hjælpeforeningspræsidentinden eller en af hendes rådgivere til at tale om formålet med Hjælpeforeningen, kan du bede hende om det i forvejen. Bed hende om at forberede sig på at læse Hjælpeforeningens erklæring, som blev præsenteret ved Hjælpeforeningens årlige møde i 1999. Erklæringen er medtaget på side 166 i dette hæfte og fås også som et særskilt dokument (36175 110, 36185 110 og 36195 110).

Forslag til lektionens udvikling

Fang Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at inddrage eleverne.

Skriv følgende sætninger på tavlen:

Lærdommen om dåb for afdøde blev åbenbaret.

Tempelbegavelsen blev udført første gang.

Hjælpeforeningen blev organiseret.

- Hvor fandt disse begivenheder sted?

Forklar, at disse og mange andre betydningsfulde begivenheder fandt sted i Nauvoo i Illinois. Denne lektion handler om, hvordan de første hellige i Nauvoo arbejdede for at opbygge Guds rige, samt hvordan vi kan lære af deres eksempel, mens vi stræber efter at opbygge Guds rige i dag.

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. De hellige søgte tilflugt i Illinois.

Forklar, at mens Joseph Smith var i fængsel i Liberty i Missouri, lå hovedansvaret for at lede de helliges flugt fra Missouri på Brigham Young, præsident for De Tolv Apostles Kvorum. For at de hellige kunne slippe væk fra deres forfølgere, begyndte de at gå over Mississippifloden ind i Illinois sidst i 1838. Kort 3 på side 275 i dette hæfte og side 31 i *Elevens studievejledning* viser den rute, de hellige fulgte, da de blev drevet ud af Missouri.

Bed den elev, der fik tildelt opgaven om at fortælle om de prøvelser, som John Hammer og hans familie oplevede, da de søgte tilflugt i Illinois (*Vores arv*, s. 51).

De hellige samledes først i Quincy i Illinois. Efter at Joseph Smith var vendt tilbage fra Liberty-fængslet, flyttede de omkring 55 km op ad Mississippifloden til det, der dengang var en lille landsby ved navn Commerce. De hellige begyndte straks at dræne det sumpede land, plante afgrøder og bygge huse. I løbet af sommeren 1839 omdøbte profeten stedet til Nauvoo. Han sagde: »Navnet på vor by (Nauvoo) er af hebraisk oprindelse og betyder en smuk beliggenhed eller et smukt sted, idet det også indebærer tanken og ideen om hvile« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 216).

I december 1840 gav staten Illinois Nauvoo et frihedsbrev, som gav byen tilladelse til at grundlægge en milit, en byret og et universitet. Nauvoo blev den andenstørste by i Illinois efterhånden som Kirken hurtigt voksede og nyomvendte samledes der.

Den 19. januar 1841 modtog profeten Joseph Smith en åbenbaring, hvori Herren gav de hellige befaling om deres ansvar i Nauvoo. Denne åbenbaring er optegnet i L&P 124. Forklar, at ved at studere L&P 124 og de første helliges eksempel i Nauvoo, kan vi bedre forstå den væsentlige rolle, som vi hver især spiller i opbyggelsen af Guds rige.

2. Missionærer fra Nauvoo omvendte tusinder af mennesker.

Forklar, at mange medlemmer af Kirken i Nauvoo, deriblandt medlemmer af De Tolvs Kvorum, blev kaldet til at tjene som missionærer. Bed den elev, der fik opgaven, om at fortælle om de helliges missioner fra Nauvoo (*Vores arv*, s. 55-58).

I løbet af nogle få måneder efter at være kommet til England havde Wilford Woodruff døbt og bekræftet mange mennesker. Derpå havde han følgende oplevelse:

»Jeg ... mødtes med en stor forsamling af hellige og fremmede, og mens vi sang den første salme, hvilede Herrens Ånd på mig og Guds røst sagde til mig: »Dette er det sidste møde, du vil afholde med disse mennesker i mange dage.« Jeg blev forbavset over dette, for jeg havde mange aftaler ude i dette distrikt. Da jeg rejste mig for at tale til folket, fortalte jeg dem, at dette var det sidste møde, jeg skulle afholde sammen med dem i mange dage. De blev lige så forbavsede, som jeg var.

Ved afslutningen af mødet kom fire personer frem til dåb; vi gik ned i vandet og døbte dem.

Om morgenen gik jeg alene frem for Herren og spurgte ham, hvad hans vilje var vedrørende mig. Det svar, jeg modtog, var, at jeg skulle gå sydpå, for Herren havde et stort værk, jeg skulle udføre der, for mange sjæle ventede på hans ord.«

I de næste to dage rejste han sydpå, indtil han kom til John Benbows gård i Herefordshire. Hr. Benbow og hans hustru, Jane, modtog ham med glæde og sagde, at der var en forsamling på over 600 mænd og kvinder, der havde dannet deres egen menighed, som kaldtes De Forenede Brødre. Ældste Woodruff sagde:

»Denne forsamling af Forenede Brødre søgte efter lys og sandhed, men var kommet så langt, som de kunne og bad uophørligt til Herren om at åbne vejen for dem og sende dem lys og kundskab, så de kunne kende den rette vej til frelse. Da jeg hørte dette, kunne jeg tydeligt se, hvorfor Herren havde befalet mig, mens jeg var i byen Hanley, til at forlade dette arbejdssted og gå sydpå; for i Herefordshire var der en mægtig høst til indsamling af mange hellige til Guds rige.«

Ældste Woodruffs indsats i dette område af England gjorde ham i stand til »med Guds velsignelse at bringe over 1800 sjæle ind i Kirken i løbet af otte måneder, deriblandt alle de 600 forenede brødre med undtagelse af én« (i *Wilford Woodruff: History of His Life and Labors*, red. Matthias F. Cowley, s. 116-119).

- Hvad kan vi lære af ældste Woodruffs oplevelse?

Påpeg, at Kirken blev styrket af de ofre og den indsats, som missionærerne, der tjente i England, ydede. Ældste Harold B. Lee sammenfattede det, der skete på dette bemærkelsesværdige tidspunkt:

»På ét år, 1840-1841 – ét år og fjorten dage for at være nøjagtig – blev ni medlemmer af De Tolv kaldet til at arbejde i Den Britiske Mission. Hvis I husker historien [i Nauvoo], var disse år den periode med den alvorligste forfølgelse, som Kirken skulle opleve i denne uddeling. På dette år og fjorten dage grundlagde de ni medlemmer af De Tolv sammen med deres ledsagere kirker i alle kendte byer i Storbritannien. De døbte mellem 7000 og 8000 omvendte. De trykte 5000 eksemplarer af Mormons Bog, 3000 salmebøger og 50.000 pjecer ... og der emigrerede 1000 sjæle til Amerika« (i *Conference Report*, Apr. 1960, s. 108).

3. De helliges eksempel i Nauvoo viser vigtigheden af at holde ud til enden i retskaffenhed.

Forklar, at L&P 124 omfatter mange belæringer og løfter til enkeltpersoner, som levede i Nauvoo-perioden. Læs nogle af følgende vers sammen med eleverne og find belæringerne og løfterne:

- a. L&P 124:12-14 (til Robert B. Thompson).
- b. L&P 124:16-17 (til John C. Bennett).
- c. L&P 124:18-19 (til Lyman Wight).
- d. L&P 124:87-90, 97-102 (til William Law).
- e. L&P 124:103-110 (til Sidney Rigdon).

I Nauvoo-perioden forblev de fleste af de hellige trofaste og blev meget velsignede. John C. Bennett, Lyman Wight, William Law, Sidney Rigdon og andre faldt imidlertid fra og forspildte mange af deres velsignelser.

- Hvad har hjulpet jer mest i jeres indsats for at holde ud til enden i retskaffenhed?
- Læs L&P 124:15 sammen med eleverne. Hvilke egenskaber i Hyrum Smith roste Herren? (Se også følgende citat). Hvordan kan vi udvikle oprigtighed i hjertet? Hvordan kan vi udvikle kærlighed til det, som er rigtigt?

Profeten Joseph Smith sagde om sin bror Hyrum: »Jeg kunne bede i mit hjerte om, at alle mine brødre var som min elskede bror, Hyrum, som ejer lammets mildhed og Jobs retskaffenhed, og kort sagt Kristi sagtmodighed og ydmyghed; og jeg elsker ham med den kærlighed, som er stærkere end døden, for jeg har aldrig haft lejlighed til at irettesætte ham, han heller ikke mig« (*History of the Church*, 2:338).

4. Hjælpeforeningen blev organiseret i Nauvoo.

Forklar, at mens de hellige boede i Nauvoo, blev de velsignet med en ny kirkeorganisation. Med præstedømmets myndighed organiserede profeten Joseph Smith Hjælpeforeningen. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Hjælpeforeningen« fra *Vores arv*, s. 61-62.

For at understrege formålene med Hjælpeforeningen, kan I læse følgende erklæring, som blev præsenteret ved Hjælpeforeningens årlige møde i 1999. Hvis du har bedt hjælpeforeningspræsidentinden eller en af hendes rådgivere om at foretage denne præsentation, så bed hende om at gøre det nu.

»Vi er Guds elskede og åndelige døtre, og vores tilværelse har betydning, formål og retning. Som et verdensomspændende søsterfællesskab er vi forenede i vores hengivenhed over for Jesus Kristus, vores Frelser og store eksempel. Vi er troens, dydens, visionernes og barmhjertighedens kvinder, som -

øger vores vidnesbyrd om Jesus Kristus ved hjælp af tro og studium af skriften.

søger åndelig styrke ved at følge Helligåndens tilskyndelser.

indvier os selv til at styrke ægteskabet, familien og hjemmet.

finder storhed i moderskabet og glæde i kvindelighed.

glæder os over tjeneste og gode gerninger.

elsker livet og at lære.

står for sandhed og ret.

støtter præstedømmet som Guds myndighed på jorden.

glæder os over templets velsignelser, forstår vores guddommelige skæbne og stræber efter ophøjelse« (*Liahona*, jan. 2000, s. 111-112).

- Hvordan opbygger Hjælpeforeningen tro og styrker vidnesbyrd? Hvordan styrker den ægteskaber og familier? Hvordan hjælper den nødlidende?
- Hvilke velsignelser har I modtaget på grund af Hjælpeforeningen?

Konklusion

Understreg, at de første hellige i Nauvoo indviede deres liv til opbyggelse af Guds rige ved hjælp af missionering og ved at tjene på mange andre måder. Ved at følge deres eksempler, kan vi mere trofast hjælpe til med at opbygge Guds rige i dag.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. De første hellige var fritaget for at bygge et tempel i Missouri

- De hellige havde ikke bygget et tempel i Missouri, selv om Herren havde befalet dem at bygge et i Independence og et i Far West (L&P 57:1-3; 97:10-12; 115:7-12). Hvilket princip belærte Herren de hellige om i L&P 124:49-53? Hvordan gælder dette princip os i dag?

2. Apostlenes indsats for at opfylde Herrens ord

Forklar, at L&P 118 indeholder Herrens instruktioner om, at De Tolv Apostle krydsede de »store vande« og forkyndte evangeliet. Brødrene skulle være rejst fra tempelgrunden i Far West i Missouri den 26. april 1839. I marts 1839 var de fleste hellige imidlertid flygtet fra Missouri til Illinois. Pøbler truede enhver leder, som vendte tilbage til Far West.

På trods af disse trusler, vendte Brigham Young, fire andre apostle og flere andre tilbage til tempelgrunden i Far West kort efter midnat om natten til den 26. april 1839. Der ordinerede de to nye apostle – Wilford Woodruff og George A. Smith. De sang og bad og en stor sten blev rullet hen i et hjørne af den foreslåede tempelgrund. Hurtigt derefter tog de af sted på deres mission til England.

3. En proklamation til verden

- Læs L&P 124:1-7 sammen med eleverne. Hvad befalede Herren profeten Joseph Smith om at skrive?

Forklar, at profeten Joseph Smith og andre arbejdede på denne proklamation, indtil profetens martyrdød i 1844. De Tolvs Kvorum færdiggjorde derpå dokumentet og udgav det den 6. april 1845.

Proklamationen var henvendt til verdens konger, præsidenten for USA og ledere og folk i alle nationer. Kirkens ledere erklærede, at Gud igen havde talt fra himlene, og at Guds rige og det hellige præstedømme var blevet gengivet for at berede vejen for Frelserens andet komme. De erklærede også:

»Vi sender jer dette med myndighed fra det høje og befaler jer alle at omvende jer og ydmyge jer som små børn for den Helliges storhed; og at komme til Jesus med et sønderknust hjerte og en angergiven ånd; og blive døbt i hans navn til syndernes forladelse ... og I skal modtage Helligåndens gave ved håndspålæggelse af apostlene og ældsterne i denne store og sidste uddeling med barmhjertighed over for mennesket.

Denne Ånd skal bære vidnesbyrd for jer om sandheden af vores vidnesbyrd; og skal oplyse jeres sind og være i jer som profetiens og åbenbaringsens ånd. Den skal bringe fortiden til jeres forståelse og ihukommelse; og skal vise jer det, som skal komme.

Den skal også give jer mange store og herlige gaver, som gaven til at helbrede de syge, og at blive helbredt ved håndspålæggelse i Jesu navn og uddrive dæmoner og til endog at se syner og samtale med engle og ånder fra den usete verden.

Ved denne Ånds lys, som blev modtaget ved hjælp af ordinancerne – ved det hellige apostelembedes og præstedømmes myndighed, vil I være i stand til at forstå og til at være lysets børn, og dermed være forberedt på at undslippe alt det, som kommer over jorden og stå foran Menneskesønnen.

Vi bærer vidnesbyrd om, at de førnævnte lærdomme er Jesu Kristi evangelium i sin fylde; og det er det eneste sande, evige og uforanderlige evangelium, og den eneste plan, der er åbenbaret til jorden, hvorved mennesket kan blive frelst« (i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 1:252-254).

I 1975 citerede præsident Ezra Taft Benson fra De Tolvs Kvorum dele af dette dokument ved generalkonferencen og erklærede, at Kirken atter forkyndte disse sandheder til verden. Han sagde:

»[Vi] henvender os som ydmyge Herrens tjenere til nationernes ledere og beder dem om at ydmyge sig for Gud for at søge hans inspiration og vejledning. Vi henvender os til regenter og til folket og beder dem om at omvende sig fra deres onde levevis. Slut jer til Herren, søg hans tilgivelse og forén jer i ydmyghed med hans rige. Der er ingen anden måde. Hvis I vil gøre det, vil jeres synder blive slettet, fred vil komme og vedblive, og I vil blive en del af Guds rige som forberedelse til Kristi andet komme. Men hvis I nægter at omvende jer eller at acceptere hans inspirerede budbringeres vidnesbyrd og forene jer med Guds rige, da vil de frygtelige straffedomme og katastrofer, som er lovet de ugudelige, blive jer til del« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 23).

4. Profeten Joseph Smiths røde murstensforretning

Forklar, at profeten Joseph Smiths røde murstensforretning var en af Kirkens mest betydningsfulde bygninger i hele Nauvoo-perioden (se billedet herunder). Ud over at være en forretning, var den center for religiøse, sociale og offentlige aktiviteter. De hellige oprettede en offentlig skole der. De brugte også bygningen til kirkemøder, borgermøder og ungdomsforsamlinger. Hjælpeforeningen blev organiseret i denne forretning den 17. marts 1842. Før templet blev færdigt, blev den øverste etage brugt som ordinanceværelse. Den første begavelse i denne uddeling blev givet der.

Profeten Joseph Smiths røde murstensforretning. Dette var en af Kirkens betydningsfulde bygninger i hele Nauvoo-perioden.

Formål At hjælpe eleverne med at glæde sig over deres muligheder for at udføre ordinancer for afdøde.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 2; 124:25-55; 127; 128; Joseph Smith – Historie 1:36-39.
 - b. *Vores arv*, s. 59-61, oplysningerne under overskriften »Templet i Nauvoo«.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Uddel i forvejen følgende opgaver:
 - a. Bed en elev om at forberede sig på at fortælle om opførelsen af templet i Nauvoo. Bed vedkommende om at gå ud fra de fire første afsnit under overskriften »Templet i Nauvoo« på side 59-60 i *Vores arv*.
 - b. Bed to elever om at forberede sig på kort at fortælle om oplevelser, de har haft, hvor de udførte dåb for de døde. Bed dem om at fortælle, hvad de føler ved at vide, at ved dåben for de døde, kan de hjælpe andre med et modtage frelse. Hvis de har udført dåb for deres afdøde forfædre, kan du bede dem om at tale om, hvordan disse oplevelser har hjulpet dem med at vende deres hjerte til deres forfædre.
 - c. Bed en eller flere omvendte om at forberede sig på at forklare, hvad de følte, da de første gang lærte om, at de kunne blive døbt for deres afdøde familiemedlemmer.
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Templet i Nauvoo (62432; Evangelisk kunst – 501) og Dåbsbassin i templet (62031; Evangelisk kunst – 504).

Bemærkning til læreren: Eleverne kan have spørgsmål om, hvordan man finder oplysninger om forfædre, som er døde, før de har modtaget evangeliet. Foreslå, at de taler med wardets slægtshistoriske konsulent og skaffer sig et eksemplar af *Vejledning for medlemmer i tempeltjeneste og slægtshistorie* (34697 110). De kan også kontakte et af Kirkens slægtshistoriske centre. Du kan også nævne, at lektion 40 vil fokusere på særlige ting, som Kirkens medlemmer kan gøre for at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie.

**Forslag til
lektionens
udvikling**

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Læs følgende beskrivelse, som profeten Joseph Smith gav af sin ældste bror, Alvin:

»Han var ... den ædleste i min fars familie. Han var en af de ædleste af menneskets sønner ... Der var ingen svig i ham ... Han var en af de mest besindige mennesker, og da han døde, besøgte Herrens engel ham i hans sidste øjeblikke« (*History of the Church*, 5:126-27).

Forklar, at Alvin døde i 1824, tre år efter at have accepteret Josephs vidnesbyrd om det første syn, men mere end fem år før præstedømmet blev gengivet.

- Hvilke mænd og kvinder i jeres familie døde, før de kunne modtage evangeliets fylde? Hvad ved I om disse familiemedlemmer?

Påpeg, at som medlemmer af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har vi evangeliets fylde og præstedømmets frelsende ordinancer. På grund af tempeltjeneste for de døde kan vi sørge for disse ordinancer for de milliarder af mænd og kvinder, som aldrig modtog dem i deres jordiske liv.

Forklar, at denne lektion handler om arbejdet med at forløse de døde. Den omtaler først og fremmest dåb for de døde

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsumt de skriftsteder, spørgsmål og andet undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Ved profeten Joseph Smith åbenbarede Herren præstedømmets lærdomme om ordinancer for de døde.

- Hvorfor udfører vi ordinancer for de døde? (Forklar, at alle mennesker skal have muligheden for at høre evangeliet og modtage præstedømmets frelsende ordinancer. Folk, som ikke modtog disse velsignelser i deres jordeliv, vil få denne mulighed i åndevederen. Fordi de ikke har fysiske legemer i åndevederen, kan de ikke selv modtage ordinancerne. Vi kan imidlertid modtage ordinancerne på deres vegne. De enkelte i åndevederen vælger derpå, om de vil acceptere eller afvise de ordinancer, der er blevet udført for dem).

Påpeg, at Herren begyndte at belære Joseph Smith om arbejdet for de døde meget tidligt i profetens tjenestegering (Joseph Smith – Historie 1:36-39; overskrift til L&P 2; L&P 2:1-3). Præsident Gordon B. Hinckley kommenterede disse lærdomme:

»Det er yderst betydningsfuldt for mig, at ... denne gentagelse af Malakias' vidunderlige ord vedrørende arbejdet for de døde blev givet til drengen Joseph, fire år før han fik tilladelse til at tage pladerne fra højen. De blev givet, før han modtog både Det Aronske Præstedømme og Det Melkisedekske Præstedømme, før han blev døbt, og længe før Kirken blev organiseret. Det fortæller en masse om vigtigheden af dette værk i Herrens plan« (»A Century of Family History Service«, *Ensign*, mar. 1995, s. 61).

Forklar, at den 15. august 1840 forkyndte profeten Joseph ved begravelsen af et medlem af Kirken ved navn Seymour Brunson. Som en del af talen læste han meget fra 1 Korinther 15, som omfatter en henvisning til dåb for de døde (vers 29). Derpå bekendtgjorde han, at de hellige kunne blive døbt på vegne af deres venner og slægtninge, som var døde uden at have modtaget evangeliet. Han erklærede, at frelsesplanen var beregnet til at frelse alle, som var villige til at adlyde Guds lovs krav. Efter denne tale begyndte Kirkens medlemmer at udføre dåb for de døde i den

nærliggende Mississippiflod. (Se *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15. aug. 1840).

2. Herren befalede de hellige at bygge et tempel i Nauvoo.

- Den 19. januar 1841, flere måneder efter at de hellige var begyndt at udføre dåb for de døde, befalede Herren dem at bygge et tempel i Nauvoo (L&P 124:25-27). Hvilke årsager gav Herren til denne befaling? (Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne for at finde svar på dette spørgsmål. Mulige svar står herunder).
 - a. L&P 124:28, 40-41. (At åbenbare yderligere præstedømmeordinancer).
 - b. L&P 124:29-30, 33. (At have et sted til udførelse af dåb for de døde).
 - c. L&P 124:55. (At få de hellige til at bevise deres trofasthed i at holde hans befalinger, så han kunne velsigne dem med ære, udødelighed og evigt liv).

Påpeg, at templet i Nauvoo var det andet tempel, der blev bygget i denne uddeling. Et af de vigtigste formål med dette tempel var at sørge for et sted, hvor de hellige kunne udføre ordinancer som dåb og bekræftelse for de døde, begavelsen og tempelægteskab. Disse ordinancer blev ikke udført i templet i Kirtland.

Vis billedet af templet i Nauvoo. Forklar, at mange af de hellige ydede store ofre for at adlyde befalingen om at bygge dette tempel. Bed den elev, der fik opgaven, om at fortælle om de helliges opførelse af templet Nauvoo, som det står i *Vores arv* (s. 59-60, de fire første afsnit under overskriften »Templet i Nauvoo«).

Templet i Nauvoo. Denne model viser skønheden af den oprindelige bygning, før den brændte i 1848.

- Hvad gør størst indtryk på jer ved de ofre, de første hellige ydede for at opføre templet i Nauvoo?

Forklar, at en kort tid tillod Herren de hellige at fortsætte med at udføre dåb for de døde i Mississippifloden (L&P 124:31-32; *History of the Church*, 4:xxxviii). Men den 3. oktober 1841 bekendtgjorde profeten Joseph, at »der skal ikke være flere dåbshandlinger for de døde, førend forordningen kan udføres i Herrens hus« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 230). Den 8. november 1841 indviede Brigham Young et midlertidigt, men omhyggeligt udskåret dåbsbassin i træ i kælderens til det ufærdige tempel (*History of the Church*, 4:446-447). I dag skal alle ordinancer for de døde udføres i templer.

- Hvad kan vi lære af de helliges beslutning om at bygge et dåbsbassin før templet blev færdigt? (Mens eleverne drøfter dette spørgsmål, kan du opfordre dem til at tænke over deres egne følelser vedrørende de dødes forløsning. Foreslå, at de spørger sig selv, om de er lige så ivrige efter at udføre dette arbejde, som de første hellige var).

3. Vi bør være begejstrede og glade i vores indsats for at udføre dåb for de døde.

Forklar, at der blev udført nogle dåb for de døde på Det Nye Testaments tid efter Kristi opstandelse (1 Kor 15:29). Nu ligger ansvaret for det store arbejde med at sørge for de frelsende ordinancer for de døde imidlertid hos medlemmerne af Kirken i denne uddeling. Vis billedet af et dåbsbassin i et tempel.

Understreg, at kirkemedlemmer, som er 12 år og ældre, deriblandt nyomvendte, kan blive døbt for de døde. For at kunne blive døbt for de døde, skal et medlem have en gyldig tempelanbefaling. Mænd skal have præstedømmet.

- Læs L&P 128:15 sammen med eleverne. På hvilke måder er de døde afhængige af os hvad angår deres frelse? På hvilke måder afhænger vores frelse af de dødes frelse? (Se L&P 128:17-18 samt følgende citater).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det, som foregår i Herrens hus ... kommer Herrens offerånd nærmere end nogen anden aktivitet, jeg kender til. Hvorfor? Fordi det udføres af dem, som giver gavmildt af deres tid og overflod uden nogen forventning om tak eller belønning for at gøre det for andre, som de ikke kan gøre for sig selv« (*Ensign*, mar. 1995, s. 62-63).

Ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Kvorum har sagt: »I vores førjordske tilstand, på tiden for det store råd, indgik vi en vis aftale med den Almægtige. Herren foreslog en plan, som han havde udtænkt. Vi accepterede den. Da planen var beregnet for alle mennesker, blev vi part i alle menneskers frelse i denne plan. Vi indvilligede dengang og dér i ikke alene at være frelsere for os selv, men ... frelsere for hele den menneskelige slægt. Vi indgik et partnerskab med Herren. Udarbejdelsen af planen blev da ikke blot Faderens værk og Frelserens værk, men også vores værk. Den mindste af os, den mest ydmyge arbejder sammen med den Almægtige i at opnå den evige frelsesplans hensigt« (»The Worth of Souls«, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189).

- Læs L&P 2 sammen med eleverne. Hvordan kan udførelsen af dåb for de døde hjælpe os med at vende vores hjerte til vore forfædre?

Bed de elever, som fik tildelt opgaven, om kort at tale om, hvad de føler ved at vide, at ved dåben for de døde, kan de hjælpe andre med et modtage frelse (se »Forberedelse«, punkt 3b).

Hvis du underviser unge, kan du eventuelt også fortælle følgende historie om en gruppe unge piger, som lavede slægtsforskning for at finde navne på mennesker, som var døde uden at have modtaget evangeliet:

»Efter at have forsket i mere end 400 navne, både for mænd og kvinder, inviterede Unge Piger fra Meridian 15. ward [i Idaho] Unge Mænd til at tage med til templet i Boise [i Idaho] for at udføre dåb. Templet ordnede det således, at navnene blev opbevaret i et arkiv for deres ward. Heather Bennett, 15 år, sagde: »Det bedste var at blive døbt for dem. Navnene lød bekendte for mig. Det var det bedste ved hele projektet. Vi udførte det for folk, som ellers ikke ville være blevet gjort. De kunne være blevet glemt.«

Cori Christensen, et andet medlem af gruppen, sagde: »Mens vi sad i dåbslokalet i templet, havde vi denne fuldstændig gode følelse. Det var en følelse af sejr. Vi havde givet dem en mulighed« (»Names and Faces«, *New Era*, feb. 1994, s. 32).

- Læs L&P 128:19, 22-24 sammen med eleverne. Hvad bør vores indstilling, ifølge disse vers, være vedrørende evangeliet og vedrørende udførelse af dåb for de døde? Hvorfor bringer emnet om dåb for de døde en sådan glæde, både til de levende og de døde?

Bed de elever, som fik tildelt opgaven, om at forklare, hvad de følte, da de første gang lærte om, at de kunne blive døbt for deres afdøde familiemedlemmer (se »Forberedelse«, punkt 3c).

Konklusion

Læs L&P 128:17 sammen med eleverne. Understreg, at profeten Joseph Smith kaldte arbejdet med at forløse de døde »det herligste af alle principper, som hører til det evige evangelium«. Motivér eleverne til at gøre alt det, de kan, for at udføre dåb for de døde. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Historisk baggrund for Lære og Pagter 127 og 128

Brug følgende oplysninger for at give historisk baggrund for L&P 127 og 128:

Om sommeren i 1842 forsøgte en gruppe mænd på falsk grundlag at fængsle profeten Joseph Smith. På grund af denne forfølgelse forlod profeten Nauvoo. Han sagde: »Jeg [har] ment, at det var bedst og klogest af mig at forlade denne by en kort tid for min egen og dette folks sikkerheds skyld« (L&P 127:1). På trods af disse vanskelige omstændigheder skrev han glædelige ting i breve til de hellige.

- Hvad var det emne, som i denne tid med forfølgelse optog profetens sind og lagde størst beslag på hans følelser? (Se L&P 128:1).

2. Vigtigheden af at føre optegnelser

Forklar, at ved profeten Joseph Smith befalede Herren de hellige at føre omhyggelige optegnelser om dåb for de døde (L&P 127:5-9; 128:1-9). Disse optegnelser opbevares nu i computere.

- Hvorfor skal vi føre optegnelser over dåb for de døde? (Se L&P 128:6-8, 24. Disse optegnelser, som føres på jorden, bliver også ført i himlen, og de døde vil blive dømt ud fra disse bøger. På tidspunktet for det andet komme vil vi præsentere optegnelserne for Herren som et offer til ham).

Formål

At hjælpe eleverne med at forstå, at evigt ægteskab er en nødvendig del af vor himmelske Faders plan, at hjælpe unge med at forberede sig til evigt ægteskab og motivere ægtepar til at forblive i ægteskabspagten.

Forberedelse

1. Studér bønssomt Lære og Pagter 131:1-4; 132:4-33 samt de andre skriftsteder i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du underviser unge, skal du medbringe et eller flere eksemplarer af *Til styrke for de unge* (36550 110). Du kan eventuelt også medbringe et eksemplar til hver elev eller bede eleverne om at medbringe deres egne eksemplarer.
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du kontakte et wardsmedlem, som er blevet gift i templet. Bed denne person om at forberede sig på at bruge fire eller fem minutter i begyndelsen af undervisningen til at fortælle om den dag, han eller hun blev gift i templet. Du kan eventuelt bede personen om at medbringe et fotografi eller et andet minde fra brylluppet. Bed ham eller hende om at overveje følgende spørgsmål i forbindelse med forberedelsen:
 - Hvad gjorde du for at forberede dig til et tempelægteskab?
 - Hvilken forskel gør det at blive gift i templet?
 - Hvilket råd kan du give de elever, som endnu ikke er blevet gift i templet, som kan hjælpe dem med at forberede sig?

Bemærkning til læreren: Når du giver denne lektion, skal du være opmærksom på enlige forældre og andre, som endnu ikke befinder sig i en traditionel familiesituation (se den første af de yderligere forslag til undervisningen). Hvis eleverne stiller spørgsmål om skilsmisse eller andre følsomme emner, kan du motivere dem til at tale med biskoppen under fire øjne i stedet for at drøfte spørgsmålet i klassen.

**Forslag til
lektionens
udvikling****Fang
opmærksomheden**

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed det medlem af wardet, der fik opgaven, om at tale om den dag, han eller hun blev gift i templet (se »Forberedelse«, punkt 4). Efter præsentationen kan du kort kommentere det, som personen har sagt. Forklar, at denne lektion handler om evigt ægteskab.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Evtigt ægteskab er nødvendigt i vor himmelske Faders plan.

Undervis i og drøft L&P 131:1-4; 132:4-33. Forklar, at disse skriftsteder indeholder åbenbaringer fra Herren til profeten Joseph Smith om evtigt ægteskab. Ældste Parley P. Pratt, en af de oprindelige medlemmer af De Tolvs Kvorum i denne uddeling, mindedes sine følelser, da han første gang hørte profeten Joseph undervise i disse lærdomme.

»Jeg havde elsket før, men jeg vidste ikke hvorfor. Men nu elskede jeg – med renhed – en intensitet af opløftede, ophøjede følelser, som hævdede min sjæl ... Jeg følte, at Gud virkelig var min himmelske Fader, at Jesus var min bror, og at mit hjertes hustru var en udødelig, evtigt partner ... Kort sagt, jeg kunne nu elske med ånden og også med forståelse« (*Autobiography of Parley P. Pratt*, s. 298).

- Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum har erklæret, at »ægteskab mellem mand og kvinde er grundlæggende i [Guds] evige plan« (»Familien: En proklamation til verden«, *Stjernen*, juni 1996, s. 10; se også L&P 49:15). Hvorfor er ægteskab en vigtig del af Guds evige plan? (Se L&P 131:1-4; 1 Kor 11:11).

Læs en eller flere af følgende udtalelser. Efter at have læst en udtalelse, kan du bede eleverne om at drøfte dens betydning og anvendelse.

Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Det evige ægteskabs søde venskab er en af de største velsignelser, som Gud har skænket sine børn. De mange år, som jeg har tilbragt med min smukke ledsager, har bestemt givet mig de største glæder i mit liv. Fra tidernes begyndelse har ægteskabets venskab mellem mand og hustru været grundlæggende for vor himmelske Faders store plan for lykke. Vores liv berøres med det gode, og vi både opbygges og forædles, når vi nyder de søde velsignelser ved samværet med kære familiemedlemmer« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 33).

Præsident Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har lært os: »Det højeste mål med det, vi belærer, er at forene forældre og børn i troen på Herren Jesus Kristus, at de er lykkelige i hjemmet, besejlet i et evtigt ægteskab, kædet sammen med deres generationer og forvisset om ophøjelse i vor himmelske Faders nærværelse« (*Stjernen*, juli 1995, s. 7).

Præsident Joseph Fielding Smith har sagt: »Ægteskab – således som det opfattes af sidste dages hellige – er en pagt, der er indstiftet til at være evtigt. Det er grundlaget for evtigt ophøjelse, for uden ægteskab kan der ikke blive evtigt udvikling i Guds rige« (*Lærdomme om Frelse*, 2:56).

- Hvis en ægtemand og hustru ikke er gift i templet for tid og evighed, hvordan vil deres ægteskabelige status så være, når en af dem dør? (Se L&P 132:7, 15-18. Deres ægteskab vil ikke være »gyldigt eller af nogen bindende kraft«, selv om de har givet løfte om at være sammen for evtigt).
- Når en mand og en kvinde bliver gift for tid og evighed i templet, indgår de en pagt med Herren. Hvilke velsignelser vil de modtage, hvis de er trofaste over for deres pagt? (Se L&P 131:1-4; 132:19-24, 30-31. Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).

- a. De vil være sammen »gennem tid og al evighed« (L&P 132:19). Deres børn kan også blive en del af deres evige familie. (Du kan eventuelt forklare, at Forjættelsens Helligånd er Helligånden, som bekræfter, at de præstedømmeordinancer, vi har modtaget, og at de pagter, vi har indgået, er acceptable for Gud. Denne godkendelse afhænger af vores trofasthed).
 - b. De vil blive ophøjet i den højeste grad af det celestiale rige sammen med vor himmelske Fader og Jesus Kristus (L&P 131:1-3; 132:23-24).
 - c. De vil »arve troner, riger, fyrstendømmer ... magter [og] herredømme« (L&P 132:19).
 - d. De vil fortsætte med at få afkom eller åndelige børn i al evighed (L&P 132:19, 30-31; se også L&P 131:4).
 - e. »Da skal de blive guder, fordi de har al magt« (L&P 132:20-21).
- Hvilke velsignelser medfører tempelægteskab her på jorden? (Bed eleverne om at fortælle om deres følelser vedrørende at blive gift i templet. Hvis du ikke har læst udtalelsen af ældste Joseph B. Wirthlin på side 177, kan du gøre det nu).

2. De unge bør forberede sig nu til evigt ægteskab.

Hvis du underviser unge, kan du bruge dette afsnit af lektionen til at motivere dem til at forberede sig til tempelægteskab. Hvis du underviser voksne, kan du eventuelt udelade dette afsnit eller blot bruge en lille del af det.

- Hvorfor tror I, at der bliver lagt så stor vægt på tempelægteskab for de unge i Kirken? (Hjælp eleverne med at forstå, at beslutningen om at gifte sig i templet er en af de vigtigste beslutninger, man kan træffe. Medlemmer af Kirken bør begynde at forberede sig til evigt ægteskab, når de er unge).

Præsident Spencer W. Kimball sagde: »Ægteskab er måske den allervigtigste af alle beslutninger og har de mest vidtrækkende virkninger, for det drejer sig ikke alene om den øjeblikkelige lykke, men også om evig glæde. Det påvirker ikke alene de pågældende to mennesker, men også deres familier og især deres børn og børnebørn op gennem mange generationer« (se *Den danske Stjerne*, juni 1978, s. 1).

- Hvad kan unge mænd og kvinder gøre for at forberede sig til at blive gift i templet?
- Hvilken betydning har dating i løbet af teenageårene for ægteskab senere i livet? (Hvis du har medtaget eksemplarer af *Til styrke for de unge*, kan du bede eleverne om at læse »Dating« på side 24-25).
- Hvilken slags person vil I gerne giftes med en dag? (Du kan eventuelt bede hver elev om at nævne én egenskab og fortælle, hvorfor den er vigtig. Skriv svarene på tavlen. Vær også opmærksom på andre forslag i følgende citater). Hvordan skal man leve for at forberede sig til at blive gift med en sådan person? (Bed eleverne om stille at overveje dette spørgsmål i stedet for at svare højt på det).

Præsident Gordon B. Hinckley rådede: »Vælg en livsledsager med samme tro. Så vil I have større sandsynlighed for at blive lykkelige. Vælg en livsledsager, som du altid kan ære og respektere og som kan supplere dig. En, som du kan skænke hele dit hjerte, hele din kærlighed, hele din troskab og hele din loyalitet« (*Liahona*, maj 1999, s. 4).

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Grundlaget for et evigt ægteskab er mere end et kønt ansigt eller en tiltrækkende figur. Man må tænke på andet end popularitet eller udstråling. Når I søger en evig partner, vær da på udkig efter en, som er ved at udvikle de afgørende egenskaber, der bringer lykke: En dyb kærlighed til Herren og hans befalinger, en beslutsomhed om at efterleve dem, en, der er venligt forstående, er tilgivende over for andre og villig til at give af sig selv – med ønsket om at have en familie velsignet med vidunderlige børn og en forpligtelse til at lære dem sandhedens principper i hjemmet.

En fremtidig hustru må som en af sine væsentlige prioriteter ønske at være hustru og mor. Hun bør udvikle de hellige egenskaber, som Gud har givet sine døtre, for at hun kan blive en fremragende hustru og mor: Tålmodighed, venlighed, kærlig mod børn og med et ønske om at tage sig af dem i stedet for at stræbe efter karriere på arbejdsmarkedet. Hun bør få en god uddannelse som forberedelse til moderskabets pligter.

En fremtidig ægtemand bør også ære sit præstedømme og bruge det i andres tjeneste. Find en mand, der tager imod sin rolle som den, der sørger for livets nødvendigheder, som har evnen til at gøre det, og som gør en flittig indsats for at berede sig på at leve op til disse ansvar« (*Liahona*, juli 1999, s. 29).

- Hvordan kan forældre og andre voksne hjælpe unge med at forberede sig til evigt ægteskab? Hvordan kan de hjælpe små børn med at forberede sig til evigt ægteskab?

3. Efter at en ægtemand og hustru er besejlet i templet, skal de holde fast ved pagterne for at modtage de lovede velsignelser.

Bed en kvindelig elev om at læse følgende citat. Bed derpå eleverne om at gætte, hvem der har sagt det.

»Jeg var bare sikker på, at de første ti år ville være lyksalighed. Men i løbet af vores første år sammen opdagede jeg ... at der var mange tilpasninger. Selvfølgelig var det ikke sådan noget, man løb hjem til mor på grund af. Men jeg græd i min pude nu og da. Problemerne drejede sig næsten altid om at lære at leve efter en andens plan og gøre noget på en andens måde. Vi elskede hinanden, der var ingen tvivl om det. Men vi måtte også vænne os til hinanden. Jeg tror, at *hvert* ægtepar må vænne sig til hinanden.«

Fortæl eleverne, at udtalelsen kom fra søster Marjorie P. Hinckley, hustru til præsident Gordon B. Hinckley (i Sheri L. Dew: *Go Forward with Faith: The Biography of Gordon B. Hinckley*, s. 118). Understreg, at det kræver kærlighed, arbejde og hengivenhed at få et vellykket ægteskab. Efter at en ægtemand og hustru er besejlet i templet, modtager de kun de lovede velsignelser, hvis de »forbliver i min pagt« (L&P 132:19). Brug spørgsmål, skriftsteder og citater i dette afsnit af lektionen for at hjælpe eleverne med at forstå de særlige ting, som ægtemænd og hustruer skal gøre for at forblive i pagten.

- Læs L&P 42:22 sammen med eleverne. Forklar, at denne befaling gælder både mænd og kvinder. Hvad vil det sige at elske en ægtemand eller hustru af hele sit hjerte? Hvad vil det sige at holde sig til sin ægtemand eller hustru og ingen anden?

Præsident Spencer W. Kimball forklarede:

»Når Herren siger *hele* dit hjerte, giver det ingen mulighed for at dele eller tilbageholde ...

Ordene *ingen anden* udelukker enhver og alting. Ægtefællen bliver da fremtrædende i livet for manden eller hustruen, og hverken selskabsliv eller arbejdsliv eller politisk liv eller nogen anden interesse eller person eller ting må nogen sinde få forret over ægtefællen ...

Ægteskab forudsætter fuldstændig loyalitet og fuldstændig troskab. Hver ægtefælle tager partneren med den forståelse, at han eller hun fuldstændigt giver ægtefællen af hjerte, styrke, loyalitet, ære og hengivenhed, med al værdighed. Enhver afvigelse er synd, enhver deling af hjertet er overtrædelse. Ligesom vi bør have »øjet alene henvendt på Guds ære«, bør vi have øjet, øret, hjertet alene henvendt på ægteskabet og ægtefællen og familien« (*Faith Precedes the Miracle*, s. 142-143).

Præsident Gordon B. Hinckley gav dette enkle råd til ægtepar: »Vær nidkært trofaste over for hinanden« (*Liahona*, maj 1999, s. 4).

- Når en mand og en kvinde bliver gift i templet, indgår de pagt om at være trofaste over for hinanden og om at være trofaste over for Herren. Hvad kan ægtepar gøre for at styrke deres kærlighed til hinanden og til Herren. (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte at bede og læse sammen i skrifterne, søge at blive vejledt af Ånden sammen, holde familieaften, have stævnemøder, bruge tid på at tale sammen, hjælpe hinanden i hjemmet og gå i templet sammen. Du kan eventuelt bruge den anden af de yderligere forslag til lektionen som en del af denne drøftelse).

Konklusion

Hvis du underviser unge eller andre, som endnu ikke er blevet gift i templet, kan du motivere dem til at forberede sig til evigt ægteskab. Motivér de elever, som er blevet gift i templet til at forblive i ægteskabspagten.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Trofaste hellige vil ikke blive nægtet evighedens velsignelser

Læs følgende udtalelser vedrørende dem, som er enlige.

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har rådet:

»Vi ved, at mange værdige og gode sidste dages hellige for tiden mangler de ideelle muligheder og grundlæggende betingelser for deres udvikling. At være enlig eller udsat for barnløshed, dødsfald og skilsmisse kuldaster idealer og udsætter opfyldelsen af lovede velsignelser. Desuden er nogle kvinder, som ønsker at være fuldtidsmødre og hjemmegående, bogstaveligt talt blevet tvunget ud blandt de fuldtidsbeskæftigede. Men disse frustrationer er kun midlertidige. Herren har lovet, at i evighederne vil ingen velsignelser blive nægtet hans sønner og døtre, som holder befalingerne, lever op til deres pagter og ønsker at gøre det rette.

Mange af de største afsavn i livet på jorden vil blive kompenseret i tusindårsriget, som er tiden til at udføre alt, hvad der er ufuldstændigt i lykkens store plan for alle vor Faders værdige børn. Vi ved, at det vil gælde tempelordinancerne. Jeg tror, at det også vil gælde familiebånd og -oplevelser« (*Stjernen*, jan. 1994, s. 72).

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum rådede: »Hvis I er enlige og ikke har fundet et muligt passende emne til celestiale ægteskab, lev da for at finde en. Bed for det. Forvent, at det vil ske efter Herrens tidsplan. Gå ikke på kompromis med jeres standarder på nogen måde, som ville udelukke den velsignelse på denne eller den anden side af sløret. Herren kender jeres hjertes hensigter. Hans profeter har udtalt, at I vil få den velsignelse, hvis I konsekvent lever, så I gør jer fortjent til det. Vi ved ikke, om det vil blive på denne eller den anden side af sløret. Men lev for det. Bed for det« (*Liahona*, juli 1999, s. 31).

2. Eksempler på lykkelige, holdbare tempelægteskaber

Efter bønssom overvejelse kan du kontakte en mand og en kvinde i wardet, som er gode eksempler på et vellykket tempelægteskab. Bed hver af dem om at forberede sig på at bruge to eller tre minutter af klassetiden på at komme med forslag til et lykkeligt, holdbart ægteskab.

Efter disse præsentationer, kan du eventuelt give eleverne mulighed for at komme med andre forslag.

3. Opgaver til unge og unge enlige voksne

Hvis du underviser unge eller unge enlige voksne, kan du motivere hver elev til at tage hjem og skrive et brev, der udtrykker kærlighed til hans eller hendes fremtidige ægtefælle. Bed eleverne om at opbevare deres breve, indtil de bliver gift og kan læse det for deres ægtefælle.

4. Undgå verdslige tendenser

- Hvilke tendenser viser, at folk ser bort fra Guds standarder med hensyn til ægteskab? Hvad kan vi gøre for at forblive trofaste over for Herrens standarder?

5. »Templer og familier« – Videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Templer og familier«, et ni minutter langt afsnit.

6. Flerkoneri

Følgende oplysninger gives for at hjælpe dig, hvis eleverne stiller spørgsmål om udøvelsen af flerkoneri. De bør ikke være lektionens højdepunkt.

Herrens hensigt med at befale sit folk at praktisere flerkoneri

I Mormons Bog belærte profeten Jakob: »... thi ingen mand blandt jer skal have mere end een hustru ... [Men], siger Hærskarernes Herre, dersom jeg vil skaffe mig afkom, så vil jeg befale mit folk det, ellers skal de give agt på disse ting« (Jakob 2:27, 30). På forskellige tider i Bibelen har Herren befalet folk at praktisere flerkoneri. Han gav f.eks. denne befaling til Abraham, Isak, Jakob, Moses, David og Salomo (L&P 132:1).

Åbenbaringen om at praktisere flerkoneri i denne uddeling

I denne uddeling befalede Herren nogle af de første hellige at praktisere flerkoneri. Profeten Joseph Smith og de, der var ham nærmest, deriblandt Brigham Young og Heber C. Kimball, blev udfordret af denne befaling, men de adlød den. Kirkens ledere styrede udøvelsen. De, som gik ind i det, var blevet godkendt til at gøre det, og vielseerne måtte udføres ved præstedømmets beseglende myndighed.

Kirkens stilling med hensyn til flerkoneri i dag

I 1890 modtog præsident Wilford Woodruff en åbenbaring om, at lederne i Kirken skulle ophøre med at undervise i udøvelsen af flerkoneri (Officiel Erklæring nr. 1, s. 226 i Lære og Pagter).

I 1998 kom præsident Gordon B. Hinckley med følgende udtalelse om Kirkens stilling til flerkoneri: »Denne kirke [har] ikke har noget som helst med dem at gøre, som praktiserer flerkoneri. De er ikke medlemmer af denne Kirke. Hvis nogle af vore medlemmer afsløres i at praktisere flerkoneri, bliver de udelukket, hvilket er den mest alvorlige straf, Kirken kan pålægge. Ikke alene er de involverede i direkte modstrid med landets love, de er også i modstrid med denne kirkes love« (*Liahona*, jan. 1999, s. 84).

Formål At undervise eleverne i profeten Joseph Smiths martyrdød og styrke deres vidnesbyrd om hans kaldelse som Guds profet.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 135.
 - b. *Vores arv*, s. 62-66.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte de første fem afsnit under overskriften »Martyrdøden« i *Vores arv* (s. 62-63).
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du planlægge at bruge dem i løbet af lektionen: Profeten Joseph Smith (62002; Evangelisk kunst – 401) og Broder Joseph (62161).
5. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du forberede dig på at bruge følgende billeder ud over dem, der står anført herover: Johannes forkynder i ørkenen (62132; Evangelisk kunst – 207) og Abinadi hos kong Noa (62042; Evangelisk kunst – 308).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis de billeder, der er anført under »Forberedelse«, punkt 4 og 5. Bed eleverne om at tænke over, hvad mændene på disse billeder har til fælles. Efter et øjeblik kan du påpege, at det, som de har til fælles, er, at de alle led martyrdøden på grund af deres hengivenhed over for sandheden.

Bed eleverne om at finde andre martyrer fra skrifterne og Kirkens historie. Svarene kan omfatte Zakarias (Matt 23:35), Stefanus (ApG 7:56-60) og Hyrum Smith (L&P 135:1).

Forklar, at denne lektion omhandler profeten Joseph Smiths og hans bror, Hyrums martyrdød. Den handler også om profeten Josephs bidrag.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om indsigt, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Profeten Joseph Smith beseglede sit vidnesbyrd med sit blod.

Forklar, at de hellige i nogle få år havde fremgang i Nauvoo. Kirken og byen voksede hurtigt, arbejdet på templet gik fremad og profeten Joseph Smith modtog mange åbenbaringer. I løbet af 1843 og 1844 voksede uviljen mod Kirken imidlertid. Fjender, både indefra og uden for Kirken, begyndte at forsøge at ødelægge den. Denne modstand nåede sit højdepunkt den 27. juni 1844.

Bed den elev, som fik opgaven, om at sammenfatte de første fem afsnit under overskriften »Martyrdøden« i *Vores arv*, s. 62-63. Læs også L&P 135:4-5 sammen med eleverne. Forklar, at L&P 135 blev skrevet af ældste John Taylor, som blev såret under angrebet på profeten Joseph Smith.

- Hvorfor tror I, at profeten Joseph Smith kunne være så »rolig som en sommermorgen«, når han vidste, at han måske ville lide martyrdøden i Carthage? Hvilken trøst tror I, at Joseph og Hyrum ville have modtaget fra Ether 12:36-38?

Profeten Joseph Smith

Læs L&P 135:1-2 sammen med eleverne. Læs også følgende beretning om martyrdøden af ældste Willard Richards, eller bed en elev om at læse den. Forklar, at ældste Richards var ven med profeten og medlem af De Tolvs Kvorum. Han var i Carthage-fængslet, da profeten led martyrdøden. Hans beretning begynder, da pøbelen ankom til fængslet lige efter kl. 5 om eftermiddagen den 27. juni 1844:

»En regn af kugler blev affyret op ad trappen mod døren ind til fængslet på anden etage, efterfulgt af mange hurtige fodtrin ...

... En kugle blev sendt gennem døren, og den gik mellem os og viste, at vore fjender var samvittighedsløse skurke ...

... Joseph Smith, hr. Taylor og jeg selv sprang tilbage til den forreste del af rummet og ... Hyrum Smith gik to tredjedele tilbage i lokalet og stod direkte foran døren og med ansigtet mod den.

En kugle blev sendt gennem døren, og den ramte Hyrum ved siden af hans næse, da han faldt baglæns i hele sin længde uden at røre sine fødder.

Fra hullerne i hans [tøj] var det tydeligt, at en kugle må være kommet udefra, gennem vinduet og var gået ind i hans ryg på højre side, gennem hans lommeur og havde sat sig fast der ... I det samme øjeblik gik kuglen fra døren gennem hans næse.

Da han ramte gulvet udbrød han højt: »Jeg er en død mand.« Joseph så over mod ham og svarede: »Åh, kære broder Hyrum!« og åbnede døren ca. 10 cm med sin venstre hånd, skød en ladning fra en seksløber tilfældigt ud i indgangen ... En kugle [fra et gevær i pøbelen] strejfede Hyrums bryst og gik ind i hans hals og videre ind i hans hoved, mens andre geværer blev sigtet på ham og nogle kugler ramte ham.

Joseph fortsatte med at affyre sin revolver rundt i døråbningen og ud i rummet som før ... mens hr. Taylor stod ved hans side med en stok og slog på bajonetter og geværer, som hele tiden kom ind gennem døråbningen ...

Da revolveren ikke duede mere, havde vi ingen skydevåben og forventede en øjeblikkelig indtrængen af pøbelen og døråbningen fyldt med geværer halvvejs inde i rummet og intet håb, bortset fra øjeblikkelig død derinde.

Hr. Taylor løb hen mod vinduet, som er omkring 5-6 meter fra jorden. Da hans krop næsten havde fået balancen, ramte en kugle henne fra døren hans ben, og en kugle udefra ramte hans ur ... i vestelommen nær det venstre bryst ... og kraften fra denne kugle kastede han bagover på gulvet, og han rullede ind under sengen, som stod ved siden af ham ...

Joseph forsøgte som sidste udvej at hoppe ud ad det samme vindue, hvor hr. Taylor faldt, da to kugler gennemtrængte ham fra døren, og en gik ind i den højre side af hans udefra. Han faldt ud, idet han råbte: »Åh, Herre, min Gud!« ... Han landede på venstre side og var død« (*History of the Church*, 6:619-620).

Ældste John Taylor blev ramt fire gange, men han kom sig af sine sår. Som opfyldelse af en profeti, som profeten var kommet med mere end et år i forvejen, blev ældste Willard Richards ikke ramt. Ældste Richards mindedes, at i denne profeti, havde profeten sagt til ham, at »tiden ville komme, hvor kuglerne ville flyve omkring ham som hagl, og han skulle se sine venner falde til højre og venstre, men der skulle ikke komme ét hul i hans klæder« (*History of the Church*, 6:619).

Carthage-fængslet. Her led profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum martyrdøden den 27. juni 1844.

- Læs L&P 135:6 sammen med eleverne. Hvad føler I, når I tænker over det offer, som profeten og hans bror Hyrum ydede for deres vidnesbyrd om evangeliet?

Forklar, at før Joseph Smith sen. døde, gav han profeten en velsignelse og fortalte ham: »Du skal leve og færdiggøre dit værk ... Du skal leve og fremlægge planen for hele det værk, som Gud har givet dig at gøre« (citeret i Lucy Mack Smith, *History of Joseph Smith*, red Preston Nibley, s. 309-310). Joseph Smith færdiggjorde tappert sin mission og gjorde alt det, som Gud bad ham om at gøre.

- Ud fra det, I ved om profeten Joseph Smiths liv, hvad er det så ved ham, der gør størst indtryk på jer?

2. Profeten Joseph Smith gjorde mere for menneskehedens frelse i denne verden, end nogen anden undtagen Jesus

- Læs L&P 135:3 sammen med eleverne. Hvad var, ifølge dette vers, nogle af profeten Joseph Smiths største bedrifter? På hvilken måde har han gjort »mere (Jesus alene undtaget) for menneskenes frelse i denne verden end noget andet menneske, der nogensinde har levet her«?

Svarene kan omfatte, at hans værk ikke alene velsignede de hellige i denne uddeling, men også de milliarder af mennesker, som har levet på alle andre tidspunkter uden at modtage evangeliets velsignelser eller præstedømmets frelsende ordinancer. Brug følgende materiale for at drøfte disse bidrag i detaljer. Skriv overskrifterne på tavlen. Forklar, at vi bedre kan værdsætte profetens liv og mission, når vi gennemgår, hvordan hans mange bidrag velsigner os dagligt og vil velsigne os for evigt.

Sandheder om guddommen

- Hvilke sandheder om guddommen blev gengivet ved profeten Joseph Smith? (Se L&P 130:22-23; Joseph Smith – Historie 1:17 samt følgende citat).

I en tale ved ældste King Folletts begravelse den 7. april 1844 belærte profeten Joseph Smith: »Gud selv var engang, som vi er nu, og er et ophøjet menneske og sidder på sin trone i hine himle! Det er den store hemmelighed. Dersom sløret blev revet i stykker i dag, og den store Gud, som holder denne verden i dens bane, og som vedligeholder alle verdener og alle ting ved sin magt og kraft, ville gøre sig selv synlig – jeg siger, dersom I skulle se ham i dag, ville I se ham som en mand i et menneskes skikkelse – som jer selv i et menneskes hele person, billede og skikkelse; thi Adam blev skabt i selve Guds form, billede og lignelse og fik instruktioner og belæringer af ham, vandrede og talte og samtalte med ham som det ene menneske taler og meddeler sig til det andet« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 416-417).

- Hvorfor er de sandheder om guddommen, som blev gengivet ved profeten Joseph Smith, vigtige for os?

Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum sagde: »Kundskab om Gud er den største sandhed i al evighed ... Joseph Smith åbenbarede Gud på en tid med næsten total åndeligt mørke, på en tid, hvor mennesket ikke længere kendte det væsens natur og art, som de skulle tilbede« (»This Generation Shall Have My Word through You«, *Ensign*, juni 1980, s. 55).

Præstedømmets myndighed

Påpeg, at ved Joseph Smith gengav himmelske budbringere Det Aronske Præstedømme, Det Melkisedekske Præstedømme og præstedømmets nøgler (L&P 13; 110:11-16). Efterhånden som gengivelsen fandt sted, gav Herren åbenbaringer om præstedømmets embeder, organisation, pagter, ordinancer, pligter og velsignelser. Vi ville ikke forstå præstedømmet, eller hvordan det virker, uden disse åbenbaringer.

- Hvilke velsignelser har I på grund af præstedømmet? Hvordan kan vi vise påskønnelse for præstedømmets velsignelser?

Se lektion 8 og 25 vedrørende yderligere oplysninger om præstedømmet.

Sandheder om vores oprindelse og forhold til Gud

- Hvilke sandheder om vores oprindelse og forhold til Gud blev gengivet ved profeten Joseph Smith? (Svarene kan omfatte, at vi er Guds bogstavelige åndelige børn, og at vi boede hos ham, før vi blev født på jorden. Se L&P 76:23-24; Abraham 3:22-28).
- Hvordan har kundskaben om, at I bogstaveligt er børn af Gud, velsignet jer?

Skrifterne

Ældste Bruce R. McConkie sagde, at profeten Joseph Smith »har givet flere hellige skrifter til verden i dag, end nogen enkelt profet, som nogen sinde har levet« (*Den danske Stjerne*, okt. 1976, s. 80). Disse skrifter omfatter Mormons Bog, Lære og Pagter, Den Kostelige Perle og Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen.

Mens ældste Gordon B. Hinckley tjente i De Tolvs Kvorum, sagde han: »[Joseph Smith] oversatte og udgav Mormons Bog, et værk på 512 sider, som siden er blevet oversat til [mange] sprog, og som er blevet anerkendt af millioner rundt om på jorden som Guds ord. De åbenbaringer, han modtog, og andre skrivelser, han udarbejdede, er på samme måde hellig skrift for disse millioner. Det samlede antal bogsider svarer til næsten hele Det Gamle Testamente, og det kom alt sammen gennem én mand i løbet af nogle få år« (*Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 86).

- Hvordan har de skrifter, som blev frembragt ved profeten Joseph Smith, været en velsignelse for jer?

Se lektion 1, 4 og 13 vedrørende yderligere oplysninger om disse skrifter.

Sandheder om frelsesplanen.

- Hvilke sandheder om frelsesplanen blev gengivet ved profeten Joseph Smith? (Du kan eventuelt fremhæve noget af materialet fra lektion 19 og 20).
- Hvordan har kundskab om disse sandheder været en velsignelse for jer?

Sandheder om de dødes forløsning

- Hvilke sandheder om de dødes forløsning blev gengivet ved profeten Joseph Smith? (Svarene kan omfatte, at vi kan udføre stedfortrædende dåb i templer for de, som er døde uden at have modtaget denne ordinance. Se L&P 128:18). Hvorfor er disse sandheder vigtige?

Forklar, at de dødes forløsning er en af de mest betydningsfulde og inspirerende lærdomme, som blev gengivet ved profeten Joseph Smith. Der findes yderligere oplysninger i lektion 29 og 39.

Opførelsen af templer og udførelsen af tempelordinancer

- Hvilke velsignelser har I fået på grund af templer og tempelordinancer? (I kan eventuelt drøfte velsignelsen ved evige familier, som bliver gjort mulig ved hjælp af beseglingsordinancen i templet).

Andre bidrag

I kan eventuelt kort gennemgå nogle af de andre af profeten Joseph Smiths bidrag og de velsignelser, de har givet os:

- a. Kirken blev gengivet ved ham (se lektion 9).

- b. Han begyndte arbejdet i denne uddeling med at bringe evangeliet til alle nationer og samle Israel (se lektion 12).
 - c. Indvielsesloven blev åbenbaret ved ham (se lektion 14).
 - d. Visdomsordet blev åbenbaret ved ham (se lektion 22).
 - e. Oplysninger om opførelse af det sidste dages Zion blev åbenbaret ved ham (se lektion 27 og 46).
 - f. Han skrev Trosartiklerne (se første punkt i »Yderligere forslag til undervisningen«).
- Hvorfor er det vigtigt, at vi hver især har et vidnesbyrd om, at Joseph Smith var Guds profet? Hvordan fik I et vidnesbyrd om Joseph Smiths kaldelse? Hvordan har dette års kursus i Lære og Pagter styrket jeres vidnesbyrd?
 - Hvordan kan vi vise vores påskønnelse for profeten Joseph Smiths liv og mission?

Konklusion

Understreg betydningen af profeten Joseph Smiths bidrag i vores tilværelse. Du kan eventuelt bære dit eget vidnesbyrd om hans kaldelse som Guds profet.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Trosartiklerne

Forklar, at Trosartiklerne erklærer mange af Kirkens grundlæggende lærdomme. De blev skrevet af profeten Joseph Smith som en del af et brev til John Wentworth, en avisredaktør i Chicago, som havde anmodet om en udtalelse om Kirkens historie og tro. De blev senere officielt godkendt som en del af skriften i Den Kostelige Perle.

Præsident Spencer W. Kimball spurgte: »Hvor mange af jer kan Trosartiklerne? ... Kan I dem? Har I øvet jer på dem? I er altid parat til at holde en tale om evangeliet, når I kender trosartiklerne. Og de er grundlæggende, er de ikke? Jeg synes, det ville være vidunderligt, hvis vi kunne lære dem udenad. Det betyder, at I ikke glemmer dem« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1976, s. 63).

- Hvorfor er det vigtigt at vi kender Trosartiklerne? Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor Trosartiklerne har hjulpet dem.

2. »Priser profeten«

Forbered dig på at få eleverne til at synge »Priser profeten« (*Salmer og sange*, nr. 17). Du kan også bede en elev eller en gruppe af elever om at forberede sig på at synge den. Forklar, at William W. Phelps skrev teksten til denne salme for at ære profeten Joseph Smith.

3. Videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Joseph Smiths martyrium« et 2 minutter langt afsnit.

Præsident Brigham Young leder de hellige

Lektion 33

Formål At hjælpe eleverne med at forstå processen med arvefølge i Kirkens lederskab og at vise, hvordan Brigham Young begyndte at forberede de hellige til deres rejse mod vest.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 107:22-24.
 - b. *Vores arv*, s. 66-71.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende beretninger fra *Vores arv*:
 - a. »Præsidentskabets efterfølgere« (side 66-67).
 - b. »Forberedelsen til at forlade Nauvoo« og »Rejsens prøvelser« (side 69-70).
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge nogle af dem i løbet af lektionen: Templet i Nauvoo (62432; Evangelisk kunst – 501); Udvandringen fra Nauvoo, februar-maj 1846 (62493; Evangelisk kunst – 410) og Udvandringen fra Nauvoo (Evangelisk kunst – 411).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Forklar, at med profeten Joseph Smiths død forudsagde mange, at Kirken ville ophøre med at eksistere.

- Hvad forstod disse mennesker ikke om Kirkens lederskab?

Læs følgende udtalelse af præsident Joseph Fielding Smith:

»Intet menneske kan af sig selv lede denne kirke. Det er Herren Jesu Kristi kirke, han er dens overhoved

Han udvælger mænd og kalder dem til at være redskaber i hans hænder til opnåelse af hans hensigter, og han vejleder og styrer dem i deres arbejde. Men mennesker er kun redskaber i Herrens hænder, og æren og herligheden for alt, hvad hans tjenere udfører, er hans og bør tilegnes ham for evigt.

Hvis dette er menneskets værk, ville det være slået fejl, men det er Herrens værk, og han lider ikke nederlag« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1970, s. 291).

Forklar, at efter profeten Joseph Smiths martyrdød blev Brigham Young leder af Kirken ved en inspireret arvefølgeproces, som fortsætter i Kirken i dag. Den lektion handler om arvefølgeprocessen i Kirkens præsidentskab og beskriver, hvordan Brigham Young begyndte at forberede de hellige til deres rejse mod vest til Saltsødal.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Profeten Joseph Smith gav De Tolv rigets nøgler og lærte dem principperne for arvefølge i præsidentskabet.

Forklar, at i vinteren 1843-1844 tilbragte profeten Joseph Smith flere dage i Nauvoo med at give De Tolvs Kvorum deres tempelbegavelser og undervise dem i deres ansvar. Han fortalte De Tolv, at han havde været bekymret over, at han snart skulle dø uden at have overdraget rigets nøgler til andre. Wilford Woodruff, som var medlem af De Tolvs Kvorum på dette tidspunkt, genkaldte følgende af profeten Joseph Smiths ord:

»Brødre, jeg takker Gud, for at jeg har levet længe nok til at kunne opleve den dag, hvor jeg er i stand til at give jer jeres begavelser, og jeg har nu beseglet på jeres hoveder alle Det Aronske og Det Melkisedekske Præstedømmes og apostelembedets magter med alle deres nøgler og magter, som Gud har beseglet på mig; og jeg overdrager nu al arbejdet, byrderne og omsorgen for denne kirke og Guds rige på jeres skuldre, og nu befaler jeg jer i Herren Jesu Kristi navn at forberede jer selv og lede denne kirke og Guds rige for himlen og jorden og for Gud, engle og mennesker« (i James R. Clark, saml., *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 6 bind, 3:134).

- Et vigtigt princip vedrørende arvefølgen i præsidentskabet står optegnet i L&P 107:22-24. Læs disse vers sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om forholdet mellem Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum? (Forklar, at Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostle hver for sig udgør et kvorum. De to kvorummer er lige i myndighed og magt, men Det Første Præsidentskab er kaldet til at præsidere).
- Hvorfor er det vigtigt at forstå dette forhold mellem disse to præsiderende kvorummer i Kirken?

Præsident Harold B. Lee sagde: »Profeten Joseph Smith erklærede, at »hvor der ingen præsident er, er der intet Første Præsidentskab.« Umiddelbart efter en præsidents død bliver den næste enhed i rangen, nemlig De Tolv Apostles Kvorum, den præsiderende myndighed, og De Tolvs præsident automatisk Kirkens fungerende præsident, indtil en præsident for Kirken officielt er blevet ordineret og opretholdt i sit embede« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1970, s. 293).

Yderligere oplysninger om arvefølgeprocessen ses i det første punkt i »Yderligere forslag til undervisningen«.

2. Efter Joseph Smiths martyrdød, præsiderede De Tolv over Kirken, indtil Brigham Young blev opretholdt som præsident.

Præsident Brigham Young

Forklar, at da Joseph Smith døde, blev Det Første Præsidentskab opløst og De Tolvs Kvorum blev Kirkens præsiderende myndighed. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Præsidentskabets efterfølgere« fra *Vores arv*, s. 66-67.

- Hvad forstod Sidney Rigdon ikke om Kirkens lederskab? Hvad var Brigham Youngs første reaktion på spørgsmålet om, hvem der skulle lede Kirken? (Se *Vores arv*, s. 66. Han ønskede at kende Herrens vilje vedrørende sagen). Hvad kan vi lære af Brigham Youngs eksempel?

- Ved eftermiddagsmødet, hvor man drøftede Kirkens lederskab, profeterede Brigham Young, at de, som ikke fulgte De Tolv Apostle, ikke ville få succes, og at kun apostlene var i stand til at bygge Guds rige (*Vores arv*, s. 67). Hvordan er dette blevet bekræftet i Kirkens historie og i vores egen tid?

Forklar, at ved afslutningen af mødet stemte de hellige alle på at opretholde De Tolvs Kvorum som ledere for Kirken (*Vores arv*, s. 67). De Tolvs Kvorum, med Brigham Young som præsident for kvorummet, præsiderede over Kirken i tre og et halvt år. Den 27. december 1847 blev Det Første Præsidentskab formelt reorganiseret med Brigham Young som præsident.

3. Før de hellige forlod Nauvoo, modtog de tempelbegavelsen.

Vis et billede af templet i Nauvoo. Forklar, at samtidig med at de hellige forberedte sig på at forlade Nauvoo, arbejdede de hårdt for at færdiggøre templet. Så snart templet var færdigt, samlede de i stort antal for at modtage deres tempelordinancer. Følgende uddrag fra præsident Brigham Youngs dagbog viser, hvor ivrige de hellige var efter at modtage disse ordinancer:

»Denne morgen var der i modtagelsesværelset en stor mængde, der ventede på adgang ... 121 personer modtog ordinancerne« (*History of the Church*, 7:565).

»Den iver, som de hellige har vist for at modtage [tempel]s ordinancer, og den iver, som vi har haft for at betjene dem, har været af en sådan art, at jeg helt har hengivet mig til Herrens arbejde i templet nat og dag uden mere end fire timers søvn i gennemsnit i døgnet, og jeg er kun taget hjem én gang om ugen.

Ældste Heber C. Kimball og de andre af De Tolv Apostle var hele tiden til stede, men på grund af intenst arbejde måtte nogle af dem gå ud af templet for at hvile sig og komme til kræfter« (*History of the Church*, 7:567).

Forfølgelsen af de hellige øgedes i januar 1846. Tidligt i februar 1846 bekendtgjorde præsident Young, at ordinancerne i templet ville ophøre, så de hellige kunne forlade Nauvoo. De, som endnu ikke havde modtaget ordinancerne, var imidlertid ikke villige til at rejse. Præsident Young skrev følgende den 3. februar 1846:

»Uanset om jeg havde bekendtgjort, at vi ikke kunne tage os af at udføre ordinancerne, var Herrens hus fyldt hele dagen, og iveren efter at modtage var så stor, at brødrene ønskede, at vi skulle blive her og fortsætte begavelserne, indtil vores vej ville blive indskrænket og vore fjender ville afskære os. Men jeg informerede brødrene om, at dette ikke var klogt, og at vi skulle bygge flere templer og få flere muligheder for at modtage Herrens velsignelser, så snart som de hellige var parat til at modtage dem. I dette tempel er vi blevet belønnet i overflod, selv om vi ikke modtager mere. Jeg oplyste ligeledes brødrene om, at jeg ville gøre mine vogne parate og tage af sted. Jeg gik et stykke væk fra templet, idet jeg antog, at mængden ville opløses, men da jeg vendte tilbage, fandt jeg huset fyldt til bristepunktet.

Da jeg så på mængden og kendte deres iver, idet de tørstede og hungrede efter ordet, fortsatte vi flittigt arbejdet i Herrens hus. 295 personer modtog ordinancerne« (*History of the Church*, 7:579).

- Hvad kan vi lære af de helliges iver efter at modtage tempelordinancerne? Hvorfor tror I, at det var så vigtigt, at de hellige modtog tempelordinancerne, før de begyndte deres rejse fra Nauvoo? (Svarene kan omfatte, at den ekstra kundskab og styrke ville hjælpe dem med at modstå de prøvelser, de ville møde). På hvilke måder er templet en kilde til styrke og vejledning for jer?

Forklar, at tempelarbejdet fortsatte resten af ugen, og derpå blev templet lukket. I alt modtog næsten 6000 hellige deres begavelser, før de indledte deres rejse vestpå.

4. De hellige oplevede prøvelser og mirakler, da de begyndte rejsen mod vest.

Vis et billede af udvandringen fra Nauvoo. Forklar, at nogle af de hellige begyndte at forlade Nauvoo den 4. februar 1846. Bed de elever, som fik tildelt opgaverne, om at sammenfatte afsnittene »Forberedelsen til at forlade Nauvoo« og »Rejsens prøvelser« fra *Vores arv*, side 69-70.

Eftersom de hellige begyndte at forlade Nauvoo om vinteren og blev tvunget til at gøre hastige forberedelser, blev det en meget vanskelig rejse. En bemærkelsesværdig begivenhed fandt sted tidligt i februar ved Sugar Creek, omkring 12 km fra Nauvoo på Iowa-siden af Mississippifloden. Den første nat i lejren ved Sugar Creek blev ni spædbørn født. Vejret var ekstremt koldt, og de hellige havde ikke tilstrækkelig med ly. Eliza R. Snow skrev:

»Mødre fødte deres børn under næsten enhver form for omstændigheder, man kunne forestille sig, bortset fra dem, de var vant til. Nogle fødte i telte andre i vogne – mens der rasede regnstorme eller snestorme. Jeg hørte om en fødsel, som fandt sted i en simpel hytte, hvis sider var lagner fastgjort til stænger, der var stukket i jorden, og dækket af et barktag gennem hvilket regnen dryppede. Kærlige søstre stod i hytten, og holdt tallerkner for således at opfange regnvandet og beskyttede derved den nyfødte og moderen mod et styrtebad

Lad os huske, at mødrene til disse børn, der blev født i vildmarken, ikke var vant til at vandre om i skove og trodse storm og uvejr ... De fleste af dem blev født og uddannet i øststaterne – havde modtaget evangeliet, som Jesus og hans apostle underviste i, og på grund af deres religion samledes de med de hellige, og under vanskelige omstændigheder havde de ved deres tro, tålmodighed og energi hjulpet med at gøre Nauvoo til det, som dens navn antyder, nemlig »det skønne«. Der havde de smukke hjem, pyntet med blomster og beriget af udvalgte frugttræer, som lige var begyndt at bære frugt i mængde.

De havde netop sagt et endeligt farvel til disse hjem, og med den smule af deres ejendele, som kunne pakkes i én, to eller i nogle tilfælde tre vogne, begyndte de rejsen ud i ødemarken« (i Edward W. Tullidge: *The Women of Mormondom*, s. 307-308).

- Hvad gør indtryk på jer vedrørende de hellige i denne beretning?

Forklar, at i september 1846 havde de fleste hellige forladt Nauvoo og var spredt over hele Iowa i bosættelser, de havde forberedt til den kommende vinter. Fast besluttet på at jage de tilbageblevne hellige ud af Nauvoo, røvede pøbelgrupper deres hjem og jagede dem ned til floden. Nogle slap bort over floden, men var ude af stand til at medbringe forsyninger eller ekstra tøj. De, som ikke var i stand til at flygte, blev slået eller kastet i floden af pøbelen.

Flygtningelejre på 500-600 hjemløse mænd, kvinder og børn lå spredt langs tre kilometer af flodbredden. De fleste havde kun tæpper og krat til ly og meget lidt at spise. Mange af dem var for syge til at rejse, og nogle døde. Biskop Newel K. Whitney købte noget mel og delte det ud, så godt han kunne, men det var ikke nok til at ernære folket. Så sørgede Herren for dem på en mirakuløs måde:

Den 9. oktober, da der var meget lidt mad, fløj flere store flokke vagtler ind i lejren og landede på jorden og endog på bordene. Mange af dem blev fanget, tilberedt og spist af de sultne hellige. For de trofaste var dette et tegn på Guds barmhjertighed til det nutidige Israel, ligesom et lignende tilfælde havde været det for det gamle Israel. (Se B. H. Roberts: *A Comprehensive History of the Church*, 3:135-136).

- Hvilket lignende mirakel udførte Herren for de fordums israelitter? (Se 2 Mos 16:12-15). Hvordan har Herren hjulpet jer i tider med nød?

Konklusion

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til den foreslåede lektionsplan. Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Yderligere oplysninger om arvefølgen i Kirkens præsidentskab

Processen med arvefølge i Kirkens præsidentskab har fundet sted mange gange og følger nu det mønster, der er skitseret på side 191. Hvis du føler, at eleverne

kan have gavn af en detaljeret beskrivelse af denne proces, kan du gennemgå følgende trin med dem.

1. En mand, som er blevet forudordineret til en dag at præsidere over Kirken, bliver kaldet ved åbenbaring til at være medlem af De Tolv Apostles Kvorum.
2. Han bliver oplært til sin fremtidige kaldelse ved sit samarbejde med medlemmer af kvorummet og Det Første Præsidentskab og ved hjælp af sine opgaver. Efterhånden som han overlever kvorummets medlemmer, avancerer han i anciennitet, indtil han er præsident for De Tolvs Kvorum og kun Kirkens præsident har været apostel længere end han har.
3. Når Kirkens præsident dør, opløses Det Første Præsidentskab. Rådgiverne i Det Første Præsidentskab vender tilbage til deres plads i De Tolvs Kvorum (hvis de var medlemmer af kvorummet). De Tolvs Kvorum bliver Kirkens præsiderende kvorum. Præsidenten for De Tolv bliver Kirkens præsiderende myndighed.
4. Medlemmerne af De Tolv samles i templet i en ånd af faste og bøn. Vejledt af åbenbaring kommer de frem til en enstemmig beslutning om reorganiseringen af Det Første Præsidentskab. I henhold til denne beslutning opretholder de seniormedlemmet af De Tolv som præsident for Kirken. Derpå lægger de deres hænder på hans hoved og ordinerer ham og indsætter ham som præsident for Kirken.
5. Den nye præsident vælger to mænd (sædvanligvis medlemmer af De Tolvs Kvorum) som sine rådgivere.
6. De ledige pladser i De Tolvs Kvorum, som opstår ved reorganiseringen af præsidentskabet, bliver udfyldt.

2. Modstanderens opposition mod tempeltjeneste

De hellige i Nauvoo oplevede stor modstand, mens de arbejdede på at færdiggøre templet. I en drøftelse af de helliges forfølgelse, hver gang de forsøgte at bygge et tempel, sagde ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Modstanden var rettet mod de hellige, fordi modstanderen var bange for templet. Han ville gøre alt for at hindre opførelsen af det« (*The Holy Temple*, s. 175).

- Hvorfor frygter modstanderen templer og tempeltjeneste? Hvad kan vi gøre for at styrke vores beslutning om at komme i templet på trods af de hindringer, vi møder?

3. »Kom, kom Guds folk«

Forbered dig på at få eleverne til at synge »Kom, kom Guds folk« (*Salmer og sange*, nr. 16). Du kan også bede en elev eller en gruppe af elever om at forberede sig på at synge den. Efter salmen sammenfattes de begivenheder, som inspirerede William Clayton til at skrive den (*Vores arv*, s. 71).

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, hvordan pionerernes rejse til Saltsødalene ligner vores rejse tilbage til vor himmelske Fader, og at hjælpe eleverne med at værdsætte de ofre, pionererne ydede.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 136.
 - b. *Vores arv*, s. 71-77.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende afsnit fra *Vores arv*:
 - a. »Winter Quarters« (side 71-72).
 - b. »De hellige fra Brooklyn« (side 74-75).
 - c. »Indsamlingen fortsætter« (side 75-76).
 - d. »Dette er det rette sted« (side 76-77).
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Mary Fielding og Joseph F. Smith går over prærien (62608; Evangelisk kunst – 412) og Pionerer ankommer med skib i San Francisco-bugten (Evangelisk kunst – 421).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv *Det forjættede land* på tavlen. Forklar, at Herren mange gange i skrifterne har ført grupper af mennesker fra det sted, hvor de boede, til et »forjættet land«. Skrifterne henviser ofte til et sådant sted som et udvalgt land, et fredens land eller et arveland (1 Nephi 2:20; L&P 45:66; 103:11).

- Kan I nævne nogle grupper fra skrifterne, som blev ført på en rejse til et forjættet land? (Skriv elevernes svar på tavlen. Svarene kan omfatte Jareditterne, Lehis familie, Israels børn i Det Gamle Testamente samt Brigham Young og pionererne).

Forklar, at vores jordiske liv er som en rejse til »det forjættede land«, som er det celestiale rige. Ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum talte om pionererne, som lagde grunden til denne uddeling, idet han sagde:

»Deres rejse ligner vores. Vi kan lære noget af hvert eneste skridt de tog – noget om kærlighed, mod, pligtfølelse, hengivenhed, udholdenhed og, vigtigst af alt, tro« (*Stjernen*, juli 1997, s. 59).

Denne lektion handler om en af de mest storslåede rejser i historien – pionerernes rejse til Saltsødalen. I løbet af lektionen kan du bede nogle elever om at sammenligne pionerernes rejse med deres egen rejse mod evigt liv.

Samtale om
skriftsted og
anvendelse

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Herren vejledte de hellige med hensyn til deres fysiske forberedelser til rejsen.

Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet om de hellige i Winter Quarters fra *Vores arv*, s. 71-72.

- De hellige i Winter Quarters led meget af sygdom og andre vanskeligheder, og dog fortsatte de med at arbejde og gøre forberedelser til deres rejse. På hvilke måder blev de og andre velsignet på grund af deres vedvarende beslutsomhed? (Svarene kan omfatte, at deres forberedelse gjorde rejsen lettere og hjalp dem, som kom efter dem). Hvordan er I blevet velsignet ved at holde ud i svære tider? Hvordan kan udholdenhed i svære tider hjælpe dem, som kommer efter os?

Forklar, at præsident Brigham Young i Winter Quarters i januar 1847 modtog en åbenbaring vedrørende de helliges rejse mod vest. Denne åbenbaring er optegnet i L&P 136.

- Hvilken vejledning gav Herren de hellige med hensyn til deres forberedelser til rejsen. (Læs følgende vers sammen med eleverne og find vejledningerne i hvert skriftsted. Udvælg nogle af spørgsmålene for at hjælpe eleverne med at drøfte og anvende denne vejledning).
 - a. L&P 136:2. (Indgå en »pagt og løfte om at ville holde Herren, vor Guds bud og love«). Hvorfor var denne befaling så vigtig for de hellige? Hvordan kan vi anvende denne befaling på vores rejse?
 - b. L&P 136:3. (Organisér kompagnier under ledelse af De Tolvs Kvorum med en præsident og to rådgiver og med kaptajner for hundrede, halvtreds og ti). Hvordan ligner denne organisation den måde, hvorpå ward og stave er organiseret?
 - c. L&P 136:5. (»Hvert kompagni skal selv sørge for [alt] ... så godt de kan«). Hvorfor er det vigtigt at vi stræber efter at klare os selv?
 - d. L&P 136:6. (»Bered det nødvendige for dem, som bliver tilbage«). Hvilke forberedelser gjorde de hellige for dem, som skulle blive tilbage? (Se L&P 136:7, 9). Hvordan kan vi bruge denne vejledning?
 - e. L&P 136:8. (At tage sig af »de fattige, enkerne [og] de faderløse«). Hvordan kan vi opfylde disse ansvar i dag?
 - f. L&P 136:10. (»Enhver skal bruge hele sin indflydelse og formue til at bringe dette folk til ... en Zions stav«). Hvordan kan vi bruge denne vejledning?

2. Herren gav de hellige befalinger vedrørende deres adfærd.

Læs og undervis i L&P 136:17-33. Forklar, at ud over at give befalinger om den fysiske forberedelse, gav Herren de hellige vejledning vedrørende åndelige sager og deres indbyrdes adfærd.

- Hvilken vejledning gav Herren de hellige om, hvordan de skulle opføre sig. (Læs følgende vers sammen med eleverne, og find vejledningerne i hvert skriftsted. Udvalg nogle af spørgsmålene for at hjælpe eleverne med at drøfte og anvende denne vejledning).
 - a. L&P 136:19. («Om nogen vil forsøge at sætte sig selv op og ikke søger råd af mig, han skal ingen magt have»). Hvorfor var ydmyghed vigtig for de hellige på deres rejse? Hvordan søger mennesker af og til at »sætte sig selv op«? Hvordan kan vi bedre søge Herrens herlighed i stedet for vores egen?
 - b. L&P 136:21. («Afhold jer fra alt ondt og fra at tage Herrens navn forfængeligt.« Se også 2 Mos 20:7). Hvorfor er det vigtigt at vi behandler Herrens navn med ærbødighed?
 - c. L&P 136:23-24. («Hold op med at kives med hinanden, ophør med at tale ondt om hinanden ... Tragt efter de ord, som tjener til indbyrdes opbyggelse»). Hvordan hæmmer strid og ond tale os som et folk? Hvordan kan vi overvinde det at strides med hinanden? Hvad skal vi gøre for at opbygge hinanden?
 - d. L&P 136:25-26. (Aflever lånte eller mistede ting).
 - e. L&P 136:27. («Tag vel vare på det, du har»). Hvad tror I, at det vil sige, at være »en klog husholder«? Hvordan kan vores forvaltning over fysiske ejendele påvirke vores åndelige velfærd?

I L&P 136:28 giver Herren vejledning vedrørende passende fornøjelse. Ældste David O. McKay talte om dette emne og sagde:

»Efter en dags vandring over prærien blev vognene sat op i en rundkreds; en mand med violinen stillede sig ved lejrålet, og der på prærien tog disse stærke pionerer hinanden i hånden i en dans, åbnede den med en bøn og deltog i morskab, som fremmede evangeliets ånd ... Præsident Brigham Young ... sagde engang noget i retning af: »Atmosfæren ved festen bør være sådan, at hvis en ældste blev kaldet ud af festen for at salve en syg, så kunne han forlade med samme ånd, som han ville have haft, hvis han gik fra et møde i ældsternes kvorum« (i Conference Report, apr. 1920, s. 117).

- Hvordan kan vi anvende dette råd?
- Hvad vejledte Herren de hellige til at gøre for at lære visdom? (Se L&P 136:32-33). På hvilke måder har I opdaget, at disse vejledninger er sande i jeres tilværelse?

3. Under ledelse af præsident Brigham Young, rejste de hellige til Saltsødalene.

Du kan henvise til kort 3 på side 275 i dette hæfte og side 31 i *Elevers studievejledning*. Forklar, at to år før profeten Joseph Smith døde, profeterede han, at »de hellige fortsat ville lide megen sorg og elendighed og ville blive fordrevet til Klippebjergene« og at nogle af dem »vil leve for at drage derud og hjælpe med til at oprette kolonier og bygge byer og se de hellige blive et mægtigt folk midt i Klippebjergene« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 306). Som opfyldelse af denne profeti gik omkring 70.000 medlemmer af Kirken fra hele verden vejen til Utah mellem 1847 og 1869.

Udvandringen mod vest. Den 4. februar 1846 krydsede de første vogne Mississippifloden for at begynde den historiske rejse mod vest.

Vis billederne af Mary Fielding og Joseph F. Smith og af de hellige, som ankommer i San Francisco. Forklar, at der er mange beretninger om tro og mod fra de helliges rejse til Utah.

Bed de elever, som har fået opgaven, om at sammenfatte følgende afsnit fra *Vores arv*: »De hellige fra Brooklyn« (s. 74-75), »Indsamlingen fortsætter« (s. 75-76) og »Dette er det rette sted« (s. 76-77). Alt efter hvad tiden tillader kan du eventuelt fortælle andre inspirerende pionerberetninger (se et eksempel i yderligere forslag til undervisningen). Du kan også bede eleverne om at fortælle beretninger om pionerer, som er inspirerende for dem. Disse pionerberetninger kan også være fra andre perioder i Kirkens historie og fra andre lande, hvor Kirken er oprettet.

- Hvad føler I, når I tænker over den arv af tro og offer, som pionererne og andre hellige har givet os? Hvem er Kirkens pionerer i jeres område? Hvordan kan vi videregive den samme arv til dem, som kommer efter os?
- Hvad kan vi lære af pionerernes vandring, som kan hjælpe os på vores rejse tilbage til Guds nærhed? (Efter at eleverne har haft mulighed for at svare, kan du læse følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard).

»Livet er ikke altid let. På forskellige tidspunkter under vores rejse føler vi måske det samme, som pionererne gjorde, da de rejste gennem Iowa – knædybt i mudder og tvunget til at begrave nogle af vores drømme langs ruten. Vi står alle over for uvejsomme bjergkammer, hvor vinden pisker os i ansigtet og vinteren kommer for tidligt. Til tider synes det, som om der ikke er nogen ende på det støv, der svier i vore øjne og slører vores syn. Skarpe klipper af fortvivlelse og

skuffelse rager op af jorden og sinker vores vandring ... Af og til når vi op på en af livets bjergtoppe, ligesom pionererne gjorde, blot for at opdage, at der venter flere bjerge forude, højere og mere udfordrende end dem, vi lige har bestøget. Ved hjælp af usynlige kilder til tro og udholdenhed bevæger vi os, ligesom vores forfædre, langsomt fremad mod den dag, hvor vi sammen med de pionerer, der holdt ud i troen, kan synge: »Alt er vel, alt er vel!« (Stjernen, juli 1997, s. 61).

Konklusion

Understreg, at på mange måder er vores rejse mod evigt liv som pionerernes rejse tværs over Amerika. Pionererne krydsede prærien under store personlige ofre og ofte under alvorlige vanskeligheder. Ved at vise stor tro, mod og udholdenhed var de et eksempel, som vi kan følge.

Forklar, at nu er det vores tid i Guds riges historie på jorden. Pionererne lagde grundvolden, men nu er det op til os at færdiggøre arbejdet. Præsident James E. Faust har vidnet: »Tro i hvert et fremtidigt fodtrin vil opfylde den profetiske vision om Kirkens storslåede skæbne« (Stjernen, jan. 1998, s. 44).

Ældste M. Russell Ballard har sagt: »Vi er arvinger til en umådelig stor arv. Det er nu vores privilegium og ansvar at tage del i genoprettelsens fortsatte drama, og der vil også i vore dage blive skrevet beretninger om storslået og heroisk tro. Det vil kræve al vores styrke, visdom og energi at overvinde de hindringer, som venter os. Men selv det vil ikke være nok. Vi må, ligesom vore pionerforfædre, lære, at det kun er i tro – ægte tro, helhjertet og prøvet tro – at vi finder trykthed og sikkerhed, mens vi vandrer på vores farefulde færd gennem livet« (Stjernen, juli 1997, s. 61).

Bær vidnesbyrd om, at mange af de måder, hvorpå pionererne blev rådet i L&P 136 som forberedelse til deres rejse, også gælder vores rejse. Motivér eleverne til at vise deres taknemmelighed for pionererne ved at fortsætte deres arv af tro.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Pionerernes ofre

Ud over at profetere, at mange hellige ville leve og blive et stort folk i Klippebjergene, forudsagde Joseph Smith deres lidelse. Han sagde, at nogle ville »blive dræbt af vore forfølgere eller miste livet som følge af deres udsatte stilling eller sygdom« (Profeten Joseph Smiths lærdomme, s. 306).

Læs følgende beretning, fortalt af ældste Thomas S. Monson, mens han tjente i De Tolvs Kvorum:

»Mormonpionererne led og døde i hundredvis af sygdom, udmattelse eller sult. Der var nogle, som fordi de manglede vogne og trækdyr, bogstavelig talt gik de 2000 km tværs over prærien og gennem bjergene, mens de skubbede og trak håndkærrer. I disse grupper døde én ud af seks.

For mange begyndte rejsen ikke i Nauvoo i Kirtland, Far West eller New York, men i stedet i det fjerne England, Skotland, Skandinavien og Tyskland ... Mellem sikkerheden derhjemme og Zions løfter var det vrede, forræderiske og mægtige Atlanterhav. Hvem kan sætte ord på den frygt, der greb det menneskelige hjerte på

disse farefulde sejlture? Tilskyndet af Åndens stille hvisken, opretholdt af en enkel, men dog vedvarende tro, stolede de på deres Gud og påbegyndte deres rejse ...

Ombord på et af disse overfyldte og knirkende og gamle fartøjer var mine oldeforældre, deres lille familie og nogle få nødtørftige ejendele. Bølgerne var så høje, rejsen så lang og indkvarteringen så overfyldt. Lille Mary [deres datter] havde altid været sart, men nu vidste hendes mor, at for hver dag blev den lille meget svag. Hun blev alvorligt syg ... Dag efter dag spejdede de bekymrede forældre efter land, men der var ikke noget land. Nu kunne Mary ikke stå op ... Afslutningen nærmede sig. Lille Mary gik fredfyldt gennem dette tårernes slør.

Mens familie og venner samledes på det åbne dæk, ledte skibets kaptajn mødet, og dette dyrebare, lille legeme, som var svøbt så forsigtigt i tåreplettet linned, blev overgivet til det vrede hav. Den stærke far trøstede i et følelsesladet tonefald den sørgende mor, og gentog: ›Herren gav, Herren tog, Herrens navn være lovet. Vi vil se vores Mary igen!« (i Conference Report, apr. 1967, s. 55-56; eller *Improvement Era*, juni 1967, s. 55).

Formål At undervise i redningen af Martins og Willies håndkærrekompagnier, at vise at Jesu Kristi evangelium er et budskab om frelse og at opmuntre eleverne til at hjælpe med at redde dem, der har brug for det.

Forberedelse

1. Studér bønsumt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 4:3-7; 18:10-16; 52:40; 81:5-6; 138:58.
 - b. 3 Nephi 18:31-32; Moroni 7:45-48 (supplerende skriftsteder).
 - c. Citaterne i denne lektion.
 - d. *Vores arv*, s. 77-80.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Martins håndkærrekompagni i Bitter Creek, Wyoming, 1856 (62554; Evangelisk kunst – 414) og Tre unge mænd redder Martins håndkærrekompagni (Evangelisk kunst – 415).
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, kan du forberede dig på at bruge følgende billeder ud over dem, der står anført herover: Udvandringen fra Nauvoo (62493; Evangelisk kunst – 411) og Håndkærrekompagni (62528) og Mary Fielding og Joseph F. Smith går over prærien (62608; Evangelisk kunst – 412).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis billederne, der står anført i »Forberedelse«, punkt 3 og 4.

- Hvorfor er det vigtigt fortsat at gentage beretningerne om de tidlige sidste dages hellige pionerers oplevelser?

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Beretninger om de nødstedte hellige og om deres lidelse og død vil blive gentaget igen og igen næste år. Beretninger om deres redning må også gentages igen og igen. De omhandler det centrale i Jesu Kristi evangelium« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 83).

Med henvisning til pionererne sagde præsident Hinckley også: »Jeg vil aldrig holde op med at være taknemmelige for dem; jeg håber, at I aldrig vil holde op med at være taknemmelige for dem. Jeg håber, at vi altid vil huske dem ...

Lad os igen og igen læse og læse for vore børn eller vore børnebørn de beretninger om dem, som led så meget« (*Church News*, 31. juli 1999, s. 5).

Forklar, at denne lektion handler om en beretning om lidelse, død og redning: Historien om Martins og Willies håndkærrekompagnier.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Præsident Brigham Young ledede redningen af Martins og Willies håndkærrekompagnier.

Vis billedet af Martins håndkærrekompagni. Sammenfat det første afsnit under overskriften »Håndkærrepionererne« på side 77 i *Vores arv*. Læs derpå følgende beretning som fortalt af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg bringer jer tilbage til generalkonferencen i oktober 1856. Om lørdagen ved den konference ankom Franklin D. Richards og en håndfuld ledsagere til dalen. De havde rejst fra Winter Quarters med stærke forspand og lette vogne og havde kunnet rejse hurtigt. Bror Richards opsøgte omgående præsident Young. Han rapporterede, at der var hundreder af mænd, kvinder og børn spredt langs ruten fra Scottsbluff til denne dal. De var i store vanskeligheder. Vinteren var kommet tidligt. Snetunge storme hylede hen over højlandet ... Vore medlemmer var sultne, deres kærre og deres vogne gik i stykker, deres okser var døende. Vore søskende var døende. De ville alle dø, med mindre de blev reddet.

Jeg tror ikke, at præsident Young sov den nat. Jeg tror, at billedet af disse nødstedte, frysende og døende mennesker gik gennem hans hoved. Næste formiddag kom han til det gamle tabernakel, som stod på denne plads. Han sagde til folket:

»Jeg vil nu give dette folk det emne og den tekst, over hvilket ældsterne skal tale ... Det er dette ... Mange af vore brødre og søstre befinder sig på prærien med håndkærre, og sandsynligvis er mange over 1.000 km fra dette sted, og de skal bringes hertil, vi er nødt til at sende hjælp til dem. Teksten vil være »at få dem hertil« ...

Det er min religion, det er budet fra den Helligånd, som jeg er i besiddelse af. Det er at frelse folket ...

Jeg vil kalde på biskopperne i dag. Jeg vil ikke vente til i morgen eller i overmorgen på at få 60 gode muldyrsforspand og 12 eller 15 vogne. Jeg vil ikke sende okser. Jeg ønsker gode heste og muldyr. De er her i territoriet, og vi skal have fat i dem. Ligeledes 12 tons mel og 40 gode kuske foruden dem, der fører vognene ...

Jeg vil fortælle jer, at jeres tro, religion og trosbekendelse aldrig vil kunne frelse en eneste af jeres sjæle i vor Guds celestiale rige, hvis I ikke udfører det, jeg nu lærer jer. *Drag ud og bring disse mennesker hertil fra prærien«* (i LeRoy R. Hafen og Ann W. Hafen: *Handcarts to Zion*, s. 120-121).

Den eftermiddag blev mad, sengetøj og tøj i store mængder samlet af kvinderne. Den næste morgen blev hestene skoede, og vognene blev repareret og læsset. Den følgende morgen ... kørte 16 muldyrsspand ud og drog mod øst. Inden udgangen af oktober var der 250 spand på vej med nødhjælp« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 82-83).

Påpeg, at Martins og Willies håndkærrekompagnier havde gjort alt det, de kunne, for at nå Saltsødalen, men de kunne ikke komme videre. De måtte reddes. Uden redningsholdene ville de alle være døde.

- Hvilke oplevelser har I haft, hvor I er blevet reddet? Hvordan havde I det, da I havde brug for hjælp? Hvordan havde I det, da nogen kom til jeres undsætning?
- Hvordan kunne de hellige i håndkærrekompagnierne have haft det, da redningsholdene fandt dem?

Præsident Hinckley fortalte denne beretning om redningen:

»I disse desperate og forfærdelige omstændigheder – sultne, udmattede, dårligt klædte og lasede – blev [håndkærrekompagnierne] fundet af redningsgruppen. Da redningsmændene viste sig i den vestlige horisont og lavede et spor i sneen, var de som barmhjertighedens engle. Og det var i virkeligheden det, de var. De plagede emigranter råbte af glæde, i det mindste nogle af dem. Andre, der var for svage til at råbe, græd blot, og græd og græd.

Nu var der mad at spise og varmere tøj. Men lidelserne var endnu ikke forbi, og det ville de ikke blive her på jorden. Lemmer var frosne og koldbrand fik kødet til at falde af knoglerne.

Kærrerne blev forladt og de overlevende blev anbragt tæt sammen i redningsmændenes vogne. Den lange, svære rejse på 500, 600 og endog 700 km mellem dem og denne dal var særlig langsommelig og trættende på grund af stormene. Den 30. november kom 104 vogne, belæsset med lidende mennesker, ind i Salt Lake-dalen. Rygtet om deres forventede ankomst var nået hertil før dem. Det var søndag, og igen var de hellige forsamlet i tabernaklet. Brigham Young stod foran forsamlingen og sagde:

»Straks efter at dette møde er slut, ønsker jeg at brødrene og søstre tager hjem ...

Eftermiddagsmødet vil blive aflyst, for jeg ønsker, at søstre skal ... forberede sig til at give dem, som netop er ankommet, noget at spise og vaske dem og tage sig af dem

I vil opdage, at deres fødder er frosne til anklerne; nogle er frosne til knæene og nogle af dem har frosne hænder ... vi ønsker, at I skal modtage dem som jeres egne børn og have de samme følelser for dem« (Stjernen, jan. 1992, s. 66).

- Hvad gør indtryk på jer vedrørende indsatsen for at redde håndkærrepionererne?

2. Frelseren redder os ved sit sonoffer.

Påpeg, at Jesu Kristi evangelium er et budskab om frelse. I en konferencetale bar præsident Gordon B. Hinckley vidnesbyrd om Frelserens redningsmission efter at han havde fortalt beretningen om redningen af håndkærrekompagnierne:

»Det er et resultat af det forløsende offer, som verdens Frelser gennemgik, at evangeliets storslåede plan er tilgængelig for os, hvorunder de, som dør i Herren, ikke skal smage døden, men skal få mulighed for at gå videre til en celestial og evig herlighed.

I vores hjælpeløshed bliver han vores redningsmand og frelser os fra fordømmelse og giver os evigt liv.

I fortvivlelsens stunder, når vi er ensomme og bange, så er han der i horisonten for at komme os til hjælp og give os trøst, tryghed og tro. Han er vor Konge, vor Frelser, vor Forløser, vor Herre og vor Gud« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 67).

- På hvilke måder har vi brug for at blive reddet af Frelseren? Hvorfor er Frelseren i stand til at redde os? (Se Alma 7:11-13; L&P 18:11-12). Hvad skal vi gøre for helt at modtage hans tilbud om redning?

3. Som sidste dages hellige skal vi redde dem, der har brug for det.

Vis billedet af de tre unge mænd, der redder håndkærreptionererne. Læs derpå følgende historie, fortalt af præsident Thomas S. Monson:

»Lad os et øjeblik slutte os til kaptajn Edward Martin og det håndkærrekompagni, som han ledte. Selv om vi ikke oplever sultens stikkende smerte, sådan som de gjorde, eller oplever den bitre kulde, som gennemtrængte deres trætte legemer, så vil vi få en bedre forståelse af den byrde, som de bar, det mod, som de udviste og den tro, som blev opfyldt. Vi bliver vidne til tårefyldte øjne, som på dramatisk vis besvarer spørgsmålet: »Er jeg min broders vogter?«

»Håndkærreterne bevægede sig fremad den 3. november og nåede til floden [Sweetwater], der flød med drivis. At krydse syntes at kræve mere mod og mere styrke, end den menneskelige natur kunne opbyde. Kvinderne veg tilbage og mændene græd. Nogle masede sig over, men andre kunne ikke klare denne ildprøve.

Der var tre 18-årige drenge, som hørte til den hjælpegruppe, der kom dem til hjælp, og til alles forbløffelse bar de næsten hvert eneste medlem af dette ildstedte håndkærrekompagni over den snetilhyllede strøm. Anstrengelsen var så frygtelig, og udmattelsen så stor, at alle tre drenge senere i livet døde af eftervirkninger deraf. Da præsident Brigham Young hørte om denne heltegerning, græd han som et barn og erklærede offentligt: »Denne gerning alene vil sikre C. Allen Huntington, George W. Grant og David P. Kimball en evig frelse i Guds celestiale rige, ja i verdener uden ende« (LeRoy R. Hafen og Ann W. Hafen, *Handcarts to Zion*, Glendale, Californien: The Arthur H. Clark Company, 1960, s. 132-133).

Vor tjeneste over for andre er måske ikke af så dramatisk karakter, men vi kan styrke andre mennesker, klæde de kolde legemer, bespise de sultne, trøste de sorgfyldte hjerter og løfte værdifulde sjæle til nye højder« (*Stjernen*, juli 1990, s. 42).

Understreg, at som medlemmer af Jesu Kristi kirke har vi en redningsmission. »Vores mission i livet, som Jesu Kristi tilhængere«, sagde præsident Gordon B. Hinckley, »må være en frelsende mission.« (*Stjernen*, jan. 1992, s. 68). Som præsident Monson sagde, er vores tjeneste måske ikke så dramatisk som det offer, de tre unge mænd i beretningen, ydede. Vi kan imidlertid hjælpe med at redde familiemedlemmer, venner og andre ved vores enkle daglige indsats for at elske, tjene og undervise dem.

- Hvilke bestemte ting kan vi gøre for at redde dem, der er nødstedte? (Skriv elevernes svar på tavlen. Som en del af denne samtale kan du eventuelt læse følgende citat).

Med henvisning til de lidende i Martins og Willies håndkærrekompagnier sagde præsident Hinckley:

»Jeg er taknemmelig for, at disse pionerdage ligger bag os. Jeg er taknemmelig for, at vi ikke har brødre og søstre, der er strandet i sneen, frysende og døende, mens de prøver at komme til dette, deres Zion i bjergene. Men der er andre mennesker, en hel del, hvis situation er desperat, og som råber på hjælp og undsætning.

Der er mange over hele verden, som er sultne og nødstedte, som har brug for hjælp ... Vi har en stor og højtidelig pligt til at tilbyde dem hjælp, til at opløfte dem, til at give dem mad, hvis de er sultne, til at pleje deres ånd, hvis de tørster efter sandhed og retfærdighed.

Der er så mange unge, som vandrer formålsløst omkring og følger det tragiske spor af narkotika, bander, umoral og hele den sværm af dårligdomme, der ledsager disse ting. Der er enker, som længes efter venlige stemmer og en ånd af ivrig interesse, som afspejler kærlighed. Der er nogle, som engang var varme i troen, men hvis tro er blevet kold. Mange af dem ønsker at komme tilbage, men ved ikke helt, hvordan man gør. De har brug for venlige hænder, som rækker ud mod dem. Med en lille indsats kan mange af dem igen blive ført tilbage til festmåltidet ved Herrens bord.

Mine brødre og søstre, jeg vil håbe, jeg vil bede om, at vi alle ... vil beslutte os til at søge dem, som har brug for hjælp, som er i desperate og vanskelige situationer, og opløfte dem i en kærlig ånd ind i Kirkens favn, hvor stærke hænder og kærlige hjerter vil varme dem, trøste dem, støtte dem og lede dem hen til vejen til lykkelige og produktive liv« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 83).

Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder, idet de leder efter råd om, hvad vi kan gøre for at redde de nødstedte. Brug spørgsmålene for at opmuntre til drøftelse og anvendelse.

- a. L&P 4:3-7; Moroni 7:45-48. Hvordan kan de egenskaber, der står anført i disse vers, hjælpe os med at redde de nødstedte?
 - b. L&P 18:10-16. Hvilke muligheder har vi for at undervise i evangeliet og føre andre til omvendelse?
 - c. L&P 52:40. Hvad kan vi gøre for at hjælpe de »fattige, trængende, syge og lidende«? Hvorfor er vi ikke Frelserens disciple, hvis vi ikke hjælper dem, der har brug for det?
 - d. L&P 81:5-6. Hvad vil det sige at »støt[te] de nedhængende hænder og styrk[e] de matte knæ«? Hvordan kan denne befaling også gælde åndelige behov såvel som fysiske behov?
 - e. L&P 138:58. Hvordan redder vi mennesker ved tempeltjeneste?
 - f. 3 Nephi 18:31-32. Hvad kan vi gøre for at »blive ved med at belære« dem, som er faldet fra?
- Bed eleverne om at tænke på redningen af Martins og Willies håndkærrekompagnier. Mens vi stræber efter at redde andre, hvad kan vi så lære af præsident Brigham Youngs og de helliges eksempel, dem, som reddede de hjælpeløse håndkærrekompagnier? (Svarene kan omfatte, at vi ikke bør udsætte vores indsats, at vi ofte må lægge vore egne bekymringer til side for at hjælpe andre med deres, og at vi skal udøve tro).

Konklusion

Motiver eleverne til at finde måder, hvorpå de kan anvende de principper, der er omtalt i denne lektion. Understreg, at når vi stræber efter at hjælpe dem, som har brug for redning, må vi aldrig opgive håbet. Vi må lægge selvskheden til side, og vi må række ud til dem med kærlighed. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af disse forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. »Vi kom til at kende Gud i vore største lidelser«

Bed en elev om at forberede sig på at fortælle historien om Nellie Pucell fra *Vores arv*, side 77-78. Bed en anden elev om at forberede sig på at fortælle historien om manden, som bar vidnesbyrd om, at han og de andre håndkærrekompanier »kom til at kende [Gud] i [deres] største lidelser« (*Vores arv*, s. 78).

- Hvad kan vi lære fra disse beretninger? Hvordan har I oplevet, at vi kan komme til at kende Gud bedre, når vi udholder prøvelser?

Som en del af denne samtale kan du eventuelt få eleverne til at læse L&P 122:5-8.

2. »Hvis verden skal frelses, skal vi gøre det«

For at understrege vores ansvar for at redde de nødstedte, kan du eventuelt læse følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Vores budskab er så nødvendigt, når man tænker over at frelsen, verdens evige frelse, hviler på skuldrene af denne kirke. Når alt er sagt og gjort er det sådan, at hvis verden skal frelses, skal vi gøre det. Der er ingen vej udenom. Intet andet folk i verdenshistorien har fået denne form for befaling, som vi har fået. Vi er ansvarlige for alle, som har levet på jorden. Dette omfatter vores slægtshistorie og tempeltjeneste. Vi har ansvar for alle, som lever på jorden nu, og det indebærer missionering. Og vi får ansvaret for alle, som kommer til at leve på jorden« (*Church News*, den 3. juli 1999, s. 3).

»Ødemarken skal juble og blomstre ... som rosen«

Lektion 36

Formål At hjælpe eleverne med at forstå, hvordan de er blevet velsignet på grund af de første helliges ofre i Saltsødalen, og at motivere dem til at følge disse trofaste medlemmers eksempel.

Forberedelse

1. Studér bønssomt *Vores arv*, s. 81-96.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende afsnit fra *Vores arv*:
 - a. »Det første år i dalen« og »Opdagelser« (side 82-84).
 - b. »Kaldelsen til at kolonisere« (side 86-89).
 - c. »Missionærer accepterer kaldet til at tjene« (side 84-86).
 - d. »Missionering« (side 93-96).
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Templet i Salt Lake City (62433; Evangelisk kunst – 502; side 210 i dette hæfte); Brigham Young (Evangelisk kunst – 507) og John Taylor (Evangelisk kunst – 508).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Vis et billede af templet i Salt Lake City. Forklar, at der dybt i undergrunden under templet er et stærkt fundament af stenblokke. Fundamentet har understøttet dette storslåede tempel i mere end 150 år.

- Hvorfor er det så vigtigt, at fundamentet til en bygning er stærkt og dybt?

Forklar, at ligesom bygninger har brug for et stærkt fundament, har vi det også i vores tilværelse. Denne lektion handler om opførelsen af templet i Salt Lake City og den indsats, pionererne ydede for at kolonisere deres nye hjem og fortælle andre om evangeliet. Den handler også om nogle af de grundlæggende principper, hvorpå de første hellige opbyggede deres tilværelse, samt hvordan vi kan lære af deres eksempel.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper, som I taler om.

1. »Lige her skal vor Guds tempel stå.«

Forklar, at den 28. juli 1847, fire dage efter sin ankomst til Saltsødal, stod præsident Brigham Young på det sted, hvor templet i Salt Lake City nu står. Han borede sin stok ned i jorden og sagde: »Lige her skal vor Guds tempel stå« (i Wilford Woodruff: *Deseret Evening News*, den 25. juli 1888, s. 2). På denne måde begyndte ofrene og velsignelserne ved at opføre endnu et tempel.

Ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Pionererne var sultne og trætte, de havde brug for mad og hvile; en fjendtlig ørken stirrede dem i ansigtet, alligevel tog de sig, på trods af de fysiske krav, af opførelsen af templer og den åndelige føde og styrke, som templer giver« (i Conference Report, apr. 1943, s. 38).

Inden der var gået en uge efter at præsident Young havde afmærket stedet for templet, begyndte de hellige at kortlægge den nye by med templet som centrum for kortlægningen. Byplanen fik folket til at rette blikket mod templet.

- Hvorfor skal templet være noget centralt i vores tilværelse i dag? (Se følgende citat). Hvordan kan vi gøre templet til en mere betydningsfuld del af vores tilværelse?

Præsident Howard W. Hunter lærte os:

»Vi fremhæver ... de personlige velsignelser ved tempelbesøg og den hellighed og sikkerhed, der tilvejebringes inden for disse hellige mure. Det er Herrens hus, et sted med åbenbaring og fred. Når vi besøger templet, vil vi lære rigt og indgående om formålet med livet og betydningen af Herren Jesu Kristi sonoffer. Lad os gøre templet, med tempelbesøg og tempelpagter og tempelægteskab, til vores højeste jordiske mål og den største oplevelse på jorden

Må I lade betydningen, skønheden og freden fra templet komme mere direkte ind i jeres hverdag« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 87-88).

Vis et billede af templet i Salt Lake City. Forklar, at udgravningen til det store fundament blev gjort manuelt, hvilket krævede tusindvis af arbejdstimer. Hjørnesteinene blev lagt den 6. april 1853. Efter nogle få år med arbejdet på fundamentet, standsede de hellige arbejdet på grund af et problem med USA's regering. Præsidenten for USA havde hørt falske beretninger om, at de hellige gjorde oprør mod regeringen, så han sendte en hær til Saltsødal. Som reaktion herpå fik præsident Young de hellige til at dække fundamentet med jord for at få det til at se ud som en almindelig mark.

Da de hellige senere fjernede jorden over sandstensfundamentet, lagde de mærke til revner i stenene. De fjernede sandstenene og erstattede dem med solide granitblokke. Præsident Young insisterede på, at kun de bedste materialer og det bedste håndværk skulle bruges i forbindelse med opførelsen af templet. Han sagde:

»Jeg ønsker at se templet bygget på en sådan måde, at det vil stå gennem tusindårsriget. Dette er ikke det eneste tempel, vi skal bygge, der vil blive bygget og indviet hundredvis af dem til Herren ... Og når Tusindårsriget er ovre ... ønsker jeg at templet stadig står som et stolt monument over Guds helliges tro, udholdenhed og flid i bjergene i det nittende århundrede« (*Discourses of Brigham Young*, udv. John A. Widtsoe, s. 395).

Det tog de hellige år at udhugge, transportere og forme granitblokkene til opførelsen af templet. På dette tidspunkt kæmpede de for blot at overleve,

mens de mistede afgrøder til elementerne, var på missioner i fjerne lande og accepterede kald til at forlade deres hjem og grundlægge samfund i fjerne områder. På trods af disse mange udfordringer holdt de hellige ud og med Herrens hjælp sejrede de. Templet i Salt Lake City blev indviet i 1893, 40 år efter at hjørnesteenene blev lagt.

- Hvad kan vi lære af de helliges udholdenhed, da de byggede templet i Salt Lake City? Hvordan kan de helliges eksempel på udholdenhed hjælpe os?

Da Jeffrey R. Holland var rektor på Brigham Young University, sammenlignede han opbygningen af vores tilværelse med opførelsen af templet i Salt Lake City:

»Den fornemme *Scientific American* henviste til [templet i Salt Lake City] som et ›monument over mormonernes udholdenhed‹. Og sådan var det. Blod, arbejde, tårer og sved. Det bedste er altid værd at gøre til ende. ›Ved I ikke, at I er Guds tempel?‹ (1 Kor 3:16). Det er vi med sikkerhed. Uanset hvor lang og anstrengende indsatsen ser ud, skal vi vedblive at forme og sætte de sten, som vil gøre *vore* bedrifter til ›et storslået og imponerende syn‹. Vi må drage nytte af enhver mulighed til at lære og udvikle os, drømme drømme og se syner, arbejde på at opfylde dem, vente tålmodigt, når vi ikke har noget andet valg, læne os op ad vore sværd og hvile os en stund, men derpå rejse os og kæmpe igen ... Vi lægger grundvolden til et storslået værk – vores egen uvurderlige fremtid« (*However Long and Hard the Road*, s. 127).

Templet i Salt Lake City. Dette tempel, som blev indviet i 1893, tog det 40 år at bygge.

2. De hellige var lydige, da de bosatte sig og koloniserede Saltsødalene og de omkringliggende områder.

Forklar, at de hellige stod over for store udfordringer, da de begyndte arbejdet med at bosætte sig og kolonisere Saltsødalene og de omkringliggende områder. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittene »Det første år i dalen« og »Opdagelser« fra *Vores arv*, s. 82-84.

- Hvilke egenskaber hjalp de hellige med at overvinde de store vanskeligheder, de stod overfor i løbet af deres første år i Saltsødalene? Hvilke situationer i vores tilværelse i dag kan kræve de samme egenskaber?
- Hvordan blev de hellige velsignet i deres modgangstider? Hvordan har Herren velsignet jer i jeres modgangstider?

Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Kaldelsen til at kolonisere« fra *Vores arv*, s. 86-89.

- Hvad gør indtryk på jer i beretningerne om Charles Lowell Walker og Charles C. Rich?

Forklar, at disse to brødre og deres familier er storslåede eksempler på lydighed. En af de mest storslåede lærdomme i Kirkens historie er, at vi vil blive velsignet, når vi adlyder Herren og følger hans profeter. Lære og Pagter indeholder også mange lærdomme om velsignelserne ved lydighed. Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne. Tal om, hvad hvert skriftsted lærer os om lydighed, som vist herunder?

- L&P 58:2-4. (Hvis vi holder befalingerne og er »tro i trængsel«, vil vi blive »kronet med megen herlighed«).
 - L&P 64:33-34. (De, som er villige og lydige, vil blive velsignet i Zions land i de sidste dage).
 - L&P 82:10. (Herren er forpligtet, når vi gør, hvad han siger. Han vil velsigne os, når vi adlyder hans befalinger).
 - L&P 93:1. (De, som omvender sig, kommer til Frelseren og holder hans befalinger, skal se hans ansigt).
 - L&P 130:19-21. (En person, som opnår mere kundskab og intelligens ved flid og lydighed i dette liv, vil have en fordel i den verden, der skal komme. Vi opnår velsignelser ved at adlyde Guds love).
- Hvilke oplevelser kunne I på passende vis fortælle om, som har lært jer vigtigheden af lydighed? Selv om vi ikke bliver kaldet til at kolonisere nye områder, hvordan bliver vi så alligevel bedt om at adlyde profeten i dag? Hvilke følelser har I, når I er lydige mod Guds vilje?

3. Missionærer ydede ofre for at undervise i evangeliet i hele verden.

Forklar, at mens de hellige bosatte sig i Saltsødalene, kaldte præsident Brigham Young mange missionærer til at tjene i hele verden. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Missionærer accepterer kaldet til at tjene« fra *Vores arv*, s. 84-86.

- I hvilke områder i verden forkyndte de hellige evangeliet, mens præsident Brigham Young ledte Kirken? Hvilke ofre ydede disse første hellige for at dele evangeliet med folk i hele verden?
- Hvordan hjalp ældste Lorenzo Snows tro og bønner med at åbne folks hjerte for evangeliets budskab i Italien?
- Hvad kan vi lære af ældste Edward Stevensons eksempel? Elizabeth og Charles Wood? Ældste Joseph F. Smith?

Præsident Brigham Young var leder for Kirken i 33 år. Efter at præsident Young døde i 1877, ledte John Taylor Kirken i tre år som præsident for De Tolvs Kvorum og blev derpå opretholdt som præsident for Kirken den 10. oktober 1880 (*Vores arv*, s. 93).

Forklar, at under præsident Taylors lederskab fortsatte de hellige med at forkynde evangeliet i hele verden. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte afsnittet »Missionering« fra *Vores arv*, s. 93-96.

- I hvilke områder i verden forkyndte de hellige evangeliet, mens præsident John Taylor ledte Kirken?
- Hvordan blev Milton Trejo vejledt i sit liv, så han var i stand til at deltage i opbygningen af Guds rige? Hvordan kan vi bedre forberede os til at opbygge Guds rige?
- Hvad kan vi lære af beretningerne om ældste Thomas Biesinger? Ældste Kimo Pelio og Samuela Manoa? Ældste og søster Dean? Jonathan og Kitty Napela?

Konklusion

Påpeg, at de hellige i Saltsødalen byggede en stærk grundvold til Herrens tempel og deres egen tilværelse. Motiver eleverne til at følge de første helliges eksempel på tro, udholdenhed, lydighed og ønske om at fortælle andre om evangeliet. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Formål At hjælpe eleverne med at erkende behovet for vores levende profet, forstå hans roller og mere trofast adlyde hans råd.

Forberedelse

1. Studér bønsonst skriftstederne i denne lektion samt *Vores arv*, s. 131.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed en elev om at fortælle beretningen om ældste Spencer W. Kimball, der hjælper en mor og hendes børn i en lufthavn (*Vores arv*, s. 131).
4. Forbered dig på at få klassen til at synge »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og sange*, nr. 13), hvis du planlægger at bruge den som afslutning på lektionen. Du kan også bede en elev eller en gruppe af elever om at forberede sig på at synge den.

Forslag til lektionens udvikling

Fang
opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Læs følgende historie, fortalt af præsident Hugh B. Brown fra Det Første Præsidentskab:

Før præsident Brown blev kaldet som generalautoritet, tilbragte han nogen tid i England, hvor han arbejdede som advokat. Han blev venner med en fremtrædende englænder, som var medlem af Underhuset og tidligere dommer i Englands højesteret. De to mænd drøftede ofte forskellige emner, deriblandt religion.

I 1939, da det blev tydeligt, at Anden Verdenskrig snart ville bryde ud, inviterede den engelske gentleman bror Brown ind på sit kontor. Han bad bror Brown om at forsvare sin religiøse tro på samme måde, som han ville drøfte et lovmæssigt problem. Ved en generalkonference mindedes præsident Brown dele af deres samtale:

»Jeg begyndte med at spørge: »Må jeg begynde, sir, med den antagelse, at De er kristen?«

»Det er jeg.«

»Jeg antager, at De tror på Bibelen – Det Gamle og Det Nye Testamente?«

»Det gør jeg!«

Den engelske gentleman sagde, at han troede på de bibelske beretninger om, at Herren talte til profeterne. Han fastholdt imidlertid, at en sådan kommunikation

var ophørt lige efter Kristi opstandelse. Samtalen fortsatte med et andet spørgsmål fra bror Brown: »Hvorfor tror De, den ophørte?«

»Det ved jeg ikke.«

»Tror De ikke, at Gud har talt siden dengang?«

»Ikke så vidt jeg ved.«

»Må jeg foreslå nogle mulige årsager til, at han ikke har talt? Måske er det fordi, han ikke kan. Han har mistet magten.«

Han sagde: »Det ville naturligvis være blasfemisk.«

»Hvis De ikke kan acceptere det, så taler han måske ikke til menneskene mere, fordi han ikke elsker os mere. Han er ikke længere interesseret i det menneskene gør.«

»Nej,« sagde han, »Gud elsker alle mennesker, og han har ikke personsanseelse.«

»Nå, så ... er det eneste mulige svar, som jeg ser det, at vi ikke har brug for ham. Vi har gjort så hurtige fremskridt i uddannelse og videnskab, at vi ikke behøver Gud mere.«

Og derpå sagde han med en rystende stemme, mens han tænkte på den forestående krig: »Hr. Brown, der har aldrig været et tidspunkt i verdenshistorien, hvor Guds røst er så nødvendig som nu. Måske kan De fortælle mig, hvorfor han ikke taler.«

Mit svar var: »Han taler, han har talt, men mennesket har brug for tro for at høre ham« (i Conference Report, okt. 1967, s. 117-118; eller *Improvement Era*, dec. 1967, s. 36-37).

Understreg, at Herren fortsat taler i dag gennem en levende profet. Denne lektion handler om velsignelserne ved at blive ledet af en levende profet samt vores ansvar for at følge hans råd.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper, som I taler om.

1. Vores behov for en levende profet

- Hvorfor har vi brug for en levende profet i vore dage? (Du kan eventuelt påpege, at den levende profets råd hjælper os til at kunne takle alle de større problemer og behov i vores tid).

Mens præsident Ezra Taft Benson var præsident for De Tolvs Kvorum, sagde han: »Den vigtigste profet er, når det drejer sig om os, den, som lever i vores tidsalder. Det er den profet, som har gældende vejledning fra Gud til os i dag. Guds åbenbaringer til Adam vejledte ikke Noa i, hvordan han skulle bygge arken. Ethvert slægtled har brug for gammel skrift samt den nutidige skrift fra den levende profet. Derfor er den vigtigste læsning og overvejelse, I kan gøre jer, i de seneste inspirerede ord fra Herrens talerør« (i Conference Report, områdekonferencen i Korea 1975, s. 52).

- Hvordan er du blevet velsignet, fordi der er en levende profet på jorden i dag?

2. Vores levende profets roller

Forklar, at medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum alle er profeter, seere og åbenbarere. Det er imidlertid kun Kirkens præsident, der er bemyndiget til at modtage åbenbaring for hele Kirken og bruge alle de nøgler i præstedømmet, der er nødvendige for at lede Kirken.

Lære og Pagter giver os vigtige oplysninger om vores levende profets roller. Bed eleverne om at læse følgende kursiverede skriftstedshenvisninger. Bed dem derpå om at finde ud af, hvad disse skriftsteder lærer os om vores levende profets rolle (foreslåede svar er i parentes). Sammenfat svarene på tavlen. Tal derpå om svarene.

A. Lære og Pagter 1:38; 21:4-5; 43:2; 68:3-4. (Profeten taler for Herren og åbenbarer Herrens vilje).

- Kan I nævne nogle emner, som vi har modtaget vejledning om fra nutidige profeter? (Svarene kan omfatte at opbygge stærke familier, udføre tempeltjeneste, hjælpe nye medlemmer af Kirken, holde sig fri for gæld og læse i Mormons Bog).

B. Lære og Pagter 20:21-26; Mosiah 13:33. (Profeten bærer vidnesbyrd om Jesus Kristus og underviser i evangeliet).

- Hvordan er jeres vidnesbyrd om Frelseren blevet styrket ved vores levende profets ord?

C. Lære og Pagter 21:1; Mosiah 8:13-18. (Profeten er en seer).

- Hvad er en seer? (En seer er en profet, som Gud har overdraget stor magt til at kende fortiden og fremtiden. Han kan kende til det, der ikke er kendt, eller som er skjult. Han kan også få magt til at oversætte gamle optegnelser).
- Læs L&P 101:43-54 sammen med eleverne. Hvilken befaling adlød tjenerne ikke i denne lignelse? (Se L&P 101:46-50). Hvad kunne have været undgået, hvis tjenerne havde bygget tårnet? (Se L&P 101:51-54). Hvordan gælder dette den opmærksomhed, vi viser Kirkens præsident?
- Kirkens præsident kan se fjenden »medens han endnu [er] langt borte« (L&P 101:54). Hvilke farer har sidste dages profeter set og advaret os imod?

D. Lære og Pagter 107:91-92. (Profeten præsiderer over Kirken).

- Hvilke velsignelser modtager vi, fordi den sande kirke altid er blevet ledet af en profet, som er udvalgt og vejledt af Gud?
- Hvordan kan vi opretholde profeten i hans rolle som Kirkens præsident? (Se L&P 107:22).

3. Vi skal lytte til vores levende profets ord

- Læs L&P 21:4-6 sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om vores ansvar for at lytte til profeten? Hvad lover Herren os, hvis vi adlyder profetens råd?

Præsident Harold B. Lee har lært os: »Den eneste sikkerhed, vi har som medlemmer af denne kirke, er nøjagtigt at gøre det, som Herren sagde til Kirken den dag Kirken blev organiseret [se L&P 21:4-5] ... Der vil komme ting, som kræver tålmodighed og tro. I vil måske ikke synes om det, som kommer fra Kirkens myndigheder. Det er måske imod jeres politiske synspunkter. Det er måske imod jeres sociale synspunkter. Det kan måske gribe ind i jeres sociale liv. Men hvis I lytter til disse ting, som om de kommer fra selve

Herrens mund, med tålmodighed og tro, er løftet, at ›helvedes porte ikke [skal] få overhånd over jer. [L&P 21:6]« (i Conference Report, okt. 1970, s. 152; eller *Improvement Era*, dec. 1970, s. 126).

- Hvordan kan vi lære af profetens inspirerede råd? (Ved at studere taler fra generalkonferencen, Det Første Præsidentskabs budskaber og andre artikler i Kirkens blade og ved at lytte til breve fra Det Første Præsidentskab, som bliver læst ved Kirkens møder).

Ved afslutningen af en generalkonference sagde præsident Ezra Taft Benson: »I de næste seks måneder bør jeres konferenceudgave af [*Liahona*] stå ved siden af jeres standardværker og blive benyttet lige så ofte« (*Stjernen*, juli 1988, s. 76).

Mens ældste Harold B. Lee tjente i De Tolvs Kvorum, kom han med en lignende udtalelse ved en generalkonference. Han sagde, at beretningen fra konferencen skulle være »retningslinien for vort liv og levned de næste seks måneder« (*Stjernen*, jan. 1993, s. 77).

- Hvordan kan vi, personligt og i vores familie, bedre studere og bruge profetens taler fra generalkonferencen?
- Hvordan er I blevet velsignet, når I har fulgt profetens råd?

Læs følgende historie, fortalt af ældste Bruce D. Porter fra De Halvfjerds:

»Da min hustru og jeg var nygifte, boede vi i Boston-området, hvor jeg gik i skole. Et andet ungt par flyttede ind i vores ward, kort efter at vi var kommet. De var blevet omvendt til Kirken ca. to år før ... Jeg var bekymret for, hvordan de ville klare det ... så det var med glæde, jeg accepterede kaldelsen til at være deres hjemmelærer. Jeg glædede mig til at hjælpe med at styrke deres vidnesbyrd om evangeliet.

Min kammerat og jeg kom til deres beskedne lejlighed en aften for at besøge dem. De var lige blevet færdige med en familieaften sammen med deres lille barn. Jeg bemærkede inde i mig selv, at det ville være en god idé for min hustru og jeg at begynde at holde familieaften, så ... når der kom et barn, ville vi allerede have vanen. De viste os ivrigt deres mindebog, hvor de havde samlet mange navne på forfædre fra begge sider af deres familie. Jeg huskede, at det var længe siden, jeg havde set i min mindebog.

Efter vores lektion tog de os med ud til den afskærmede veranda, hvor opstablede isspande, fyldt med hvide, sukker, mel og andre fødevarer stod – et helt års forråd af mad. Jeg havde på en eller anden måde antaget, at som studerende gjaldt dette råd ikke for os! På dette tidspunkt følte jeg mig meget ydmyg. Jeg var kommet for at undervise dem, men de underviste mig på alle punkter. Da vi forlod den lille lejlighed, bemærkede jeg et billede af templet, der hang i nærheden af deres dør. Jeg huskede, at præsident Spencer W. Kimball sagde, at hver sidste dages hellig familie burde have et billede af templet på et fremtrædende sted i deres hjem, og jeg huskede, at vi ikke havde noget ...

Jeg gik hjem, fyldt med en omvendelsens ånd, og jeg fandt et lille billede af templet i Schweiz i en missionærpejec. Jeg klippede det ud og satte det fast på vores væg. Siden dengang har vi altid haft et billede af templet i vores hjem. Hver gang jeg ser på det, minder det mig om et ungt nyomvendt ægtepar, som underviste os i, hvad det vil sige at ›følge profeten« (tale holdt ved Bountiful Mueller Park stavskonference, den 17. jan. 1999).

4. De sidste dages profeters eksempel på kristuslignende kærlighed

Påpeg, at Kirkens præsidenter har tjent andre uselvisk og med stor kærlighed. Vi kan lære meget af deres eksempel?

Fortæl følgende beretning fra profeten Joseph Smiths liv:

John Lyman Smith og hans familie kom til Nauvoo, da de hellige var begyndt at bosætte sig der. Det eneste sted, familien kunne finde at bo i begyndelsen, var en stald, der var bygget af bjælker. Alle i familien, undtagen moderen, blev hurtigt syge med feber som resultat af at bo i det sumpede område. John Lyman Smith sagde om oplevelsen:

»Profeten Joseph Smith og hans bror, Hyrum, besøgte os og salvede os alle; far var uklar på grund af feberen. Deres ord trøstede os meget, da de sagde i Herrens navn: ›I vil alle blive raske igen.‹ Da de forlod rønnen, satte Joseph sine sko på min fars fødder og sprang op på sin hest fra døråbningen og red barfodet hjem. Den næste dag flyttede Joseph min far hjem til sit eget hus og passede ham, indtil han blev rask« (citeret i *Stories about Joseph Smith the Prophet: A Collection of Incidents Related by Friends Who Knew Him*, saml. Edwin F. Parry, s. 33-34).

Bed den elev, som har fået opgaven, om at fortælle beretningen om ældste Spencer W. Kimball, der hjælper en mor og hendes børn i en lufthavn (*Vores arv*, s. 131).

Efter elevens præsentation kan du fortælle følgende historie om præsident Gordon B. Hinckley:

I 1998 forårsagede en voldsom orkan store ødelæggelser i Mellemamerika. Kirken sendte store mængder mad og forsyninger, men præsident Gordon B. Hinckley følte, at han skulle tage til Honduras og Nicaragua for at mødes med og opmuntre folket der. Senere, ved et julemøde, talte præsident Hinckley om en to-årig pige, som han mødte på sin tur, og som var blevet forældreløs ved katastrofen. Hendes mor var død nogle få måneder før orkanen, og da orkanen ramte, lagde faderen møblerne i en bunke inde i huset for at undgå det stigende vand.

Præsident Hinckley fortalte, at faderen »tog en lille madras og lagde den øverst, hvorpå han lagde sin datter på den. I sin hektiske og desperate indsats fik han et slagtilfælde og døde ... Ingen vidste noget om hende, før en ung mand to dage senere, tilfældigvis kikkede ind i det forladte hus og så, at hun stadig var i live. Han bragte hende forsigtigt ned og afleverede hende til biskoppen og biskoppens hustru. Og det var der, vi så hende ...

Jeg håber, at i denne juletid, hvor der ikke er nogen gaver til disse fortvivlede mennesker, kan denne lille forældreløse pige måske smage et lille stykke slik, noget sødt og lækkert. Jeg skal sørge for, at det sker.

Må Gud velsigne folk overalt ... at deres hjerte vil være åbent og deres hænder udstrakt for at hjælpe de nødlidende« (*Church News*, 12. dec. 1998, s. 4).

- Hvad gør størst indtryk på jer ved disse profeters handlinger? Hvad kan vi lære af deres eksempel?

Konklusion

Understreg, at vi ledes af Guds ord givet gennem hans profet. Når vi lytter til profetens råd og handler efter hans befalinger, vil vi modtage den vejledning og styrke, som er nødvendig for at imødekomme vore dages udfordringer. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Du kan eventuelt få eleverne til at synge »Hav tak for profeten, du sendte« (*Salmer og sange*, nr. 13). Du kan også bede den elev eller den gruppe af elever, som du gav denne opgave, om at synge den.

Yderligere forslag til undervisningen

1. Profeten vil aldrig føre os vild

Understreg, at vi kan have fuldstændig tillid til, at Guds udpegede profet altid vil lede os på rette vis.

Mens ældste Ezra Taft Benson tjente i De Tolvs Kvorum, lærte han os: »Hold øje med profeten, for Herren vil aldrig tillade hans profet at lede denne kirke på vildspor« (i Conference Report, okt. 1966, s. 123; eller *Improvement Era*, dec. 1966, s. 1145).

Mens præsident Joseph F. Smith tjente som rådgiver i Det Første Præsidentskab, lærte han os: »Hvis [Kirkens præsident] skulle blive vantro, ville Gud fjerne ham fra hans embede. Jeg vidner i Israels Guds navn om, at han ikke vil tillade Kirkens overhoved, ham, som han har valgt til at stå i spidsen, at overtræde hans love og blive frafalden. I det øjeblik, han ville tage en kurs, som med tiden ville føre dertil, ville Gud tage ham bort. Hvorfor så? Fordi det at lade en ugudelig mand sidde i dette embede ville være det samme som, så at sige, at lade kilden blive fordærvet, hvilket er noget, som han aldrig vil tillade« (se *Evangeliske lærdomme*, s. 38).

2. Profeti og åbenbaring om krig

Mens I drøfter en profets roller, kan du eventuelt læse L&P 87 sammen med eleverne. Denne åbenbaring blev givet gennem Joseph Smith i 1832. Den forudsagde USA's borgerkrig, som begyndte i 1861.

4. Kirkens præsidenters bidrag i de sidste dage

Vis billeder af sidste dages præsidenter for Kirken (62575; *Evangelisk kunst* – 401, 507-520; se også side 219). Hvis du bruger billederne fra kirkebygningens bibliotek eller fra *Evangelisk kunst*, kan du eventuelt ved hvert billede vise profetens navn og den tidsperiode, han tjente som præsident for Kirken som vist på side 219.

Bed eleverne om at slå op på »Kronologien i Kirkens historie« (side 271-272 i dette hæfte og side 27-28 i *Elevers studievejledning*). Forklar, at dette er en nyttig hjælpekilde til at finde nogle af de største bidrag fra hver af Kirkens præsidenter.

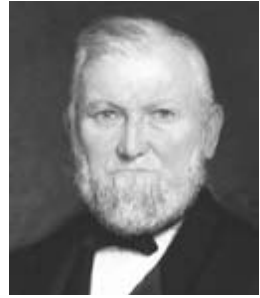
Joseph Smith
1830-44

Brigham Young
1847-77

John Taylor
1880-87

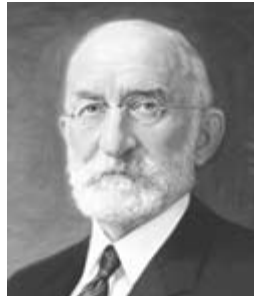
Wilford Woodruff
1889-98

Lorenzo Snow
1898-1901

Joseph F. Smith
1901-18

Heber J. Grant
1918-45

George Albert Smith
1945-51

David O. McKay
1951-70

Joseph Fielding Smith
1970-72

Harold B. Lee
1972-73

Spencer W. Kimball
1973-85

Ezra Taft Benson
1985-94

Howard W. Hunter
1994-95

Gordon B. Hinckley
1995-

Formål At hjælpe eleverne med at forstå principperne for åndelig og timelig velfærd og forpligte sig til at få større uafhængighed og tjene de fattige og nødlidende.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 38:30; 42:30-31, 42; 58:26-28; 104:13-18 og de andre skriftsteder i denne lektion.
 - b. *Vores arv*, s. 108-109, 111-114.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende oplysninger fra *Vores arv*:
 - a. Grundlæggelsen af velfærdsprogrammet (s. 108-109).
 - b. Velfærdshjælp givet til folk i Europa efter Anden Verdenskrig (s. 112-114).
4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe en rygsæk eller en taske. Medbring også flere store sten med følgende etiketter: *Mangel på tro, Dovenskab, Mangel på uddannelse, Gæld, Mangel på forberedelse til fremtiden.*

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Bed en elev om at tage rygsækken på eller løfte den taske, du har medbragt (se »Forberedelse«, punkt 4). Forklar, at mange af os bærer på unødige tunge byrder gennem hele livet. Begynd med at lægge stenene ned i rygsækken eller tasken, én ad gangen, idet I drøfter, hvorfor hver sten kan være en byrde. Når du er nået til den sidste sten, kan du bede eleverne om at lægge mærke til, hvor tung rygsækken eller tasken er blevet.

Fjern nu stenene én ad gangen. Forklar, at når vi selv tager ansvar for at slippe af med nogle af disse byrder, vil vores tilværelse blive bedre.

Forklar, at sidste dages profeter altid har undervist i vigtigheden af at være uafhængig og hjælpe dem, som har brug for det. Denne lektion handler om disse principper, såvel som om Kirkens velfærdsprogram, som motiverer medlemmerne til at anvende disse principper.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Udvikling af åndelig uafhængighed

- Læs L&P 38:30 sammen med eleverne. Hvad lærer dette skriftsted os om betydningen af uafhængighed? På hvilke måder har I opdaget, at dette råd er sandt i jeres tilværelse?
- Hvad vil det sige at være uafhængig i åndelige anliggender? (Vi bør stræbe efter at udvikle åndelig styrke, som vil gøre os i stand til at løse vanskelige problemer i vores tilværelse og styrke andre, når de har åndelige behov). Hvorfor er det vigtigt at være åndeligt uafhængig?

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har sagt:

»Vi har lært, at vi bør oplagre et års forbrug af tøj, mad og, hvis det er muligt, brændsel – *i hjemmet* ... Kan vi ikke se, at det samme princip gælder for inspiration og åbenbaring, løsning af problemer og rådgivning og vejledning? Vi har brug for et *lager* af disse ting *i ethvert hjem* ...

Hvis vi mister vores følelsesmæssige og åndelige frihed, vores uafhængighed, kan vi blive lige så svage, måske oven i købet endnu svagere, end når vi bliver materielt afhængige« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1978, s. 153, 154).

- Hvordan kan vi blive mere uafhængige i åndelige sager?
- Hvordan kan forældre hjælpe deres børn med at lære åndelig uafhængighed?

2. Udvikling af timelig uafhængighed

- Hvad vil det sige at være uafhængig i timelige anliggender? (Vi bør bruge de velsignelser, som Herren har givet os, til at tage vare på os selv og vores familie. Når vi er fysisk og følelsesmæssigt raske, bør vi ikke lægge byrden af vores egen eller familiens omsorg over på nogen anden). Hvorfor er det vigtigt at være timeligt uafhængig?
- Hvordan kan vi blive mere uafhængige i timelige sager? (Svarene kan omfatte at lære at arbejde effektivt, lagre mad og andre nødvendigheder til behovet kommer, bruge vore penge klogt og få en god uddannelse. Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Se oplysninger om at få en god uddannelse i lektion 23.

Arbejde

Forklar, at lige efter ankomsten til Saltsødalen navngav præsident Brigham Young stedet *Deseret*, hvilket er et ord fra Mormons Bog, der betyder »honningbi« (Ether 2:3). Præsident Young ønskede, at de hellige skulle blive flittige i deres nye hjem og arbejde sammen for det fælles bedste, ligesom honningbier. Vi bør have den samme indstilling over for arbejde i vores tilværelse.

- Læs L&P 42:42 og 56:17 sammen med eleverne. Hvilken advarsel har Herren givet dem, der vælger at være dovne? Hvilken værdi har arbejde i vores tilværelse? (Se følgende citat). Hvordan har arbejde været en velsignelse for jer? Hvordan har I lært arbejdets værdi? Hvordan kan voksne lære børn om arbejdets værdi?

»For at kunne blive selvhjulpne skal en person arbejde. Arbejde er en fysisk, mental eller åndelig anstrengelse. Det er en grundlæggende kilde til lykke, selvværd og fremgang. Mennesker opnår mange gode ting i deres tilværelse ved at arbejde« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, s. 257).

- Ældste Neal A. Maxwell fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Arbejde [er] altid en åndelig nødvendighed, selv om det for nogle ikke er en økonomisk nødvendighed« (*Stjernen*, juli 1998, s. 39). Hvorfor er arbejde vigtigt for os åndeligt såvel som timeligt?

Forråd af mad og andre nødvendigheder

Forklar, at i mange år har sidste dages profeter bedt os om at opmagasinere et års forråd af mad og andre nødvendigheder, hvor det er muligt. Når vi følger dette råd, bliver vi mere uafhængige, fordi vi er i stand til at tage vare på os selv i nødsituationer.

Kirkens instruktionshåndbog forklarer:

»Kirkens ledere har ikke udarbejdet en nøjagtig liste over, hvad der skal opbevares. De henstiller i stedet til, at Kirkens medlemmer begynder med at opbevare det, der ville være nødvendigt for holde dem i live, hvis de ikke havde andet at spise ...

Ved at foretage en omhyggelig planlægning kan de fleste af Kirkens medlemmer opbevare et års forråd af de fornødenheder, der skal til for at kunne opretholde livet. Nogle medlemmer har dog ikke penge eller plads til et sådant forråd, og for andre er det ved lov forbudt at opbevare et års forråd af mad. Disse medlemmer bør opbevare så meget, som de kan, i deres situation. Alle medlemmer kan give sig selv større tryghed ved at lære at fremstille og tilberede basale fødevarer« (*Bog 2*, s. 258).

- Hvad er de nødvendige madartikler, der kan opbevares i jeres område? Hvad har I eller andre gjort for at opbygge et madforråd? Hvordan kan det at have et tilstrækkeligt forråd af mad være en åndelig velsignelse såvel som en timelig velsignelse?

Økonomisk sikkerhed

For at være uafhængig er det vigtigt, at vi ved, hvordan vi administrerer vore penge. Dårlig administration af penge kan føre til mange problemer i vores personlige liv og i familielivet.

- Hvordan kan vi blive mere uafhængige i vores økonomi? Hvordan kan forældre lære børn at være økonomisk uafhængige?

Kirkens instruktionshåndbog forklarer: »Kirkens medlemmer bør betale tiende og offerydelser, undgå unødvendig gæld, spare op til fremtiden og indfri alle deres lovede forpligtelser for at kunne blive selvhjulpne. Medlemmerne bør også anvende deres resurser, herunder deres tid, sparsomt og undgå spild« (*Bog 2*, s. 258).

- Hvordan kan tiendebetaling hjælpe os til bedre at administrere vore ressourcer?

- Hvorfor er det vigtigt, at vi undgår unødvendig gæld? Hvad har hjulpet jer med at undgå gæld eller komme ud af gæld?

Præsident Gordon B. Hinckley advarede mod farerne ved gæld:

»Jeg anmoder jer indtrængende om at sætte jer i beskedne udgifter, at beherske jer, når I foretager køb, at undgå gæld, hvor det er muligt. Betal jeres gæld ud, så hurtigt I kan, og befri jer fra trældom ...

... Hvis I har betalt jeres gæld, hvis I har lagt noget til side, om det så blot er lidt, skulle uvejret da brøle omkring jer, vil I have et ly til jeres hustru og børn og fred i jeres hjerte« (*Liahona*, jan. 1999, s. 66).

3. Omsorg for de nødlidende

I Lære og Pagter understreger Herren gentagne gange behovet for at tage sig af de nødlidende. Læs følgende vers sammen med eleverne. Find ud af, hvad hvert skriftsted lærer os om vores ansvar for at tage os af de nødlidende.

- L&P 42:30-31. (Når vi giver af vore midler til de fattige, giver vi til Herren).
 - L&P 44:6. (Vi »skal besøge de fattige og nødlidende og yde dem hjælp«).
 - L&P 52:40. (Hvis vi ikke husker de fattige, trængende, syge og lidende, er vi ikke Frelserens disciple).
 - L&P 56:16. (Hvis vi er rige og ikke deler med de fattige, vil vore rigdomme fordærve vores sjæl).
 - L&P 88:123. (Vi skal elske hinanden og give til hinanden som evangeliet fordrer).
 - L&P 104:18. (Hvis vi ikke giver af vores overflod til de fattige, vil vi bo blandt de ugudelige i pine).
- I L&P 104:13-18 forklarer Herren den måde, hvorpå han sørger for sine børns timelige behov. Hvad er Herrens »egen måde« at sørge for de fattige på? Hvilket ansvar har vi, når vi modtager Herrens overflod? (Se også Jakobs Bog 2:17-19).

Forklar, at det at sørge for de fattige og nødlidende på Herrens »egen måde« vil sige at hjælpe dem, som har brug for det, ved at give i forhold til det, vi har modtaget fra Gud. Det vil sige at give frit og kærligt, idet man erkender, at vor himmelske Fader er kilden til alle velsignelser, og at vi er ansvarlige for at bruge dem i andres tjeneste. De, som modtager denne hjælp, bør acceptere den med taknemmelighed. De bør bruge den til at lette sig selv fra de begrænsninger, deres behov giver dem, og blive bedre i stand til at nå deres fulde muligheder. De bør derpå række ud og hjælpe andre.

- Hvordan bliver vi velsignet, når vi giver til andre, som har brug for det? Hvordan er I blevet velsignet, fordi andre har givet til jer i nødsituationer?

Forklar, at der er mange måder, hvorpå vi kan hjælpe dem, der har brug for det. Kirken sørger for organiserede måder, hvorpå vi kan yde hjælp, og vi kan også tage os af dem, der er omkring os, på en stille, personlig måde.

- En af måderne, hvorpå vi kan sørge for de nødlidende, er ved at yde fasteoffer. Hvordan bliver fasteoffer brugt til at sørge for de fattige? (Biskopperne bruger disse midler til at skaffe mad, husly, tøj og anden livsnødvendig hjælp til dem, som har brug for det).

- Hvor meget bør vi give i fasteoffer? (Se følgende citat). Hvorfor er det vigtigt at give fasteoffer?

»Kirken udvælger en søndag hver måned til fastedag. På denne dag undværer Kirkens medlemmer mad og drikke i to på hinanden følgende måltider. De ... giver Kirken et fasteoffer, der mindst svarer til værdien af den mad, de ville have spist. Medlemmerne bør om muligt være meget gavmilde og give meget mere end værdien af to måltider« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2, s. 256*).

Se lektion 17 vedrørende yderligere oplysninger om faste og bidrag til fasteofferet.

En anden måde Kirken hjælper os med at sørge for de nødlidende, er ved organiseret humanitær hjælp. I mange år har Kirken været involveret i humanitær hjælp og hjælp til selvhjælp over hele verden. Denne hjælp gives ligeligt til medlemmer og ikke-medlemmer for at hjælpe med at lindre de ødelæggende virkninger af fattigdom, krig og naturkatastrofer.

- Hvordan kan det enkelte medlem yde bidrag til Kirkens humanitære hjælpefond. (Ved at udfylde den dertil beregnede del af tiendesedlen. Du kan eventuelt vise eleverne en af disse tiendesedler). På hvilke måder har Kirkens humanitære hjælp velsignet de nødlidende?

Præsident Thomas S. Monson fortalte om nogle resultater af Kirkens humanitærhjælp:

»I 1992 ramte en ødelæggende orkan ... Floridas østkyst og efterlod en sti af ødelæggelse bag sig, huse var ødelagt, tage forsvundet, og folk var sultne. Vore medlemmer var der for at hjælpe. Hus efter hus blev gjort rent og repareret uden omkostninger. Tro eller farve hos dem, der boede i huset, betød intet

Langt borte ved den vestlige bjergside af Mount Kenya, i den store Rift Valley, kommer der nu rent vand til de tørstige mennesker. Et drikkevandsprojekt har ændret livet for mere end 1100 familier. Da vi oprindeligt blev opmærksomme på behovet for rent vand, var vi i stand til at hjælpe med at skaffe midler i samarbejde med TechnoServe, en privat, frivillig organisation. Landsbybeboerne udførte arbejdet, og nu flyder drikkevand gennem 40 km rør til de ventende hjem i et område med 15 landsbyer. Den enkle velsignelse af rent drikkevand minder om Herrens ord: »Jeg var tørstig, og I gav mig noget at drikke« [Matt 25:35]« (»Our Brothers' Keepers«, *Ensign*, juni 1998, s. 37).

- Ud over de muligheder, Kirken sørger for, bør vi søge andre måder, hvorpå vi kan velsigne dem omkring os, som har brug for det. Læs L&P 58:26-28 sammen med eleverne. Hvordan kan vi anvende dette skriftsted i vores indsats for at tjene de fattige og nødlidende?
- Hvilke hindringer kan vi møde, når vi sørger for de fattige og nødlidende? Hvordan kan vi overvinde disse hindringer?

4. Kirkens velfærdsprogram

Forklar, at i 1936 oprettede Kirkens Første Præsidentskab, som resultat af inspiration fra Herren, Kirkens velfærdsprogram som en organiseret måde at opmuntre til uafhængighed og hjælpe de nødlidende. Bed den elev, der fik opgaven, om at fortælle om oprettelsen af velfærdsprogrammet fra *Vores arv*, s. 108-109.

Du kan eventuelt læse følgende udtalelse af Det Første Præsidentskab for at understrege hensigten med Kirkens velfærdsprogram:

»Hovedformålet var, så vidt det var muligt, at etablere et system, hvorved lediggangens forbandelse kunne fjernes, hvorved man kunne få bugt med udnyttelsen af arbejdsløshedsunderstøttelsen, således at uafhængighed, flid, sparsommelighed og selvrespekt kunne oprettes blandt vores folk. Kirkens mål er at give mennesker hjælp til selvhjælp. Arbejde skal igen sættes i højsædet som det ledende princip i Kirkens medlemmers tilværelse« (i Conference Report, okt. 1936, s. 3).

- Hvordan når Kirkens velfærdsprogram disse hensigter?

Forklar, at Kirkens hjælp til folk i Europa efter Anden Verdenskrig er et inspirerende eksempel på, hvordan Kirkens velfærdsprogram kan velsigne mange mennesker. Bed den elev, som har fået tildelt opgaven, om at fortælle om, hvordan velfærdsprogrammet velsignede de nødlidende i Europa, fra side 112-114 i *Vores arv*.

- Hvad gør størst indtryk på jer ved den indsats som de, der var involveret i disse projekter, ydede? På hvilke måder kan vi følge deres eksempel?

Konklusion

Understreg vigtigheden af at være uafhængig og tage sig af de fattige og nødlidende. Du kan eventuelt bære vidnesbyrd om, hvordan du er blevet velsignet på grund af lydighed mod disse principper.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller begge af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Uddannelse er afgørende for uafhængighed

Påpeg, at Kirkens medlemmer altid er blevet rådet til at uddanne sig så godt som muligt. De første hellige var meget interesserede i at fremme deres uddannelse. I løbet af de første år i Saltsødalen blev børnene undervist i et telt. Senere vejledte Kirkens ledere hvert ward i at oprette en skole. University of Deseret blev oprettet i 1850. Yderligere oplysninger om værdien af uddannelse i udviklingen af uafhængighed står i lektion 23.

2. »Omsorg for de trængende«, videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Omsorg for de trængende«, et syv minutter langt afsnit.

»Børnenes hjerter skal vendes til deres fædre«

Lektion 39

Formål At hjælpe eleverne med at forstå behovet for at søge efter deres forfædre og modtage præstedømmets ordinancer på deres vegne.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 2; 110:13-16; 138; Joseph Smith – Historie 1:37-39.
 - b. *Vores arv*, s. 98-99, 101-102, 105-107.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvide til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Uddel i forvejen følgende opgaver:
 - a. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte beretningen om biskop Henry Ballard og hans datter fra *Vores arv*, s. 99.
 - b. Bed en anden elev om at forberede sig på kort at fortælle om den åbenbaring, som præsident Wilford Woodruff modtog om at finde vores slægt og besegle børn til deres forældre (se det afsnit, der begynder nederst på side 101 i *Vores arv*).
 - c. Bed en eller to elever om at forberede sig på kort at tale om deres oplevelser med at udføre præstedømmets ordinancer for de døde. Bed disse elever om at fortælle, hvad de har følt for de mennesker, som de har udført disse ordinancer for.
 - d. Bed en anden elev om at forberede sig på kort at fortælle om præsident Joseph F. Smiths profeti om, at den tid ville komme, hvor landet ville være »fyldt med templer« (se det sidste hele afsnit på side 106 i *Vores arv*).
4. Hvis følgende billeder er til rådighed, kan du forberede dig på at bruge dem i løbet af lektionen: Elias gengiver myndigheden til at besegle familier for evigt (Evangelisk kunst – 417); Wilford Woodruff (Evangelisk kunst – 509); Joseph F. Smith (Evangelisk kunst – 511) og Gordon B. Hinckley (63001; Evangelisk kunst – 520). I stedet for at bruge de enkelte billeder af præsident Woodruff, Smith og Hinckley, kan du bruge billedet af sidste dages profeter (62575; Evangelisk kunst – 506).

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden

Hvis det er relevant, kan du fortælle følgende oplevelse eller bruge en af dine egne aktiviteter til at indlede lektionen.

Frederick William Hurst arbejdede som guldminearbejder i Australien, da han første gang hørte sidste dages hellige missionærer forkynde det gengivne

evangelium. Han og hans bror, Charles, blev døbt i januar 1854. Han forsøgte at hjælpe resten af sin familie med at omvende sig, men de afviste ham og de sandheder, han underviste i.

Fred bosatte sig i Salt Lake City fire år efter, at han havde tilsluttet sig Kirken, og han tjente trofast som missionær i flere forskellige lande. Han arbejdede også som maler i templet i Salt Lake City.

I en af sine sidste indførsler i sin dagbog skrev han: »Omkring den 1. marts 1893 var jeg alene i dagligstuen, alle var gået i seng. Jeg sad ved bordet, da min ældre bror, Alfred, til min store overraskelse kom ind og satte sig ned over for mig ved bordet og smilede. Jeg sagde til ham (han så så naturlig ud): »Hvornår er du kommet til Utah?«

Han sagde: »Jeg er lige kommet fra åndeverdenen, dette er ikke mit legeme, som du ser, det ligger i graven. Jeg vil gerne fortælle dig, at da du var på mission, fortalte du mig mange ting om evangeliet og livet herefter, og om at åndeverdenen er lige så virkelig og følbart som jorden. Jeg kunne ikke tro dig, men da jeg døde og kom dertil og for mig selv så det, forstod jeg, at du havde fortalt sandheden. Jeg deltog i mormonmøderne.« Han hævede sin hånd og sagde med stor varme: »Jeg tror på Herren Jesus Kristus af hele mit hjerte. Jeg tror på troen og omvendelsen og dåben til syndernes forladelse, men dertil kan jeg komme og ikke længere. Jeg regner med, at du udfører arbejdet for mig i templet ... Man er meget opmærksom på dig ... Vi regner alle med, at du er vores leder i dette store værk. Jeg vil gerne fortælle dig, at der er mange ånder, som græder og sørger, fordi de har slægtninge i Kirken her, som er ligeglade og intet gør for dem.« (*Diary of Frederick William Hurst*, saml. Samuel H. og Ida Hurst, s. 204).

Forklar, at i denne lektion skal I drøfte forløsningen af de døde ved kort at studere fire profeters værk: profeten Elias, præsident Wilford Woodruff, præsident Joseph F. Smith og præsident Gordon B. Hinckley. Formålet med denne lektion er at få en større forståelse for nødvendigheden af at forløse de døde. Den næste lektion handler om nogle måder, hvorpå vi kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Elias: »Denne uddelings nøgler [er] overgivet i jeres hænder.«

Undervis i og drøft L&P 2; 110:13-16; 138:47-48; Joseph Smith – Historie 1:37-39. Vis billedet af profeten Elias, der gengiver præstedømmets beseglingsmagt.

- Da engelen Moroni kom til Joseph Smith, sagde han, at Elias ville »plante fædrenes forjættelser i børnenes hjerter« (L&P 2:2; Joseph Smith – Historie 1:39). I denne profeti henviser ordet *fædrenes* til vore forfædre. Hvilke løfter blev givet til vore forfædre?

Præsident Joseph Fielding Smith lærte os: »Hvad var det for en forjættelse, der blev givet fædrene, og som skulle blive opfyldt i de sidste dage, ved at børnenes hjerter blev vendt til deres fædre? Det var det løfte, Herren gav jordens nationer gennem Enok, Esajas og profeterne, at *den tid skulle komme, da de døde ville blive forløst*« (*Lærdomme om frelse*, 2:131).

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Gud gav disse løfter til de fordums patriarker – Adam, Noa, Abraham, Isak, Jakob og så videre – og vi gav dem utvivlsomt til vores egen slægt af fædre og mødre, de, som kom til jorden, før evangeliet blev genoprettet, men som vi lovede at give de frelsende ordinancer til« (*Christ and the New Covenant*, s. 297).

- Den 3. april 1836 viste profeten Elias sig i templet i Kirtland for profeten Joseph Smith og Oliver Cowdery. Hvad var Elias' hensigt med at besøge Joseph og Oliver? (Se L&P 110:13-16; se også L&P 2; Joseph Smith – Historie 1:38-39. Han overdrog præstedømmets beseglingsmagt til Joseph Smith. Denne magt gør det muligt at forrette evige ægteskaber, at blive beseglet til forældre og udføre tempelordinancer for afdøde).
- Læs Joseph Smith – Historie 1:37-39 og L&P 138:47-48 sammen med eleverne. Hvorfor ville jorden »fuldstændig lægges øde ved [Herrens] komme«, hvis vi ikke havde beseglingsmagten? (Et af de vigtigste formål med livet på jorden er at stifte evige familieforhold. Uden beseglingsmagten ville dette være umuligt).

Ældste Jeffrey R. Holland lærte os, at uden beseglingsmagten, »kunne ingen familiebånd eksistere i evighederne, og den menneskelige slægt ville i sandhed efterlades i evigheden uden »rod [forfædre] eller gren [efterkommere]«. Eftersom ... en beseglet, forenet, celestial frelst Guds familie er det endelige mål med jordelivet, ville enhver fejl her i sandhed have været en forbandelse, og have efterladt hele planen for frelse »aldeles øde« (*Christ and the New Covenant*, s. 297-298).

2. Præsident Wilford Woodruff: »Nogen må forløse dem.«

Vis billedet af præsident Wilford Woodruff. Forklar, at præsident Woodruff var hengiven over for arbejdet med at forløse de døde og besegle familier for evigheden. I løbet af hans tjenestegering var mange medlemmer af Kirken på slægtshistoriske missioner, og i 1894 ledede Det Første Præsidentskab organiseringen af en slægtshistorisk forening (*Vores arv*, s. 101). Ifølge ældste Russell M. Nelson fra De Tolvs Kvorum »grundlagde begivenhederne i dette historiske år [1894] slægtsforskning og tempeltjeneste som *ét arbejde* i Kirken« (i Conference Report, okt. 1994, s. 114; eller *Ensign*, nov. 1994, s. 85).

Brug følgende historier til at undervise i det presserende ved tempeltjeneste for de døde samt behovet for, at vi bliver beseglet til vore forældre og forfædre.

Det presserende ved tempeltjeneste for afdøde

Bed den elev, som har fået tildelt opgaven, om at sammenfatte beretningen om biskop Henry Ballard og hans datter fra *Vores arv*, s. 99-100.

Forklar, at i en periode tjente præsident Woodruff som præsident for templet i St. George i Utah. Det var i dette tempel, at begavelsen for de døde for første gang blev udført i denne uddeling (se *Lærdomme om frelse*, 2:144). Mens præsident Woodruff tjente der, blev han besøgt af mange »fremtrædende mænd«, som var døde. Bed en elev om at fortælle følgende beretning af præsident Woodruff.

»De dødes ånder samledes rundt om mig og ventede på at få at vide, hvorfor vi ikke forløste dem. De sagde: »I har kunnet bruge Endowment House i flere år, og alligevel er intet blevet gjort for os. Vi lagde grundlaget til den regering, I nu har gavn af, og vi ... forblev trofaste mod den og var trofaste mod Gud.« Disse var

dem, der underskrev uafhængighedserklæringen [for USA], og de blev hos mig i to dage og to nætter ... Jeg gik straks til dåbsbassinet og bad bror McAllister om at døbe mig for underskriverne af uafhængighedserklæringen samt 50 andre fremtrædende mænd, hvilket blev et hundrede i alt, deriblandt John Wesley, Columbus og andre« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, udv. G. Homer Durham, 160-161).

- Hvad kan vi lære fra disse to beretninger? (Svarene kan omfatte, at de som er døde, er ivrige efter at vi skal udføre ordinancerne for dem, og at vi bør være flittige i vores indsats for at forløse de døde).

Mens ældste Wilford Woodruff tjente i De Tolvs Kvorum lærte han os: »I de sidste 1800 år har folk, som har levet og er døde, aldrig hørt en inspireret mands røst, aldrig hørt en evangelisk prædiken, før de kom ind i åndeverdenen. Nogen må forløse dem ved at udføre de ordinancer for dem i kødet, som de ikke selv kan gøre i ånden, og for at dette arbejde kan gøres, må vi have templer, hvori vi kan gøre det« (i *Journal of Discourses*, 19:228-229).

Behovet for at vi bliver beseglet til vore forældre og forfædre

Bed den elev, som fik tildelt opgaven, om at fortælle om den åbenbaring, som præsident Wilford Woodruff modtog om at finde vores slægt og besegle børn til deres forældre (*Vores arv*, s. 101).

- Hvad lærer denne åbenbaring os om familier? Hvordan hjælper åbenbaringen med at opfylde profetien om at vende børnenes hjerte til deres fædre?

3. Præsident Joseph F. Smith: »Min forståelses øjne blev åbnet.«

Læs eller fortæl med dine egne ord følgende udtalelse af præsident Woodruff:

»Præsident [Brigham] Young, som efterfulgte præsident Joseph Smith ... lagde grundvolden til [templet i Salt Lake City], såvel som til andre i Israels bjerge. Til hvad? Så vi kan udføre disse principper for forløsning af de døde. Han opnåede alt det, som Gud krævede af hans hænder. Men han modtog ikke alle de åbenbaringer, som hører til dette værk, ej heller gjorde præsident [John] Taylor, ej heller Wilford Woodruff« (*The Discourses of Wilford Woodruff*, s. 153-154).

Vis billedet af præsident Joseph F. Smith. Forklar, at præsident Smith, Kirkens sjette præsident, modtog en åbenbaring, som hjalp arbejdet med at forløse de døde med at fortsætte med at gå fremad. Den 4. oktober 1918, kun uger før hans død, sagde han ved en generalkonference:

»Jeg har haft et vedholdende angreb af meget alvorlig sygdom i de sidste fem måneder ... Jeg har ikke levet alene i disse fem måneder. Jeg har befundet mig i bønnens, den ydmyge anmodnings, troens og fasthedens Ånd, og jeg har vedvarende haft kommunikation med Herrens Ånd« (i *Conference Report*, okt. 1918, s. 2).

Dagen før præsident Smith kom med denne udtalelse, havde han modtaget en åbenbaring, som ville udvide de helliges forståelse for forløsningen af de døde. Denne åbenbaring er nu afsnit 138 i *Lære og Pagter*. Det er en optegnelse over Frelserens besøg i åndeverdenen, mens hans legeme lå i graven.

- Hvad gjorde præsident Smith, da han modtog synet om forløsningen af de døde? (Se *L&P* 138:1-11. Han overvejede skrifterne og Jesu Kristi forsoning.

Mens han overvejede dette, blev han vejledt til at læse 1 Peter 3 og 4, som indeholder oplysninger om Jesu tjenestegerning i åndeverdenen efter døden).

- Læs L&P 138:12-19 sammen med eleverne. Hvem besøgte Frelseren i åndeverdenen? (Svarene kan omfatte dem, der står anført herunder. Du kan eventuelt sammenfatte dem på tavlen).

Frelseren gik til de ånder som -

- a. »havde været trofaste i Jesu vidnesbyrd, mens de levede på jorden« (L&P 138:12).
 - b. »havde bragt ofre i lighed med Guds Søns store offer« (L&P 138:13).
 - c. »havde ... haft modgang i deres Forløseres navn« (L&P 138:13).
 - d. »var døde med et sikkert håb om en herlig opstandelse, ved Gud Faderens og hans enbårne Søns, Jesu Kristi nåde« (L&P 138:14).
 - e. »var fyldt med lykke og glæde, og de frydede sig sammen, fordi deres forløsnings time var nær« (L&P 138:15).
- Hvem gik Frelseren *ikke* til? (Se L&P 138:20-21). Hvad gjorde Frelseren, så evangeliet kunne blive forkyndt for »dem, der var døde i deres overtrædelse uden kundskab om sandheden«? (Se L&P 138:27-37. Han organiserede de retfærdige ånder og bemyndigede dem til at undervise dem, som endnu ikke havde accepteret evangeliet). Hvem forkynder evangeliet i åndeverdenen i dag? (Se L&P 138:57).
 - Læs L&P 138:22-24, 57-59 sammen med eleverne. Bed dem om at være opmærksomme på forskelle mellem dem i åndeverdenen, som har været trofaste i Jesu vidnesbyrd, og dem, som ikke har været det. Hvad lærer disse vers os om betydningen af undervisning i åndeverdenen? Hvad får disse vers jer til at føle vedrørende jeres ansvar for at sørge for præstedømmets ordinancer for de døde?

Bed de elever, der fik opgaven, om kort at tale om deres oplevelser og følelser, når de har sørget for ordinancer for de døde (se »Forberedelse« punkt 3c).

4. Præsident Gordon B. Hinckley: »Vi er fast besluttede på ... at bringe templerne til medlemmerne.«

Bed den elev, som har fået tildelt opgaven, om at fortælle om præsident Joseph F. Smiths profeti om, at den tid ville komme, hvor landet ville være »fyldt med templer« (*Vores arv*, s. 106).

Vis billedet af præsident Gordon B. Hinckley. Forklar, at præsident Hinckley er en anden profet, som har udvidet vores forståelse for tempeltjeneste. Da han blev præsident for Kirken i 1995 var der 47 templer i funktion. Omkring to og et halvt år senere kom han med følgende bekendtgørelse:

»Der er mange områder i Kirken, som er fjerntliggende, hvor antallet af medlemmer er beskedent og sandsynligvis ikke vil vokse ret meget i den umiddelbare fremtid. Skal de, der lever sådanne steder, for evigt nægtes velsignelserne ved tempelordinancer? Da vi besøgte et sådant område for nogle måneder siden, overvejede vi bønsumt dette spørgsmål. Det er min overbevisning, at svaret kom klart og tydeligt.

Vi vil opføre små templer i nogle af disse områder, bygninger med alle faciliteterne til at udføre alle ordinancerne. De vil blive opført efter tempelstandarder, som er meget højere end kirkebygningsstandarderne. De vil have plads til dåb for de døde, begavelsesceremonien, beseglinger og alle andre ordinancer, der kan modtages i Herrens hus for både levende og døde.

... Vi er fast besluttede på at bringe templerne til medlemmerne og give dem enhver mulighed for at opnå de meget dyrebare velsignelser, der kommer ved tilbedelse i templet« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 50).

I april 1998 bekendtgjorde præsident Hinckley et mål om at have 100 templer i funktion ved slutningen af århundredet (se *Stjernen*, juli 1998, s. 93).

- Hvordan har øgningen i opførelsen af templer påvirket jer? Hvordan har det påvirket andre, som I kender? (Du kan eventuelt påpege, hvor mange mennesker, der ikke ville have gavn af templets velsignelser, hvis præsident Hinckley ikke havde modtaget åbenbaringen om at øge opførelsen af templer). Hvordan vil øgningen i opførelsen af templer påvirke dem, som er døde uden at have modtaget evangeliet?

Konklusion

Understreg, at ingen mennesker i historien nogen sinde har haft mulighed for at gøre så meget for så mange mennesker, som vi har i dag. Forklar, at næste lektion vil omfatte drøftelse af nogle specifikke måder, hvorpå vi kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie. Bær vidnesbyrd om vigtigheden af tempeltjeneste og slægtshistorie, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Unges deltagelse i tempeltjeneste

Hvis du underviser unge, kan du opmuntre dem til at deltage i tempeltjeneste, ved at de bliver døbt for de døde. Hvis du underviser voksne, kan du foreslå, at forældre hjælper deres børn til at deltage i tempeltjenesten. Overvej at læse følgende historie, fortalt af ældste J Ballard Washburn fra De Halvfjerds:

»Jeg talte for nylig efter en stavskonference med en familie, der havde teenagebørn. Jeg sagde til dem: »I må leve retfærdigt, så I en dag kan tage til templet med jeres forældre.« En 16-årig datter svarede: »Jamen, vi tager til templet med vore forældre næsten hver uge. Vi udfører dåb for personer i vores slægtsarkiv.« Jeg tænkte: *Hvilken vidunderlig ting, at familier kan tage til templet sammen.*« (*Stjernen*, juli 1995, s. 10).

- På hvilke andre måder kan unge hjælpe til med at fremme det, der udføres i templerne? (Svarene kan omfatte, at de kan udføre slægtsforskning og støtte deres forældres indsats for at komme i templet).

Glæd dig over tempeltjeneste og slægtshistorie

Lektion 40

Formål At hjælpe eleverne med at forstå de mange forskellige måder, de kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie på, og motivere dem til bønssomt at finde ud af måder, hvorpå de bør deltage nu.

Forberedelse

1. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
2. En uge i forvejen skal du bede to elever om at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie på en eller anden måde i løbet af den kommende uge. Hjælp dem til at forstå, at der er mange måder at udføre dette arbejde på. De kunne f.eks. udfylde et familiegruppeskema, indsende navnet på en forfader til tempelordinancer, komme i templet, skrive i deres dagbog eller personlige historie eller fortælle børn om deres forfædre. Bed dem om at forberede sig på at fortælle om deres oplevelse som en del af lektionen.
3. Du kan eventuelt få fat i kopier af nogle af de hjælpeklider, som Kirken stiller til rådighed i forbindelse med tempeltjeneste og slægtshistorie, så du i det tredje afsnit af lektionen kan vise det (se side 235-236). Hvis dit ward eller din gren har en slægtshistorisk konsulent, kan du bede ham eller hende om at forberede en kort præsentation af disse hjælpeklider.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv dit navn midt på tavlen. Andre steder på tavlen skrives navnene på dine forældre, nogle af dine forfædre og, hvis du er forælder, dine børn. Fortæl kort eleverne om, hvordan du er beslægtet til hver af de personer, hvis navne, du har skrevet.

Forklar de måder, hvorpå nogle af disse mennesker midlertidigt har været skilt fra hinanden. Nogle er f.eks. skilt på grund af død. Nogle er måske skilt, fordi de boede forskellige steder.

Påpeg, at selv om familiemedlemmer midlertidigt er skilt, kan de blive forenet for evigt. Deres hjerte kan vendes mod hinanden (L&P 110:14-15).

Forklar at denne lektion handler om nogle måder, hvorpå vi kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie. Når vi deltager i dette arbejde, får vi større forståelse af, hvad det vil sige at være en del af en evig familie. Vores hjerte vendes mod vore forfædre, deres hjerte vendes mod os, og forældres og børns hjerte vendes mod hinanden.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper, som I taler om.

Mind eleverne om, at dette er den anden af to lektioner om tempeltjeneste og slægtshistorie. Lektion 39 handlede om behovet for at komme i templet og udføre præstedømmets ordinancer på vegne af dem, som er døde uden at have modtaget dem. Denne lektion handler om nogle måder, hvorpå vi kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie.

1. Profeten Elias' ånd tilskynder folk til at vende deres hjerte mod deres forfædre.

Forklar, at sidste dages hellige ofte taler om Elias' ånd. Denne vending henviser til det ønske, man har om at »vende fædrenes hjerte til børnene og børnenes til fædrene« (L&P 110:5). Vi kalder det Elias' ånd, fordi Elias gengav nøglerne til præstedømmets beseglingsmagt til Joseph Smith (L&P 110:13-16). Ved denne magt kan man udføre beseglingsordinancer, som forener familier for evigt.

- Hvad påvirker Elias' ånd Kirkens medlemmer til at gøre? (Svarene kan omfatte, at den tilskynder os til at modtage tempelordinancer for os selv, udføre slægtsforskning og komme i templet for at modtage præstedømmets ordinancer for de døde. Se også følgende citat). Hvilke oplevelser har I haft, når I har følt jer påvirket af Elias' ånd?

Præsident Gordon B. Hinckley understregede: »Hele vores indsats inden for slægtsforskning er rettet mod templet. Der er intet andet formål med det. Tempelordinancerne bliver de største velsignelser, som Kirken kan tilbyde« (*Stjernen*, juli 1998, s. 93).

- Hvad vejleder Elias' ånd folk i hele verden til at gøre? (Svarene kan omfatte, at slægtsforskning er blevet en populær hobby i hele verden, og at teknologiske fremskridt gør slægtsforskning lettere og mere tilgængeligt).

2. Hvert medlem af Kirken kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie.

Bed de elever, der fik opgaven, om kort at tale om de oplevelser, de har haft, når de har beskæftiget sig med tempeltjeneste og slægtshistorie i den foregående uge (se »Forberedelse«, punkt 2).

Efter at disse elever har fortalt om deres oplevelser, kan du læse følgende udtalelse af præsident Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum:

»Der findes intet værk, der beskytter denne kirke mere end tempeltjenesten og den slægtsforskning, som støtter den. Intet værk er mere åndeligt forædlende. Vi kan ikke udføre noget, der giver os større styrke« (*Stjernen*, juni 1992, s. 23).

- Hvordan har tempeltjeneste og slægtshistorie hjulpet jer med at føle øget åndelig forædling og kraft?

Påpeg, at vi alle kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie på en eller anden måde hele vores liv. Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har sagt: »I arbejdet med at forløse de døde er der mange opgaver, der skal udføres, [og] alle medlemmer bør deltage i arbejdet ved bønssomt at udvælge sig de opgaver, der passer bedst ind i deres personlige forhold på det givne tidspunkt ... Det er ikke vores opgave at

tvinge alle til at gøre alt, men at opmuntre alle til at gøre noget« (*Stjernen*, dec. 1989, s. 18-19).

- Hvad har I gjort for at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie? (Skriv elevernes svar på tavlen. Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Hvis du underviser voksne, kan du eventuelt spørge om, hvordan de har deltaget i tempeltjeneste og slægtshistorie på forskellige tidspunkter i deres liv).

At have en gyldig tempelanbefaling og tage regelmæssigt til templet

Forklar, at noget vi kan gøre for at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie er at have en gyldig tempelanbefaling og komme i templet så ofte som omstændighederne tillader. Præsident Gordon B. Hinckley har sagt:

»Jeg opfordrer vore medlemmer overalt, med al den overtalelse, jeg kan præstere, til at leve værdigt til at have en tempelanbefaling, til at få en og betragte den som et værdifuldt aktiv, og til at gøre en større indsats for at tage til Herrens hus og få del i den ånd og de velsignelser, de får der. Jeg er overbevist om, at hver eneste mand eller kvinde, som tager til templet i en oprigtig ånd og i tro, forlader Herrens hus som en bedre mand eller kvinde. Der er behov for stadig forbedring i alles tilværelse. Der er behov for med mellemrum at forlade verdens støj og tumult og træde inden for murene i Guds hellige hus og der mærke hans Ånd i omgivelser af hellighed og fred« (*Stjernen*, jan. 1996, s. 56).

Påpeg, at selv om vore omstændigheder ikke gør det muligt for os at komme regelmæssigt i templet, bør vi have en tempelanbefaling. Præsident Howard W. Hunter har sagt: »Det vil glæde Herren, hvis hvert eneste voksent medlem vil være værdig – samt have – en gyldig tempelanbefaling. Det vi skal gøre og ikke gøre for at være værdige til en tempelanbefaling er præcis de ting, der vil sikre, at vi selv og vores familie er lykkelige« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 7).

- Hvilke velsignelser kan vi modtage ved at have en tempelanbefaling og komme i templet?
- Hvordan kan forældre lære deres børn om templets betydning? (Svarene kan omfatte, at forældre kan komme regelmæssigt i templet eller aktivt arbejde frem mod at komme, belære børn om templet og bære vidnesbyrd om de velsignelser, vi modtager på grund af templer samt tage børn på 12 år og ældre med til templet for at blive døbt for de døde).

Forbered at få ordinancer udført for afdøde slægtninge

Forklar, at en anden måde, hvorpå vi kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie, er at forberede os på at få ordinancer udført for afdøde slægtninge. Selv om andre i vores familie har arbejdet på slægtsforskning, kan vi ofte finde afdøde slægtninge, som stadig har brug for at få udført tempelordinancer.

Vi begynder denne proces ved at identificere vore afdøde slægtninge. Vi kan skrive dem, vi husker, ned, se i familieoptegnelser og bede forældre, bedsteforældre og andre familiemedlemmer om at fortælle os om andre forfædre. Vi kan også bruge kirke-producerede computerprogrammer i vore hjem og på slægtshistorisk center som en hjælp i denne indsats. Understreg den mægtige indflydelse fra Ånden i forbindelse med at finde forfædre. Når vi udøver tro, kan navne og oplysninger komme til os på uventede måder og steder.

Når vi finder oplysninger om vore forfædre, skal vi nedskrive de oplysninger, vi finder, på slægtshistoriske skemaer, som f.eks. anetavler og familiegruppeskemaer. Hvis en forfader har modtaget nogle af præstedømmets ordinancer før døden, er det nyttigt at nedskrive disse datoer for, hvornår ordinancerne blev udført, så vi ved, hvilke ordinancer, der endnu skal gøres.

Slægtshistoriske konsulenter i ward, grene eller stav kan hjælpe os med at forberede de oplysninger, som templet har brug for, før ordinancerne kan udføres for vore forfædre. Kirkens slægtshistoriske udgivelser, lokale præstedømmeledere og templerne bør også have disse instruktioner.

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum rådede os: »Sørg for at være stedfortrædere for afdøde forfædre ved beseglinger og andre ordinancer. Jeg finder det nyttigt, når jeg modtager ordinancer for en anden, at forsøge at relatere specifikt til den person. Jeg tænker på ham og beder til, at han vil antage ordinancen og få gavn af den. Gør dette med en bøn i hjertet om, at Helligånden vil øge jeres forståelse og berige jeres liv. Disse værdige bønner vil blive besvaret« (*Liahona*, juli 1999, s. 31).

Lær om forfædrenes liv

- Hvordan har I lært om jeres forfædres liv? Hvordan har det at lære om jeres forfædres liv været til gavn for jer?
- Hvad kan forældre gøre for at lære deres børn om deres forfædre?

Ældste Dennis B. Neuenschwander fra De Halvfjerds fortalte om sit ansvar for at lære sine børn og børnebørn om deres slægtshistorie:

»Ikke ét eneste af mine børn har noget minde om mine bedsteforældre. Hvis jeg ønsker, at mine børn og børnebørn skal få noget at vide om dem, som jeg stadig husker, så må jeg bygge bro mellem dem. Jeg alene er forbindelsen mellem de generationer, som er på hver side af mig. Det er mit ansvar at knytte deres hjerter sammen gennem kærlighed og respekt, selv om de aldrig har kendt hinanden personligt. Mine børnebørn får ikke nogen viden om deres families historie, hvis jeg ikke gør noget for at bevare den for dem. Det, som jeg ikke skriver ned på en eller anden måde, går tabt, når jeg dør. Og det, som jeg ikke giver videre til mine børn og børnebørn, vil de aldrig få. Det at indsamle og dele evige familieværdier er et personligt ansvar. Det kan ikke ignoreres eller gives til en anden« (*Liahona*, juli 1999, s. 98-99).

Før dagbog eller lav en personlig historie eller slægtshistorie

- Hvordan hjælper det at føre dagbog eller lave en personlig historie os med at deltage i slægtshistorie? Hvad er velsignelserne ved at føre dagbog eller skrive en personlig historie? (Foreslå, at eleverne drøfter, hvordan de personligt bliver velsignet, samt hvordan deres efterkommere kan blive velsignet).
- Hvordan kan det at skrive en slægtshistorie hjælpe os med at vende vores hjerte til vore familiemedlemmer?

3. Kirken sørger for mange hjælpekilder, som kan hjælpe os med at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie.

Forklar, at Kirken sørger for mange hjælpekilder, som kan hjælpe os med at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie. Disse omfatter:

- a. *Vejledning for medlemmer i tempeltjeneste og slægtshistorie* (34697 110).
- b. Slægtshistoriske skemaer (som f.eks. anetavler og familiegruppeskemaer).
- c. Computerprogrammer.
- d. Oplysninger på Internettet.
- e. Slægtshistoriske centre (du kan eventuelt finde ud af, hvor det nærmeste ligger).

Vis eksemplarer af *Vejledning for medlemmer* og af slægtshistoriske skemaer og forklar, hvordan eleverne kan få fat i dem. Hvis du har bedt wardets eller grenens slægtshistoriske konsulent om at fortælle eleverne om disse hjælpemidler, så bed ham eller hende om at gøre det nu (se »Forberedelse«, punkt 3). Sørg for, at eleverne forstår, at de kan deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie, selv om de ikke har adgang til disse hjælpemidler.

Konklusion

Udtryk dine følelser om betydningen af at deltage i tempeltjeneste og slægtshistorie. Motivér eleverne til bønsumt at finde ud af, hvordan de bør deltage i dette arbejde nu. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Aktivitet for eleverne

Få fat i et tilstrækkeligt antal af et gældende slægtshistorisk skema, som f.eks. en anetavle eller et familiegruppeskema, så du kan give et til hver elev. Du kan få disse skemaer hos præstedømmets ledere eller den slægtshistoriske konsulent.

Som del af lektionen kan du give hver elev et eksemplar af skemaet. Hvis der er tid, kan du uddele blyanter eller kuglepenne og bede eleverne om at begynde at arbejde på skemaet i klassesiden. Hvis der ikke er tilstrækkelig tid i klassen, kan du motivere eleverne til at arbejde på skemaet derhjemme.

Formål At inspirere eleverne til at deltage i at bringe evangeliet til hele verden og i at styrke nyomvendte.

- Forberedelse**
1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 1:4-5, 30; 65; 88:81; 109:72-74.
 - b. *Vores arv*, s. 116-118, 124-125.
 2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
 3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende oplysninger fra *Vores arv*:
 - a. Missioneringen under præsident David O. McKays administration (side 116-118).
 - b. Præsident Spencer W. Kimballs tale til Kirkens regionalrepræsentanter (de to første afsnit på side 125).
 4. Du kan eventuelt bede en eller to elever, som er nyomvendte om kort at fortælle om de følelser, de havde som nye medlemmer af Kirken. Bed dem om at fortælle, hvordan andre medlemmer hjalp dem. De kan også foreslå, hvordan andre medlemmer kunne have været mere hjælpsomme.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Skriv følgende på tavlen før undervisningen:

England	Tyskland	Samoa
Tahiti	Tonga	New Zealand
Australien	Tyrkiet	Sydamerika
Island	Mexico	Frankrig
Italien	Tjekkoslaviet	Hawaii
Schweiz	Kina	

- Hvilke af disse områder tror I blev besøgt af missionærer i løbet af de første 20 år, efter at Kirken var blevet organiseret?

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Når jeg læser Kirkens historie, så forbløffes jeg over de tidlige brødres mod, når de drog ud i verden. På en eller anden måde fandt de en udvej ... Så tidligt som i 1837 var medlemmer af De Tolv i England for der at bekæmpe Satan, i 1844 var de i Tahiti, i 1851 i Australien, Island [i] 1853, Italien [i] 1850 og i 1850 også i Schweiz, Tyskland Tonga, Tyrkiet, Mexico, Tjekkoslaviet, Kina, Samoa, New Zealand, Sydamerika, Frankrig og Hawaii ... Meget af denne missionering blev udført, mens lederne endnu var på vej over Rocky Mountains mod Utah, mens de endnu var ved at beplante jorden og bygge deres huse. Det er sandelig tro« (se »Gå ud i alverden«, *Den danske Stjerne*, nov. 1974, s. 445).

Understreg, at lige fra gengivelsens tidligste dage, har Kirkens ledere søgt at opfylde forpligtelsen til at bringe evangeliet til hele verden. Præsident Kimball udtrykte sin tillid til, at vi kan fortsætte med at gøre det: »På en eller anden måde ... føler jeg, at når vi har gjort alt, hvad der står i vores magt, så vil Herren sørge for, at de rigtige døre bliver åbnet. Det er jeg sikker på« (se »Gå ud i alverden«, *Den danske Stjerne*, nov. 1974, s. 445).

Forklar, at denne lektion handler om nogle få måder, hvorpå evangeliet går fremad i hele verden.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsumt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Kirken bringes ud af dunkelheden.

Dette års studiekursus har vist, hvordan Kirken begyndte som en lille gruppe af mennesker, som kun var lidt kendt. Kirken er nu vokset og omfatter medlemmer i næsten alle lande i verden. Denne dramatiske øgning i medlemstallet og synligheden ville have været vanskelig at forstå i Kirkens første dage med kamp, forfølgelse og fattigdom. Men Herren åbenbarede den vidunderlige skæbne for sin kirke gennem profeten Joseph Smith.

Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og drøfte, hvad de hver især lærer os om Kirkens skæbne.

- a. L&P 1:30. (De, som er kaldet af Gud til at lede hans kirke, ville have magt til at bringe den ud af dunkelhed).
- b. L&P 65:1-6. (Evangeliet vil rulle fremad, indtil det opfylder hele jorden. De, som modtager det, vil være beredt til Frelserens andet komme).
- c. L&P 109:72-74. (Kirken vil opfylde hele jorden. Den vil komme ud af ørkenen og »stråle så ... klar som solen«).

Profeten Joseph Smith erklærede: »Ingen uheldig hånd kan standse dette værks fremgang. Forfølgelser kan rase, pøbelhobe kan forene sig, hære kan samles, og bagvaskelse kan smæde, men Guds sandhed vil gå fremad frimodigt, ædelt og uafhængigt, indtil den har gennemtrængt hvert kontinent, besøgt hvert himmelstrøg, fejet hen over hvert land og lydt i hvert eneste øre – indtil Guds hensigter er udført, og den store Jehova skal sige, at værket er fuldbragt« (*History of the Church*, 4:540).

- På hvilke måder kommer Kirken ud af dunkelhed i hele verden?

2. Sidste dages profeter har udfordret os til at bringe evangeliet til hele verden.

Forklar, at en af de betydningsfulde måder, hvorpå Kirken går fremad i hele verden, er ved hjælp af hvert medlems missionsindsats. Sidste dages profeter har udfordret os til at gøre en større indsats for at dele evangeliet som medlemsmissionærer og fuldtidsmissionærer.

Præsident David O. McKay blev velkendt for hans udtryk: »Hvert medlem en missionær.« Bed den elev, der fik opgaven, om at fortælle om missioneringen under præsident McKay (*Vores arv*, s. 116-118).

Senere kaldte præsident Spencer W. Kimball Kirkens medlemmer til at øge deres indsats i missioneringen. Han bad Kirkens medlemmer om at bede for, at dørene til nationerne ville blive åbnet for forkyndelsen af evangeliet og for at øge antallet af forberedte missionærer, så vi kunne gå ind ad disse døre. Bed den elev, der fik opgaven, om at fortælle om præsident Kimballs tale til regionalrepræsentanterne (*Vores arv*, s. 125, de to første afsnit). Forklar, at præsident Kimballs visioner om, hvordan missioneringen kunne gå fremad over hele verden, i øjeblikket går i opfyldelse.

Præsident Gordon B. Hinckley lærte os, at vi hver især har ansvar for at få denne vision, om at evangeliet skal opfylde jorden, til at gå i opfyldelse.

»Hvad nu med fremtiden? Hvad med de år, der ligger forude? Det ser sandelig lovende ud. Folk begynder at kende os for det, vi er, og for de værdier, vi går ind for ...

Hvis vi går fremad og aldrig mister målet af syne, ikke taler ondt om nogen, efterlever de storslåede principper, som vi ved er sande, vil værket gå fremad i storslåethed og magt for at opfylde jorden. Døre, der nu er lukkede for forkyndelsen af evangeliet, vil blive åbnet. Den Almægtige må, hvis det er nødvendigt, ryste nationerne for at ydmyge dem og få dem til at lytte til den levende Guds tjenere. Det, der er nødvendigt, vil ske.

Nøglen til de store udfordringer, vi står overfor, og til værkets succes, vil være troen hos alle, som kalder sig sidste dages hellige« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 69-70).

- Hvordan bliver disse profetier om, at evangeliet skal opfylde hele jorden, opfyldt?

3. »Hvert medlem en missionær«

- Læs L&P 1:4-5 og 88:81 sammen med eleverne. Hvad lærer disse vers os om vores ansvar for at dele evangeliet med andre?
- Hvad kan vi hver især gøre for at hjælpe til i missioneringen? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Skriv overskrifterne på tavlen, efterhånden som I drøfter dem).

Forberedelse til at tage på fuldtidsmission

- Hvordan kan vi forberede os selv til at tage på fuldtidsmission? Hvorfor er det vigtigt, at vi forbereder os selv, før vi bliver kaldet?

Præsident Spencer W. Kimball sagde: »Når jeg beder om missionærer, så beder jeg ikke om flere missionærer, som ikke har et vidnesbyrd eller som er uværdige. Jeg opfordrer til, at vi starter tidligere og i hver eneste gren og ward i verden

underviser vore kommende missionærer bedre ... Unge mennesker må forstå, at det er et stor privilegium at tage på mission, og at de må være raske og stærke fysisk, psykisk og åndeligt, samt at »Herren [ikke] kan ... se på synd med den ringeste eftergivenesshed' [L&P 1:31]« (»Gå ud i alverden«, *Den danske Stjerne*, nov. 1974, s. 445).

- Hvordan kan forældre og andre voksne hjælpe unge med at forberede sig til at blive fuldtidsmissionærer? (Svarene kan omfatte at undervise dem i at være værdige og parate til et missionskald på det rigtige tidspunkt, fortælle dem om missionæroplevelser, lære dem om glæderne og velsignelserne ved missionering, fortælle beretninger om deres egen eller deres forfædres omvendelse, begynde et missionsfond for dem og lære dem, hvordan man arbejder hårdt).
- Hvilke udfordringer står unge overfor, når de forbereder sig til at tage på fuldtidsmission? Hvordan kan de overvinde disse udfordringer? Hvilke udfordringer står ældre medlemmer overfor, når de forbereder sig til at tage på fuldtidsmission? Hvordan kan de overvinde disse udfordringer?

Tag på fuldtidsmission

- Hvem bør tage på fuldtidsmission?

Alle værdige, raske, unge mænd på 19 til og med 25 år bør udføre en fuldtidsmission. Fuldtidsmissionærtjeneste er et præstedømmeansvar for disse unge mænd. Kvinder på 21 år og derover kan også blive anbefalet til at udføre en fuldtidsmission, hvis de ønsker det. Ældre ægtepar bliver også opfordret til at tage på mission, når de er i stand til det. Alle missionærer skal være værdige.

Ældste David B. Haight fra De Tolvs Kvorum har rådet os: »Målet for ethvert fysisk egnet ægtepar, såvel som for enhver 19-årig ung mand i Kirken, bør være at udføre en mission. Intet finere eksempel og intet bedre vidnesbyrd kan forældre bære for deres børn og børnebørn, end det, de viser ved at udføre en mission i deres modne år« (*Stjernen*, juli 1987, s. 54).

Støt fuldtidsmissionærer

- Hvordan kan vi støtte de missionærer, som tjener i øjeblikket? (Svarene kan omfatte at huske dem i vore bønner, skrive opmuntrende breve og bidrage til wardets eller grenens missionsfond eller Kirkens missionsfond. Vi kan støtte missionærer, som tjener i vores område, ved at hjælpe dem med at finde og undervise undersøgere og ved at hjælpe på anden måde).

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Mine brødre og søstre, vi kan lade missionærerne forsøge at gøre det alene, eller vi kan hjælpe dem. Hvis de gør det alene, vil de banke på døre dag efter dag, og høsten vil være ringe. Eller vi kan som medlemmer hjælpe dem med at finde og undervise undersøgere« (»Find lammene, vogt fårene«, *Liahona*, juli 1999, s. 122).

Fortæl andre om evangeliet hele livet

- Hvorfor er det vigtigt for os, at vi deler evangeliet med andre hele vores liv? Hvilke oplevelser har I haft, når I har delt evangeliet med andre?
- Hvorfor er vi nogle gange bange for at dele evangeliet med andre? Hvordan kan vi overvinde denne frygt?

- Blev nogle af jer påvirket til at slutte jer til Kirken på grund af eksemplet fra og venskabet med et medlem af Kirken? Hvordan påvirkede dette kirkemedlems handlinger jer?
- På hvilke måder kan vi dele evangeliet med andre som en del af vores dagligdag? (Svarene kan omfatte følgende).
 - a. Være et godt eksempel for familiemedlemmer, naboer og venner.
 - b. Uddele eksemplarer af Mormons Bog.
 - c. Videregive navne på interesserede mennesker til missionærerne.
 - d. Fortælle folk om dine følelser for evangeliet.
 - e. Invitere mennesker til kirkeaktiviteter, møder og firesides.
 - f. Invitere mennesker til familieaftener og til aktiviteter for beboere i nabolaget.
 - g. Invitere mennesker, der er interesserede i slægtshistorie, til at se et slægtshistorisk center.
 - h. Invitere mennesker til dåbsmøder.

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Det synes mig, at Herren omhyggeligt har valgt sine ord, da han sagde [at evangeliet skal bringes til] ›hver nation‹, ›alle lande‹, ›jordens ender‹, ›alle tungemål‹, ›alle folkeslag‹, ›enhver sjæl‹, ›hele verden‹, ›mange lande‹. Disse ord har virkelig betydning! ... Jeg spekulerer på, om vi virkelig gør alt, hvad vi kan. Mon vi selv er tilfredse med vores indsats for at undervise hele verden? ... Er vi beredt til at yde en større indsats? Til at udvide vores synsvinkel?« (se »Gå ud i alverden«, *Den danske Stjerne*, nov. 1974, s. 444-445).

- På hvilke måder kan vi hver især øge vores indsats, mens vi bestræber os på at dele evangeliet med andre i hverdagen?

Præsident Kimball sagde også: »Det store behov og vores storslåede kaldelse går ud på at give folk i denne verden det lys eller den forståelse, som kan lyse for dem, så de kan finde vej ud af mørkets skjul og opdage evangeliets glæde, fred og sandheder. Jeg tror, at vi skal passe på, vi ikke bliver trætte af at gøre godt. Jeg tror, at tiden atter er inde til, at vi stiller os selv dette spørgsmål: ›Hvad kan jeg gøre for at hjælpe med til at bringe evangeliet ud til andre og til denne verdens indbyggere?‹« (»Gør vi alt, hvad vi kan?« *Den danske Stjerne*, juni 1983, s. 4-5).

Præsident Hinckley bad om, at hver præstedømmeleder ville acceptere ansvaret og være eksemplet på at finde og gøre sig til venner med undersøgere. Han bad om, at dette emne måtte blive taget op nu og da ved nadvermøderne. Han bad også om, at præstedømmet, Hjælpeforeningen, Unge Piger, Primary, wardsrådet og stavsrådsmøderne måtte bruges til at planlægge, hvordan man finder og gør sig til venner med undersøgere (se *Liahona*, juli 1999, s. 118).

4. Det er vores stadige ansvar at nære de nyomvendte.

Skriv følgende udtalelse på tavlen: »Enhver undersøger, som er værdig til at blive døbt, bliver en nyomvendt, som er værd at frelse« (Gordon B. Hinckley, *Liahona*, juli 1999, s. 123). Forklar, at hvert år bliver hundreder af tusinde af nyomvendte bragt ind i Kirken. Disse nye medlemmer har brug for at blive næret og styrket af os alle.

- Hvorfor er det af og til svært for nyomvendte at forblive aktive i Kirken?

Præsident Gordon B. Hinckley har sagt: »Det er ikke let at blive medlem af denne kirke. I de fleste tilfælde indebærer det at aflægge gamle vaner, forlade gamle venner og bekendte og træde ind i et nyt samfund, som er anderledes og lidt krævende« (*Stjernen*, juli 1997, s. 47).

- Hvad kan nyomvendte gøre for at styrke sig selv? Hvad kan andre medlemmer gøre for at styrke nyomvendte? Hvordan har I set medlemmer gøre dette på effektiv vis?

Præsident Hinckley lærte os, at »hver eneste nyomvendt har brug for tre ting:

1. En ven i Kirken, som den nyomvendte altid kan henvende sig til, én, som vil gå side om side, og som vil besvare spørgsmål og forstå problemer.
2. En opgave. Det geniale i Kirken er aktivitet. Det er den proces, hvorved vi vokser. Tro på Herren og kærlighed til ham er som musklerne i min arm. Hvis jeg bruger dem, så styrkes de. Hvis jeg ikke gør det, så svækkes de. Hver eneste nyomvendt fortjener et ansvar.
3. Hver eneste nyomvendt må næres gennem Guds gode ord (se Moroni 6:4). Det er absolut nødvendigt, at den nyomvendte mand eller kvinde bliver tilknyttet et kvorum i præstedømmet eller Hjælpeforeningen, Unge Piger, Unge Mænd, Søndagsskolen eller Primary. Han eller hun må opmuntres til at komme til nadvermødet« (*Liahona*, juli 1999, s. 122-123).

Hvis du bad nogle elever om kort at fortælle om deres følelser som nyt medlem, kan du bede dem om at gøre det nu (se »Forberedelse«, punkt 4).

Konklusion

Understreg, at Herren vejleder sin kirke og bereder vejen for, at evangeliet kan bringes til hele verden. Motivér eleverne til at øge deres indsats, når de bereder sig til fuldtidsmission og deler evangeliet med dem, de færdes iblandt. Motivér dem også til at nære og styrke nye medlemmer. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Et banner for folkene - videopræsentation

Hvis videobåndet *Et banner for folkene* (56980 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise et afsnit af den som en del af lektionen. Denne præsentation indeholder inspirerende historier om Kirkens vækst i Europa, på Stillehavsøerne, i Latinamerika, Asien og Afrika. Den slutter med billeder af templer og af folk fra hele verden, der synger salmen »Tro i hvert et fodtrin«.

Eftersom videobåndet er 60 minutter langt, kan du ikke vise hele præsentationen for eleverne. Du kan imidlertid, når du gennemser præsentationen, finde et afsnit, som vil være særligt inspirerende for dem, du underviser.

Formål

At vise eleverne, at Herren fortsætter med at vejlede Kirken ved åbenbaring til sidste dages profeter, seere og åbenbarere.

Forberedelse

1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 1:38; 68:1-4; 84:109-10; 107:25, 34, 93-98; 132:8.
 - b. Officiel Erklæring nr. 2 (side 227-228 i Lære og Pagter).
 - c. *Vores arv*, s. 117-119, 125-127.
 2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.
 3. Bed nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte følgende oplysninger fra *Vores arv*:
 - a. Oplysningerne om Kirkens samordning (sidste afsnit på side 117 til og med det sidste hele afsnit på side 118).
 - b. Beretningen om åbenbaringen, der udvidede præstedømmets velsignelser til alle værdige, mandlige medlemmer af Kirken (side 125-127).
-

Forslag til lektionens udvikling**Fang opmærksomheden**

Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Læs følgende historie, som blev fortalt af præsident Harold B. Lee:

»Ældste John A. Widtsoe fra De Tolvs Råd fortalte engang om en samtale, han havde med en gruppe stavsledere. I løbet af samtalen sagde nogen til ham: ›Bror Widtsoe, hvor længe er det siden, at Kirken modtog en åbenbaring?‹ Bror Widtsoe gned sig tænksomt på hagen og sagde som svar: ›Det var sandsynligvis sidste torsdag‹ « (*Stand Ye in Holy Places*, s. 132-33).

Præsident Spencer W. Kimball erklærede, at Kirken fortsat bliver vejledt ved åbenbaring

»Vi bærer igen vidnesbyrd til verden om, at åbenbaringen fortsætter, og at Kirkens bokse og arkiver indeholder disse åbenbaringer, der kommer måned for måned og dag for dag. Vi bevidner også at der, lige siden Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret i 1830, har været og til alle tider vil være en profet, anerkendt af Gud og hans folk, som til stadighed vil lyde Herrens sind og vilje ...

Hvis nogen forventer det iøjnefaldende, er han måske ikke helt klar over hvilken bestandig strøm af åbenbaring, der kommunikerer. Jeg siger i dybeste

ydmighed, men også med kraften af et brændende vidnesbyrd i min sjæl, at fra genoprettelsens profet til den nuværende profet er kommunikationslinjen ubrudt, myndigheden er vedblivende og lys, strålende og gennemtrængende, fortsat skinnende. Lyden af Herrens røst er en stadig melodi og en dundrende appel. I næsten halvandet århundrede har der ikke været nogen afbrydelse« (se *Den danske Stjerne*, okt. 1977, s. 81).

Understreg, at præsiden Kimballs udtalelse fortsat er sand i dag. Himlene er åbne, og Herren fortsætter med at åbenbare sin vilje til sidste dages profeter.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

Læs L&P 1:38 og 68:1-4 sammen med eleverne. Understreg, at medlemmerne af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum er sidste dages profeter, seere og åbenbarere. De fortsætter med at modtage åbenbaring for at vejlede Kirken. Deres ledelse er »Herrens vilje ... Herrens sind ... Herrens ord, Herrens røst og Guds kraft til saliggørelse« (L&P 68:4). Forklar, at denne lektion handler om nogle få eksempler på fortsat åbenbaring til at vejlede Kirken.

1. Kirkens samordning

Bed den elev, som har fået tildelt opgaven, om at sammenfatte oplysningerne om Kirkens samordning fra *Vores arv*, begyndende med det sidste afsnit på side 117 til og med det sidste hele afsnit på side 118. Understreg, at Kirkens samordning blev påbegyndt og fortsætter med at virke i dag ved åbenbaring fra Herren til sine profeter.

Forklar, at formålet med Kirkens samordning er at bevare »Guds rette veje« (Jakobs Bog 7:7). I sidste ende er dens hensigt at hjælpe med til at opnå Kirkens mission, som er at opfordre alle mennesker til at komme til Kristus og blive fuldkomne i ham (se Moroni 10:32; se også L&P 20:59).

Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum fører tilsyn med Kirkens samordning. Samordning omfatter:

- a. at bevare lærdommens renhed.
- b. at lægge vægt på vigtigheden af familien og hjemmet.
- c. at lægge alt arbejde i Kirken ind under præstedømmets ledelse.
- d. at oprette det rette forhold mellem Kirkens organisationer.
- e. at opnå enhed og orden i Kirken
- f. at sørge for at Kirkens programmer og materialer holdes enkle.

Ældste Bruce R. McConkie fra De Tolvs Kvorum sagde, at samordning er en proces, »hvor vi tager alle Kirkens programmer, fremhæver det centrale, pakker dem ind i én pakke, får det til at fungere som ét program, involverer alle Kirkens medlemmer i funktionen – og gør det alt sammen under præstedømmets ledelse« (*Let Every Man Learn His Duty*, s. 2).

Brug følgende materiale til at drøfte, hvordan indsatsen i Kirkens samordning velsigner os. Skriv overskrifterne på tavlen, efterhånden som I drøfter dem.

Vigtigheden af familien

Indsatsen for samordning har lagt vægt på betydningen af familien på mange måder. En af måderne er grundlæggelsen af familieaftenprogrammet. Forældre skal holde en ugentlig familieaften for at belære og styrke deres familie. Mandag aften er reserveret til familieaften over hele Kirken og bør holdes fri for kirkemøder og -aktiviteter

- Hvordan har familieaftenen påvirket jer? Hvad har I gjort for at gøre familieaftenen til en succes?

Samordningsprogrammet har også lagt vægt på betydningen af familien ved at tydeliggøre Kirkens organisationers, programmets og aktiviteters rolle i forhold til familien. *Kirkens instruktionshåndbog* forklarer:

»Det vigtigste sted for evangelisk undervisning og ledelse er i familien og i hjemmet (se Mosiah 4:14-15; L&P 68:25-28) ... Kvorummer, hjælpeorganisationer, programmer og aktiviteter i Kirken bør styrke og støtte familien. De bør fremhæve familieaktiviteter, der fokuserer på evangeliet, ikke konkurrere med dem« (*Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, s. 299).

- Hvorfor er det vigtigt at forstå, at Kirkens hjælpeorganisationer, programmer og aktiviteter er til for at støtte familien? Hvordan har Kirkens organisationer og aktiviteter styrket jer og jeres familie?

Samordningen lægger også vægt på, at Kirkens programmer og aktiviteter ikke bør lægge unødige byrder af indsats, tid eller andre ressourcer på Kirkens medlemmer.

Drift af Kirkens hjælpeorganisationer

Et betydningsfuldt aspekt ved samordningen er at forene og koordinere hjælpeorganisationerne i Kirken – Hjelpeforeningen, Unge Mænd, Unge Piger, Primary og Søndagsskolen. I mange år har disse organisationer på en måde været uafhængige. På højere kirkeniveau havde nogle deres egne blade, økonomi og konferencer. Efterhånden som de voksede, blev de stadig mere komplekse, og der forekom ofte unødvendigt dobbeltarbejde i deres programmer og materiale.

Ved indsatsen i samordningen er dette indviklede dobbeltarbejde blevet reduceret. Ved samordningen er der også blevet lagt vægt på hjælpeorganisationernes funktion direkte under ledelse af præstedømmets ledere. F.eks. fungerer wardets organisationer alle under biskoprådets ledelse.

- Hvorfor er det vigtigt at forene og koordinere hjælpeorganisationernes indsats i wardet? Hvordan har I set disse organisationer være i stand til at arbejde mere effektivt ved at samordne deres indsats?

Udarbejdelse af Kirkens udgivelser

Forklar, at Kirkens udgivelser, som f.eks. undervisningsmaterialer og Kirkens blade, bliver produceret for at hjælpe medlemmerne med at lære om og efterleve Jesu Kristi evangelium. Samordningsprocessen hjælper med at sørge for, at disse materialer er baseret på skriften, at de er lærdomsmæssigt korrekte og passende for den tilsigtede målgruppe. Alle Kirkens udgivelser bliver planlagt, udarbejdet, gennemgået og iværksat under ledelse af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum.

Et af resultaterne af samordningen i Kirkens udgivelser er, at voksne og unge søndagsskoleklasser og de fleste primaryklasser studerer de samme bøger i skriften i løbet af året. Dette kan opmuntre til og give mulighed for drøftelse af skrifterne i hjemmet.

- Hvordan kan de lektioner, der undervises i i Kirken, støtte forældrenes indsats for at undervise deres børn derhjemme?

Hjemmeundervisning

Læs L&P 20:53-55 sammen med eleverne. Forklar, at hjemmebesøg af præstedømmebærere har været en del af Kirken siden profeten Joseph Smiths tid. Som en del af samordningen blev der igen lagt vægt på disse besøg i 1960'erne og det blev kaldet hjemmeundervisning. Hjemmeundervisning er fortsat et præstedømmeansvar for lærere, præster samt bærere af Det Melkisedekske Præstedømme.

- Hvad er formålene med hjemmeundervisning? Hvilke erfaringer har vist jer betydningen af hjemmeundervisning?

Som afslutning på jeres drøftelse om Kirkens samordning kan du læse L&P 84:109-110 og 132:8 sammen med eleverne.

- På hvilke måder hjælper Kirkens samordning os med at opfylde disse ord?
- Hvad kan vi gøre personligt og i vore kirkekaldelser for at anvende principperne i Kirkens samordning?

2. Åbenbaring, der udvidede præstedømmets velsignelser til alle værdige, mandlige medlemmer af Kirken

Forklar, at i juni 1978 bekendtgjorde præsident Spencer W. Kimball en åbenbaring, som udvidede præstedømmets velsignelser til alle værdige, mandlige medlemmer af Kirken. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte beretningen om denne åbenbaring fra *Vores arv*, s. 125-127.

- Læs Officiel Erklæring nr. 2 sammen med eleverne. Hvordan har denne åbenbaring været en velsignelse for Kirken?
- Hvad kan vi lære af den proces, præsident Kimball gik gennem, før han modtog denne åbenbaring? (Se *Vores arv*, s. 126).

3. Udgivelse af nye sidste dages hellige udgaver af skrifterne

Forklar, at i 1979 udgav Kirken en sidste dages hellige udgave af Bibelen på engelsk efter års omhyggeligt arbejde under ledelse af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum. Denne udgave af Bibelen indeholder samme tekst som King James-versionen, men den indeholder særlige studiehjælpemidler som f.eks. Topical Guide, bibelordbog og fodnoter, der henviser til skriftsteder i andre skrifter og til uddrag fra Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen.

I 1981 udgav Kirken en ny engelsk udgave af tre-i-én-udgaven (Mormons Bog, Lære og Pagter og Den Kostelige Perle i ét bind), med udvidede fodnoter og indeks.

- Læs Ezekiel 37:15-19 sammen med eleverne. Forklar, at »Judas træstykke« er Bibelen og »Efraims træstykke« er Mormons Bog. Hvordan hjælper de nye udgaver af skriften Bibelen og Mormons Bog med at blive »ét træstykke ... i hånden«?

Forklar, at mange fodnoter i den engelske bibel henviser til skriftsteder i Mormons Bog, og mange fodnoter i Mormons Bog henviser til skriftsteder i Bibelen. Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum har bemærket: »Judas træstykke eller optegnelse - Det Gamle Testamente og Det Nye Testamente – samt Efraims træstykke eller optegnelse - Mormons Bog, som er endnu et vidne om Jesus Kristus – er blevet knyttet sammen på en sådan måde, at når vi kikker på den ene, vil vi blive draget til den anden, når vi lærer fra den ene, vil vi blive oplyst af den anden. De er i sandhed ét i vore hænder« (*Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 103).

Hvis du har mulighed for det, kan du bruge nogle få øjeblikke på at vise eleverne studiehjælpemidlerne i de sidste dages helliges udgave af skrifterne (findes kun på engelsk). Stil derpå følgende spørgsmål:

- På hvilke måder har I brugt studiehjælpemidlerne i skrifterne? Hvordan har disse hjælpekilder hjulpet jer i jeres skriftstudium? På hvilke måder synes I, at Kirken er blevet velsignet på grund af de sidste dages helliges udgave af skrifterne?

Kort efter at disse skrifter var blevet trykt, profeterede ældste Boyd K. Packer: »Som årene går vil disse hellige skrifter frembringe skiftende generationer bestående af trofaste kristne, som kender Herren Jesus Kristus og som er indstillet på at adlyde hans vilje ... Åbenbaringen vil blive åbnet for dem, som for ingen anden generation i hele verdens historie. De får nu Josefs og Judas stykke træ i hænderne. De vil udvikle en kundskab om evangeliet, der langt overgår den, som deres forfædre kunne opnå. De vil få et vidnesbyrd om, at Jesus er Kristus, og være i stand til at forkynde og forsvare ham« (se *Den danske Stjerne*, apr. 1983, s. 103-104).

Ved aprilkonferencen i 1995 kom præsident Gordon B. Hinckley med en bemærkning, som viser, at ældste Packers ord bliver opfyldt: »Jeg ser tilbage på min egen ungdom. Hverken unge mænd eller unge piger læste ret meget i skrifterne på den tid. Hvilken vidunderlig ændring er der ikke blevet tilvejebragt. En ny generation vokser op, som er bekendt med Herrens ord« (*Stjernen*, juli 1995, s. 89).

4. Yderligere kvorummer i De Halvfjerds

Forklar, at efterhånden som Kirken er vokset, har Herren åbenbaret, hvordan Kirkens administration skulle ændres for at imødekomme behovene hos medlemmer over hele verden. Disse ændringer er især blevet tydelige i organiseringen af yderligere kvorummer i De Halvfjerds.

- Læs L&P 107:25, 34 sammen med eleverne. Hvad er De Halvfjerds' ansvar?

Forklar, at i mange år var der kun syv generalautoriteter i Kirken, som tjente som Halvfjerds. De udgjorde De Halvfjerds' Præsidium. I 1975 blev andre kaldet; de tjente i De Halvfjerds' Første Kvorum. Yderligere udvidelse skete i 1989, hvor De Halvfjerds' Andet kvorum blev tilføjet.

I april 1995 bekendtgjorde præsident Gordon B. Hinckley kaldelsen af nye lokale ledere, kaldet områdeautoriteter, som skulle tjene i en periode af omkring seks år (se *Stjernen*, juli 1997, s. 54-56).

I 1997 bekendtgjorde præsident Hinckley, at områdeautoriteterne ville blive ordineret til Halvfjerds og ville udgøre det tredje, fjerde og femte kvorum i De Halvfjerds. Halvfjerds-områdeautoriteter skulle, i modsætning til De Halvfjerds, som tjener som generalautoriteter, tjene i de områder, hvor de bor, og fortsætte deres nuværende erhverv (se *Stjernen*, juli 1997, s. 4-6).

- Læs L&P 107:93-97 sammen med eleverne. Hvordan er oprettelsen af yderligere kvorummer i De Halvfjerds i overensstemmelse med vejledningerne i denne åbenbaring?
- Hvordan mener I, at kaldelsen af halvfjerds-områdeautoriteter vil hjælpe Kirken, mens den vokser?

Vedrørende oprettelsen af yderligere kvorummer i De Halvfjerds sagde præsident Hinckley: »Med disse forskellige kvorummer på plads har vi etableret et mønster, hvorunder Kirken kan vokse til enhver størrelse med en organisation af områdepræsidentskaber og halvfjerds-områdeautoriteter, som er udvalgt og arbejder over hele verden i forhold til behovet. Herren våger over sit rige. Han inspirerer dets ledere til at udvise omsorg for dets stadig stigende medlemstal« (*Stjernen*, juli 1997, s. 5).

Konklusion

Hvis du ikke benyttede opmærksomhedsfangeren, kan du læse udtalelsen af præsident Spencer W. Kimball på side 243-344. Vær især opmærksom på præsident Kimballs vidnesbyrd om, at »Lyden af Herrens røst [til hans profeter] er en stadig melodi og en dundrende appel.« Udtryk din taknemmelighed for Herrens vejledning gennem sidste dages profeter.

Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. »Åbenbaring om præstedømmet« – videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Åbenbaring om præstedømmet« et syv minutter langt afsnit, i det anden del af lektionen.

Formål At hjælpe eleverne med at iklæde sig Guds fulde rustning for at beskytte sig i kampen mod ondt.

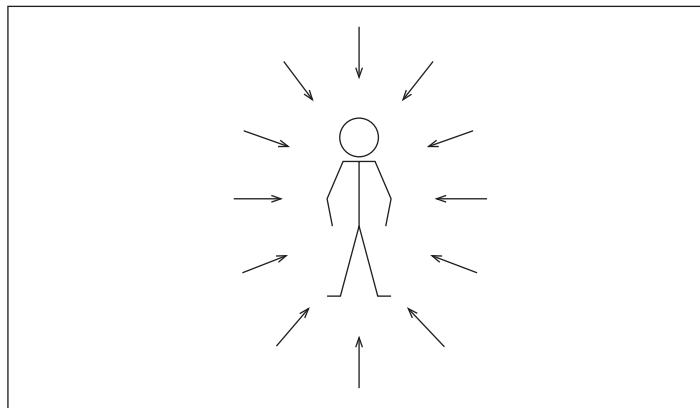
Forberedelse

1. Studér bønsonst skriftstederne i denne lektion.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevens Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.
3. Hvis du underviser unge, kan du bede nogle elever om at forberede sig på at sammenfatte oplysningerne om nogle af følgende emner eller dem alle i pjecen *Til styrke for de unge* (36550 110).
 - a. »Seksuel renhed« (side 26-28).
 - b. »Påklædning og fremtoning« (side 14-16).
 - c. »Underholdning og medierne« (side 17-19).
 - d. »Musik og dans« (side 20-21).
 - e. »Ærlighed« (side 31).
 - f. »Sprog« (side 22-23).

**Forslag til
lektionens
udvikling**

**Fang
opmærksomheden** Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Tegn en tændstiksfigur, der forestiller en person som nedenstående, på tavlen. Tegn derpå flere pile, der peger mod figuren, og som kommer fra mange retninger.

Forklar, at skrifterne af og til henviser til fristelse som »modstanderens gloende pile« (L&P 3:8; se også Ef 6:16; 1 Nephi 15:24; L&P 27:17). Denne lektion handler om nogle af disse fristelser og om den »rustning« vi kan bære for at beskytte os selv mod dem.

Samtale om skriftsted og anvendelse

Udvælg bønsmødet det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Motiver eleverne til at finde måder, hvorpå de kan anvende de principper, der er omtalt i denne lektion.

1. Ifør jer Guds fulde rustning.

- Læs L&P 76:25-28 og Moses 4:3 sammen med eleverne. Hvem var leder for de to styrker, der var involveret i krigen i Himlen, og hvad var deres mål? Hvordan er vi involveret i en lignende konflikt på jorden i dag? (Se L&P 76:29; Moses 4:4).
- Læg vægt på, at Herren ikke har efterladt os ubeskyttede i kampen mod ondt. Læs L&P 27:15-18 sammen med eleverne. Hvad er Herrens rustning, som beskrives i disse vers? (Skriv følgende ting på tavlen. Hvis du brugte opmærksomhedsfangeren, kan du skrive dem i nærheden af tændstiksfiguren, du tegnede).

Lænden omgjord med sandhed

Retfærdighedens panser

Fødderne ombundet med forberedelsen af fredens evangelium

Troens skjold

Frelsens hjelm

Guds Ånds sværd, og hans ord gennem åbenbaring

- Hvad kan vi gøre for at iføre os »Guds fulde rustning«? Hvordan har I følt yderligere beskyttelse mod fristelse, når I har bedt? studeret skrifterne? holdt sabbatsdagen hellig? været i templet? æret præstedømmet?
- Hvad kan konsekvenserne være ved kun at bære en del af Herrens rustning eller forsømme at bære den, selv kort tid?

Ældste Joseph B. Wirthlin fra De Tolvs Kvorum advarede os mod , at Satan »søger at finde enhver revne i hver persons rustning. Han kender vore svagheder, og ved hvordan de skal udnyttes, hvis vi tillader ham at gøre det. Vi kan kun forsvare os imod hans angreb og bedrag ved at forstå befalingerne og ved at befæste os selv hver dag ved at bede, studere i skrifterne og følge rådene fra Herrens salvede« (*Stjernen*, jan. 1989, s. 30).

Forklar, at resten af denne lektion fokuserer på tre områder, på hvilke Satan forsøger at udnytte svagheder i vores rustning i dag: Kyskhed, ærlighed og sprog.

2. Efterlev kyskhedsloven.

- Hvad er Herrens kyskhedslov? (Se L&P 42:22-24; 59:6; 63:16 samt følgende citater).

Det Første Præsidentskab har udtalt: »Herrens lov for moralsk adfærd indebærer, at man afholder sig fra seksuelle forhold uden for det lovformelige

ægteskab samt viser troskab inden for ægteskabet. Et seksuelt forhold er kun passende mellem ægtemand og hustru, når det kommer til udtryk inden for ægteskabets rammer. Enhver anden seksuel kontakt, deriblandt utugt, hor og homoseksuel og lesbisk adfærd, er syndig« (brev fra Det Første Præsidentskab, den 14. nov. 1991).

Ældste Richard G. Scott fra De Tolvs Kvorum har lært os: »Enhver seksuel intimitet uden for ægteskabet – jeg mener enhver bevidst kontakt med en andet menneskes hellige og intime dele med eller uden tøj på – er en synd og er forbudt af Herren. Det er også overtrædelse bevidst at stimulere disse følelser i sit eget legeme« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 36).

Hvis du bad en elev om at sammenfatte afsnittet »Seksuelt renhed« i *Til styrke for de unge*, så bed ham eller hende om at gøre det nu.

- Hvad er nogle af konsekvenserne af at overtræde kyskhedsloven? (Drøft konsekvenser, som er åndelige og fysiske, umiddelbare og langtidsvarende). Hvordan påvirker en persons overtrædelse af kyskhedsloven andre?

Ældste Joseph B. Wirthlin lærte os: »Et af de mest omsiggribende bedrag de senere år er den forestilling, at umoral er normalt og acceptabelt og ingen negative konsekvenser har. Umoral er faktisk den virkelige årsag til megen lidelse og mange andre problemer, der er fremherskende i dag, blandt andet dødbringende sygdomme, abort, opløste familier, familier uden fædre samt mødre, der selv er børn« (*Stjernen*, jan. 1995, s. 74).

- Hvordan bliver vi velsignet, når vi efterlever kyskhedsloven? (Se L&P 121:45-46. Svarene kan omfatte, at vi føler øget fred og glæde, kærlighed til vores ægtefælle og andre familiemedlemmer, selvrespekt og respekt for andre. Efterlevelse af kyskhedsloven er også nødvendig, for at vi kan have følgeskab af Helligånden, modtage præstedømmets ordinancer og nyde nadveren værdigt). Hvordan kan vores lydighed mod kyskhedsloven påvirke andre?
- Hvordan frister Satan folk til at overtræde kyskhedsloven? Hvordan forsøger folk at bortrationalisere overtrædelse af denne lov?

Hvis du bad nogle elever om at sammenfatte afsnit fra *Til styrke for de unge*, kan du bede dem om at komme med følgende sammenfatninger nu:
»Påklædning og fremtoning«, »Underholdning og medierne« samt »Musik og dans«.

Præsident Gordon B. Hinckley har advaret os: »I må ikke fjerne rundt på Internettet for at finde pornografisk materiale. I må ikke ringe til et særnummer for at lytte til sjofelheder. I må ikke leje videofilm, der indeholder nogen form for pornografi. Denne slags slibrigheder er simpelthen ikke noget for jer. Hold jer fra pornografi, som I ville undgå en alvorlig sygdom. Pornografi er lige så ødelæggende ... Den kan blive en vane, og de, der hengiver sig til den, kan til sidst ikke lade være. Den er vanedannende« (*Stjernen*, juli 1998, s. 52).

- Hvordan kan vi beskytte os selv mod fristelse til at overtræde kyskhedsloven? Hvad kan vi gøre i vore hjem for at undgå umoralsk påvirkning?
- Kyskhedsloven omfatter renhed i tanke såvel som i handling. Hvordan påvirkes vi åndeligt, når vore tanker er urene? (Se L&P 63:16). Hvordan kan vi afvise urene tanker fra vores sind?

Ældste Boyd K. Packer fra De Tolvs Kvorum rådede os til at afvise uværdige tanker fra vores sind ved at erstatte dem med »noget opbyggende« (i Conference Report, okt. 1977, s. 90; eller *Ensign*, nov. 1977, s. 60). Drøft, hvordan man kan følge dette råd. Forslagene omfatter at bede om styrke, synge en yndlingssalme eller citere et yndlingsskriftsted i vores sind eller tænke på vores kærlighed til vores familie.

3. Vær ærlig.

- Hvad vil det sige at være ærlig?

Præsident James E. Faust har lært os: »Ærlighed er mere end ikke at lyve. Det er at fortælle sandheden, at tale sandt, at efterleve sandheden og elske sandheden« (*Stjernen*, jan. 1997, s. 39).

Hvis du bad en elev om at sammenfatte afsnittet »Ærlighed« i *Til styrke for de unge*, så bed ham eller hende om at gøre det nu.

- Læs L&P 42:21, 51:9 og 97:8 sammen med eleverne. Hvorfor er det vigtigt at være ærlig i alle henseender i vores liv? Hvilke konsekvenser er der ved at være uærlig? Hvordan bliver vi velsignet, når vi er ærlige?
- På hvilke måder bliver vi fristet til at være uærlige? Hvordan kan det at give efter for små fristelser til at være uærlige gøre os mere sårbare over for andre fristelser? Hvordan kan vi overvinde fristelser til at være uærlig?
- Hvad vil det sige at være ærlig over for Herren? (Svarene kan omfatte at holde pagter og andre løfter, vi har givet Herren, passe kirkeopgaver, nyde nadveren værdigt og betale tiende og andre offerydelse).
- Hvad vil det sige at være ærlig over for sig selv? (En ting er, at vi ikke rationaliserer eller undskylder synd).
- Hvordan kan vi effektivt undervise i ærlighed i vores hjem? (Efter at eleverne har svaret, kan du eventuelt foreslå, at de bruger *Familieaften – Idé- og håndbog* [31106 110], side 240-241 for at undervise i ærlighed i hjemmet).

Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de valgte at være ærlige, selv om det var svært. Du kan også bede dem om at fortælle om eksempler på ærlighed, som de har set på deres arbejdsplads, i skolen, samfundet eller hjemmet.

4. Brug sprog, som ærer Gud og er opløftende.

- Læs L&P 63:60-62 og 136:21 sammen med eleverne. Hvad er Herrens befaling vedrørende den måde, vi bruger hans navn på? På hvilke måder tager folk Herrens navn forfængeligt? (Svarene kan omfatte: Ved at bruge det respektløst, bruge det på en måde, som er simpel eller tilfældig, samt bruge det i forbindelse med grove tanker eller onde handlinger).
- Ud over at tage Herrens navn forfængeligt, hvilke andre former for sprog bør vi så undgå? (Svarene kan omfatte sprog, som er vulgært, uanstændigt, groft eller nedværdigende).

Præsident Hinckley sagde: »Lad være med at bande. Lad være med at bespotte. Hold jer fra dårlige vittigheder. Hold jer fra samtaler, der er fyldt med beskidte ord. I vil blive lykkeligere og gladere, hvis I gør det, og jeres eksempel vil styrke andre« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 43).

Hvis du bad en elev om at sammenfatte afsnittet »Sprog« i *Til styrke for de unge*, så bed ham eller hende om at gøre det nu.

- Hvad er nogle af konsekvenserne ved at bruge dårligt sprog? (Svarene kan omfatte at såre Gud, såre andre, nedværdige sig selv og miste Helligåndens følgeskab).

Ældste Dallin H. Oaks fra De Tolvs Kvorum har sagt: »Banden og dårligt sprog ... er synder som adskiller os fra Gud og nedbryder vort åndelige værn, fordi Helligånden vil forlade os« (*Stjernen*, juli 1986, s. 56).

- Hvordan frister Satan folk til at bruge bespotteligt, vulgært eller uanstændigt sprog? Hvordan kan vi overvinde fristelser til at bruge dårligt sprog? (I kan eventuelt drøfte, hvordan man aflægger den vane at bruge dårligt sprog).
- Hvorfor er det nødvendig for vores åndelige udvikling at lære at kontrollere vore ord? Hvordan kan det at kontrollere vore ord hjælpe os til at holde os borte fra andre fristelser?
- Hvordan bør vi reagere, når vi er blandt folk, som bruger dårligt sprog, eller hvis der bliver brugt dårligt sprog i film, fjernsyn eller bøger? (Når det er muligt, bør vi forlade steder, hvor der bruges dårligt sprog. Vi kan også protestere mod et sådant sprogbrug).
- Hvordan kan forældre lære børn ikke at bruge dårligt sprog? (Efter at eleverne har svaret, kan du eventuelt foreslå, at de bruger *Familieaften – Idé- og håndbog*, side 224-225 for at undervise børn i ikke at bruge dårligt sprog).
- Hvilken slags sprog vil Herren gerne have, at vi bruger? (Se L&P 52:16; 136:24; Ef 4:29). På hvilke måder kan vore ord opbygge andre? Hvordan kan vi opmuntre andre til at bruge sprog, som ærer Gud og er opløftende.

Konklusion

Understreg, at vor himmelske Fader elsker os og ønsker, at vi skal iføre os hans »fulde rustning«, så vi er beskyttede mod fristelse. Motivér eleverne til at efterleve kyskhedsloven, være ærlige og bruge et opbyggende sprog. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Guds rustning omfatter våben, som vi kan bruge

Mens ældste Harold B. Lee tjente i De Tolvs Kvorum, forklarede han, at Guds rustning ikke alene omfatter forsvarsmæssig beskyttelse, men også våben, som vi aktivt kan bruge:

»Den bevæbnede mand holder i sin hånd et skjold og i sin anden hånd et sværd ... Dette skjold var troens skjold, og sværdet var Åndens sværd, som er Guds ord. Jeg kan ikke komme i tanke om noget mere mægtigt våben end tro og kundskab om skrifterne ... hvori Guds ord findes. En, der således er bevæbnet og således forberedt med disse våben, er forberedt på at gå ud mod fjenden« (*»Feet Shod with the Preparation of the Gospel of Peace«*, Brigham Young University Speeches of the Year, 9. nov. 1954, s. 7).

2. Aktivitet med Til styrke for de unge

Forklar at efterlevelse af standarderne i *Til styrke for de unge* hjælper med at have en rustning, som er stærk og sikker. Del klassen op i grupper og giv et emne fra *Til styrke for de unge* til hver gruppe.

Bed grupperne om at bruge fem minutter på at drøfte deres emne og forberede ideer til at præsentere for klassen. Bed derpå hver gruppe om at komme med en kort præsentation. Du kan foreslå, at grupperne bruger en eller flere af følgende fremgangsmåder i deres præsentation:

- a. Finder virkelige eksempler på situationer, hvor standarden er problemet.
- b. Fortæller om personlige oplevelser eller venners oplevelser, som har at gøre med problemet.
- c. Benytter rollespil for at illustrere, hvordan man klarer en virkelig situation.
- d. Taler om, hvad der personligt har hjulpet dem med at holde fast ved denne standard.
- e. Kommer med forslag til, hvordan man kan hjælpe andre med at holde fast ved denne standard.
- f. Drøfter, hvad man skal gøre, hvis efterlevelse af denne standard skaber konflikter i en gruppe jævnaldrende eller med enkeltpersoner.

3. Om at støtte de unge

Hvis du underviser voksne, kan du indbyde en forælder eller en leder i Unge Mænd eller Unge Piger til kort at skitsere nogle af de udfordringer og den succes, de unge oplever.

Bed eleverne om omhyggeligt at overveje det, de har hørt. Bed dem om at tænke over måder, hvorpå de kan støtte de unge mere. Sammenfat svarene på tavlen. Nedenfor er skitseret nogle forslag:

- a. Lære og huske deres navne.
- b. Være ærligt interesseret i dem og lade dem vide, at du kan lide dem.
- c. Finde særlige behov og tage initiativ til at reagere på dem.
- d. Se efter muligheder for at udveksle talenter, personlige historier, erfaringer med at vokse op samt oplevelser, der opbygger vidnesbyrd.
- e. Fortsat være sammen med unge efter at være afløst fra kirkekaldelser, hvor man underviste eller arbejdede med dem.
- f. Være et godt eksempel på kristuslignende levevis.
- g. Tilgive tidligere fejltagelser og afholde sig fra at dømme personer negativt.

4. »Guds fulde rustning«, videopræsentation

Hvis videobåndet *Den Nye Testamente – videosupplement* (56914 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Guds fulde rustning«, et 13 minutter langt afsnit.

Formål At motivere Kirkens medlemmer til at være gode borgere ved at deltage i offentlige anliggender, adlyde loven og styrke samfundet.

Forberedelse

1. Studér bønssomt følgende skriftsteder samt andre materialer:
 - a. Lære og Pagter 58:21-22, 26-28; 98:4-10; 134; 12. trosartikel.
 - b. *Vores arv*, side 133-134, som fokuserer på ældste Ezra Taft Bensons tjeneste som landbrugsminister i USA.
2. Gennemgå materialet for denne lektion i *Elevers Studievejledning* (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.

Bemærkning til læreren: Regeringer og love varierer i de forskellige lande og kulturer. Vær opmærksom på lokale tilstande, når du beslutter, hvad I skal drøfte i denne lektion. I nogle områder er det måske bedst at bruge det meste af lektionen på at drøfte det tredje afsnit af lektionen. Undgå diskussioner, der opmuntrer til strid eller kritik. Husk, at Kirkens ledere altid har vejledt os til at arbejde inden for lovens rammer for at foretage de nødvendige ændringer.

Forslag til lektionens udvikling

Fang opmærksomheden Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.

Forklar, at i 1952 blev ældste Ezra Taft Benson, mens han tjente i De Tolv Apostles Kvorum, af Dwight D. Eisenhower, præsidenten for USA, bedt om at tjene som nationens landbrugsminister. Med opmuntring fra Kirkens præsident, David O. McKay, accepterede ældste Benson denne opgave, og gjorde det godt. I sin første generalkonferencetale efter at være blevet landbrugsminister sagde han:

»Jeg har været lykkelig for privilegiet at tjene, i det mindste på en ubetydelig måde, i dette store land og den regering, som vi lever under. Jeg er taknemmelig for Det Første Præsidentskab og mine brødre, at de har været villige, ikke alene til at give deres samtykke, men også give mig deres velsignelse, da jeg tog imod kaldet fra USA's præsident« (i Conference Report, apr. 1953, s. 40).

- Hvorfor tror I, at ældste Benson blev opmuntret til at acceptere et sådant ansvar?

Forklar, at Kirkens ledere har opmuntret os til at være gode borgere og til at styrke vores samfund og land. Der er mange måder, vi kan være gode borgere på. Disse måder omfatter at deltage i regeringsmæssige eller politiske sager, adlyde loven og tjene vores samfund. Denne lektion handler om Herrens lærdomme vedrørende det offentlige og godt borgerskab.

Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Deltag i styrende organer

Forklar, at i august 1835 godkendte en enstemmig forsamling i Kirken i Kirtland i Ohio en erklæring om tro vedrørende det offentlige. Denne åbenbaring er optegnet i L&P 134.

- Hvad er formålet med de styrende organer? (Se L&P 134:1, 6-8, 11. Svarene kan omfatte dem, der står angivet herunder).
 - a. »Til samfundets gavn og sikkerhed« (L&P 134:1).
 - b. »For at beskytte de uskyldige og straffe de skyldige« (L&P 134:6).
 - c. »Til beskyttelse af alle borgere i fri udøvelse af deres religiøse tro« (L&P 134:7).
 - d. For at »søge erstatning for alle forurettelser og mishandlinger« (L&P 134:11).
- Hvad kan vi som borgere gøre for at hjælpe med at opfylde disse hensigter med det offentlige?

Læs følgende udtalelse af ældste L. Tom Perry fra De Tolvs Kvorum:

»Vi medlemmer af Kirken bor under mange forskellige himmelstrøg. Det er så vigtigt, at vi forstår vores plads og vores stilling i det land, hvor vi bor. Vi bør være godt kendt med vores lands historie, arv og med det lands love, vi regeres af. I de lande hvor der er folkestyre, bør vi anvende vor handlefrihed og engagere os aktivt i at støtte og forsvare principperne for sandhed, ret og frihed« (*Stjernen*, jan. 1988, s. 66-67).

- Hvordan kan vi støtte og forsvare sandheden, det rette og friheden ved vores deltagelse i styrende organer?
- Lære og Pagter 134 lære os, at vi bør vælge og opretholde ledere, som »vil udøve loven upartisk og retfærdigt« (vers 3). Hvilke andre egenskaber bør vi se efter, når vi vælger ledere? (Se f.eks. L&P 98:10). Hvordan kan vi forberede os selv til at vælge ledere klogt?

Forklar, at når vi deltager i styrende organer og politiske processer, bør vi gøre det med den forståelse, at »Kirken er politisk neutral. Den anbefaler ikke politiske partier, partiprogrammer eller kandidater. Politiske kandidater bør ikke antyde, at de anbefales af Kirken eller dens ledere. Kirkens ledere og medlemmer bør undgå udtalelser eller handlinger, der kan antyde, at Kirken anbefaler politiske partier eller kandidater« (*Kirkens instruktionshåndbog, Bog 2: Ledere i præstedømmet og hjælpeorganisationerne*, s. 325).

2. Adlyd landets love

- Hvad er vores ansvar vedrørende landets love? (Se L&P 58:21-22; 98:4-6; 134:5-6; 12. trosartikel). Hvordan kan forældre, lærere og ledere undervise børn i at adlyde landets love?

- Hvordan bør vi behandle lovens håndhævere og andre offentlige embedsmænd? (Se L&P 134:3, 6). Hvordan kan vi vise vores påskønnelse for deres indsats?
- Hvilket forhold bør der være mellem religion og borgerlig regering? (Se L&P 134:4, 9. Disse vers lærer os, at regeringen ikke bør foreskrive love vedrørende religion, med mindre udøvelsen af religionen krænker andres rettigheder og frihed). Hvordan kan religion styrke regeringen?

3. Styrkelse af samfundet

Læs følgende udtalelse fra *Kirkens instruktionshåndbog*:

»Medlemmerne bør gøre deres borgerpligt ved at støtte tiltag, der styrker samfundet moralsk, økonomisk og kulturelt. Medlemmerne opfordres kraftigt til at være aktivt engageret i værdige sager, der kan forbedre deres lokalsamfund og gøre dem til sunde steder, hvor man kan bo og opfostre familier« (Bog 2, s. 325).

Skriv *Styrkelse af samfundet* på tavlen.

- På hvilke måder kan vi styrke vores samfund? (Brug følgende oplysninger til at drøfte eller føje til elevernes svar. Skriv overskrifterne på tavlen, efterhånden som I drøfter dem).

Tjen andre

- Hvorfor er det vigtigt at kirkemedlemmer tjener deres samfund?
- Hvilke tjenesteprojekter i samfundet har I eller andre kirkemedlemmer deltaget i? (Bed eleverne om at fortælle om disse oplevelser). Hvordan blev I opmærksomme på behovet? Hvad gjorde gruppen for at gøre projektet vellykket?
- På hvilke personlige, uformelle måder har I eller andre kirkemedlemmer ydet samfundstjeneste?
- Hvilke muligheder for tjeneste findes der i vores samfund i dag? (Nogle forslag kan ses i det andet punkt i »Yderligere forslag til undervisningen«). Hvordan kan vi blive mere opmærksomme på muligheder for at yde samfundstjeneste? (Svarene kan omfatte at læse aviser, drøfte samfundsbehov ved Kirkens lederskabsmøder og mødes med offentlige embedsmænd for at drøfte, hvordan vi kan hjælpe).
- På hvilke måder gavner samfundstjeneste samfundet? På hvilke måder bliver vi velsignet, når vi tjener?

Tjen i indvalgte eller udpegede stillinger i det offentlige

Læs følgende udtalelse fra Det Første Præsidentskab til Kirkens medlemmer:

»Vi formaner på det kraftigste mænd og kvinder til at være villige til at tjene i skolebestyrelser, by- og amtsråd samt i kommissioner, i lovgivende forsamlinger og andre høje stillinger, enten som valgte eller udpegede« (brev fra Det Første Præsidentskab, den 15. jan. 1998).

- Hvilke eksempler er der på frivillige offentlige tjenester i vores samfund? Hvordan kan folk i sådanne stillinger hjælpe til, at vi får et godt samfund?

Støt værdige sager eller aktiviteter

- Læs L&P 58:27 sammen med eleverne. Hvordan kan vi »virke med iver« for en god sag i samfundet?

Læs følgende beretning om en sidste dages hellig, som ydede et betydeligt bidrag til sit samfund og land ved at støtte en værdig sag:

Mens Dolina Smith tjente som Unge Pigers præsidentinde i Toronto Stav i Ontario i 1986, bad hun en ekspert om at tale ved en fireside om pornografiens voksende problem. Senere blev hun involveret i en landsomfattende gruppe, der hed Canadians for Decency (canadiere for anstændighed), som mobiliserede tusindvis af pornografimodstandere i Canada til at kontakte deres valgte ledere, når der opstod særlige sager vedrørende pornografi ...

»... I 1990 øgedes hendes involvering, da hun blev udnævnt til formand for Canadians for Decency. I denne nye rolle har hun aflagt talrige redegørelser for råd i provinsen og på landsplan, som udsteder og ændrer pornografilove. Hun har også talt til mange grupper af borgere, som arbejder med lokale råd for at sætte en stopper for spredningen af pornografi i deres samfund« (Donald S. Conkey: »Together We Can Make a Difference«, *Ensign*, feb. 1996, s. 68).

- Hvilke værdige sager kan vi støtte i samfundet? Hvordan kan vi på passende vis bekæmpe ondt i vores samfund?
- Hvilke udfordringer er der i at tjene i samfundet? Hvordan kan vi overvinde disse udfordringer? (En udfordring kan være at planlægge at bruge den tid, vi har brug for, for at tjene. En måde at overvinde denne udfordring på, er at familiemedlemmer eller wardsmedlemmer tjener sammen, når det er muligt. Dette giver mulighed for, at familien kan være sammen i stedet for spredt, når vi tjener).

Konklusion

Læs følgende udtalelse af ældste M. Russell Ballard fra De Tolvs Kvorum:

»I Kirken hører vi ofte om, at »være i verden uden at være af verden« ... Måske skulle vi opdele den førnævnte sætning i to advarsler. For det første: »*Vær i verden.*« Vær engageret, vær informeret. Forsøg at forstå og tolerere og værdsætte mangfoldigheder. Giv samfundet nogle meningsfulde bidrag ved at tjene det og være engageret. For det andet: »*Vær ikke af verden.*« Lad være med at følge forkerte stier eller at bøje af for at tilpasse sig eller acceptere det, som ikke er rigtigt ...

Kirkens medlemmer er nødt til at påvirke mere, end de lader sig påvirke. Vi må arbejde på at standse syndens bølge frem for passivt at ride med på den. Vi er hver især nødt til at løse problemet frem for at gå uden om det eller ignorere det« (*Stjernen*, juli 1989, s. 74).

Understreg, at som sidste dages hellige bør vi være gode borgere, uanset hvor vi bor. Motivér eleverne til at gøre det, de kan for at støtte gode regeringer og styrke deres samfund.

Yderligere forslag til undervisningen

Følgende materiale er et supplement til den foreslåede lektionsplan. Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Beretning om frivillig tjeneste i samfundet

Bed i forvejen et medlem af wardet eller grenen om at komme med en beretning om den strukturerede frivillige tjeneste i jeres samfund samt om, hvordan man deltager i denne tjeneste. Du kan også bede en elev, som er involveret i en form for samfundstjeneste om at forklare, hvad han eller hun gør.

Som en del af drøftelsen kan du understrege, at vi ikke behøver at vente på kald eller opgaver fra Kirkens ledere, før vi tjener i samfundet som enkeltpersoner eller grupper.

2. Forslag til samfundstjeneste

Hvis eleverne har svært ved at komme i tanke om måder, hvorpå de kan yde samfundstjeneste, kan du eventuelt komme med nogle af følgende forslag: Som en del af denne samtale kan du få eleverne til at læse Matthæus 25:34-40.

Sundhedstjeneste: Lav tøj eller mad til folk, som er syge; pas syge børn på hospitalet eller i dit nabolag; tag blomster med til hospitalspatienter, som ikke har nogen familie; husk dem, som er syge, på særlige festdage.

Social tjeneste: Hjælp med at organisere eller lede grupper, som hjælper unge med at udvikle evner; vis syning, madlavning, håndarbejde eller andre evner til børn på børnehjem og skoler eller til handicappede; læs for de ældre på et plejehjem; lær dem, som ikke taler jeres sprog, at gøre det; læs for de blinde; besøg og tal med ældre mennesker i din egen familie og nabolag.

3. Styrk samfundet ved høflighed optræden

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Det er forbløffende, hvad høflighed kan opnå. Det er tragisk, hvad mangel på høflighed kan medføre. Vi ser det hver dag i trafikken i de byer, vi bor i. Et øjeblik, der bruges til at lade en anden komme ind på vejen, er godt for den, der bliver hjulpet, og det er også godt for den, der hjælper. Der sker noget i vores indre, når vi er høflige og viser andre respekt. Det er altsammen en del af en forfinende proces, som, hvis man holder fast ved den, vil ændre selve vores natur« (*Stjernen*, juli 1996, s. 50).

- Hvilke muligheder har vi hver dag for at vise høflighed mod andre? (Svarene kan omfatte når vi arbejder, kører, handler eller ganske enkelt går ned ad gaden). Hvordan kan høflighed styrke et samfund?

Formål	At hjælpe eleverne med at forstå familiens evige betydning og inspirere dem til at styrke deres familie.
Forberedelse	<ol style="list-style-type: none">1. Studér bønssomt »Familien: En proklamation til verden«, (<i>Stjernen</i>, juni 1996, s. 10). Hver elev bør have et eksemplar af proklamationen, som de kan henvise til i løbet af lektionen. Proklamationen er medtaget på side 265 i dette hæfte og på side 25-26 i <i>Elevens studievejledning</i> (35686 110). Den findes også som en særskilt udgivelse (35571 110 og 35602 100).2. Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevens Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henvise til dette materiale i løbet af lektionen.3. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren skal du forberede dig på at få eleverne til at synge »Vores familie kan være sammen for evigt« (<i>Salmer og sange</i>, nr. 194; <i>Børnenes sangbog</i>, s. 98). Du kan også bede en gruppe primarybørn om at komme ind i klassen og synge den. <p><i>Bemærkning til læreren:</i> Familiernes forhold kan variere blandt eleverne. Vær opmærksom på disse forskelle og understreg, at alle er del af en familie med både jordiske og himmelske forældre.</p>
Forslag til lektionens udvikling	
Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Bed eleverne om at synge »Vores familie kan være sammen for evigt«, eller bed en gruppe primarybørn om at synge den (se »Forberedelse«, punkt 3).</p> <p>Efter at have sunget sangen kan du minde eleverne om ordene fra omkvædet: »Vores familie kan være sammen /vor Herre, han har vist mig, hvordan jeg kan bo med familien i al evighed.«</p> <p>Forklar, at denne lektion handler om »Familien: En proklamation til verden«, som indeholder Herrens lærdomme vedrørende familien, fremført af Det Første Præsidentskab og De Tolvs Kvorum. Ved at følge disse lærdomme kan vi styrke og forene vores familie nu og forberede os på at leve som evige familier.</p>
Samtale om skriftsted og anvendelse	Udvælg bønssomt det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Indbyd eleverne til kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper, som I taler om.

1. Familien er central i Guds plan.

Forklar, at »Familien: En proklamation til verden« blev præsenteret af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens årlige møde i september 1995. Siden dengang er den blevet genoptrykt på mange sprog til Kirkens medlemmer og andre i hele verden. Den er også blevet præsenteret for regeringsledere i mange lande.

Bed en elev om at læse titlen, undertitlen og de første to afsnit af proklamationen.

- Hvad sker der i vores egen familie, samfund og land, som antyder et behov for dette råd og denne formaning fra Guds profeter?

Præsident Gordon B. Hinckley lærte os: »Hvorfor kommer vi med denne familieproklamation nu? Fordi familien er under angreb. Over hele verden går familier i opløsning. Det er i hjemmet, at vi begynder på at forbedre samfundet. Børn opfører sig for det meste sådan, som de bliver belært om at gøre. Vi vil gøre verden bedre ved at gøre familierne stærkere« (*Stjernen*, aug. 1997, s. 5).

- I proklamationen står der, at ægteskabet og familien er »indstiftet af Gud« og er »af afgørende betydning i [hans] plan for hans børns evige skæbne«. Hvorfor er familien af afgørende betydning for Guds plan for hans børns evige skæbne? (Se L&P 131:1-4; 1 Kor 11:11).
- I proklamationen står der, at vi alle er Guds åndelige børn, skabt i hans billede (se også 1 Mos 1:26-27). Hvad lærer denne lærdom os om vore muligheder? Hvordan påvirker kundskaben om, at I er medlemmer af vor himmelske Faders familie, den måde, I føler for jordiske familier? Hvordan kan denne lærdom styrke os?

2. Hellige ordinancer gør det muligt for familier at være sammen for evigt.

Bed en elev om at læse det tredje afsnit af proklamationen.

- Hvad lærer dette afsnit os om formålet med jordelivet? Hvordan kan vore jordiske erfaringer hjælpe os i vores evige fremgang?
- Hvad er nødvendigt for, at et ægteskab og en familie kan blive evig? (Et ægtepar skal modtage besejlingsordinancen i templet og holde de pagter, som er forbundet med denne ordinance).
- Hvordan kan vi styrke vores forpligtelse til at holde vore tempelpagter? På hvilke måder kan forældre hjælpe børn med at forberede sig til at komme i templet?
- Hvordan bør det løfte, at vi kan leve evigt sammen med vores familie, påvirke den måde, vi behandler familiemedlemmerne på nu?

3. Kraften til at skabe jordisk liv er hellig.

Bed en elev om at læse det fjerde og femte afsnit af proklamationen.

- Hvad har Gud befalet vedrørende brugen af kraften til at skabe jordisk liv? Hvorfor er lydighed mod denne befaling vigtig?

Ældste Henry B. Eyring fra De Tolvs Kvorum har lært os:

»Børn er en gave fra Herren til os i dette liv og i evigheden. Evigt liv er ikke blot at have vores efterkommere fra dette liv hos os for evigt. Det omfatter også evigt afkom ...

Vi kan forstå, hvorfor vor himmelske Fader befaler os at ære livet og helligholde de kræfter, der skaber det. Hvis vi ikke nærer de ærbødige følelser i dette liv, hvordan skal vor himmelske Fader så kunne give os dem i evigheden?« (»Familien«, *Stjernen*, okt. 1998, s. 17-18).

Ældste Jeffrey R. Holland fra De Tolv Apostles Kvorum har sagt: »*Legemet er en nødvendig del af sjælen ... Vi erklærer, at den, der uden guddommelig godkendelse bruger en andens gudgivne legeme, misbruger den persons sjæl og misbruger livets centrale formål og forløb ... I tilfælde af seksuel overtrædelse er sjælen i fare – legemet og ånden*« (*Liahona*, jan. 1999, s. 91).

- Hvad kan forældre gøre for at hjælpe deres børn til at forstå betydningen af moralsk renhed? (Du kan eventuelt foreslå, at forældre sammen med deres børn gennemgår lærdommene om seksuel renhed, som findes i *Til styrke for de unge* [36550 110] eller *En forældrevejledning* [31125 110]).

4. Forældre har en hellig pligt til at sørge for hinanden og undervise deres børn.

Bed en elev om at læse det sjette afsnit af proklamationen.

- Hvad kan ægtepar gøre for at styrke deres kærlighed til hinanden?

Præsident Gordon B. Hinckley lærte os: »Når I er gift, skal I være fuldstændig tro mod hinanden. Selviskhed er den største trussel mod et lykkeligt familieliv. Hvis I vil gøre jeres ægtefælles lykke og velbefindende til jeres vigtigste opgave, og underordne enhver personlig bekymring under det højere mål, vil I blive lykkelige, og jeres ægteskab vil vare ved i evigheden« (*Stjernen*, apr. 1996, s. 10).

- Hvordan bliver børn velsignet, når de har forældre, som elsker dem og passer på hinanden?
- Hvad er forældre ansvarlige for at undervise deres børn i? (Se Mosiah 4:14-15; L&P 68:25-28; 93:40). Hvilke effektive måder findes der til at undervise børn i disse principper? Hvordan har I haft gavn af jeres forældres lærdomme?
- Hvilke situationer findes der, hvor forældre har mulighed for at undervise deres børn? (Svarene kan omfatte familieaften, familiebøn, måltider, sengetid, når man rejser sammen og arbejder sammen). Bed eleverne om at fortælle om oplevelser, hvor de har undervist deres børn (eller hvor deres forældre har undervist dem) i sådanne situationer.
- Hvad er Kirkens rolle med hensyn til at undervise børn? (Se følgende citat). Hvordan kan forældre arbejde sammen med Kirken i at undervise deres børn?

Præsident Spencer W. Kimball har sagt: »Det er forældrenes ansvar at undervise deres børn. Søndagsskolen, Primary, GUF og andre organisationer i Kirken spiller en sekundær rolle« (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, red. Edward L. Kimball, s. 332).

5. Vellykkede ægteskaber og familier bygger på retfærdige principper.

Bed en elev om at læse det syvende afsnit af proklamationen.

- Proklamationen siger, at »lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme«. Hvordan har Kristi lærdomme bragt lykke til jeres hjem?

- Proklamationen siger, at »vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser«. Hvilke af disse principper har især været vigtige for jer i jeres ægteskab og familie? Hvilke effektive måder har I opdaget til at undervise jeres familie i disse principper? (Du kan, som du bliver tilskyndet til af Ånden, fokusere på blot ét eller to af principperne. Hvis du ønsker at bruge mere tid på denne del af proklamationen, kan du se det fjerde punkt i »Yderligere forslag til undervisningen«).
- Ifølge proklamationen, hvad er da fædres vigtigste ansvar? Hvad vil det sige at »lede ... i kærlighed og retskaffenhed«? (Se L&P 121:41-46).
- Hvordan kan drenge og unge mænd lige nu forberede sig på at kunne sørge for deres familie? Hvad kan forældre gøre for at motivere unge til at få en god uddannelse og lære nogle praktiske evner?
- Hvilket primært ansvar beskriver proklamationen for mødre? Hvordan kan unge piger forberede sig til at opfylde dette ansvar?

Præsident Gordon B. Hinckley har lært os:

»Hvis man skal vende tilbage til de gamle og hellige værdier, skal det begynde i hjemmet. Det er der, man lærer sandheden at kende, hvor der dyrkes hæderlighed, hvor der fremkaldes selvdisciplin, og hvor kærligheden næres ...

Søstre, vogt over jeres børn ... Intet er mere dyrebart for jer som mødre, absolut intet. Jeres børn er det mest værdifulde, som I vil have i tid og al evighed. I vil sandelig være heldige, hvis I, når I bliver gamle og ser på dem, som I har sat i verden, ser, at de er oprigtige, lever dydigt og er retskafne i deres adfærd« (»Lad os vandre i Herrens lys«, *Liahona*, jan. 1999, s. 117, 118).

- Hvordan kan fædre hjælpe med at opdrage deres børn? Hvorfor det er vigtigt, at begge forældre hjælper hinanden som ligeværdige partnere.

6. At styrke familien er alles ansvar.

Proklamationen afslutter med at advare om de alvorlige konsekvenser, der er på familiens splittelse samt ved at bede alle mennesker overalt til at styrke familien. Bed en elev om at læse de sidste to afsnit af proklamationen.

- Nævn noget af det, som I har gjort, der har bidraget til at skabe større styrke og enhed i jeres familie.
- Hvad kan vi gøre personligt og som familie for at fremme stærkere familier i vores eget samfund?

Præsident Gordon B. Hinckley fortalte en samling af borgmestre og andre offentlige embedsmænd: »Til jer, mænd og kvinder med stor indflydelse, I som leder i landets byer, til jer siger jeg, at det vil koste meget mindre at ændre vore skoler, at undervise i dyderne ved godt borgerskab, end det vil koste fortsat at bygge og vedligeholde dyre fængsler ... Men der er en anden institution af endnu større betydning end skolerne. Det er hjemmet. Jeg tror ikke, at noget land kan rejse sig højere, end styrken i deres familier« (»U.S. Conference of Mayors«, *Ensign*, nov. 1998, s. 109).

- Hvorfor skal familierne være stærke for at landet kan overleve?

Konklusion

Giv eleverne en udfordring til at tænke over deres familie og overveje følgende spørgsmål: Føler alle medlemmerne i min familie min kærlighed til dem? Stræber vi efter at leve som en evig familie? Hvad kan jeg gøre for at styrke min familie?

Bær vidnesbyrd om sandheden af de principper, der findes i proklamationen, og motivér eleverne til fortsat at studere og anvende dens lærdomme.

**Yderligere forslag
til undervisningen**

Du kan eventuelt bruge ét eller flere af følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

1. Erkend og undgå misbrug

Proklamationen advarer om, at de, »som misbruger deres ægtefælle eller deres børn ... en dag skal stå til ansvar over for Gud«. Kirkens ledere har talt ud om enhver form for misbrug. Følgende citat fra præsident Gordon B. Hinckley til præstedømmets brødre kan anvendes både af mænd og kvinder:

»Vær aldrig grov over for jeres hustruer. Vær aldrig grov over for jeres børn. Men tag dem i jeres favn og lad dem føle jeres kærlighed og værdsættelse og respekt. Vær gode ægtemænd. Vær gode fædre« (»Inspirerende tanker«, *Liahona*, juni 1999, s. 4).

2. »Forældres ansvar«, videopræsentation

Hvis videobåndet *Lære og Pagter og Kirkens historie – Videopræsentationer* (56912 110) er til rådighed, kan du eventuelt vise »Forældres ansvar« et syv minutter langt afsnit. Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål, mens de ser videoen:

- På hvilke måder er I blevet velsignet på grund af jeres forældres lærdomme? Hvad ønsker I, at jeres børn skal lære af jer?

3. Yderligere udtalelse om familien

Du kan eventuelt læse følgende udtalelse af ældste Robert D. Hales fra De Tolvs Kvorum:

»Det er Faderens plan, at kærligheden og fællesskabet i familien skal fortsætte i evigheden. At være forenet i en familie medfører et stort ansvar for at udvise kærlighed, samt opbygge og styrke de øvrige familiemedlemmer, så de alle kan holde ud til enden i retfærdighed og leve sammen i al evighed. Det er ikke nok bare at frelse os selv. Det er mindst lige så vigtigt, at vore forældre, brødre og søstre i vore familier bliver frelst. Hvis vi vender alene hjem til vor himmelske Fader, vil vi blive spurgt: »Hvor er resten af familien?« (»*Stjernen*«, jan. 1997, s. 62-63).

4. Gruppesamtaler

Skriv de ni principper for vellykkede ægteskaber og familier på tavlen, der står anført i det syvende afsnit i proklamationen (efter sætningen »Vellykkede ægteskaber og familier ...«). Del klassen op i grupper og giv et eller flere principper til hver gruppe. Bed grupperne om at tænke over måder, hvorpå de kan hjælpe med at indføre og styrke disse principper i deres egen familie. Efter at grupperne har brugt nogle få minutter på at drøfte dette, kan du bede én fra hver gruppe om at fremlægge gruppens forslag.

5. Tal om proklamationen ved familieaftenen

Foreslå, at eleverne drøfter familieproklamationen ved familieaftenen i denne uge. Bed dem om at forberede sig på at fortælle om denne oplevelse ved begyndelsen af undervisningen i næste uge.

FAMILIEN

EN PROKLAMATION TIL VERDEN

DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB OG DE TOLV APOSTLES RÅD
I JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

VI, DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB og De Tolv Apostles Råd i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, erklærer højtideligt, at ægteskab mellem mand og kvinde er indstiftet af Gud, og at familien er af afgørende betydning i Skaberens plan for sine børns evige skæbne.

ALLE MENNESKER – mænd og kvinder – er skabt i Guds billede. Hver enkelt er en højt elsket søn eller datter af himmelske forældre, og som sådan besidder hver enkelt guddommelige egenskaber og muligheder. En persons køn er et fundamentalt særkende ved den enkeltes førjordske, jordiske og evige identitet og hensigt.

I DEN FØRJDORISKE VERDEN kendte og tilbad åndelige sønner og døtre Gud som deres evige Fader og accepterede hans plan, hvorved hans børn kunne opnå et fysisk legeme og opnå jordiske erfaringer for at udvikle sig frem mod fuldkommenhed og til sidst realisere deres guddommelige skæbne som arving til evigt liv. Den guddommelige plan for lykke gør det muligt for familieband at fortsætte på den anden side af graven. Hellige ordinanser og pagter, der er tilgængelige i hellige templer, gør det muligt for enkeltpersoner at vende tilbage til Guds nærhed og for familier at være forenet for evigt.

DEN FØRSTE BEFALING, som Gud gav til Adam og Eva, vedrørte deres mulighed for, som ægtemand og hustru, at blive forældre. Vi erklærer, at Guds befaling til sine børn om at mangfoldiggøre sig og opfylde jorden stadig er gældende. Vi erklærer endvidere, at Gud har befalet, at formeringens hellige kraft kun skal anvendes mellem en mand og en kvinde, der er lovligt viet som ægtemand og hustru.

VI ERKLÆRER, at den måde, hvorved det jordiske liv skabes, er guddommeligt bestemt. Vi bekræfter livets hellighed og dets vigtighed i Guds evige plan.

ÆGTEMAND OG HUSTRU har et stort ansvar for at elske og vise omsorg for hinanden og for deres børn. „Sønner (børn) er en gave fra Herren“ (Sl 127:3).

Forældre har en hellig pligt til at opdrage deres børn i kærlighed og retskaffenhed, til at sørge for deres fysiske og åndelige behov, til at lære dem at elske og tjene hinanden, til at overholde Guds befalinger samt til at være lovlige samfundsborgere, uanset hvor de bor. Ægtemænd og hustruer – mødre og fædre – vil over for Gud blive holdt ansvarlige for udførelsen af disse forpligtelser.

FAMILIEN er indstiftet af Gud. Ægteskabet mellem mand og kvinde er grundlæggende i hans evige plan. Børn har ret til at blive født inden for ægteskabets rammer og blive opdraget af en far og en mor, som ærer deres ægteskabsløfter med fuldstændig troskab. Lykke i familielivet vil med størst sandsynlighed opnås, når det er baseret på Herren Jesu Kristi lærdomme. Vellykkede ægteskaber og familier bygges på og fastholdes ved tro, bøn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kærlighed, barmhjertighed, arbejde og sunde fritidsbeskæftigelser. I henhold til den guddommelige plan skal fædre lede deres familier i kærlighed og retskaffenhed og har ansvaret for at sørge for livets fornødenheder samt beskytte deres familier. Mødre har primært ansvaret for at opdrage deres børn. I disse hellige ansvar er fædre og mødre forpligtet til at hjælpe hinanden som jævnbyrdige partnere. Uarbejdsdygtighed, dødsfald eller andre omstændigheder kan nødvendiggøre individuelle tilpasninger. Den øvrige familie bør hjælpe til, når der er behov herfor.

VI ADVARER OM, at personer, som bryder deres løfte om troskab, som misbruger deres ægtefælle eller deres børn, eller som ikke opfylder ansvarerne i familien, en dag skal stå til ansvar over for Gud. Vi advarer endvidere om, at familiens opløsning vil påføre enkeltpersoner, lokalsamfund og nationer de ulykker, som er forudsagt af forudoms og nutidige profeter.

VI OPFORDRER ansvarlige borgere og offentligt ansatte overalt til at fremme de skridt, der har til hensigt at bevare og styrke familien som samfundets grundlæggende bestanddel.

Denne proklamation blev oplæst af præsident Gordon B. Hinckley ved Hjælpeforeningens møde den 23. september 1995 i Salt Lake City, Utah.

(The Family: A Proclamation to the World [Letter-Size] Danish) 10/95 (10/95) Printed in Germany 35602 110

Formål	At hjælpe eleverne med at forstå, hvad skrifterne lærer os om Zion, og at inspirere dem i deres indsats for at oprette Zion.
Forberedelse	<ol style="list-style-type: none">1. Studér bønsonst følgende skriftsteder samt andre materialer:<ol style="list-style-type: none">a. Lære og Pagter 57:1-3; 64:33-43; 82:14-15; 97:8-28; 105:1-12; Moses 7:12-19, 61-63, 68-69; 10. trosartikel.b. <i>Vores arv</i>, s. 37-38, 145-146.2. Gennemgå materialet for denne lektion i <i>Elevers Studievejledning</i> (35686 110). Planlæg, hvordan du vil henviser til dette materiale i løbet af lektionen.3. Bed en elev om at forberede sig på at sammenfatte beretningen om Enoks by som optegnet i Moses 7:12-19, 68-69.4. Hvis du benytter opmærksomhedsfangeren, skal du medbringe et stykke papir og en kuglepen eller blyant til hver elev.
Forslag til lektionens udvikling	
Fang opmærksomheden	<p>Hvis det er relevant, kan du bruge følgende aktivitet eller en af dine egne til at indlede lektionen.</p> <p>Giv hver elev et stykke papir og en kuglepen eller blyant. Bed dem om at nedskrive fem vigtige ting, de gerne vil opnå i livet. Efter at de har haft tid til at skrive, kan du læse følgende udtalelse af profeten Joseph Smith:</p> <p>»Zions opbygning burde være vort største mål ... Tiden kommer hurtigt, da intet menneske vil have fred undtagen i Zion og dens stave« (<i>Profeten Joseph Smiths lærdomme</i>, s. 190).</p> <p>Bed eleverne om at overveje følgende spørgsmål uden at svare højt:</p> <ul style="list-style-type: none">• Når I ser på jeres liste, hvor mange af punkterne kan så hjælpe med at opbygge Zion? Hvordan kan I ændre jeres liste, så den svarer til profeten Joseph Smiths formaninger? <p>De åbenbaringer, der er optegnet i Lære og Pagter, indeholder mange instruktioner om at opbygge Zion. Denne lektion handler om, hvad Zion er, og hvad der kræves af os for at hjælpe med at opbygge det.</p>
Samtale om skriftsted og anvendelse	Udvælg bønsonst det undervisningsmateriale, som bedst imødekommer elevernes behov. Bed eleverne om kort at fortælle om oplevelser, der har at gøre med de principper fra skriften, som I taler om.

1. Ordet Zion har flere betydninger.

Forklar, at ordet *Zion* har forskellige betydninger i skrifterne. Læs følgende skriftsteder sammen med eleverne. Find betydningen af *Zion* i hvert skriftsted og skriv betydningen på tavlen.

- a. L&P 97:21. (De rene af hjertet).
- b. L&P 82:14. (Kirken og dens stave).
- c. Moses 7:19. (Enoks by).
- d. 2 Samuel 5:6-7; 1 Kongebog 8:1. (Det gamle Jerusalem).
- e. L&P 45:66-67; 57:1-2; 10. trosartikel. (Det Ny Jerusalem, som vil blive bygget i Missouri).
- f. Hebræerne 12:22-23. (Der, hvor de ophøjede bor).

Understreg, at i skrifterne kan *Zion* betyde Herrens folk (de rene af hjertet), et bestemt sted eller begge dele. Når vi i denne lektion taler om at opbygge Zion i vore dage, henviser vi til at rense vores hjerte, så det sted, vi bor, kan kaldes Zion.

2. Zion har eksisteret i tidligere uddelinger.

Forklar, at der har været nogle få gange i tidligere uddelinger, hvor Zion har eksisteret blandt Guds folk. Enoks by er ét eksempel på et folk, som oprettede Zion. Bed den elev, der fik opgaven, om at sammenfatte de begivenheder, der er optegnet i Moses 7:12-19, 68-69.

- Hvad karakteriserede Zion på Enoks tid? (Se Moses 7:12-19). Hvorfor blev deres by kaldt Zion? (Se Moses 7:18). Hvad vil det sige at være »af ét hjerte og ét sind«?
- Hvad vil der ske med Enoks by i Tusindårsriget? (Se Moses 7:61-63. Den vil vende tilbage til jorden og blive en del af Det Ny Jerusalem). Hvorfor er beretningen om Enok og hans folk vigtig for os i dag? (Ud over at hjælpe os med at forstå Enoks bys skæbne, kan beretningen hjælpe os med at forstå, hvad vi skal gøre for at oprette Zion).

3. De hellige i vores uddeling fik befaling om at oprette Zion.

Et af de oftest nævnte emner i Lære og Pagter er oprettelsen af Zion i de sidste dage. Der er mere end 200 henvisninger til Zion i disse åbenbaringer. Nogle af dem henviser til et fysisk sted, nogle til en tilstand i hjertet og andre til at opbygge Herrens kirke. Selv før Kirken formelt blev organiseret, formanede Herren et antal brødre til at søge »at fremme og grundfæste Zions sag« (L&P 6:6; 11:6; 12:6; 14:6).

For de første hellige betød oprettelsen af Zion ikke alene at blive ren i hjertet og leve i enighed. Det betød også at opbygge Zions by eller Det Ny Jerusalem. I juli 1831 åbenbarede Herren til profeten Joseph Smith, at Zions by skulle bygges i Missouri, med Independence som midtpunkt (L&P 57:1-3). Efter denne åbenbaring samlede mange hellige i Missouri. De havde fremgang for en tid, men strid og splid begyndte snart at opstå blandt dem. Der var også spændinger i forholdet til de andre nybyggere i området. I november 1833 drev pøbelgrupper de hellige ud af deres hjem. Nogle få måneder senere, i juli 1834, åbenbarede Herren, at de hellige måtte »vente en liden tid med at forløse Zion« (L&P 105:9). (Se lektion 12 og 27 for at få yderligere oplysninger om grundlæggelsen af Zions by i Missouri).

- Hvorfor var de første hellige ikke i stand til at bygge Zions by? (Se L&P 101:6-8; 105:1-12). Hvad kan vi lære af deres oplevelse, som kan hjælpe os med at opbygge Zion i dag? (Forklar, at for at opbygge Zion – om det er en i by, i vore stave eller i vore hjem – skal vi udvikle de samme egenskaber som et Zion-folk: Rene hjerter, enighed og uselvskhed).

Forklar, at selv om opførelsen af Zions by blev udsat, har sidste dages profeter formået os til at fortsætte vores indsats for at oprette Zion i vores hjerte, stave og hjem. Præsident Harold B. Lee har sagt:

»Zions grænser, hvor de retskafne og rene af hjertet kan bo, må nu begynde at blive udvidet. Zions stave må styrkes. Alt dette, så Zion kan rejse sig og stråle ved at blive stadig mere flittig med hensyn til at bringe frelsesplanen ud over hele verden« (i Conference Report, apr. 1973, s. 5; eller *Ensign*, juli 1973, s. 3).

- Læs L&P 82:14-15 sammen med eleverne. Hvad befalede Herren i disse vers? Hvilke bestemte ting skal vi gøre for at opbygge Zion? (Bed eleverne om at læse følgende skriftsteder og finde ud af, hvad de lærer os om at opbygge Zion. Sammenfat oplysningerne på tavlen. Udvælg nogle af følgende spørgsmål for at motivere til samtale).
 - a. L&P 97:21. (Stræb efter at være ren af hjertet). Herren gav den enkleste definition på Zion, da han kaldte det »de rene af hjertet« (L&P 97:21). Hvad kan vi gøre for bedre at blive ren af hjertet? (Se Moroni 7:47-48; 10:32).
 - b. L&P 38:27. (Bliv forenede). Folket i Enoks by blev beskrevet som værende »af ét hjerte og ét sind« (Moses 7:18). Mangel på enighed var en af årsagerne til, at de første hellige ikke var i stand til at opbygge Zions by (L&P 101:6; 105:4). Hvilke effektive måder findes der til at øge enigheden i familien? Hvordan kan vi være mere forenede i vores ward?
 - c. L&P 64:34-35; 105:3, 5-6. (Vær lydige). I L&P 105 nævnte Herren ulydighed som en af årsagerne til, at Zions by ikke blev oprettet på det tidspunkt. På hvilke måder er I eller jeres familie blevet styrket som resultat af lydighed mod evangeliets principper? Hvordan er jeres ward eller stav blevet styrket af medlemmernes lydighed mod evangeliets principper?
 - d. L&P 105:3. (At tage sig af de fattige og nødlidende). De hellige, som forsøgte at oprette Zion i Missouri blev irettesat af Herren for ikke at tage sig af »de fattige og lidende« (L&P 105:3). Hvorfor er det at tage sig af de nødlidende en nødvendig del af oprettelsen af Zion? Hvilke muligheder har vi for at tage os af dem, der lider nød?
 - e. L&P 97:10-16. (Byg templer og modtag templets velsignelser). Hvorfor er templer vigtige for opbyggelsen af Zion? (Se L&P 97:13-16; 105:9-12).
 - f. L&P 105:10. (Undervis hinanden og lær jeres pligter bedre at kende). Hvad kan vi gøre for at forbedre undervisningen i vores familie og i mere formelle kirkerammer? På hvilke måder har vi brug for at lære vore pligter bedre at kende?
 - g. L&P 133:8-9. (Forkynd evangeliet for verden). Herren befalede Kirkens ældster at kalde folk ud af Babylon (verden) til Zion. På hvilke måder styrker forkyndelse af evangeliet Zions stave?

4. Skrifterne indeholder herlige løfter om det fremtidige Zion.

I Lære og Pagter taler Herren om mange velsignelser, som vil komme til Zion i de sidste dage. For at finde nogle eksempler på disse velsignelser, kan du bede eleverne om at læse L&P 97:18-25 og opfordre dem til at finde bestemte velsignelser, der er lovet Zion. Se også følgende liste.

- a. Zion skal brede sig og blive herlig og stor (L&P 97:18).
 - b. Zion vil blive æret af jordens nationer (L&P 97:19).
 - c. Herren vil være Zions frelse (L&P 97:20).
 - d. Zion vil glæde sig (L&P 97:21).
 - e. Zion vil undfly Herrens hævn (L&P 97:22-25).
- Hvad skal vi gøre for at nyde disse velsignelser? (Se L&P 97:25).
 - Hvad føler I, når I tænker over det fremtidige Zion?

Profeten Joseph Smith lærte os: »Opbygningen af Zion er en sag, der har interesseret Guds folk i alle tidsaldre; det er et tema, som profeter, præster og konger har dvælet ved med særlig glæde og fryd; de har med glædefyldt forventning set hen til den dag, vi lever i; og opfyldt af himmelske og glade forventninger har de sunget, skrevet og profeteret om denne vor dag ... vi er det begunstige folk, som Gud har udvalgt til at tilvejebringe de sidste dages herlighed« (*Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 278).

Konklusion

Læs følgende udtalelse af præsident Gordon B. Hinckley:

»Jeg ser en vidunderlig fremtid i en meget usikker verden. Hvis vi vil holde fast ved vore værdier, hvis vi vil bygge på vores arv, hvis vi vil vandre i lydighed mod Herren, hvis vi ganske enkelt efterlever evangeliet, vil vi blive velsignet på en storslået og vidunderlig måde. Vi vil blive anset for et ejendomsfolk, som har fundet nøglen til en særlig form for lykke.

»Talrige folk skal drage af sted og sige: »Kom, lad os drage op til Herrens bjerg ... For belæringen udgår fra Zion og Herrens ord fra Jerusalem« (Es 2:3).

Vores fortid har været storslået, vores nutid er vidunderlig, vores fremtid kan blive herlig« (*Stjernen*, jan. 1998, s. 71).

Motivér eleverne til at grundlægge Zion i deres hjerte, deres familie og deres stav. Bær vidnesbyrd om de sandheder, I har talt om i lektionen, som du tilskyndes til af Ånden.

Yderligere forslag til undervisningen

Du kan eventuelt bruge følgende forslag som et tillæg til det foreslåede lektionsforløb.

Zions salmer

Forbered dig på at få eleverne til at synge eller læse teksten til en af følgende salmer: »På bjergets høje top« (Salmer og sange, nr. 4) eller »Israel, Israel, Gud nu kalder« (nr. 9). Du kan også bede en solist eller en lille gruppe om at forberede sig på at synge en af salmerne. Drøft, hvordan salmen hylder opbygningen af Zion.

Kronologien i Kirkens historie og kort

Kronologien i Kirkens historie

1805, den 23. december

Joseph Smith blev født som søn af Joseph Smith sen. og Lucy Mack Smith i Sharon i Vermont (se JS-H 1:3-4).

1820, det tidlige forår

Joseph Smith modtog den første åbenbaring i en lund nær sit hjem i staten New York (se JS-H 1:15-20).

1823, den 21.-22. september

Joseph Smith blev besøgt af engelen Moroni og fik fortalt om optegnelsen, Mormons Bog. Joseph så guldpladerne begravet i en nærliggende høj (Cumorah) (se JS-H 1:27-54).

1827, den 22. september

Joseph Smith fik guldpladerne af Moroni ved Cumorah-højen (se JS-H 1:59).

1829, den 15. maj

Johannes Døber overdrog Det Aronske Præstedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery i Harmony i Pennsylvania (se L&P 13; JS-H 1:71-72).

1829, maj

Joseph Smith og Oliver Cowdery modtog Det Melkisedeske Præstedømme fra Peter, Jakob og Johannes i nærheden af Susquehannafloden mellem Harmony i Pennsylvania og Colesville i New York (se L&P 128:20).

1829, juni

Oversættelsen af Mormons Bog færdiggøres. De tre vidner og de otte vidner så guldpladerne (se 2 Nephi 11:3; 27:12-13; L&P 17).

1830, den 26. marts

De første trykte eksemplarer af Mormons Bog bliver tilgængelige i Palmyra i New York.

1830, den 6. april

Organisering af Kirken i Fayette i New York.

1830, september-oktober

De første missionærer bliver kaldet til at forkynde for lamaniterne (de indfødte amerikanere) (se L&P 28; 30; 32).

1830, december til januar 1831

Herren befalede de hellige at samles i Ohio (se L&P 37; 38:31-32).

1831, den 20. juli

Stedet for Zions by (Det Ny Jerusalem) i Independence i Missouri blev åbenbaret til profeten Joseph Smith (se L&P 57; 10. trosartikel).

1833, den 18. marts

Sidney Rigdon og Frederick G. Williams indsat som rådgivere i Kirkens præsidentskab og fik nøglerne til riget (se overskriften til L&P 81 og 90; se også L&P 90:6).

1833, den 7. november

De hellige begynder at flygte fra pøbelen i Jackson County i Missouri over Missouri-floden og ind i Clay County i Missouri.

1834, den 5. maj

Joseph Smith forlod Kirtland i Ohio og rejste til Missouri som leder for Zions hær for at bringe hjælp til de hellige, som var blevet fordrevet fra Jackson County.

1835, den 14. februar

De Tolv Apostles Kvorum blev organiseret i Kirtland i Ohio (se L&P 107:23-24).

1835, den 28. februar

Organiseringen af De Halvfjerds Første Kvorum begyndte i Kirtland i Ohio.

1835, den 17. august

Lære og Pagter accepteret som et af Kirkens standardværker i Kirtland i Ohio.

1836, den 27. marts

Templet i Kirtland blev indviet (se L&P 109).

1836, den 3. april

Jesus Kristus viste sig for Joseph Smith og Oliver Cowdery i templet i Kirtland (se L&P 110:1-10). Moses, Elias og profeten Elias viste sig og overdrog præstedømmets nøgler (se L&P 110:11-16).

1837, den 19. juli

Ældste Heber C. Kimball og seks andre ankom til Liverpool i England på den første oversøiske mission.

1838, den 26. april

Kirkens navn præciseret ved åbenbaring (se L&P 115:4).

1838, den 1. december til den 16. april 1839

Profeten Joseph Smith og andre fængslet i Liberty i Missouri (se L&P 121-123).

1840, den 15. august

Dåb for de døde offentligt bekendtgjort af profeten Joseph Smith.

1841, den 24. oktober

Ældste Orson Hyde indviede Palæstina til Abrahams børns tilbagevenden.

1842, den 17. marts

Den Kvindelige Hjælpeforening organiseret i Nauvoo i Illinois.

1842, den 4. maj

Den første hele tempelbegavelse givet i Nauvoo i Illinois.

1844, den 27. juni

Joseph og Hyrum Smith led martyrdøden i Carthage-fængslet i Carthage i Illinois (se L&P 135).

1846, den 4. februar

De hellige i Nauvoo begyndte at krydse Mississippifloden for at rejse mod vest. Nogle af de hellige sejlede fra New York City til Californien på skibet *Brooklyn*.

1846, den 16. juli

Mormonbataljonen mønstrede i De Forenede Staters tjeneste i Iowa.

1847, april

Præsident Brigham Youngs pionerkompagni forlod Winter Quarters på rejsen mod vest (se L&P 136).

1847, den 24. juli

Præsident Brigham Young gik ind i Saltsødalene.

1847, den 27. december

Præsident Brigham Young blev opretholdt som Kirkens præsident.

1848, maj-juni

Græshopper ødelagde afgrøden i Saltsødalene. Markerne blev reddet fra total ødelæggelse, da flokke af måger åd græshopperne.

1849, den 9. december

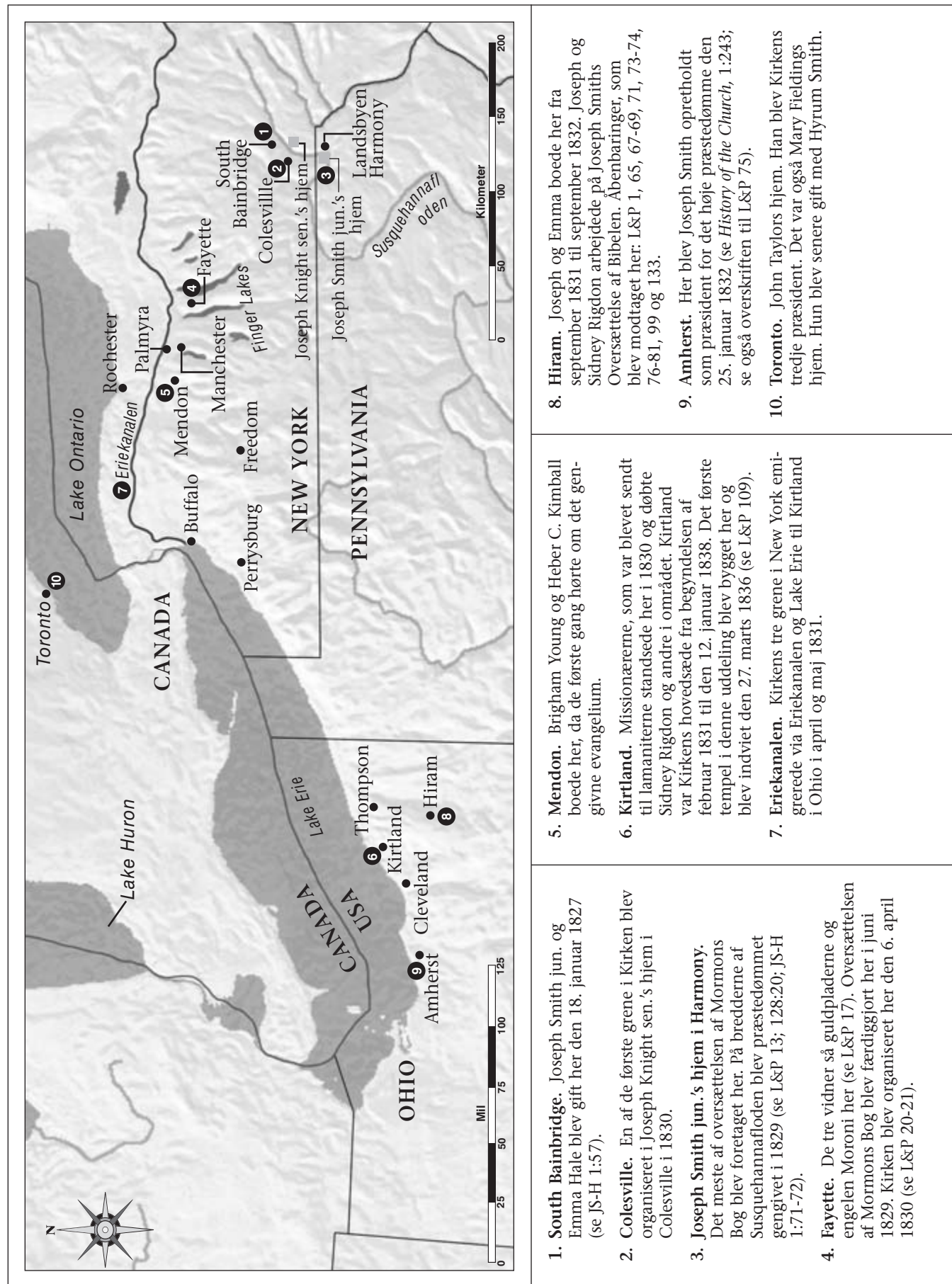
Søndagsskolen blev organiseret af Richard Ballantyne.

1850, den 15. juni

Deseret News begyndte at blive udgivet i Salt Lake City.

<p>1856, oktober Willies og Martins håndkærrekom-pagnier forsinket af tidlige snestorme. Fundet af redningshold fra Saltsødalen.</p> <p>1869, den 28. november Unge Pigers Forening Til Fremme Af Mådehold blev organiseret; det var forløberen til Unge Pigers program.</p> <p>1875, den 10. juni Unge Mænds Gensidige Uddannelsesforening blev organiseret; det var forløberen til Unge Mænds program.</p> <p>1877, den 6. april Templet i St. George i Utah blev indviet. Præsident Brigham Young modtog åbenbaring om at ordne præstedømmeorganisationen og Zions stave.</p> <p>1878, den 25. august Aurelia Spencer Rogers afholdt det første primarymøde i Farmington i Utah.</p> <p>1880, den 10. oktober John Taylor blev opretholdt som Kirkens præsident. Den Kostelige Perle blev accepteret som et standardværk.</p> <p>1883, den 14. april Åbenbaring givet til præsident John Taylor om organiseringen af De Halvfjerds.</p> <p>1889, den 7. april Wilford Woodruff blev opretholdt som Kirkens præsident.</p> <p>1890, den 6. oktober »Manifestet« opretholdt ved en generalkonference afsluttede praktiseringen af flerkoneri (se Officiel Erklæring nr. 1).</p> <p>1893, den 6. april Præsident Wilford Woodruff indviede templet i Salt Lake City efter 40 års opførelse.</p> <p>1898, den 13. september Lorenzo Snow blev Kirkens præsident</p> <p>1899, den 17. maj Præsident Lorenzo Snow modtog åbenbaring i St. George i Utah, som tilskyndede ham til at lægge vægt på tiende.</p> <p>1901, den 17. oktober Joseph F. Smith blev Kirkens præsident.</p> <p>1918, den 3. oktober Præsident Joseph F. Smith modtog synet om forløsningen af de døde (se L&P 138).</p>	<p>1918, den 23. november Heber J. Grant blev Kirkens præsident.</p> <p>1936, april Kirkens sikkerhedsprogram begyndte af hjælpe de fattige i den store depression; det blev senere til Kirkens velfærdsprogram. Dette program udviklede sig fra en åbenbaring, som blev modtaget tidligere af præsident Heber J. Grant.</p> <p>1941, den 6. april Assistenten til De Tolv kaldet for første gang.</p> <p>1945, den 21. maj George Albert Smith blev Kirkens præsident.</p> <p>1951, den 9. april David O. McKay opretholdt som Kirkens præsident.</p> <p>1961, den 30. september Under ledelse af Det Første Præsidentskab bekendtgjorde ældste Harold B. Lee, at alle Kirkens programmer skulle samordnes i præstedømmet for at styrke familier og den enkelte.</p> <p>1964, oktober Overholdelse af familieaftenen understreget.</p> <p>1970, den 23. januar Joseph Fielding Smith blev Kirkens præsident.</p> <p>1971, januar Nye kirkeblade – <i>Ensign</i>, <i>New Era</i> og <i>Friend</i> – begyndte at blive udgivet.</p> <p>1972, den 7. juli Harold B. Lee blev Kirkens præsident.</p> <p>1973, den 30. december Spencer W. Kimball blev Kirkens præsident.</p> <p>1975, den 3. oktober Præsident Spencer W. Kimball bekendtgjorde reorganiseringen af De Halvfjerds' Første Kvorum.</p> <p>1976, den 3. april To åbenbaringer føjet til Den Kostelige Perle. I 1981 blev de flyttet og blev L&P 137 og 138.</p> <p>1978, den 30. september Åbenbaring, der gav præstedømmet til alle værdige mandlige medlemmer uanset race eller farve, opretholdt af Kirken (se Officiel Erklæring nr. 2).</p>	<p>1979, september SDH-udgaven af den engelske King James Bibel med studiehjælpermidler udgivet.</p> <p>1981, september Nye engelske udgaver af Mormons Bog, Lære og Pagter, og Den Kostelige Perle udgivet.</p> <p>1984, juni Områdepræsidentskaber formelt påbegyndt med medlemmer kaldet fra De Halvfjerds.</p> <p>1985, den 10. november Ezra Taft Benson blev Kirkens præsident.</p> <p>1989, den 1. april De Halvfjerds' Andet Kvorum reorganiseret.</p> <p>1994, den 5. juni Howard W. Hunter blev Kirkens præsident.</p> <p>1995, den 12. marts Gordon B. Hinckley blev Kirkens præsident.</p> <p>1995, den 1. april Bekendtgørelse om en ny leder-skabsstilling, som kaldes en områdeautoritet.</p> <p>1995, den 23. september Præsident Gordon B. Hinckley læste »Familien: En proklamation til verden« af Det Første Præsidentskab og De Tolv Apostles Kvorum ved Hjælpeforeningens årlige møde.</p> <p>1997, den 5. april Områdeautoriteter skal ordineres som halvfjerds. De Halvfjerds' Tredje, Fjerde og Femte Kvorum blev organiseret.</p> <p>1997, den 4. oktober Præsident Gordon B. Hinckley bekendtgjorde planer om at bygge mindre templer.</p> <p>1997, november Kirkens medlemstal nåede 10 millioner.</p> <p>1998, den 5. april Præsiden Gordon B. Hinckley bekendtgjorde sit mål om at have 100 templer i funktion i år 2000.</p>
---	--	---

Kort 1: Områderne omkring New York, Pennsylvania og Ohio i USA

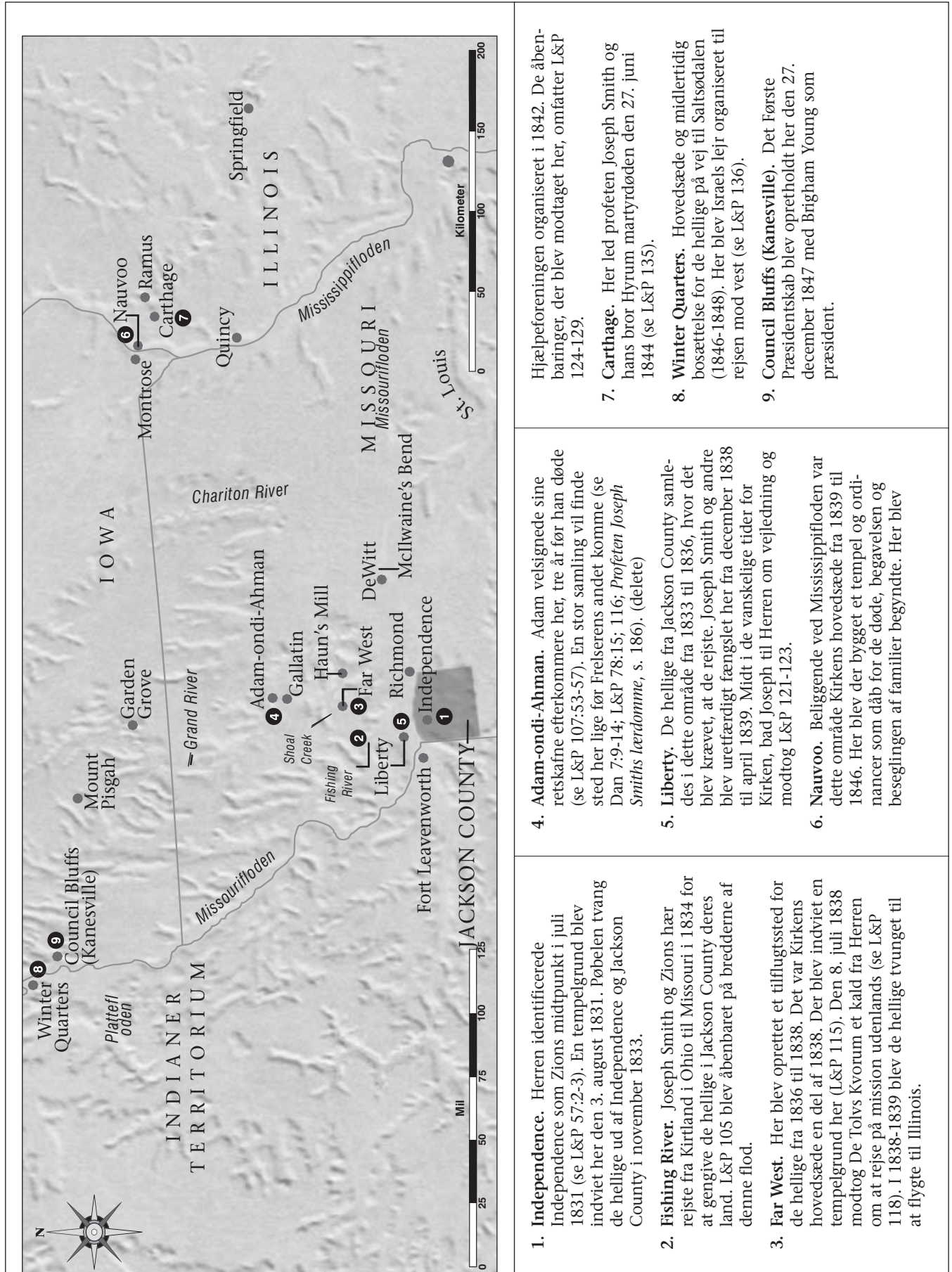

- 1. South Bainbridge.** Joseph Smith jun. og Emma Hale blev gift her den 18. januar 1827 (se JS-H 1:57).
- 2. Colesville.** En af de første grene i Kirken blev organiseret i Joseph Knight sen.'s hjem i Colesville i 1830.
- 3. Joseph Smith jun.'s hjem i Harmony.** Det meste af oversættelsen af Mormons Bog blev foretaget her. På bredderne af Susquehannafloden blev præstedømmet gengivet i 1829 (se L&P 13; 128:20; JS-H 1:71-72).
- 4. Fayette.** De tre vidner så guldpladerne og engelen Moroni her (se L&P 17). Oversættelsen af Mormons Bog blev færdiggjort her i juni 1829. Kirken blev organiseret her den 6. april 1830 (se L&P 20-21).

- 5. Mendon.** Brigham Young og Heber C. Kimball boede her, da de første gang hørte om det givne evangelium.
- 6. Kirtland.** Missionærerne, som var blevet sendt til lamannerne standsede her i 1830 og døbte Sidney Rigdon og andre i området. Kirtland var Kirkens hovedsæde fra begyndelsen af februar 1831 til den 12. januar 1838. Det første tempel i denne uddeling blev bygget her og blev indviet den 27. marts 1836 (se L&P 109).
- 7. Eriekanalen.** Kirkens tre grene i New York emigrerede via Eriekanalen og Lake Erie til Kirtland i Ohio i april og maj 1831.

- 8. Hiram.** Joseph og Emma boede her fra september 1831 til september 1832. Joseph og Sidney Rigdon arbejdede på Joseph Smiths Oversættelse af Bibelen. Åbenbaringer, som blev modtaget her: L&P 1, 65, 67-69, 71, 73-74, 76-81, 99 og 133.
- 9. Amherst.** Her blev Joseph Smith opretholdt som præsident for det høje præstedømme den 25. januar 1832 (se *History of the Church*, 1:243; se også overskriften til L&P 75).
- 10. Toronto.** John Taylors hjem. Han blev Kirkens tredje præsident. Det var også Mary Fieldings hjem. Hun blev senere gift med Hyrum Smith.

Kort 2: Områderne omkring Missouri, Illinois og Iowa i USA

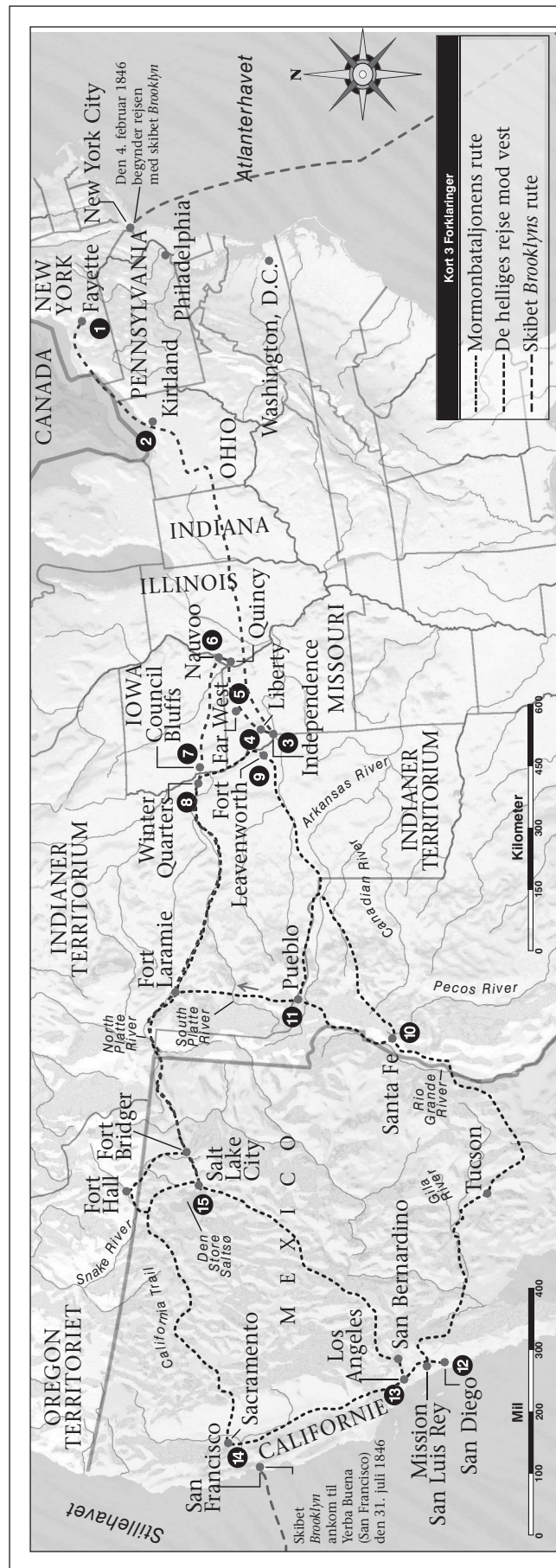

- 1. Independence.** Herren identificerede Independence som Zions midtpunkt i juli 1831 (se L&P 57:2-3). En tempelgrund blev indviet her den 3. august 1831. Pøbelen tvang de hellige ud af Independence og Jackson County i november 1833.
- 2. Fishing River.** Joseph Smith og Zions hær rejste fra Kirtland i Ohio til Missouri i 1834 for at gengive de hellige i Jackson County deres land. L&P 105 blev åbenbart på bredderne af denne flod.
- 3. Far West.** Her blev oprettet et tilflugtssted for de hellige fra 1836 til 1838. Det var Kirkens hovedsæde en del af 1838. Der blev indviet en tempelgrund her (L&P 115). Den 8. juli 1838 modtog De Tolvs Kvorum et kald fra Herren om at rejse på mission udenlands (se L&P 118). I 1838-1839 blev de hellige tvunget til at flygte til Illinois.

- 4. Adam-ondi-Ahman.** Adam velsignede sine retskafne efterkommere her, tre år før han døde (se L&P 107:53-57). En stor samling vil finde sted her lige før Frelserens andet komme (se Dan 7:9-14; L&P 78:15; 116; *Profeten Joseph Smiths lærdomme*, s. 186). (delete)
- 5. Liberty.** De hellige fra Jackson County samledes i dette område fra 1833 til 1836, hvor det blev krævet, at de rejste. Joseph Smith og andre blev uretfærdigt fængslet her fra december 1838 til april 1839. Midt i de vanskelige tider for Kirken, bad Joseph til Herren om vejledning og modtog L&P 121-123.
- 6. Nauvoo.** Belliggende ved Mississippifloden var dette område Kirkens hovedsæde fra 1839 til 1846. Her blev der bygget et tempel og ordnancer som dåb for de døde, begavelsen og beseglingen af familier begyndte. Her blev

- Hjælpeforeningen organiseret i 1842. De åbne baringer, der blev modtaget her, omfatter L&P 124-129.
- 7. Carthage.** Her led profeten Joseph Smith og hans bror Hyrum martyrdøden den 27. juni 1844 (se L&P 135).
 - 8. Winter Quarters.** Hovedsæde og midlertidig bosættelse for de hellige på vej til Saltsødalene (1846-1848). Her blev Israels lejr organiseret til rejsen mod vest (se L&P 136).
 - 9. Council Bluffs (Kanesville).** Det Første Præsidentskab blev opretholdt her den 27. december 1847 med Brigham Young som præsident.

Kort 3: Kirkens flytning mod vest

- Fayette.** Profeten Joseph Smith forlod Fayette og rejste til Kirtland i Ohio i januar 1831. De tre grene i New York fulgte efter i april og maj 1831 efter Herrens befaling om at samles (se L&P 37:38).
- Kirtland.** Kirkens hovedsæde fra begyndelsen af februar 1831 til den 12. januar 1838, hvor profeten flyttede til Far West i Missouri.
- Independence.** Herren identificerede Independence som Zions midtpunkt i juli 1831 (se L&P 57:2-3). Pøbelen tvang de hellige herfra i november 1833.
- Liberty.** De hellige fra Jackson County samledes i dette område fra 1833 indtil 1836, hvor det blev krævet, at de rejste.
- Far West.** Her blev oprettet et tilflugtssted for de hellige fra 1836 til 1838. Det var Kirkens hovedsæde en del af 1838. I 1838-1839 blev de hellige tvunget til at flygte til Illinois.

- Nauvoo.** Kirkens hovedsæde fra 1839 til 1846. Omkringt af år efter profeten og hans bror Hyrumns martyrdød flyttede de hellige mod vest.
- Council Bluffs (Kanesville).** Pionerne ankom hertil i juni 1846. Medlemmer af mormonbataljonen tog herfra den 21. juli 1846 under oberstløjtnant James Allens ledelse.
- Winter Quarters.** Hovedsæde og midlertidig bosættelse for de hellige på vej til Saltsødalene (1846-1848). Fortroppen tog under præsidet Brigham Youngs ledelse af sted i april 1847.
- Fort Leavenworth.** Mormonbataljonen blev udrustet her, før den begyndte sin vandring mod vest i august 1846.
- Santa Fe.** Oberstløjtnant Philip Cooke ledede mormonbataljonen, da den vandrede herfra den 19. oktober 1846.

- Pueblo.** Tre syge afdelinger af mormonbataljonen blev beordret til at komme til kræfter i Pueblo, hvor de tilbragte vinteren 1846-1847 sammen med de hellige fra Mississippi. Disse grupper gik ind i Saltsødalene i juli 1847.
- San Diego.** Mormonbataljonen sluttede sin 3000 km lange vandring her den 29. januar 1847.
- Los Angeles.** Mormonbataljonen blev hjemsendt her den 16. juli 1847.
- Sacramento.** Nogle af de hjemsendte medlemmer af bataljonen arbejdede her og ved Sutter's Mill længere østpå ved American River, hvor de var med til at finde guld.
- Salt Lake City.** Præsident Brigham Young ankom til Saltsødalene den 24. juli 1847.

